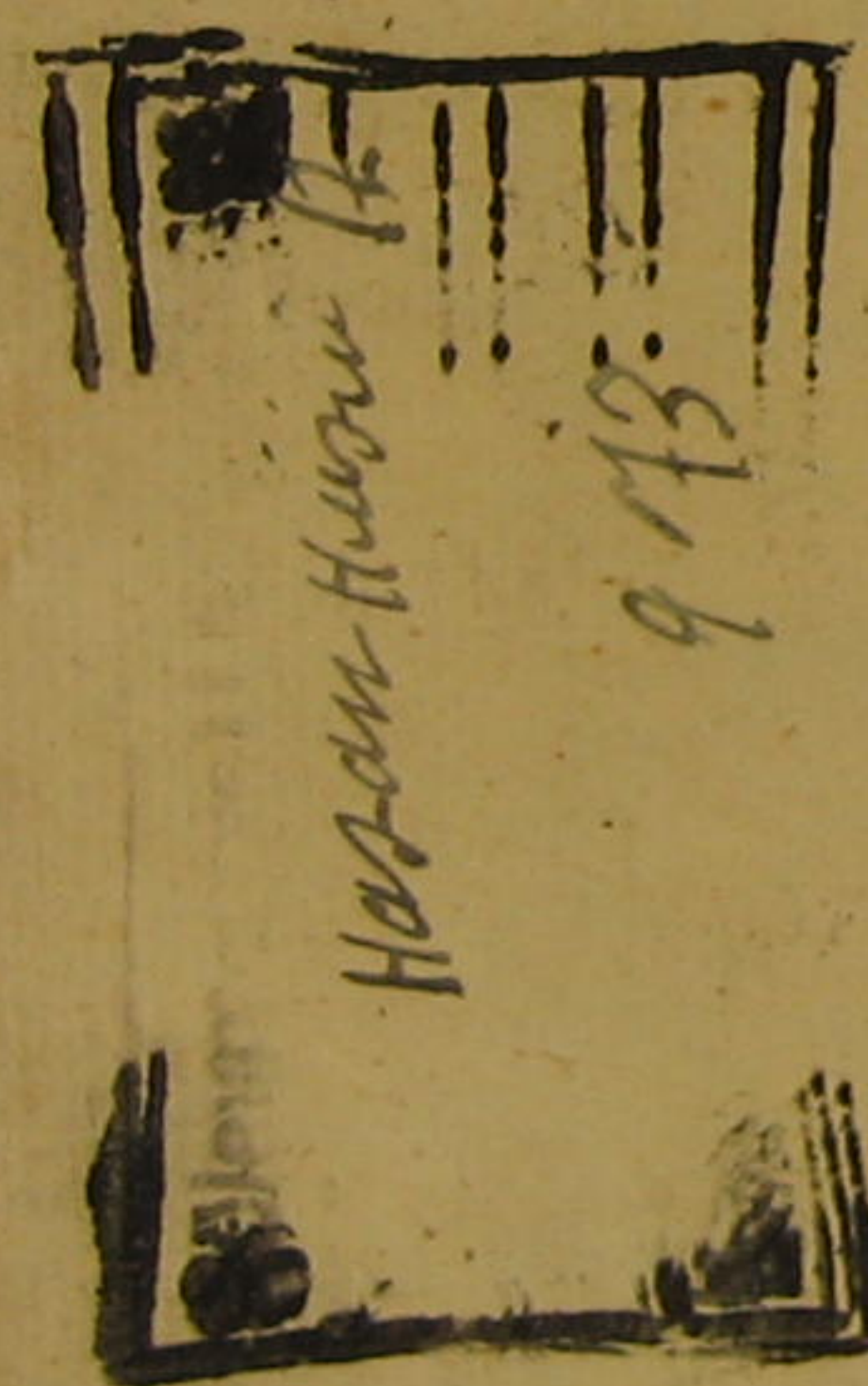

چوان نفی ترکی و معه فارسی

نقد
۹۷۳

۹۷۴

در وقت رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم

در فتنه اجادت دهم اربای قلم را	بر فرق فزیدون شکند ماه علم را
ماه علم و جام جم اندر نظر رند	بهوده فروشد بهم شهرت هم را
مهرخانه بر اندازد از باقی عشق	از ساقی دعا نشم ساغر جم را
روکنه شرابی بگفارد دل شوی	کونازد بر هیچ نزار اهل حرم را
محتاج باقبال کند شوم کو	برداشت بیکست قلم را و علم را
دل با سرخاری بنویست غم عشق	هیزم کش معنی بکشد بار قلم را
ادراک بیاید که کند راست عیاری	تا چپ نفد نا طفه بالا و نغم را
سوزد بدن شمع دهم بر کرم او	کز عصر برون رفته چه بسیار چرم را
کاری نکنم هیچ را توفیق الهی	کاماده شوم و در پیش اظهار اندم را
آن داله رزم که دلم فوف نکردست	یک نکته بموقع نشاند و نه زدم را
گاهی که کشم تیغ زبان هر ثوابت	نه بهر ثوابی که بکشند ام را
کز بهر غزا کوش و خلدست مکافات	ایله بکشد مت آن کونه نغم را
عزیز اهل طهرم کون گذارد	کاراد کنم از ستم ارباب ستم را
درونه سروکار دو جهانرا بگفرد	و انگاه بین قاعده لطف و کرم را
از هر چه جهان فارغ و آزاده گدايم	شمرده کند کوکیم ارباب هم را
در میان دربار که فیض	از هم نشناسند چه شاه و چه خدم را
گاهی که شوم پر غم و فارغ ز عالم	از دل نغم فرق طرب خانه هم را
رضوان اگر آید بنماشا که طبعم	در بسته بغم وقف کند باغ ادم را

از جرعه عشق از لی مست خیرم	میخانه کند کیف حیا لم دل غم را
آتش نهادم که از چهره کشاده	کونا مزدم داشت فلک بخت دلم را
بچاره بیم واسطه شد لطف صمد	آواره بیم را بطه شد زلف صم را
بر مست است آدم اعانه چنانست	کز خود روم و کم کنم اسرار قدم را
من صاف نهاد آینه شاهد غیم	بر صفحه امکان بکشم شکل عدم را
نشتر زند از غزه مشاطه فکرم	طلکونه ناهید کند خون بقم را
از غزه نهان راست بخوانم بغافل	مضمون خط ابروی بر چین و خم را
کو طالب اسرار معانی که بگویم	از نقطه دل ما حاصل لوح و قلم را
جاسوس طربخانه غیم که نهانم	کوش از پس نه برده دل صوم و غم را
گشت از غری ساعده دهوی هانف	طی کرده همی خواند ره مثلث و هم را

آهسته در او بر صبا زلف صم را	
در دام مکش پای غزالان حرم را	

کیرم ز بریشانی دلها خبرت نیست	ز نهار پیادر مقلی زلف بجم را
پر داغ شود ز آتش دلها کف پایش	شاید که قد جلوه منانه صم را
نازم بر نشانه که دلهای اسیران	نشتر کرده سازند از و ریش الم را
من بنده آن دل که در آن خلق کیست	چند شود و تنگ کشد شاهد غم را
آن بید و حشیت دلم بر کل رویش	کند سار منطکان قد اندیشه دم را

نفی بیم و تشبیه زبانم بجهان بس	
کو غزه میدان دگر تیر ستم را	

حساد اگر انظار کند شرف نظرم	دوران بجوای بکشد صرا صم را
حسان مسجادم ردم که کرفتم	در محو کوی ره سبحان عجم را
عرقی که درین قافیه بانفت سبزی	در مجمع ارواح زند روح قدم را
دعای قدم و خود عیسیست که در کو	چنین از من و ادم زد و برداشت قدم را

بگویم که مجاست در اعجاز طرزی
 باز از سخن کرم و جهان مشرق فیض
 من فیض دل را وادار نشناسم
 میخواهد که مالک دریای خیالم
 از لطف شهی مایه گرفت صبرم
 آن لطف مجسم که در انشای تائین
 آن فیض موصود که فی حشک نفقش
 پیغمبری که ز تعلیم الهی
 سلطان سراپرده افکون حقیقت
 لشکرش ارواح که فاش بطش
 شاهنشاه کونین که در روز قیامت

باز آمده کافرها کند معجزم را
 اینک بفروشم بهم جوهر هم را
 صد کبج فشانم ز دل شرافتم را
 بار و کشد از در کهر ساحلیم را
 فارون کند اندیشه او صفیقم را
 سرمایه دهد رشق قلم بحر کرم را
 در نکت صلا واد عرب را و عجم را
 حل کرده بیک نکت طسم حکم را
 کار است به خیمه صحرای عدم را
 از جبل منین ساخته اظفار خیم را
 جبریل کند خدمت تربیت چشم را

در خیال رسل احمد رسول که ملوک
 جز خاک در شایب کشاید قسم را

آن آیت کبری حقیقت که حقیقت
 کردم زخم از نکت کلدسته حقیقت
 که مایه دهد نامیه را قوت پاکش
 که رای منش بود اندر دل خودش
 خفقتش نه در لب بلبل جام خیالتش
 می حیدر کرد و بیانم بعد ویش
 نقیسم و با کام و دوعالم نفوذش
 آراستم از ماده فیض سماطش
 خفقت سخن برسی و من طالب فیضم
 بیک ذره فیضش بمن و از کرم عام

سر زو بدل از معنی صنایعم را
 و کافحه عطا و کنم قوت شرم را
 زنجیر شود نال قلم شیر ارجم را
 الماس کند تربیش قطره نم را
 اندر دل که ترش کند شیشه سم را
 از خامه سبز کشم تیغ و دوزم را
 مداحی پیغمبر پاکیزه شیم را
 که در بزم خدایت فلک اکنکم را
 دیگر چه کند حضرت قیامت کرم را
 کو بر دگران وقف کند کان دلم را

بر دارم ازین پس بر عادت و نجو
 تا سایه معنی کند رایت حکم
 باران کبریا بشی نفقش سخنم وقف

عذر دل شوریده و طغیان قلم را
 هر کشور روم و عرب و هند و عجم را
 حقا که ندیدم به ازین شغل هم را

در ستایش فی کائنات علیه افضل التحیات

دل سر مست جام عشق و خیزد کشت
 چه تو حیدر انشاه فی زخاوت کائنات
 چه دل کساف بنم عشق که تحریک یزد
 چه دل بک غمزه حاضر جواب شاهعباس
 چه دل آن کینه استاد معلم خانه معنی
 عجب نبود که اسنادی کند بر عقل و اندیشه
 خفقت آن دل و ناکه در جدول و جدول
 دل من نیست تنها هر دلی که قابل
 دلست عشق و حسی بی زوال و مصروف نام
 ز رند است آنکه با سودای حسی از جای برخیزد
 چرا با صی معرفت آشنایی میکند آن رند
 دلم در عالم عشق آن حکیم دور بین آمد
 معنی دم منق ساقی مرا ساعز مد و بکر
 اگر ساعز دلی ساقی و صهبای محبت ده
 اگر دم مینوی مطرب بخوان این مطلع و نغم

نکود نشنود هر دو جز از توحید یزد
 چه دل و سوزنیم بر نگاه خاص سلطان
 کند شرفی و زوری از هجوم فیض یزد
 که خون فتنه می بارد ز ابر رخ عیادتش
 که بیک طغیان عقل کل و طغیان جفا
 دلی کو مایه میگرد و مدام از سر بجای
 شود جاسوس غیبی اندیشه خاطر پریا
 چنین است و چنین احوال مشکل کرد در آسایش
 که حسرت مایه غنقست و دامن غنقست
 بیاید یوسفستانی اگر در جای کفایتش
 که باشد کبج و ندان خانه دل یوسفش
 ندارد آرزوی ذوق وصل از بیم طغیان
 که من بی تاب و دلبر نیم خواب و در بر و حیدر
 که محمود ز کیف به غمار زهرانش
 مرا بگذار تا خوانم غزل و آنا بیایانش

چه گویم در شکیخ زلف او حال سیرانش
 مبارکته مسکین اسیر بند و زندانش

چه دلها در جمهر سوی زلف او گرفتار
 فک و بک دل پر تاب و سوزان از کسب

که صدقه بیاورد زهر بیک چشم قاتل
 شود چون ماه و نخب در تیر چادر خندانش

به لای نروزان عقد کوه میشوهر مو
 شود کویا کسته عقد پروین فلک نه
 غزل هر دایم کشت اهل در این معر
 مرا جانان بیایدی دل و جان ما شمع عشق
 که بی تابانه میگویم شکایت کوفته نهان
 فغان از دست شوخی که هجوم نازید بی
 نه در ناو انقاشی و دل حیران نظاره
 ز بیم غمزه مضمون سخن در لب که بند
 کسی داند زبان شکوه ام که بگوید کرد
 ندیدم جز حجت مهربانتر بار غمخواری
 که گرسنت و در عشق از حجت نیست مستغنی
 بیایم کیر و آرد و حجت از لب غمزه
 محبت بود الهی راق و ذوق نیست عاقل
 محبت آن قوی در دست که توفیق نهانی
 محبت و از من پرس و بوی دستا خدای
 محبت برن نمیشد قافای نیست که شوخی
 محبت یک چراغ خاموش و دل چاهانت
 محبت طبع طبعش میکند که در دل دریا
 محبت که زمین که بدو را مشیت ریزد
 محبت یک داشت و در رخ آبروت و رسید
 بهار عالم در این بازم که هوا ای او
 دلم با او و سر و دگر کون عجب بایست
 مراد دل هوای عشق و در سر این چنین بود

قد بر کردن و بر سینه چون ماه تابان
 که کرد و کشاید از رخ هر سوی بچاش
 نمادند یک اهل دل بماند دل بچاش
 نه دل دایم نه اهل دل ز جمل مستعد نش
 زبیداد نگاه فتنه و بر غمزه چنان نش
 تلف شد مهربانی نگاه ناوک افشانی
 ز خیرانی نیاید و زواری زخم بچاش
 دلم حرفی زند که بالسان حال مرگاش
 لسان حال دل آه و دهی جا بچاش
 برای دور و دل گفتی که فتم سخن دما نش
 محبت کار می میکند بر این و بر آن نش
 که لطف حسن نصیرتی نه دل دانه جانان نش
 که صد عالم متاع جان سپردن نیست تابان نش
 قضایم که دنا که حق دادی در مانت
 در کز تن زن و دگر در لایا غم جان نش
 کند خوابان و دستا کند غمزه نیشمان نش
 که مهرست از یکی پروانه های خود و بر نش
 شود نه فلک بر بای زاه غنایان نش
 دل پر داغ میدویدند از خاک شهیدان نش
 که از دور قبل داغ که در سبستان نش
 شود یک گلستان آتش که در دایره ان نش
 که باشد جلوه که دایم بهار اندر رستان نش
 ز جنت دم زند و اعطای زهی ادراک و ان نش

چه خط داد و ز جنت هر چه بخت بدارم
 ندارم از روی باغ جنت زاکم عشق
 چه میخواهم ز جنت هر چه میخواهم ز دل غم
 یکی کجین و نقد اسرار خداوند است
 که هر چه می زجر و حقد اما بی بغض می
 نه یک خام ام دم میکند که در لب دیا
 دلم کجاست و کلام از دور و کوه تاراد
 نه فلکست و نه از دور و نه عصای موسیم کف
 نکرده خام ام در کین ستانی فلک عاقل
 بشنید زبان صاحب قران محسن آرم
 حذر دانه محمد الله ندان که فلک قدم
 نه دل بود و نه اندیشه که از دیوان بر دانه
 سخن پر دانه که نین آشنای پرده و حقد
 هر دو شان قدم اندیشه تو حیدر بانی
 نیم لا ابالی نفی معجریان کورا
 قدیمی نفت کوی خاص پیغمبر در عالم
 شاکوی رسول اللهم ان الهم لاهوتی
 خداوند رسل مالک وقاب اولیای کل
 بکانه مسند آوی سربری مع الهی
 چه در بان وجه شجایی که بجای می کنج
 شهنشاه سرافراز سرب افرای او انی

بوج سبیل و چپ پشانی رضوان
 چه در رخ شود و در دوس اعدا راه سوزان
 که صد کجین نهانست در هر کج و بر نش
 که کشوده و خدای دلم مهر سلیمان نش
 که جلی دم کنم از بهر مرد و اید غلط نش
 شود فواره که هر فشان که داب عاقل نش
 زهی از دور که نهان در زبان کج فدا نش
 بمن سپرده حق مفتح کج فیض نهان نش
 نه از شمشیر بهرام و نه از کد پال کیدان نش
 نه چون خود شید محتاج بجمع از بهر پید نش
 که من ماندم همان تیرانه افکار شد پید نش
 براف شاعری دادند و این بود و عدا نش
 شهنشاه سرب معرفت با حکم بر دانی نش
 که میریزد و خلک در وجود نظم بر نش
 برای بزم معنی خدا که ده است نه خا نش
 پس از سال هزار آید ز بیم رشک صا نش
 تعجب نیست که باشد کلام مغز قران نش
 که هر یک کشته اند از جان و دل در صا نش
 که شاهنشاه او رنگ و لوب کشت و دیا نش
 زبی دخی بی در پی تجلی پر الوان نش
 که خلق او نیفتد بر زمین از رفت شان نش

جناب احمد حسن که بر عرش افکند سایه
 زمین کعبه با تشبیه ذات قدس که دانی

شاه با بسواد رفتی کردون سیر عینا
جهان آرای وحدت پادشاه صورتی
تعالی الله بیهای معنی اینچنین باید
تعالی الله خداوندی صورتی همچنان باید
ز صرح او با خلوص شمع او کی شود نور
دل او مالک در پای سار است کاندازی
چنان بر شد دلم از فکرت فیض بخش او
نه کج در دوگون از کار و بار فیض بر دانی
هفتاد اندر عدم بودم که بفرستادم از هفت
بخند و دادم اسباب جهانگیری معنی را
مرید شیخ عظام غبار پای مولانا
ثانی دانی افتد سر دقام درین پیشه
بجای هم ندادم نسبت اندر خطه پروازی
با خلوص آورم از دل جب نام نظامی
هر بزم نیست فردوسی چه گویم کوز پر کو بی
بداد الملک روم آید این ندادم از معنی
من و فردوس دار الملک روم روضه شیراز
نه ندانست آنکه چون دم بزند از عالم وقت
بنارم طبع حافظ را که طبع او در غنچه است
مگر حافظ که او هم از زبان خدا وقت
جهان می خندد از شوقی طبع انوری الحی
کلیم سواد است او در حکمت شیخ و ز شاعر
ظهور است از کجی پائیزه کو بیان سخن اما

که چهر نیست بیک غاشیه بر دوش بران
که در معنی دور صورت خدا بنمود کسالتی
که باشد تا بختد انش و جبه در زیر زو
که هر کوبنده او شد سلوت بر دایمانی
لکه کعب قضا که در سر بی خنده و سمانی
خرد گشتی نه هست و معانی طوفانی
که بیرون می تراود فیهیم از خود و کارانی
مگر باور گشتم از شهر دار الملک امکالتی
ز کاف فیهی معنی را بخاکانی و فغانی
که دلتشک آدم از خدایش بجه و پایانی
که بنشستم چو مشک بخته بر روی کانی
او حکمت شیخ و من شاعر از زمین حقیقتی
که او خود من شاعر نه همدی زبانی
که او شیخ و من از دندان نه از مثال و فغانی
جهان بگفته و از افسانه خالی که دایمانی
که نیک آرد بخلاق معانی از صفاهانی
مبارکباد بر سعدی بستان و کسالتی
سیاحت نام بنویسد به حال و جدائی
سرا پا گفت و کوی حال و دلت و دیوانی
دل او ساقی عشقت عقل از می پرستی
چه شوخها کند از بهر یاران بخند نشانی
که در عجز از اندیشه بدیهیات برهان
اگر بودی خود من از قد فکر جامه و نانی

ز جادای خلاق معانی خند میری این
زهی دولت که عرفی را رسم شد و اندیشه
محصل سخن مجر گوئی بی پرواست و معنی
هفتاد از پرده بپرداز نهاده قدم بیرون
بازدک مایه قانع از تنگ قدری و هم مغرور
نه بسیار آرد و باید نه از هفتاد کسی
بفهم عجب خال نامداران سخن اما
عرفی گفت بهیم به اول و دوم کند و گفت
شد و ناخفته انشاق نام این نظم کوی
دوان باد بیکم صد و دو و صد و سوم حق

که ترسانه بدیع خویش را اول بهد بان
که باطل گشتی که سجد لای خاها نانی
که تحقیق آشنایی میکند با سر و دمانی
ز هفت گشته مسلوب الدجا از فیض شانی
سخنی را مخفی داند بخود از لطف عرفانی
که باشد در تراوی حقیقت دست بیرون
سخنی نا گفته مانده از خانی مشکل پسند
بر او در دلم دست دعا بر عرفی و حمانی
سیاک قدسیان با اتفاق گفت خدا نانی
بروج پاک او هم بر دوان حمد یارانی

در مدح سید الکونین علیه الصلوٰه و السلام

من که مصحف اندیشه عجب حال منت
کتابه در دیوار بیت محمود است
هزار دقیقه که شد فوق در دم نظر
دم از دود و اندیشه بزند قلم
نیم نیم الستم بنفشه دانی دل
بیمید شایم بدی اندیشه ه
صد که مهر جهان تاب آسمان دلت
فلک ز جمله طبعم از ان بیان بر روی
کشیده غنچه بر جوهر بدی اللههم
بقدرم برنی پای می نهد بمصاف
شکفته غمزه خند بر روزگارم من
ز حسن جلوه زو شمع عشق مستغنی

در صحیفه او آیت کمال منت
هزار لطیفه که در ضمن قبل و کلام
قصود همت اندیشه عجب حال منت
سخنی مایل هفت صد سال منت
که ترجمان الی زبان دل منت
صد بر خاسته من نغمه بدل منت
سراشته تیغ لسان حال منت
دقتهای قوی گشته قال منت
دستی هدر بود انش که به شکل منت
کسی که در پی جنک من و جدال منت
جهان رساده ولی والد فضل منت
و هر دو در طرف عکس اعتدال منت

یکانه شاهد عالم فزیر شهر دلم	که عشق در پی آرایش جمال مست
درم حریزه عشق چه بویاف کفان	که حسن کج کشا طالب وصال مست
ز سرمدن سویدای دل کشم سرمه	شعاع مد بهر میل اکتحال مست
نه سیر کوچه کشاید دلم نه کشت چمن	نشاط باده غم دافع ملول مست
قبح کنی می عشق که بر سباط فلک	همیشه برقع ناهید و ستمال مست
سکندرم که ز پائیزه کی مشرب دل	حضر قدابه کش چشمه زلال مست
ندای درد که فیضم که جای خاقانی	هر چاکه نشین صف نعال مست
غبار رهنذر همتم که استعلا	سواد ملک سخن در نه فلول مست
کشاده طبع و کبر پاشی بجز معرفتم	که تنگی دلم از کثرت لول مست
اذان چه دیده عاشق تلف کنم کوش	دلم که کج بر از نقد جنب مال مست
اسب ماه و شان دیار معنایم	رشمه زار سخن خلوت خیال مست
بجی نطق فصیح محمد عربی	
که گفت بان وی آرایش مقال مست	
ازان پرستی صوری کنم معانی را	که شوق مدحت زانق در اشتغال مست
من و تخیل لغت شریف ادب سازین	هر آن سخن که نه مدحش بود و بال مست
امید دارم از الطاف کردگار دال	که لطف تربیتی باعث کمال مست
که نشان در آیم بعد صبه محمد	چنانکه عادت دیرینه خیال مست
چه بر جواهر نظم قدم نهید گوید	که چیست این درد کوه که با ببال مست
شوم بخاک رهش چهره ساعی و بر کرم	که نفی می من و این دیرینه نفال مست
بگویم از زده اعتداف نقص کمال	که این عادت معنی کی احتمال مست
و هم بخت اندیشه هم نسبی خدیش	چه حکمت آنکه همه فیض بریزال مست
چه بان از غم چاد طبع تا دیران	چو دستگیر دلم می بی زوال مست
خدا شناس غریب بگویم چو خیال	که عقل جوهر کل در پی ضلال مست

من آن شراره حسن بوئی آتش عشق	که باد صبح هدایت و اشتغال مست
در تعریف سید الانبیا صلی الله تعالی علیه وسلم	
دل داند و اندیشه که از چیست غم	من به العجب صنع خداوند قدیرم
تصویر سر پرده عشقت مثال	مجنون بیایان خیالست نظیرم
مجنونم و عقلم سبق اموزا نیست	با آنکه ز اندیشه نه آنکه نه خبرم
با حکمت قدیه فوطون سخور	بر تخت دل اسکن در آینه ضمیرم
اسکندرم از عالم و آینه منزه	حضرم که ز همت بب چشمه بزم
جان خسته و عیسی دمد از پسته خام	لب نشنه و کوش چکان کلام مطبوع
پرورده فیض نظر جوهر اول	فرزند کرامی که در صبح احبم
خود شنیدم و در سینه نهانست فرغم	جشنیدم و خود شنید تراود ز عجبم
غدا صبح و کوه کوش کوش دل دریا	سیاحم و بر جوهر فردت مسبم
باد اهره از تیغ قضایست کزیرم	با عاقله در عقده اندیشه ایسم
در قبضه تقدیرم آورده کلام	از شست قضا و قدر انداخته نیم
بر دیش دل اهل درون دیرینه الما	بر در که از باب نظر خالک حقیق
هیهات که خفاش نهادن زمانه	بشد در آینه افلاک نظیرم
من مردم چشم دل دانای سپهرم	نه مهر ضیا کتونه بدر منیرم
چون راز نهان پرده کشید چشمم	چون حسن بیان جلوه کند کوش بصیرم
خود رسته گیاهم چو آرای محبت	نه برن کل ولوله و نه شاخ زبیرم
در انجمن لاله و گل رنگ شرابم	در حبیب و کربان سخن بوی عجبم
در دیده از هار چمن معدن سرمه	در سینه ابطار سخن چشمه اشیرم
در جبهه زربفت هوس تار بولم	در خرقه پشمین دیا بود صبرم
باد و دجبت نه کنه کار و نه زاهد	با کج قناعت نه ندانند فقیرم
آن سجده بر دیر نیانم که ز پاشی	بر چین چوبین ناز کند چین معبیرم

آن مرغ اسیرم که در آتش خنجر صیاد	دآورد بپند لب از آهنگ صیدم
آن ساحر یکتای ضیالم که دم سحر	بی تیغ زبان بر صف اعجاز دیرم
درفتن سخی عذاب خلوق معافی	در ایجاد اندیشه سبق کوی ظهیرم
با نکت ترکیب سخی ز نکت پست	المنه لک نه اعنی نه جریرم
دوران شود آشفته بوشش چوید	کلبانک بلول قلم نفت صیرم
نفت شه کونین که از فیض ثنائش	لجینه اسرار ابرهست ضمیرم
<p>یکتای دوگون احمد مرسل که نکتید</p> <p>با نکت وی اندر سخی ابراهیم کشیم</p>	
شاهنشاه اورنگ نبوت که نباشد	جز مدحت او معنی اندیشه پذیرم
شاهی که ز فرمانبری حاکم شد عشق	با سلطنت ملک سخی نیست گیرم
حاکم دوش افروزم از روی قفا فر	حالاکه دران ملک شه جریح سیرم
که خسر و معنی شوم از فیض الهی	جز مدحت او حظ نهند کلام ویرم
از معجزه نفی ازین پیش چه باید	هر که ز اندیشه او مایه بگیرم
چون خامه بگرد ز کبر پاشی طبعم	کرد دل و دیای عدون دست ویرم
نفی چنین دینه چراوق نورزم	مداح رسول ز ستایشک میرم
نفی ز کجای ز کجایک ز نفی	کشم سخی از این چنین فکر خیرم
من بر دما دست کشایم ز جو عرفی	نای قلم نغمه کثایتک بگیرم
خواهم که شود تا بقیامت دل و دل	آشفته ز آهنگ فی نفت صیرم
که زنده بمانم پس ازین نیست نیست	از غایت لطف و کرم حق قیرم
هم داد سخن را بستانم ز زمانه	با تیغ جلی شعله طبع دیرم
هم ملک سخی را بستم وقف به نفی	بارای جهانزیده اندیشه پیرم
<p>در نفت پیغمبر عظام علیه الصلوة والسلام</p>	
چون در ایجاد بناله آتش زای من	آسمان گیرد کنار از گرمی غوغای من

آسمان بار و ز کار آوازه کرد از وطن	سر زنده از دل چو آه کرد بار دامن
نه فلك از آتش یکدیگر افروز و دوز	که بکام دل چو بیک آه جان فرسای من
سوز عشقم بین که از فیض هوای کرم	ابر آتشبار شد مژگان خون بالوی من
عشق اگر صورت پذیرد جان بیاید از دم	عشق را کرد آن قدر و درونی دل شیدا
عشق میجو شد بجای خون زهر امتحان	عمره که نشسته زنده اندر دل سودای من
ماشم امانه چون فرهاد و درویش کرم	از برای خاطر شیرین شود افزای من
بستم مجذبه که از دیوانه کی فرق سرم	آشیا مرغ سازد عهد پابر جای من
عاشق بخندم از مضمون وندی با خبر	شیده از من دامن گیرد عمره لیلای من
عشق و دندی مشترک شد و قصه قهاد	چون محبت کرد و شجیه همه اعضا من
بنده عشقم که از دست صنع حکم اکت	حل و عقد دولت اندیشه دانای من
آن قدر خوشحالم اندر سایه این سلطنت	طاسمان آسوده گشت از بارش من
ناگفته شادی امر و زم از لطف آل	می رسد باز در کام ابد فردای من
آسمان هتم مستقیم از آفتاب	شد بصر محبت آبستن شب یلای من
هر صبا بشی بیضه خورشید که در گزند	عوطه در رویای ظلت شمع رای من
مستحق من برین دعوی بنعین خرد	مدعی خواهد که که باطل کند عجزای من
عجقی آرد دلم بارت خط روزگار	از شکنج کوشه دستار استغای من
عجقی مضمون او ثابت با شهادتک	هم باین بیتی که باشد حجت اقوی من
با چنین بیتی که گفت استاد عالی نظرم	از زبان هیچ معجز کوی سحرای من
<p>چون دغان از تیره بختی نزل آبا قسم</p> <p>آتش آتش که می نازد بمن آبای من</p>	
شعری در دم سراپا شعله افروخته	نور استعداد ذاتی تابد از سبای من
بی کدورت شد جو صاف روح و دردم	گشت با هم یک هید و صدق و مصلحت من
قدسیان آینه سازند از صفای باطنم	بس که صافی شد نهاد کوه دالام

آفتاب عالم آرایم نیم در بای و کان
 بحر معنایم که باشد در زمان جوشنم
 کان مضمونم که سازد صبری عقل کل
 راست کردنی آسمان عالم نظم که که
 همچو خود نشد سحر دست خیال انوری
 فتنه آخر زحانم در جهان شاعری
 کردیم نیک و باز از برای انتقام
 که دهم باشو طبعی هزل و جود از بنا
 سرزد از نطق بیانم معجزات عیسوی
 ساعری بر ترشد از اعجاز تاباکرت
 پس که از مشن خیال بود کف فتنه گرفت
 مشن من از چنین زلف شاهد معنی بود
 با چنین اعجاز نطق انا مسلم کی شود
 دل نمخواند باین معجزه می گیرم که شد
 تا نباشم با خیال پاک و فکری ریا

فرز نون احمد رسول که طوفان اکوت
 چون طوفان عرش اعظم مقصد قصای من

که شرف یابد سرم از سجده خال و شرف
 که کشم سرمه ز خاکش دام خواهد رفتی
 نطق استعداد ذاتش چون بگفت اندر دل
 بی توقف آمد از عرش الهی این ندا
 داد و داد قدر بند اندر میان انبیا
 که بگوید با ضیل الله بتعظیم و ادب

هر تعظیم آسمان سرحی زهد بر پای من
 چشم خود نشد از سواد دیده بینی من
 هست تر هتگاه اعدا در ضرر ماوی من
 اینک آماده مقام قربا و ادنای من
 دهم قدرش که چه کی حدس دیار من
 زابر صلب تست پیدا که هر یکتای من

کوید آری بچنین که دست لطف کرد کار
 و در بگوید با حکیم از روی حسن التفات
 کوید او هم با تأسف کاش بودی در
 و در بگوید با صبح از روی لطف انبساط
 کوید او هم در جوابش من کجا و این کجا
 فیض لطفش بین که چون کردم شغف
 کی شوم خالی ز غمش بعد ازین بالطف
 حمد لله نیست عجزم از برای مدحش
 هست ایمم در قیامت از برای مدحش
 کوید از نفی چه میخوانی به نعمت مبارک
 و در بگوید باز چه گویم ز بهر صحبت
 ناچاران هست و سخن پایزه باشد در
 بار و افش از دم اندیشه ام بار و افش

تا شرف یابیم از اخلاق من و دینای من
 شعله طور تو روشن باشی سوزی من
 گوشه گیر دامن ان شب بد بیضای من
 نطق تو معجز نما بار مزما و دهای من
 ای فدای خاک بنایت معجزه اصبای من
 یک جهان معنی بیکم و بخت از لایهای من
 که کفایت میکند مضمون مستوفای من
 شد و معنی کشاده بر دل و انای من
 در حضور حق بیند با سخن و عوی من
 گویم از حق عذر تفصیلات طاعنهای من
 مغفرت داند کان جرم و معجزانهای من
 با خصوص این نفی معجز نظم بی همتای من
 هر نفس صد تحفه نفی سخن پیرای من

در نفی رسول اکرم علیه افضل الصلوات

من که نقد خوشدلی در جیب غم افکنده ام
 تا مراد عالم از ناز و استغای دوست
 فارغ از درد و قول همدان تا کسم
 این وقت لب نه بندر خاطرم از غری
 آن برهنه با و سدا به ال غنم ز غرور
 دادم و بستام از عیفت سراپا همت
 طبع آتش خانه من هیزم کشتن آتش پرست
 نوک در وید ز خاکم با سیم و سترن
 همچو لوله شعله بدشتم همچو کل آتش کفن

هوشبر داروی غم و در جام جم افکنده ام
 رفت و بخت کام و لرا در عدم افکنده ام
 طرح بدنی میان مدح و ذم افکنده ام
 چون غم امروز و فردا بهم افکنده ام
 ضروری را با کدایی منم افکنده ام
 تلك خواهشی بر دل و دلم افکنده ام
 دل بهشت معنی و نظاره کم افکنده ام
 بی که از متکان بجای اشک دم افکنده ام
 بی که خنک کنم دل و سیم افکنده ام

دادم از عکس سرشک دیده کوثر و اخفا	صود یا ترا حله و درونک بقم افکنم
کشتی آباد خلیل الله شد آفتاب دل	چون هوای نذر بار از بس که نم افکند
عذیبی کردم آنجا باز که سود و نفا	آتش اندر عندلیبان ارم افکنم
بنیم قانون شانس نغمه یک از اعتدال	اتحاد صغوی در زیر ویم افکنم
وقت عشق بین در یک شکسته آه دل	آسمان از چون و خان و بیج و غم افکنم
که بیک اه محبت آسای و لغو ن	طره شب را ز روی صبحدم افکنم
که بفریاد قیامت زای شورانگیز دل	خیل انجم را ششم اندر ششم افکنم
که بیک تاب تجلوی دل بر آتش	در میان غیب را در بیم رم افکنم
ستم از فحشاء که در شک جام بارهانی	سنگ بر قیاد محراب صرم افکنم
نیست با کم از فقیه شهر و شیخ صومعه	دست در دامان آن صاحب کرم افکنم
آن خداوندی که در راه ضیال رفت او	در حیم عرش ازین به قدم افکنم

هادی کل احمد مرسل که با تقریف او
 در شک معنی بر دل لوح و قلم افکنم ام

خاکبانی که شرف بادش نیارم در میان	کوهر کو با که از نایج قسم افکنم ام
وصف خلقت کفتم و اندر دماغ روزگار	چون نسیم بوستان سودا شم افکنم
باد زهری که دم و اندر هر جان دشمنش	ساعت اندیشه را بیک مشت سم افکنم
مدح جودش کفتم و از بیم انعام کفتم	رشته تب لرزه در اندام هم افکنم
نشر عدلش کردم از منظر نگاه آهوان	سلسله در کردن شیر اجم افکنم
دم زعفرانش زدم و آنکه لباس کیه	بر کشیدم در بر بیت الصنم افکنم
باز پیچیدم حصیر کهنه بتخانه را	از برای سجده بر پیش صرم افکنم
کوس کلبانک شایب میزدم بر بام دل	بانک بر کوشی دل جذرا صم افکنم
داد معنی دادم اندر شرح معجزهای او	چاک بر چاک دل اهل حکم افکنم
یا ببال راه او گشتم ز رفعت سایه را	بر سر این کینه زرین علم افکنم

مده داشت مبرادیم از تنک عرض	عقل کل را در ضیال کیف و کم افکنم
تضمیم از فیض نفیسی یافتیم چنین	پند استغنا به میان درم افکنم
صد جهان بچ معانی بزم از روی نقد	چاک رو بر حجت فیض سلم افکنم
صد احساسی ندانم چون عطار و دور	کجه بر او را دل هر شب رنم افکنم
ضمر و درم که بافت شهنشاه عرب	مغفد در کشور دهند و عجم افکنم
معنیم باریک و لفظیم شوق و تعبیرم بلند	رفضا با طمطراق محشتم افکنم
مژده رحمت رسید از هر نفیسی بر دم	چپ بای از جبهه بخت و نرم افکنم
میزدم یک پشت و پا در سایه او بر چپا	عرش را بر فرق جریح پرستم افکنم
لب کشایم بعد ازین بهر دعای مستجاب	بسی که از اطناب در دلهای الم افکنم
تا جبران هر کوه معنی شود زان لفظ تر	کشی من از نون زبان تا اوقلم افکنم
وقف باد بر رفت از زبان و خام ام	هر دو را زین بسی درین شغل هم افکنم

دو ستایش حضرت علی رضی الله عنه

تا خیالم ز زبان فتنه بهرام گرفت	چرخ از او الهه تب لرزه در اندام گرفت
بیک قسم ز طرب چنک ر بود از زهره	در د کایم دوش و طره ز ولورام گرفت
خسرو نادیده گویم که بیدار دلم	عقل کل محبزه فتنی اعظام گرفت
قلم مکت آرای معانی کشته	دانشم سلطنت لشکر افهام گرفت
آفرینش که با سباب تحمل فزودست	کار و بارش همه از کینج دلم وام گرفت
هستم حوصله میخواهد و از در که فیض	زیر و بالای فلک مژده ارام گرفت
مژده فیض معانی که ضیالش در دل	عقل کل را ز تحقیق و نه او هام گرفت
لب بمعنی جشادم ز همد ناطق را	عقده بر عقده سخن در دهی و کام گرفت
سخنم و لوله انصاف در اقصیم عدم	دل ارواح ز شوقش ره اجسام گرفت
ساقی انجم چون جف آورد قبح	فلک از رشک طرب دور سر انجام گرفت
عقل از نکت کلدسته عشق آشفته	دلم از ساقی فیض ازلی جام گرفت

آن بمستی دم از اندیشه عطا دی زد	وین ده فزرم عارف بسطام گرفت
جبرعه بر عالم ارواح فشانم ز قبح	روح شبلی روشی رندی آشام گرفت
هر دلی که ز ریاضت شده کاهی جیش	دلش از معنی دینگی می طغیام گرفت
میزدم بک قدم از عالم اندیشه برون	لا مکان و در نظرم تنگی ارهام گرفت
عالمی دیدم از آن سوی خرد که ز صافی	آفتاب سحرش آینه از شام گرفت
روح قدسی شدم و باز بسو اندیشه	همچو مرغان ادلی اجنحه در دام گرفت
مرغ باغ ملکوت که چو طوطی ز لبم	را ز سر بسته غنچه دهی عام گرفت
جوهر فزوم و بختای دو کون سختم	که بتو صید دلم مایه اقسام گرفت
<p>مفتی سید علی پیر و مولانا ایم</p> <p>که بطفای محمد سختم نام گرفت</p>	
با هر المعجزة پیغام بر صاحب شمشیر	که چهار اهره با نغ و به پیغام گرفت
آن شه نشاه که بی خطبه او اندیشه	کعبه ناطقه را جمع اصنام گرفت
شاه او در آن نبوت که ز قریح عظمت	بر درش پادشاهان نبوده خدمت گرفت
داور عالم و عدت که زمین در مشت	کف ناکشته در و بهره اسودم گرفت
قبه کون و مکان که بی طوف حرمش	صبح از استار سپید سحر اصرام گرفت
آفتابی که بیک لمعه شب مولداو	که از مرد ملک دیده ایام گرفت
شاهسواد که براقش زده استعجال	عرصه هر دو جهان را یکی کام گرفت
فطرتش را بت اعجاز بر افراخت ز غیب	جند ارواح و ملوک همه علوم گرفت
شعله شمع تجلی زد دلش سر بر زد	به پروانه کیش راه درو بام گرفت
لفظش آن دم که دم از معجزة معنی زد	فیلسوفان زمانه ده الزام گرفت
بی سواد سخنش کلک قضا را تقدیر	سر شکسته قلم کهنه دسام گرفت
عاجز آمد خرد از ضبط حسد و کیش	که چه ز ادراک فلك و فتر اقام گرفت
نقش نفت سیریم که جو و حی منزل	حکم فیض سختم در دهه افتدم گرفت

ساحر هر دو لسان بوجوب دوم و عجم	که روشی دانه در دم نه ز انجام گرفت
شاعر بد قلمون فکر و ضیالم که دلم	نه ده تودیه نه داری ای بهام گرفت
نفت ناکفته برای صله هریک بیت	صبر جهان کنج معانی زوق انعام گرفت
سختم در شد از اکبر ضیال لغتش	دل چو سیماج نه تمکین و نه آرام گرفت
ماسد این لطف خدا را نشد و که راضی	چه کنم که ز حسد بپهد آرام گرفت
ماسد از کنج بیاید مکتبی نشود	زائده در روز ازل خصمی قسام گرفت
که بدو رخ بفتد پخته نکرده ماسد	آن قدم مایه که او از حسد ضام گرفت
تنگی قافیه تعجیل نماید بدعا	از ضرورت دلم اندیشه اتمام گرفت
تا بداند بزرگان معانی و بیات	که دلم فیض سخن دایه چه اکرام گرفت
از چه از بهر شنایش که نشا خدا نانش	بیشتر از همه کسی دامن هر کام گرفت
حضر باد که بی کاه بفتی سختم	که دل از وی چه کرده نه به نظام گرفت
<p>در مدح حضرت مولانا قدس سره</p>	
عاشق ضنده بد و رات میزنم	پشت و پا بر کف و ایمان میزنم
عاشق صافی نهادم از صفا	لوف بکشتی جانان میزنم
لغزم ایمان کشت و ایمان نیز کف	طعنها بر شیخ و رهبان میزنم
رسته از قید بهشت و روز خم	کافرم که دم از ایشان میزنم
صد بهشت و دوزخ آدم از دوزخ	هر یکی بر این و بر آن میزنم
عارف باللهم از دانشی تری	خندها بر عقل حیران میزنم
که شوم انبان کشای معرفت	فقل بر دکان شیطان میزنم
سر بخاک پای دندان میزنم	دست بر دامان بزبان میزنم
نارغ از بازو بجهای روزگار	در دل اندیشه جولان میزنم
آسمان چو کمان و کوبیم آفتاب	پادشاهم کوی و جوقان میزنم
عالم معنی سراسر کشورم	تیه بر تخت سلیمان میزنم

نرسد از تیغ زبانم اهل دل	آفتابم نیش بر کان میزنم
شهر سود صف شکان معنیم	آه تمام تیغ بر آت میزنم
آسمان از فتنه سرگردان و من	فته را در بند و زندان میزنم
ضد و نظم که بر درگاه دل	لوسی خاقانی و خاقان میزنم
از برای عارف فیض کمال	ناخت بر تخت صفاهان میزنم
باز از بهر تشار و ارداف	تخت بر خان حراسان میزنم
دوره ام با قدر استعداد ذات	عمره بر خورشید رخشان میزنم
قطره ام با فیض دریا موج دل	دم ز دستا خیز طغیان میزنم
بجز معنایم لبالب از کبر	چون فلک موج در افشان میزنم
یک کوه کشایم از کرداب دل	که کشایم جوش طوفان میزنم
ضد جبه با زار سر و حد تم	صد کوه در بند هیات میزنم
باز از اسکان سر معنوی	مهر خاموشی بد کاف میزنم
چینم آتش بارها از داغ دل	باز چون گل در کرببان میزنم
دیزم اخگر بارها از ده مزه	ضد آتش بد امان میزنم
در در عشق طالب در میان نیم	آه در دم راه افغان میزنم
عاشق در دم نه در عشق از ان	راه دشوار است و آسان میزنم
کار بان سالوده کم گشته ام	ضیمه اندر چاه کفان میزنم
نیستم معزود از بهادر سلوک	فال ضدش حالی نادان میزنم
من جام عشقم از شود بده کی	رخنه در عرفان زندان میزنم
آب صیوان میفروشتم باده را	آتش اندر باره نشان میزنم
ستم از صربای پر حالت کز و	بانگ نداشتن مستان میزنم
ببخودم زان کوه کز مستانه کی	راه عرض خود پرستان میزنم
که زمستی چنگ دفای زهر را	بر سر بهرام و کیدان میزنم

که در شک آینه خورشید را	بر جبین ماه تابان میزنم
که بشوق جزبه کیم سماع	با بخاک صرخ یکسان میزنم
جزبه کز شوق که را کرد او	صرخ بر کرد دل و جان میزنم
جزبه های مولوی کز در شک دل	
یادش از اندیشه بهان میزنم	
فیض صاحب مشوی کز دی دم	صرف از احوال و جرات میزنم
مشوی چه حجت اسرار حق	کز خیالاتی لوف از عان میزنم
با خیال فیضی از کویا شوم	دم ز روح مغز قرات میزنم
در دل اندیشه با هر بیت او	طرح دار الملک امکان میزنم
رشته از چشمه سار معیش	کیم و پهلوی بعمان میزنم
که شوم در فکر تحقیقات او	مغظه در دریای عرفان میزنم
کوهی کز قیامت عاجز ترم	چینم در در جیب نسیان میزنم
زانکه دریا صاف و کوه بقیای	مغظه با بخت و پایان میزنم
که بگویم نکته ز اسرار او	چاک برادران انسان میزنم
گویم و با سودن عیسی دل	بخیه بر افلاک و ارکان میزنم
که کشم دم با هوای خلق او	نغمه مرغ گلستان میزنم
که بیاد مشربش ساغر کشم	ساعه اندر آب صیوان میزنم
می کشم یک جام و از شوق دگر	صد سماع دست افشان میزنم
جامها لبیز و من از جرعه	با برقص افان و ضیاع میزنم
فیض از او خواهم همیشه نفی	سجده بر درگاه احسان میزنم
می کشایم بعد از آن دست دعا	سر پای عرش و جهان میزنم
گویم ای دانه احوال دل	چند از دل آه حرمان میزنم
چند از دور دل و جان را بچی	بر سر در بند هجران میزنم

چند از بی تابانی دل در رهت	با بنشتر زار عصیان میزنم
چند از بند بر عقل بی وفا	در ترقی و دو بقصان میزنم
دستگیری کن و گرنه از تو باز	با تو شکوای فرادان میزنم
باروم بر آستان مولوی	بنجه بر جان کربان میزنم
گویم ای مقبول رب العالمین	کز نثایت یار غضبان میزنم
تو رجالت جرم این بیچاره یا	دست در محنت بامان میزنم
در تعریف حضرت مولانا قدس سره	
دل اسیر دلم بیتی مبتوی دلم	تمام مهر و محبت شدم بوی دلم
بوی دل شدم اما همیشه منتظم	که همیشه در صد و شیوه مقتضای دلم
نه افقضا و محبت نه از کفر فراق	شدم اسیر بندگان تنگای دلم
چه تنگای جهان فراخ اندیشه	پراز لطافت دیدار غمزدای دلم
اسیر عشقم و از لطف دلبرم غافل	که غمزه اش چه ترود کذبجای دلم
بری گرفته دلم یاد دلم پری خواست	که از لسان دگر خیزد این ادای دلم
نه از لسان دگر از لسان تحقیقت	عجب نباشد ازین گونه چینه های دلم
ملک پری و پری آدمی شود کاهی	ز کج تشبیه بازی سیمای دلم
چه سحر و تشبیه باری جراتی اید	ز دست غمزه جادوی فتندای دلم
میان خوف و رجای مانده ام نمی دانم	کزین روشیوه کدامت مدای دلم
غریب خسته دلم کز نهایت شفقت	نیافریده خدا داروی ددای دلم
برین برانه بر آشف و یک ترانه خدا	صبر بر کلک خیال غزل سرای دلم
غزل سرایم و در پرده نوازی دلم	
قصیده گویم و در مدح و در نثای دلم	
دلی که هم دل و هم دلبرت و هم عشق	درین میان من آرایش شقای دلم
من و فراق چنین دلربای خانه فانی	که با سبزه کشد دست مرصعای دلم

من وصال چنین و لایق هجایی	که شد پراپد از جست و جوی پای دلم
وصال این و فراق این چنین نمیدم	که من اسیر دلم یا کله و پای دلم
شکایت دلم از حد گذشت می ترسم	دست بگوشی شاهنشاهی و فای دلم
شکایتی که بجان جنابش از منی	بدوشی حفره و مسجست اقلای دلم
شکایتی کنم از باز عذرم او خنده	که مستم از می عشق طرب قزای دلم
ز بختی وی نشناسم که دل کدام دلم	من فریفته که صورت از مای دلم
چرا دینچو دیم خیزد این ستایش دلم	که هر دمی بخت دایم زرقه های دلم
اگر مقدر مطلق شوم نمیخواهم	چرا از اراده بی چون و بی چرا دلم
چه کاره ام من و دایم کیم و دین معنی	که دم زخم بجه از حکم اقتضای دلم
دین چه بر سی از ان غمزه بر من دلم	که اوست یوسف خلوت که سرای دلم
چه یوسف آفت جان جهانیان صحنی	که شد محبت او فتنه قضای دلم
چه یوسف اوج صبر آفتاب عالم جان	که شد کز دگر او خط استوای دلم
چه یوسف آینه دار جمال لم یزنی	که صد نیاز فروشد بر و غای دلم
یگانه شاهد عالم فروز غیب الغیب	که دو نماید که کاهی از برای دلم
باشیاق تماشایش از کمال شتاب	بود و قوف خیال و جورضای دلم
صد آفتاب بیکدم سر آورد و برین	ز دامن افق جریح کبر یای دلم
نفوذ بالله که بر خلوف این شیو	کشد بر پرده و عشق از بی جفای دلم
کند سپهر ثوابت سپهر اطمینان	ز عکس آتش بر شعله ز غرای دلم
دست عاشقی هر دو کوی و کینگی	چه برک کاه محبت چه کبر پای دلم
کنم مطالعه حس و صورت و صفی	ز لوح آینه که دار بر صفای دلم
ازان ذر بر تماشای عالم غیبی	اسیر ساقی جام جهان نمای دلم
مجددم ز غلوی مقیم بدرون	ذات در ره دل هر چه مانوی دلم
ز شوق خلوت خاص محبت باقی	دیده از جذب خنای دلم

فقای محضم و اندر حقیقت معنی	عدم بهشت برین از بی بقای دلم
چنانکه عالم جان و درود و دلکم	درون عالم عشقت ماورای دلم
نه در و صدمه دایم نه شیخ و نه راهب	بس است همت باری بی دلم
حکیم مطلق اندر جهان اندیشه	قنوده بند خیال و کوه کنای دلم
حریف نکه عشقم که منتی گشته	کتاب مهر و محبت زینک ادای دلم
بطان کج کتابم بقدر اندیشه	که شد جهان سخن ملک مشرعی دلم
بهای جوهر قدسی تراشه سخنم	لال قدیم اندیشه ضویرهای دلم
محیط عالم معنی رشاشه قلم	تمام فیض ازل شرح ما جرای دلم
قضا شناسد و داند که این قدر مایه	که هست مصروف بکوزه کتبی دلم
و هم زکات از آنکه کدای مفتسم	کدای معتکف و در که خدای دلم
خدای بزه نواز کرم کتده که نیست	جز از جناب قولانی النجای دلم
خدای منعم و بخشنده که سافت قضا	ز خاک و در کشتی اکبر کیمیای دلم
که هر چه گویم و کفتم ز محض قدرت	و در نه طالب فیض پیشوای دلم
نیم خلوت فیض بشوخی و رندی	بو مجاهده زهد و انزوی دلم
براه کعبه قدم می نهم اگر از چین	بطاروان نیاز دل و رجای دلم
دهد نوید قبول طواف کعبه زغب	بخوش اهل هم فاله و دای دلم
از آن بچیده قضا دام آفرینی را	که دارد آردوی شهرهای دلم
کشاده بال همایم همیشه در پرواز	که سایبان کشم از سایه بر قضا دلم
بهر زمانه پیورده ام مجد الله	ز ابتدای فزون آمد انتهای دلم
ولی قیاس کنم از بندگی همت	که من هفتاد بغفلت در ابتدای دلم
سه آمد صف میدان همت که روند	سپاه فتح و ظفر در بی قفای دلم
جهان کرفه ظهورم جو افتاب ذلک	بزیر سایه تیغ جهان کنای دلم
ولی ز تیغ زبان غموشی نفی	بفط و اهره همداره در عرای دلم

دعایم

۱۲

دعایم این که ایاد او زمین و آردن	که جز تو نیست صوب دل و خوارم
نوی شناسی و من هم که نیست از دنی	جز آستانه لطف تو متکای دلم
کدای و در که فیض تو ام چه میگویم	قلم محاسب قارون شد از غنای دلم
چه می شنید چنین گفت و گویم اندیشه	چه گفت در پس نه پرده سرای دلم
چه گفت گفت که ای بی نوای نوکیسه	بری و تربیت عقل ضویرهای دلم
جهان فیض معانی بگو مگو قارون	چو دم زنی ز هوای دل و دلو دلم
کدای و در که فیاض و نسبت قارون	ندیده تو مگر همت بخای دلم
ندیده ام چه نوکیس منک و لی نعم	و در منک دم از اندیشه عطای دلم
مقد بشرط نثار جناب مولانا	
برای خاطر مولانا از برای دلم	
قبول کردم و کفتم زهی لطیفه غیب	که سر زد از کوه صرف مدعای دلم
من و ثنای چنین باد شاه عرش بر	زهی دلیل بندی و ارتقای دلم
خدا بطاعت خدا بار که چه مولانا	که اوست پادشاه تخت عرشای دلم
بطان مجتهد اولیا که در تحقیق	جز او وسیله کفست افتدای دلم
هم اوست و در دل اندیشه هم جانم	هم اوست و در ره تو صید مفتدای دلم
تمام عشق و سراپا محبت با وی	که یاد اوست صیاف دل و مدای دلم
چه فیضها که من از وی کفتم و کبریم	برای جائزه طبع دوستای دلم
و در دعا کنم از بهر اختتام کلام	بهت نفس صدق با صفای دلم
بفیض لم بزی تا که میشود روشن	چو افتاب فلک چشم روشنای دلم
بجذب ازلی تا که بر شود عالم	چو مست پیچد و در سوز هوای دلم
قیاب روضه پاکش همیشه بر باد	بشائنه نواهای جان نقای دلم
در وقت حضرت مولانا قدس سره	
خود شنید که بر تخت فلک تا جورام	روزی گذشتی که کالشی بر آمد

چشید که او محتج بزم صفا بود	دوری نه ببرد برده دلش بر کرد آمد
هر تاجوری کو بس تخت قدم زد	تا جش ز سرافاده و از پای در آمد
هر جام مرادی که دهد ساقی دور	در نشو و ادویه غم مد خرا آمد
آسایش اکه هست در افقای وجود	دعای وجود آفت بر سر و سر آمد
نه دولت خورشید و نه چشید بیا بد	آن زند خدا را که درین دهکده آمد
ای وای بران ابله غافل و معانی	کز بی ضروری و از نفی صدر آمد
احسن بدان زند خدا باین که زنی	جز حق غرض او همه قطع نظر آمد
دندان خدا را بشمردم بزبان	اول دل این واله آشفته در آمد
این واده شود که از عشق جیتی	سرخیل ندیمان قضا و قدر آمد
من بدوم و ازاده کی قید و د عالم	این مستغنی معرفتم درو سر آمد
من بوالعجب صنع خدا می چه توان کرد	در قمت تقدیر مرا این قدر آمد
من ساده بی خواستم او بوالعجبی	باب هم حق در طرف بد کرد آمد
نه من بشناسم نه دل مست خدا می	کز چیست نهادم که چنین پنهان آمد
اوی هنرم معجزه سحر بیاست	کز تعبیه بازی فلک طرفه تر آمد
معنای مجسم شدم از فیض الی	یا فیض مصور که بشکل بنش آمد
کویا که گلستان خبیست خیالم	اندیشه درو بین بی بال و پر آمد
که بین اوی بر و بال است زانق	باران بهارش بهر ای دگر آمد
باغیست که آب رخ گلزارشست	ابر چمنش بس که مفرح اند آمد
هر سوخته بر وانه دم زد ز هوانی	شعله ز روشی لوله شاداب تر آمد
انجا که غزال قلم نافه بیند اخت	اندیشه عزیزه چو شیران تر آمد
با قصه شکاری نه بسودای تماش	ز انگونه ز آهوی هرم جلوه کرد آمد
چون زایت اعجاز بر افراخت بنا	ارواح معانی حشر اندر حشر آمد
آن صفدر نظرم که مراد دروم بکار	شمس ز باین تیغ و توکل سپر آمد

هر که بنهد پای بمیدان مصفا شد	چون کشته تقدیر دم او دهد بآید
هر کسی که بوی در صد و چنانک شد	بر کدش دلش نغمه این المفا آمد
دو معرکه نهاده خیم بخت ز بینم	با تهیت مزده فتح و ظفر آمد
هم حیدر کردار بیا نم بمعانی	هم تخت سلیمان سخن سرفرا آمد
خیمت بوی عظمت عالم معنی	بگر خیم کرجه بجای سپر آمد
وقفست بوی ماحصل فیض الی	کی در دم اندیشه نفع و ضرر آمد
هم شاعر حق کیم و هم ماهر مطای	از حبله و تر ویر دم بچید آمد
سجیدم و دیدم بزاروی تخیل	نه حیدر خدا از همه سجیده تر آمد
نه حیدر الی که جو دم میزد از وی	از جان و دل و صافی خدا و تر آمد
اوصاف خداوند معظم که ز تقظیم	بر در کیش اصناف اعم سجده بر آمد
یکتای در عالم که بتاید الی	دو سنده دل بادش بهر و بر آمد

سرچشمه فیض الی مولوی دوم	
کروی عرب و هند و عجم بهره و داد	

مهری علی کوکبه سر الله اعظم	کلا نیش اخ استاد قضا و قدر آمد
معدنه اسرار الی که کلامش	چون آیت منزل همه جا معتبر آمد
نه حیدر الهی ز دلش ناطقه بر رفت	تحقیق ازو بیک سخن مختصر آمد
کم کرد قضا نسخه اسرار ازل را	نامه ز شکاف قلم او بدو آمد
یک کرد بر انقیاد کیت قلم او	افزون الی زیر و کای بر زیر آمد
کردیست که بارند از ابر بهارست	ابر بیست که هر قطره او صد شمر آمد
یا دور سر شمع شبستان معانیست	خورشید باین شمع کز و یک نه راند
اندیشه او شهر عظیمیست که در وی	یا کاسه خورشید فلک در در آمد
تنه فلک بلکه مدونک همه صف	در کوهجه اولش در بدو نه کرد آمد
بحریت که هر یک حرف از کزف الی	بر ساحلش افتاده و کان کبر آمد

چون حق بیا نشیمن زده اند
دیدم پس از آتش بمذاق دل چنانم
داوود شراب هم و حدیث که بپوشی
از لذت ارفاقی یافت مدام
نفعی هم و عیبم هذا قاتل ز نفعی
الملة لله که خداوند چنینم
تا داد ولی من بستاند ز کسای
بامو لایم نسبت کلی بنمایند
از غایت خشکی که سرشتند بذاتی
حق داند و اندیشه و هم مولوی دم
از بهر خدا سجده کنم بر درش او نه
در دیشی و تو صد شایسته خدایت
زین پس بد عادت بر ارم که معافی
تا هر دم کرده ده کعبه دل
بی قافله همت او راه مباد

از غرق دلم بر در سمع و بصیر آمد
یک داودی شیرین تر و هوشر آمد
عقلم ز وجود و در جهان بچرخد آمد
رو مجرب فی وقت قلم خنجر آمد
هر عیب که سلطان پسند و هزا آمد
در طالع اندر دو جهان داد کرد آمد
کاذب و دوشی او بکلوه و کد آمد
کوی که زینک مادی و از یک پد آمد
از مشرب زندان خدا بر خرد آمد
کین هر سه ز احوال دلم ماضی آمد
در عالم دل مولوی من و کد آمد
کاذب دل آن بست نهادن خدا آمد
از موصله ناطقه ام بیشتر آمد
توفیق خداوند ازل راهبر آمد
دل را که رهش تا در حق بر خرد آمد

دو ستایش حضرت مولانا قدس سره

عقل که چراغ صرم کعبه جانم
ز عقل و عشق آفت آسایش عالم
ز عشق و ز دعای محبت ز زری
با عزمه مدارا کنم بلکه ز همت
صدفته اند یغ کشد در پی کینم
از دوه عشقم که ز بی باکی منرب
آشفته کدای در فیهیم که بشوخی

عظم که در آتشکده سینه نهانم
دوسینه افکون دل پر خجاستم
با دستم عزمه کشیدن نوا اند
از عزمه بشمیر زبان باج ستانم
رو کم کند از راهه عطف بیانم
در مملکت فته که قاتل ستانم
بر هم تنگ کوکبه قیصر و خانم

دو میگرد چمنید ندیدست شکوهم
با جام تخیل جم دوران معانی
مجموعه تصویر معانیست ضمیم
از بد الحجبی شجده صدوق و معنی
اندر کف بعضی مضافان آینه دل
دوسینه معنی طبایع سه الی
اندر شکوه طره خدایان که نان
بیگانه کیم نیست ز هر چیز که باشد
آنجا که قضا تیغ کشد عریه سام
الماسم و فرسوده تر از زینتی مرده
خون جگر عشقم و چون باوه صافی
آن راست عبادم که میزان حقیقت
آن جوهر فروم که بحجبت معنی
هر جنبی نفسی که ز انواع جوده
بحرم که لبالب شدم از فیض الهی
کاتم که ز تحریک بخار دل بر جوی
حسند برانم که بهای در نظم
سردا بقدم دل شدم از عشق الهی
دل بر سر دل و یخه چون فوخته
سردی سب باخته چون شمع دونه
پر دانه جان سوخته شعله آهم
پیمان لبیز شراب هم عشقم
آن مست خدایم که بسجده نثار د

در معرکه دستم کشیدست کلامم
بایغ زبان صفدر میدان بیانم
نقشای سحر ساز بیافست بنانم
و ز ساره ولی آینه هر دو جهانم
بر لوح صفا شهادت صدور و جانم
دو دیده صاحب نظران کشف عیانم
و اندر کده ناله عاشق خفقانم
یکدم و یک دویم و نه این و نه آنم
و آنجا که هوس کشته شود و مرید فوتم
یا قیتم و چون خدای جگر در سیدانم
اندر بدن جوهر کل روح و روانم
شد جوهر کل سنگ تراوی کاتم
در عالم دل ماحصل کون و مکانم
کویند همه دارم و نه بحر و نه کانم
پر موج و رافقان ز کوان تا کائنم
بر قلزم در پایش جودا هدیافانم
اندیشه نمیداند و من نیز ندانم
پر شش جهت کون و مکان فیضیانم
سرمایه معنی دل زنده و لا ستم
پیرایه برنم طرب عجزه و کانم
در خلعت دل نور سیاهست خانم
در مجلس و ندان جهان و کد انم
در صمیم عید عمار و مضام

مستانه اند سجده کنم بر در کعبه	بت بر سر بت میشکند بر رخسارم
اسرار لدن سرزند از هرب معیم	من حضرتی سینه پر عقده لسانم
ناهی فلك حامله گشت از دم نظم	من در ده تجرید میجای زبانم
دربای سخن تا بگره گاه حیا لم	من جوهری مفسس بر جبهه دکانم
گاهی که پریشان دلم از حسد معنی	کلهسته صد برک کل باغ ضایع
گاهی که بخونیا میم و آهی کشم عشق	بر خرم کلید جان برق جهانم
اد قاف الهیست همه کشور فکرم	موقوف تجلیست همه عالم جانم
در مسئله وحدت ذاق آیت تحقیق	بر مغلطه جدوت و جراحنده زانم
نه عارف بسطام و نه عذره شبنام	او باشی پریشان و دوشی نادره زانم
از حس ازل رنگ پذیرفته پیچیم	در چشمه چشم دل عشقت میکانم
جبریل و بری کیست در آن چشم زدن	انسانم و در پرده ادراک نهانم
من بودم و عبادی کونین که ناکم	بر بود و کلاه از سر دل عشق فزایم
شوخی که بیک چشم زدن کرد و هلاکم	که غمره نیمکاست ز مژگانش امانم
آن غمره نازک دل و فغان که جلوه	باصفله فتنه بشنید زبانم
آن غمره آشفته که در نکته سبق بود	از خامه سرمست خداوند جهانم
شاهنشاه والا که مسند معنی	کز بنده کی در که او فخر کنانم
سر خلقه زندان خدا مولای روم	
که پیش رود انش و من پیر و آنم	
هر نکته که سر زده ز صبر فکرم او	تو حید در دست که من نیز برانم
از پند انداز تجلی ضمیرش	پر گشته چنان از نه دل تابانم
خودشید ترا و در شبستان و آفتاب	صرفی گشت از خامه ز اسرار زانم
هر که زدم پای بودای شتابش	با پنج کمر رفته فرو تا بجایانم
با این همه از خط و کبر باشی حکم	ترسم که بیک لحظه تری دست بجانم

می پاشم

می پاشم از اتوف کبر بالک ندادم	نفی ییم و سر مایه سودست زبانم
همواره نیانم جز ازین نیست و یاف	از پنجه پندار و بون کشی برهانم
از ذوق سخن مت شدا نه بشه محال	کا حاده شود بهر رعادت و زبانم
وقفت که دل بادم اخلاص عار	کوید ز زبان قلم فیض چکانم
نازنده شود تا سخن از شیوه حکم	بایزده بود تا بسنی نام و نشانم
بادا بجناب صرم روضه پاش	صد گونه نجات و سلام از دل جانم
در مدح مفتی افندی رحمه الله	
طبع از نادره سخنان جهان دگر	در میان من و اندیشه زبان دگر
هوس معینم آورد درین دام قریب	در نه آب و کلم از کون و مکان دگر
مست معنایم از اندیشه صافی لیریز	همدم بزمم باده نشان دگر
نزد یخاوند یعقوب شناسد نیش	یوسف انجمن آفت جان دگر
یاد دورندان بگرد و نزل و صمیم	کاسه مجلس مار طرد کران دگر
منم و طبع سوزان من و اندیشه	دل آشفته ام از نه هوسان دگر
دل که هر جای و افته خود او دل	وقف عشقت که همواره ازان دگر
وادم از عقل هوسان و دل پخته	هر دو بر عکس دگر پیر و جوان دگر
بنده حسن قبولم که بیادنی طبعم	نوبت مانتبه حسن بیان دگر
شرم از لطف الهیست که فیض انش	نقد و قسط نه موقوف رفاه دگر
آن کدای در فیضم که هر کام مرا	چند کجینه پر که هر دوکان دگر
فیضم این گونه و باطن معانی را	از نهی و سنی اندیشه فغان دگر
کل کلند از خیالم همه رنگارنگ	نه چنان رنگ از رنگ زان دگر
بیم پزمرده کی رنگ نه در چشش	نوبهار و در و فصل فغان دگر
درسم صف شکر معینم از تیغ زبان	زخم تیغ بفلک کاهستان دگر
باکم از کندی شمشیر زبان نیست از	که مرادک قلم تیغ زبان دگر

از شکست قلم نیز ترسم که دلم	هفت شقایق دگر و قلمه ستان دگر
همم دست و کمر بیاورم و باورم	چرخ داند که مرا تاب و توان دگر
تو کب خسرویم گشته بند از خود رنج	این ظهور از اثر فیض نهان دگر
نکته بر دانه خدا پرورم از وحی ضیال	طرد نسیم دوش غبر و لسان دگر
هم نشاخوان خداوند گدای گدایم	چه خداوند که با توکت و ناک دگر
آن خدو هند اندوز که اهل تحقیق	با کائناتی همه در وطن و کان دگر
کامکار ری که فلک نیز ز بهر تقسیم	بر زمین دروش از سجده بران دگر
مفتی معجزه کو که اثر تربیتش	
هر تی سینه و دل مسئله دان دگر	
داد و عالم عادل که زخم قلمش	در جهان ضابطه امن و امان دگر
فیلسوف متبحر که به پیش خردش	عقل کل در صدر و بجزان دگر
مستعد شرف قرب الای که ز غیب	هر نفس با دل او شده رسا دگر
کرمش کام ده و کام دوی عجبست	قلش قنه کنی و قنه نشا دگر
بوحیفه است که باز آمده که با بجزا	با چو او پیش رو و جبهان دگر
مسندش قبله جاه علمای عالم	خاوش کعبه معنی طبایا دگر
دلش آن خلد معا نیست که جز کوثر	فیض حق در چشمت آب روان دگر
دانش آن مهر منیاست که ضرر فیک	از خیال حسدش در بر قفا دگر
نبست تنهای بر قان بلکه ز افراط حسد	مضطرب حال و دلش در حفا دگر
دارد آن مایه ز انواع هند دانتی	که بیاوش دل اندیشه جها دگر
دو دیاری که وزد باد بهار لطفتی	خوش دلی در پی غم مرینه خدا دگر
هر سخود که ترقی کند در مدحش	سورش از مایه اندیشه و با دگر
ای خدیو سخن آرا که ز شوق محبت	هر سروی مرا کام و دها دگر
نهم از روی حقیقت شناسی که دلم	نکته سنج دگر و نادره دان دگر

من هم از تجربه چند بدانم که دولت	در امور سخن از داوران دگر
باشند و گویند اندیشه پر دای دلم	که در اندیشه دلم حله فشان دگر
از که ترسم که به پیش نظم و درو دگر	خداها که بود هیچکس دگر
که بهریم نغم شکوه ز بیدار فلک	که شکایت دوش بی هذا دگر
دام از سخت طبع شد کای سخت	که سخنای همه سهو لسان دگر
این کرده منشاعر که ز بی ادراکی	همه با یکدیگر از معتقدان دگر
این هم از فطرت ک حوصله کی خاست	در نه این شکوه دس نیست زان دگر
از طریقت است که آن خانه صبا معنی	هم حریفست و هم از کینه خدا دگر
زانکه از غایت هر صی و طبعش و رنگ	مدح و بیک کند و مشک نان دگر
دونه ایشان ز کجاست ز کجا و رقیب	که بگویند فو نیست و فود دگر
تک شد قافیه آغاز دعای نفی	بعد ازین دعوی معنی هذا دگر
فانکه از باب سخن را سخن در عالم	اعتبار دگر و نام و نشان دگر
اعتبارش بفضیلت نه چنان با باد	تا بگویند که این دو دزمان دگر
در تائیدی مرحوم سلطان مراد عبد الرحمان	
هر سرویم از زبان باشد	در شنای خدا بکان باشد
آنکه از بهر خدمت شب و روز	دام صرخ در میان باشد
و آنکه دامن خیمه جا هوش	بر سر سدره سایبان باشد
و آنکه اندر زمان معدلتش	فته بی نام و بی نشان باشد
فته که هست در محالک او	عززه شرف و لبراف باشد
آنهم از بیم شکنه و ترش	در کعبه مرده نهان باشد
عدل عاجز نوازش از خواهد	عاشق از غمزه کین ستان باشد
در عدالت نباشدش مانند	باشد از صاحب الزمان باشد
مطلع تانه ام شو که بدل	مایه انقاش جان باشد

هر که خواهد که کامران باشد	خاکبای خدا بکام باشد
جم جناحی که فرشی ایدانش	برتر از طاق آسمان باشد
کامکاری ریزه سنگ درش	کوهر تاج خسروان باشد
تاجگذاری که هر تاجش	شعله افروز خاوران باشد
شهرسازی که کترین پهرش	شبه انداز قهرمان باشد
بادشاهی که هر کدای درش	یک خداوند کامران باشد
خلف خاندان عثمانی	کز شرف شمع خاندان باشد
شاه و الواسب که اجدادش	تا بآدم خدیو و خان باشد
ماه بوسف شیم که قصه پرش	مجلس آدای قدسیان باشد
آفرین بر کمال معرفتش	که برون از حد کان باشد
شعر که بد که آب از آن بچکد	خط نویسد که در جهان باشد
رأیتی آن و از دان و جهانت	که بنقد بر ترجمان باشد
دلش آن نکته سیخ و دهانست	که بجهیل هم زبان باشد

حضرت خان مراد عالی نشان

که درش قبله شهران باشد

تفتش آن دو الفقار بر آنست	که سدا ازیش جهان باشد
عکاش افتد اگر بجوی سرشک	مردم دیده قد امان باشد
خالقش ادعای حیات شود	ملک الموت مهربان باشد
همنش که صدوی امام دهد	مدعا بخش انس و جان باشد
که مش کاه کبج پر دازی	حاصله سوز مجر و کان باشد
حکمش ادا قضای عکس کند	شعر را کسوت دکان باشد
ای قدر قدرتی که فرمانت	بدون قضا مطلق العنان باشد
نوی آن خسرو بند سر بر	که فلک سدر آستان باشد

من کجا فکر مدحت و کجیا	این نه در حیرت بیان باشد
باخصوص آن قصیده پر داف	که دم فیض وادوان باشد
فیض آب حیات کفشارم	مایه عمده جادوان باشد
کم نباشد کنا دم از دریا	طبعم آن دم که در فشان باشد
صد جهان و ادوات مستفندند	حکیم اندم که در بنان باشد
قلم کاهی کوهر افشائی	از در کبج شایگان باشد
فکر اندر نبرد کاه خیال	آن نوی حمله پهلوان باشد
خشمش از قهر مانع شود از بیم	درد دل از دها نهان باشد
بعد از آن در دعا شوی نفی	ایزدش ناطق اهلان باشد
هم دعا در پی شایدهائی	زنده رسم سخف و رات باشد
باد پاینده دولت و بختش	تا فلک کرد و در جهان باشد
باد جاری بهر طرف حکمش	تا جهان و جهانیان باشد
تا که سلطان خیل انجم را	بر سریر فلک مطلق باشد
طالعش یار و دولتش بنده	بر دوش بخت با سبک باشد

در مدح ملک کشمیر شاه سیم رحمه الله تعالی

در سینه دلم جهان بچیند	کز جنبش او جهان بچیند
از بس که بهک طبعین دل	نی لریزه و استخوان بچیند
هر موی تنم به کشن دل	سرتبذ از سنان بچیند
با دل برود اگر بخاکم	این غم که دلم از آن بچیند
بجست که از تزلزل خان	نه که سی آسمان بچیند
در ملک دلم غم پیای	چون لشکر بی امان بچیند
آشفته دماغم از غم دل	کی کام مرا زبان بچیند
بچیند اگر زبان لالم	ترسم که دل از مکان بچیند

در کام زبان بجنب اول	در مدح هذا بکات بجنب
در مدح شهری که با شایسته	کام و لب خسروان بجنب
جم گوید شایسته که قدر در خدمت او شهران بجنب	
آن شه که بفتح ملک ایران	آن دم که عنان کشتان بجنب
از حمد او ده کشته	ناکشود اصفهان بجنب
آن دم که زمین در مکه هشتی	از فضل و کادرات بجنب
بی زلزله صد هزار فرسنگ	در کشود و مکان بجنب
چون ماهی چشمه عکس تیغ	در دیده اخترا بجنب
تیغی که بکف شود کشیده	در خشتی که بر پیران بجنب
از برق وی آسمان بسوزد	در دیو به این جهان بجنب
آن تیغ جلی که در دم جنک	چون شعله شرفشان بجنب
از تیغ قضا نشان دهد که	در مصر که ناکرهان بجنب
ان دشتی سبک ضام و جاک	که جای پیش چنان بجنب
کردون بر او جیشی و	چون دامن سایان بجنب
گاهی که برای جلوه یابینی	هم گشته جو صولجان بجنب
در هر قدمش زمین زلزل	چون کوی زمان زمان بجنب
که بد کند بصید عفتا	عقلام از آشیان بجنب
چون مرغ کلاه بریده از شوق	می افتد و پر ز نات بجنب
از فیض نشاط عهد عدلی	نغمه زدن قفلات بجنب
از شوق نثار خاک بپایش	کوه برودن کار بجنب
فرشی که بکافه فرمانست	هر که که غضب کثات بجنب
که مشت زند بفرق کیوان	جرخ افتد و قدر دان بجنب

ای خند و کامان که مهرت	چون جان بدلم نهان بجنب
در دلم و خامام بهر دست	چون هندوی نکه دان بجنب
فیتی نیم و دلم جو در با	در مدح تو در فشان بجنب
نقی نیم و از کهر فشان	سورم بدل زیان بجنب
طبع که بفیض لایزال	چون قدم بی کران بجنب
خورشید ز تاب کوهها و	تب لوزه که فته زان بجنب
کای و شک بر روز و نظم	چون با سخنم دهان بجنب
و دیار شود از کهر کنارم	که با قلم بنات بجنب
بر دور که دل صف ملایک	چون مشی و کان بجنب
از حریف همدی نظم	جان بر لب قدسیان بجنب
در خدمت طبع ناز نینم	اندیشه جو دایکات بجنب
که تیغ زبان کشد خیال	دل در بر قهرمان بجنب
کلیم که بکشور معانی	چون رایت کادریان بجنب
از بهر دعا بجنب این دم	ناکی ز بی فزون بجنب
تا از اثر شکنجه عشق	دل در بر عاشقان بجنب
تا حشر جو در که سلیمان	بر در کت انی و جان بجنب
در مدح حسام کرای سوطه	
جرخ اگر خیر اگر شر اندازد	همه نادر برابر اندازد
هر چه اندازد در چپ اندازد	نخاند که در حضور اندازد
آن شنیدی که هیچ جرغ لیم	وضع قانون هوشتر اندازد
هم بر عکس مدعای دولت	روسی کان ستم اندازد
چه کند رند لا ابالی حق	سر بکرم مقدر اندازد
کش تیغ انتقام زبان	تا فکله را دو پیکر اندازد

مردم از غم کجاست بجانانه	حضرت که تا که رهبر اندازد
من و آن مجلسی که ساقی او	طرح برزم قلند اندازد
بهر دل عز دکان غم بقدر	باده دوح پرور اندازد
یعنی آن آتش کلاب شدت	که صداع غم از سر اندازد
در محلول آفتاب عیار	که بدل تاب اختر اندازد
کیمیای کرم که خالصیتش	مفسد سازد اندازد
حضرت که ساغر کشد از وی	جرعه بر سبزه اندازد
پیش پایش بدای طلمات	شیرین منور اندازد
جان ستاند که شمع ساقی	باده را چون بساغر اندازد
مهری بود که انی نغمه	در دلم کیف اعز اندازد
تا شوم مست و یک غزل غم	که ز دل پنج غم بر اندازد
عزلی عاشقانه که سرور	جان و دل را بهم در اندازد
عزلی که ترانه اش مضر	حیرت اندر فزون اندازد
عزلی که سماع او صدوق	نوبه را طالع بر سر اندازد
مجلس اراید و قبح گیرد	ضربه زهد از بر اندازد
از قبح چون نای شود رستی	در کمرگاه دلبر اندازد
آن غزل شد زیاده و کم باز	عزلی شوخ و دیگر اندازد
چون صبار لطف او بر اندازد	
فته در هفت کشور اندازد	
فته را با خصوص چون دین	طرح او بجز اندازد
طرح اش هر دلی که صید کند	شانه صد زخم خنجر اندازد
غمزه اش هر کس که بکشد	صد سیاه جگر در اندازد
غمزه ناول فشان و دل زنی	چشم بر زخم دیگر اندازد

لعل لب نیست غمزه مستی	جرعه در جام کوثر اندازد
خال رخ نیست آهوی چشمش	نافه مشک از فر اندازد
الحمد بر طبیعت نفی	
که چنین شعر خوشتر اندازد	
زیند الحق بدین سلاطین	طرح اوصاف صفدر اندازد
صفدر در جلود تنی دم جنبه	سپهر و زره و مظهر اندازد
انکه از بیم حمله روز مشی	زهره ظنور و منور اندازد
خان و الاثراد بمالیشان	که به پایش فلک سر اندازد
طرفه صامقمان خضم فانی	که فلک را ز پا در اندازد
رستم خاندان جنگیزی	که سر خضم حیدر اندازد
سیف سلول حق حاکم گرای	
که بیک حمله عکس اندازد	
صف شکاری که غفلت نوری	تفرقه در سحر اندازد
آفتابی که جوهر تیغش	روشنایی ز اختر اندازد
کامطاری که بر بزم توغش	سایه بر مهر اندازد
بادشاهی که چوب در بانش	که هر از تاج فیض اندازد
شهر ساری که چون بهر صبح	رسمانه نظام و اندازد
بی که لرزد فلک ز حمله او	تیغ بهرام جوهر اندازد
قطب دو دوج آسمان شکن	استقامت ز محور اندازد
آن سبک و نکادری که بهر	را کبشی که عمان در اندازد
ضویش را چون خیال در بزم	از دو عالم پرونده اندازد
برق سیری که بار و فشارش	دام جریخ بر سر اندازد
باد پای که کرد جو دوش	خال بر فرق صد و اندازد

بوده او هو صرصره انگیزد	لشکر را بکشند اندازد
بسی که خاک از شمش روید	کشتوی را بکشد اندازد
لفش را با فلک زند سیلی	از سه مهر افتد اندازد
کشتی نه فلک شود عرقاب	دور کاوش چون کند اندازد
در مصافی که شود مردی	جای در ابروی خنجر اندازد
او کان کبر و سپر کند	تا خدش دلور اندازد
بچه ماند بفرزه دلبر	که نکاهی بشکد اندازد
دشمن از بیم عهدش زاجار	خویش در کام اندازد
هر که با او قدم نهد بمصاف	دخت هفتی بچند اندازد
قدرش آن قدر که کفر دهد	عکس کا مقدر اندازد
کار شاهین کند بصید کنگ	که بشاهین بکشد اندازد
صوت برنگان پرورد حفظش	که بدو بیاهند اندازد
صوت سنده رود در آفتاب	سرطان شناور اندازد
کفش آن طره ز بزم چیست	که بجای کمر زر اندازد
زر خورشید اکر بدست آرد	بدای محقر اندازد
ای سیدی که شمشیرت	خشم تیر پیچد اندازد
چه کنم در ستایش تو مرا	عجب اندیشه مضطر اندازد
من کجا طرح مدح تو زکا	تا خیالم فدا شود اندازد
فیض حق با خصوص در حق	منکلام مستی اندازد
فیلسوف خیالم از فدا	طرح سوخته اندازد
نازنین بکفیم از شوخی	از سه زهره معجز اندازد
خام ام کاه ننه پر رازی	صد جهان کنج کوه اندازد
قدم از رشک فلک در پاشم	موجهای مجده اندازد

مختار آدم ز کتم عدم	قلم طرز آفر اندازد
شهر تم در جریده شعرا	نام عرقی ز دفتر اندازد
بصر بری ادا کند حکم	دل نظر چون بمحض اندازد
هر چه الهام غیب لاهوتی	در ضمیر سخف اندازد
نظم عالمی کند احیا	بشت بایم جهان بر اندازد
من نغمه بچرخ دور یکجا	خویش را دان بر وتر اندازد
تا کی حکم از سر دعوی	هذیان مکدر اندازد
وقت آن شد که دست هشتا	دل بذیل دعاور اندازد
تا که صرخه دخی درون پرور	وضع نادر برابر اندازد
لطف حق بر خلوق کردنی صرخ	دولت را معمر اندازد

در ستایش خود

نفعی بم کند عنایت ازلی	کامرانی ز کوه جاده مست
مندم برتر از سپهر نهم	این فلک ظل بارگاه مست
خند و معنیم که مهر منبر	عکس دیبای شبکوه مست
آن سلیمان ملک معنی بم	عرش اندیشه تخت کا مست
سپهر روح ادبیای سخن	لرکشان کرد شاهزاده مست
صف مرکان دلبران خیال	سایه نیره سیاه مست
اسد الله پیشه سخنم	قلم قنبر سیاه مست
فی غلط کفتم این کزانی بلند	حکم سودای هوشگاه مست
من کجا و علی کجا این لوف	سرو اندیشه تپاه مست
اسد الله را سیاه کوشم	خدمت شیخ رسم و راه مست
این قدر نیتم ز بس باشد	من کدایم او باد شاه مست
زند عشقم که جز محبت حق	بی نیازم خدا کواه مست

صوفیم در نهایت دندی	دل تو حید حافظه مست
دوریم کلام اهل الله	خلفه کوشی انتباه مست
موشکافی عقل و فکر حکیم	نظر غفلت اشتباه مست
آن مجای آتشین نفسم	زنده کی احضر ز آه مست
منم و دل که هر دو تاهنیم	همدم شوخ و نیکوایه مست
چه دل آن کینه دند عالم عشق	که نظر کرده آله مست
چه آن نکته سنج بزم است	که ندیم سخن پناه مست
فدا در بخشی میانه ما	چه کند دل این کنایه مست
ترجیع بند	
ساقی به آن جام که خورشید بهار است	آن باده که مهتاب فروز زب تار است
آن شعله که تاب که افروز فروغی	آب ریخ گلرای گلستان عذار است
آن آتش رخساره که چون صبح بخجی	از شعله او مهر یکی مرده شرار است
آن مهر جراتاب که در عالم عشق	هر کاد از مشرق خم نشسته بار است
از بر تو او با همه تنگی دل نادید	چون عرصه پهنای فلک آینه زار است
در ده قدحی زان می و یکجوسه بزم	زیر اغرض از صحبت می بوی گوار است
دندان جهانیم که بی باده و لبر	گلزار جهان در نظر ماضی و خوار است
<div>ما عاشق شوریده و مستان خرابیم</div> <div>نا عاشق بنان هست اسیری نابیم</div>	
ساقی به آن جام که سرچشمه بهار است	تا آب دهم لالهستان دل و جارا
آن شعله که بر فلک افروز تابش	آتش فکند خارده کاهکنا ترا
آن باده که از بر تو انوار جبینی	هم بچرخ خورشید کند برک و زارا
آن مایه پیرایه عالم که ز فیضش	خاصیت نور و زده طبع خدایا
سرمایه مردی که گدازد بینه کند یار	بر معدن الماس زنده تیغ زبان ترا

یادش گذرد که ز دل غمزه غولاب	بر هم شعله کار که کد و مکان را
که عاشق بی تاب کشد جریحه جانش	آماده شود مهر که ناز بنا را
<div>ما عاشق شوریده و مستان خرابیم</div> <div>نا عاشق بنان هست اسیری نابیم</div>	
مطرب نفسی برکتی و بنوا از نعم را	در نغمه تر آب بهایش آتش غم را
آن نغمه که داود اگر بشنود اودا	درب شعله پای برون رفتن دم را
آن نغمه که با جبینش رقصش بپایا	هر دل که گرفتار شود زلف هنم را
آن نغمه که با شوق سماعش دلش	ن در زده حلقه کیسوی نجم را
هر غنچه او بیل کویده شود که	زین نغمه تر آب دهی باغ ارم را
ماست سر اسیمه کیف نعمایم	ساقی تو فراموشی مکی لطف کرم را
بر خیز و بهشتی نفسی مطرب مجلس	بلک جام بده تا کشم مست غم را
<div>ما عاشق شوریده و مستان خرابیم</div> <div>نا عاشق بنان هست اسیری نابیم</div>	
ساقی به آن جام که سرچشمه بهار است	وای باده سرمایه شوق و دهر هار است
آن باده که از خاصیت فیضش	جان در بدن مرده غم رقص کوار است
آن شمع طربخانه که خورشید	در سینه پر وانه او سوزن زار است
آن شعله که پر وانه بر سوخته او	چون مهر جراتاب فلک نور فگار است
شمعیت که پر وانه او در و جیح	خاکستر پر وانه اش از جوهر جبار است
مهریت که دامن بزم شب قدرت	ماهیت که هم کاسه عید رضا است
هم روشنی چشم دل عاشق ویدار	هم صیقل آینه دیدار بیار است
<div>ما عاشق شوریده و مستان خرابیم</div> <div>نا عاشق بنان هست اسیری نابیم</div>	
مطرب بزم تازه سر آغاز دنا کن	گلزار صفار مدد نشود نما کن

از پرتوی رفت سیاهی شب غم	تو هم نفسی بر کشی و دور و نهایی
تنهایی پس پرده مشک بکشی و	از پیری اندیشه ها شرم و حیای
هر دلم در سینه افکون زان بد	با جنبه دم بر کشی و با نغمه ادا کی
دلگیر شدیم از غم آن زلف مسلسل	بیده بدم نغمه ها و اداری ماک
زین غم برهان و بکده کبری نغمه	جان و دل مایه زنجیر هوانی
مطرب کند بادی ماکر بچین دم	ساقی تو بیک جام ازین غصه ها کی
<p>ما عاشق شوریده و مستانه خرابیم</p> <p>تا عشق بتان هست اسیری نابیم</p>	
ساقی دم عیشت صفای و کزانی	خیال و پریشانی غم را ز سر انداز
تا بان شور انجمن ماز کدورت	با دور نشاط می الم را بدر انداز
دوره جف دست فدح را و بستی	از دور و جیب انداز فلک بچیز انداز
تا نسبت کردی نبود دور فلک را	در دور و تسلی ده و رسم و کز انداز
آن شعر از کتب و روانه که بکفیم	ابن دم به لاله ستان جگر انداز
ما عاشق محضیم بکدی محبت	زان شعر همان دور و دل مایل انداز
اما نه کرامت کن و مشن سخی ما	دور و غم را همه در جام در انداز
<p>ما عاشق شوریده و مستانه خرابیم</p> <p>تا عشق بتان هست اسیری نابیم</p>	
مطرب بشی آن نغمه که زنجیر قیوت	مستانه کیم امشب از انداز و بروست
مستی نه با اندازه می میکند اند	که دور و دوشی که فوطه فوط
یک نغمه جفتی دود و مسلسل جفتی از	که غایت شوریده کیم بیم جفت
آن نغمه بر هیچ که جدم طره معنی	بر کردن دل سلسله سحر فونت
آن نغمه دور و ز که با شتر نا نیر	مرهم نه دینی دل از باب دور و نت
آن نغمه که چون نغمه نا قوس محبت	با قافله کعبه دل را همدون

ساقی تو هم

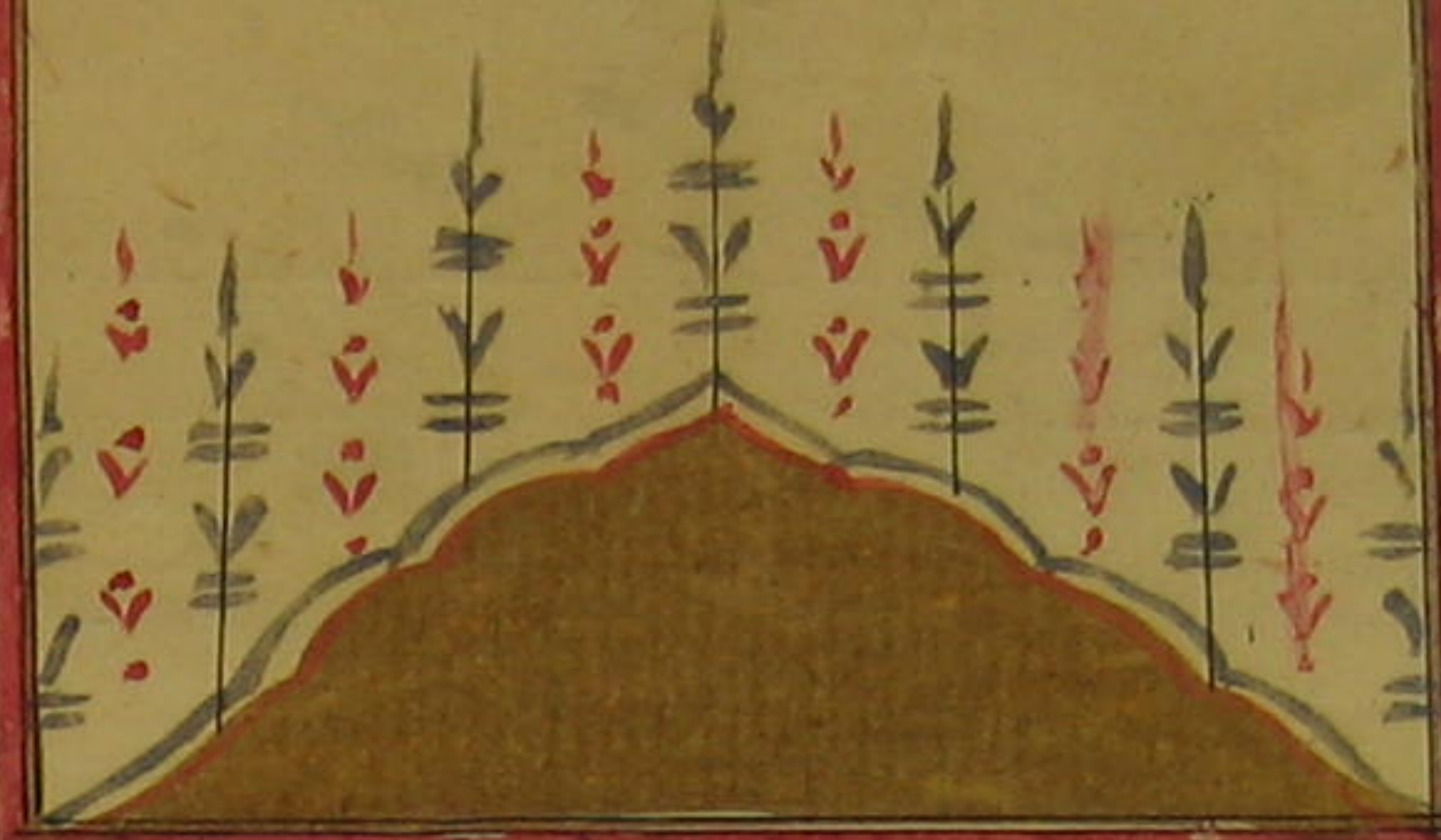
ساقی تو هم آشفته مشو از دم مطرب	می ده تو که دوران فلک بوقیوت
<p>ما عاشق شوریده و مستانه خرابیم</p> <p>تا عشق بتان هست اسیری نابیم</p>	
ساقی چه در گشت جبر جام کرد	هرگاه چنین دم جو در ایام نکرد
دور و دور زمان نیست زمانی که دایم	بیمانه دندان می آشام نکرد
قدیل صرم نیست که روشنی نشود	خودشید فلک نیست که در شام نکرد
نه جام هلاکت که در بزم شب عید	میکرد و اگر تا بسرا انجام نکرد
نه طاسه صرخست که در مجلس عالم	هر که بمراد دل تا کام نکرد
میکرد و اگر خوب و کمره دل یار	با عریده خیز و همه آرام نکرد
می ده که در آیین خرابانی مازهد	چون کفر به پیرامن اسلام نکرد
<p>ما عاشق شوریده و مستانه خرابیم</p> <p>تا عشق بتان هست اسیری نابیم</p>	
مادد و گشت خاک و دیر معانی	آب رخ جمعیت دندان جهانیم
از صافی اندیشه ماهیت دندی	عکس افک مرف دل به کز انیم
بیرون نشد از بیکه بای هوس	تا از غم دل دور و وطن کز انیم
از دلت ریانیست اندر و روش	هر کوه محبت که به بنیم همانیم
باب همه از غایت شوریده کی دل	آیین مدارانشناسیم و ندانیم
زیرا همه در شیوه اندیشه رندی	سرد و قدم نفی شمشیر زبانیم
که ناز کند ساقی دوران بکی جام	با تیغ زبان جام بیای بستانیم
<p>ما عاشق شوریده و مستانه خرابیم</p> <p>تا عشق بتان هست اسیری نابیم</p>	

مم
م

فی عرفین

ما صراخیم و درو صد بوجی بینه ما	معنی بود قلمون صورت اندیشه ما
عهد کردیم که بی پیچیده جانی شیم	گو بود از دل جبریل امین شیم
گو هکلی سنگ تراشیده آید که هر چه	کم شود و در دل خارا با بطن بینه ما
کلنی کلش عشقم که در باغ جهنم	نم زانکه دوزخ بکشد دینه ما

جز ز لحن جگر خویش ندادی تحویم	نقی از شیر خدای حذر از بینه ما
-------------------------------	--------------------------------

ما بیل آشفته و عالم نفس ما	از ناله دل نغمه تراشد نفس ما
دندان خدایم که از عشق جیلی	تحقیق ترا و در هوا و هوس ما
آن قافله تعبیه عشقم که در راه	توحید در و نشت فغان جری ما
ماست سراسیمه و صد شکر از ما	صد مرتبه سر مست نمایم عری ما
سیمرغ فلک بال فرو میرسد از بیم	اندم که بر پرواز در آید مکی ما
ما غرقه کرد آب قنایم بگرد	پهلو ده بگر سداها و وحشی ما

نقی مکن از گوشه دامن خدا دست	جز لطف خدا در دهر جهان نیست کس
------------------------------	--------------------------------

حرف کباء

غزوه هر سو بکه باره فروست کعب	مجلس ز میکه پر جوش و در کعب
عشوه داخده جب دست بدست فتنه	غزوه باناز و سیم ووش بدوش کعب
غزوه باعنی زند حرف نفاق بپناز	عقل کل در و صد نکته غوغا کعب

لغت و کوی عجب اموضت که شمه بنما	که از دیده حسد کرده کوشت است
---------------------------------	------------------------------

نقی از دند خدای بدست بگر بر	کاف دیو و دل و غارت هوشت است
-----------------------------	------------------------------

جست شود از انجی افروز قیامت	خاصیت نوروز دهد روز قیامت
با حسن چنین که بدیاقی تو بخت	جبریل شود بیل نو روز قیامت
دقت قدرت زلزله اندازد در عالم	ایین خرامت روشی آموز قیامت
هر دل که شود و الله دقت تو کرد	ازاده ز تشویش عم اندوز قیامت

از دل نقی که ذیک آه در و نشت	شمرنده شود دوزخ جانست قیامت
------------------------------	-----------------------------

دود آتش دینه جهان آتش است	دود آه بر شادام آسمان آتش است
خانه زاد عشقم از اینای چشم کس نماند	که هر دم بکنا جریخ دودمان آتش است
کی بمید آتش عشقم که از سوز و درون	خون کرم در بدن روح دود آتش است
بد عشقم که در و در کل از آسودگی	چون سمنده آشیانم در میان آتش است

سوجت نقی هر که بشید آتشین کفزار تو	هذوی کلاک تو که یا نر جهان آتش است
------------------------------------	------------------------------------

چشم ز خون کرم جگر کلان آتش است	چشم غریق لجه طوفان آتش است
عشقم خیر مایه اجسام دوزخ است	ناب شاد و دودم جان آتش است
چشم آشنای دل و غرقاب حسرت	دل بر عشق و سر بکریان آتش است
من آتش محکم عشقم ز سوز دل	هر داغ نازه دیده که بان آتش است

نقی سوجت از شد طبع شوخ تو	کلاک مکر نهال کلان آتش است
---------------------------	----------------------------

دور دست تو بهار کلان قنات	دور زمان حسن تو عالم بهار قنات
---------------------------	--------------------------------

طرف بستانست بستانجالت	خیزد جز در بدو رخ لاله زار نشسته
ابروی مشکین ز برق جودش شیشه	در بر او شیشه ابرشعله بادفته است
عشوه جنگ آینه میدان که نموده	در میان چشم و ابر و کیه و دارفته است
ضارب در چشم شرفت جای گنجایش	بوی که دود هر گوشه او کار و بارفته است
الحمد نفی و طبع شوخی بر دای تو	
در سخن که باز بابت ذوالفقارفته است	
چشم مستش که ناز و شیهه دور ما او	در آن دوی قند از شمشیر خون افشان
عزیزه بکناز دران ملک حسن و دلبری	زید و رضا حبیبانی ترکش مشکاوت
عزیزه اش از دلبان که باج بستاند	حسن عالم و قف روی چون تاباوت
نیت دور خلقه کیسه بطرف ابرویش	چشم او سر مست ناز و قند سرگردان
صد جهان دل داده را نفی کفایت میکند	
این هر ضعیفی و در غایتی که اندر نشان آید	
بسوزم که دل در سینه و قصد	چو عکس شعله در آینه و قصد
کی افتد در محاذان دل که فردا	ز کیف باره دوشینه و قصد
نگاهی میکند آن عجزه کنوی	حجت در دین کینه و قصد
نه از نایح و که در زیر باروت	که در حلقه شمشیر و قصد
فلک در فانیای طبع نفی	
چو مفلس بر سر بختینه و قصد	
کریمه از سوز دلم سینه جفا کنم	آه سوری کشیدم که جهان کرم کشد
سرد آهی کشیدم که جهان سفت ولی	صیقل آید که از دو کام دهان کرم کشد
جبه نقصان محبت بمقد و مشب و	جریخ و آب و جفت به آه او بفقار کرم کشد
همچو چشمه یخ بسته بماند از جویا	هر دل افندده که از سوزنهای کرم کشد
بنده مشب و نفی شدم از ندی عشق	که در لای جوی چون دوح و دای کرم کشد

چشمه نازم

چشمش آنکه بلطف که آغاز کند	عشقی بر عجزه خود نیز بتان ناز کند
تاب گنجایش دیدار و دیده	مزه هر چند که آغوشی زهم باز کند
عزیزه نمیشد بکف سر بلین قند	دل و دای سلسله مد کا و روس باز کند
دل که شد شیفه آن هم کیسه غریب	کاشیای در شک و شکل شرباز کند
جان فدای سده آن عجزه که بانیغ ستم	بجها نگیری و غشی سبکان کند
عجزه بالا خند تیغ و ناز و هر دم	بدلم عجزه مست سده انداز کند
دوم و این نادیده بر دای نفی و در دم	
میرسد طبعش آنکه دعوی اعجاز کند	
هفت ادبیک حمد بر او دران بجز اول	در آن اسرار حقیقت را بر و سهل آورد
فیض حق عامست هم مخصوص زین رو	صد جهان بدجهل و دایک مرشد اهل آورد
بهتر از فیض الای نیست مرشد کز علم	طفل و با قوت اندیشه اهل آورد
یکدم از حق دل نمیکند اهد جویضا	جبر نیستی چون سحار خفیت اهل آورد
همچو نفی سالها باید که قیاض ازل	
یاد نایم مستعد و مستعد جریل آورد	
حرف المیم	
خسته عشقم و سر بر سر زانوی دلم	نه و نادوم سرور ز نظر دلم
غرض از کعبه و بتخانه اگر فانه خدا	عاشقم سجده بر خاک سرکوی دلم
مافل از قند و آشوب قضا و قدر	دانه شنبه عجزه جادوی دلم
کار صد تیشه کند عجزه نرم شریب	که بر آرد بجزه قوت بازوی دلم
که ز سنگ دل خوبان بکنم رفته	عشق کاهی که کند حمد بباروی دلم
ترک عشوه تری میشود از ناز و ناز	عجزه همد چند تفاضل بکند سوی دلم
همچو نفی کند هیچ مدارا بفلک	
آه از اندیشه سر مست تنک ضوی دلم	

تا هدی ان سلسله نامم دارد	صد کرده اناه و شکر اندر کلو دارد
در بای نیست تا جای کشم بایاد	بر دهرهای محبت کسب دارد
مال جاکست اندم تیغ تافلی	که به باخت جگر هدم و فو دارد
دادان چشم غم که به رنگان او	بازبان بخدی صد گفت و کرد
عاشق آماده بی در پی هجوم غمزه را همچو نفی یک دل و صد از دود دارد	
بجز بر کوه عشق دل جوشان دلم	مایه از خان در باد و فروشان دلم
یک شرم که نشد از آتش عشق در دل	که به از دیده دوریای خروشان دلم
غمزه هر چند در آید ز دوزخ و نواز	من نیم نریش خوی جوشان دلم
تکه بر تخت سیمان نرسم از همت	هوس سلطنت خانه بدوشان دلم
بنده ان غم زلفم که بیادش نفی از روی دوش خلقه جوشان دلم	
یک دغم که دامن اندیشه ندارم	جز باده برستی بجهان نیست ندارم
من دندای دست سبکبار جهانم	که باده بیا هم چه کنم نیست ندارم
آن کلبه عشق که در آتشده و دیم	با خال حق رابطه نیست ندارم
فرهادم و در کندن کسا و معانی	جز ناخن اندیشه دل نیست ندارم
نفی سخن پر و شمشیر زبانی از دشمنی نه فلک اندیشه ندارم	
آن شمع همایم که زبر و از بندم	در سلسله زهره که قاتل دلم
من شاهوار صف میدان خیالم	بر بیک خضه تاج خود نقل دلم
زندانی عشق که بوقی محبت	از حبس مین کرد و قضا دلم
غواصم و کوه طبعم از نه و دیا	به پوده جود هاد و دنی کوه دلم
نازاد به و از دهم فتنه نظیرم	زانت که از خدیش بودیم کردیم

بایفقی

بایفقی کلام ز سر فیتی و عرفی	که چه نه دهند و نه نشیند و مجسم
خاقانی دوم که بختین معانی	در محبت دهند و بزم لرزه فلکیم
نفی بزم و از تربیت فیض الهی استاد سخن شاعر اندیشه بسنده	
من هیچگاه و در جهان محبتیم	در کج سینه کج زبان محبتیم
هر جایی و هر اینه مقبول و دوزخ	در کج عشق نقد و ان محبتیم
از من بجز نسیم بهار فنا مجوی	عطار بی نای و کلام محبتیم
چشم شعله ز شمع و خود شیدانغ شد	آوازی زمین و زمان محبتیم
چشمیم و بزم کجا و کجا ندی نیاز	خان و در پاله کسان محبتیم
شاکر و غمزه دلم از من خدو کس	آدم و دود و آفت جان محبتیم
که نود دیده بیک خیال مصدوره	در دانه سینه کشف عیان محبتیم
دین طوفان لطف طبع و صفای	آینه داد و بر و کیان محبتیم
نفی شمع طبع و جود غمزه بنات شمشیر کین ستان زبان محبتیم	
حسنم از آشفته کی خاطر ندازی منم	عشق از شوریده کی میل مجازی منم
خانه زاد منی هم هر جا که بانم جود فیما	با عدوسان معانی دست بازی منم
آفتاب عالم افروزم بشمشیر زبان	و در زمان معرکه جوش کدازی
تر جهان عشق و منم باز بان بخودی	در میان غمزه و دل جاره سازی
نفی بایره که بزم هنر بان اهل دل فی سحر سازی و فی معجز طرازی میکنم	
حرف الهاء	
می صاف دهوا معتدل و با شکفته	ترسم که شود خاطره اغیار شکفته
اوست سر اندازی ناز و توافقی	در شوق جمالتی در و دیدار شکفته

میدون شاخ گل تازه که از باد بکشد	دقت و خوش آینه و درضاد شکفته
مناظره او چون نظر عشق کردار	آینه او چون دل گلزار شکفته
بیگان محبت نشود و ذلک کوفه	این غنچه بود و در شکفته
لباس که بیار و زهوا شبنم جنت	هیاهات که که در گل و ستار شکفته
نقش دل غوغ نه مک باغ بهشت	
هرگاه تر و تازه و هر بار شکفته	
مم	
م	
مقطعات	
ای آفت جان من و جانان هم	وی دلبر هر جای و هر مان هم
هر گونه صبر کن عدم آید به وجود	حقا که ندی معنی پنهان هم
دلم	
ای درو نه جان داروی هر بیماری	وی عشق تو سرمایه هر غمخواری
ای باد خنایم دم از هجوانت	دجی کن و بانی کن احیا باری
دلم	
ای عاشق روی انبساط دل من	وی مانتظر حسن نشاط دل من
زانرو بدهم با تو خراج معنی	بر عشق تو وقفست و باطل دل من
دلم	
ای که هر شاهوار در پای دم	وی نشو جان زای مهربای دم
که نه نشدی کام و داکم شده بود	مفتاح در کج تمنای دم
دلم	
ای عشق تو آدین جان و دل من	وی درو نه آسایش جان و دل من
چون قطره رحمت تو عیان است	غم نیست ز آلودنی جان و دل من

سقطه

سقطان و دل هادی کل قرام	شاهنشاه دین عرب و روم و عجم
دو کفه میزان شریعت حکمت	از حکم خداوند نه پیش است و نه کم
دلم	
آنم که حسد کرده نه افروزم	که چه به وجود ظاهری از خاکم
که خاکم و که بخت جوهر قدس	که و قدم تا جود له لا کدر
دلم	
آن شه که دلت غرق فیض الیت	رو زهره سر موی او تجلی جلیت
سر چشمه او بیای عالی مشرب	در بای لدن عارف با الله علیت
دلم	
المنه لله که دلم عالی شد	لیفطه ناجیه بیه در باشد
زانرو که ثنا گو شده مولانا	اندیشه تجلی کده مولانا شد
دلم	
یکشت عبادم که زاستلیم	که یا فلک عالم استقام
بر حدش تنق کشم از غیبت عجب	که و قدم حضرت مولانایم
دلم	
سقطان و له پادشاه عالم دل	استاد دل و جات دل و دهم دل
این فخر نه بی حضرت مولانا	که صاحب وی آمد اینچنین محرم دل
دلم	
من که چه درین روضه گل به فام	بابوی قناسبت کلی دارم
نه باد صبا دامن و نه فصل بهار	بر دره فیض نفس عطارم
دلم	
سرمایه اندیشه دل انسانست	برایه هر پیشه دل انسانست

نور رجب ار مست الای باشم	هم باده و هم شیشه دل انانست
دل	
هم باده و هم جام که در دلدل است	هم ساقی و هم خانه خمار دلدل است
دردا بخت عشق چه گویم ترا	هم مطرب و نغمه اوتار دلدل است
دل	
دل آینه صورت و معنای خدا	هم قبله نمای عالم استغنا است
زانت که از دل بجناب مطلق	راهیست که هم روشن و هم ناپیدا است
دل	
دل دست خدش دست جبرائیل خدا	خاک در دل جده شمع قضا است
دل آینه شاهد غیب لغیب است	از جده دل هبه بگویند روا است
دل	
دل آینه صورت اسرار علیست	هم کرم کلوه حاجی بختاش لیت
که آینه که آینه دان میکند	سرمایه مشاطه از لیت
دل	
حسن آینه روی دلدل است	عشق آف جان ناشکیبا دل است
م	
م	

در وقت رسول اکرم صلی الله علیه و آله

عقد سر رشته و از نهانید روزم	سک تسبیح در سجده نشاند روزم
بر کمر در کیم نظیرین کوه مشد و روزم	روزگار عالم غیب و معانی روزم
روزگار حساسی بپیش بنم بایست	عالمه فیض حیات جاودانید روزم
اهل اولاد قدرین یاورین جویم و روزم	عالمک سر مایه در باد کایید روزم
بی غرض بر جوهر صاف در امانت من	اهل طبعک زیور تیغ و سنانید روزم
یعنی کیم اندیشه سخنان جهانک دانا	هم صبر کلکی هم ورد زبانید روزم
برین کیمی جگر و راه طبع اولمزدنی	جوهر تیغ قضای ناکه کایید روزم
غزوه دلبر نوله رشک ایستد بزم	هرز بادوی دل صاف کایید روزم
اول قدر بر نشوید در کوباکم بفرمودم	غزوه مرد افکن نام برانید روزم
اول قدر دلدوز در کوباکم بفرمودم	ناون شکین کمان ابروانید روزم
آیت نون و القدر مصحف سینه مده با	رسم اندیشه ملک تیر و کایید روزم
بر کستان در خیال اول شکفته بیتی	اول کستانک لطیف آب روانید روزم
بر کستان در خیال جامه رنگی خادمی	اول کستانک عمر و کسب کایید روزم
آفرینش طوطی اندیشه بر دامن	کیم او دامنک دانه برانید روزم
کیمه انکار ابره مزاجت اندیشه می	اهل رشک نشسته عقد سنانید روزم
آفت عین الکمال رشک کار انزاکا	دفع زخم چشم خلاق معانی روزم
خاکبایم سر مه ابدیم عجبی روزگار	عنصر روح کال اصفهانید روزم
اشنه خلاق معانی شمدی کوی عالمه	کوش ایدن آثار کیمی بر جانید روزم

صبر و حکم و در خلق معایت نوله	قال بخت خیال روح نایید روزم
نگنه عالم حریف اولمزد کوباکم	هر نه سوادیم جواب لای ترانید روزم
هر نه سوادیم فضا مضمونی آید	آبی بیز کیم خطاب استخوانید روزم
بن زکاتم نه صاحب کشف اما معنی به	موشکاف نته های آسمانید روزم
بجده بر معنی نظر بتمیز بر لفظ ایسه	یوسفک مجموعه دانه نایید روزم
حاسد کج و خیال راست کمر نوله	اهل دل یارانه هر دم بار جانید روزم
بن جهان آرا شهنشاه جهان معنی یم	سوز لرزه بار شاه کامرانید روزم
دو ننه شمشیر خطبه نوله شمشیر زبان	ملک نظیران خطبه امن و مانید روزم
طبعک بر تر زبان تر جانید رقص	خام ملک بر هم زبان نته دایید روزم
باسیان اولمش بر آرد و در قلم کج ده	کیم او کجک شجر باغ با سنانید روزم
نامباح حشره دل یک بندید بزم	بزم عشق نشوید رطل کرانید روزم
رند هشیام خراباق محبت در دم	عاشق هر جای یم و حق نشانید روزم
اولی عجب آخر زمانه نعت کد	آبروی امت آخر زمانید روزم
نعت شاهنشاه اولمزد نیوک کیم	فیض مدحیه دلک جانید روزم

جان عالم محمد آدم احمد مرسل که نا

حشره اولمزد نعت کوی نعت خدایید روزم

اولی خواص و در بای خیال مدحتی	جوهری طبعک زب کایید روزم
اول قدر ال و بر کیم معنی فیض کایید	کوبیا مفتاح کج شایید روزم
مشق صبح هدایت در تاریده دلم	مرد قوی بر نو کوب فنانید روزم
کوب افشان آقا با اولمزد کرب و مشق	عقد بر روی کسته ریمانید روزم
بشکم معراجی تحقیقه آب و تابیده	کوه شوار کوش امهانید روزم
عد اولمزد معراجی حدان افزونید	کریم کیم بر دای معجزانید روزم
کریمه بن دورم جانید هر شکم بود	چهره و نای حجاب آستانید روزم

نفعی هم اندیشه مدحیه اولدم کامیاب	نامزدان جهان زنده کاندید سوزم
خاکبای نعت کوبانم که عرض عظمی	ذکر تسبیح سان قدسایند سوزم
شاد کام اولدم نشاط فیض نعت پاک	شمردن صکره دعای شادماند سوزم
تا که معنای لطیف و نظم رنگ آمیز	روزگار دل بردار داستاند سوزم
هر دم اندیشه مدح اولسون روید سوزم	عرشه دل ابواله بلک یابند سوزم
در ستایش حضرت مولانا قدس	
مرحبای حضرت صاحبقران معنوی	ناظم منظومه سلاک لؤل مشوی
منشوی اما که هر جیتی جهان معرفت	زده سبیل آفتابنک برابر بر توی
عالم معنی که خورشید جهان آرا کی	دور ایدر کیمش سماعه اندوه روح
یعنی ظل الله اعظم حضرت ملا روم	
کیم او در معینه صاحب کبریا کیم خردی	
خند و اندیشه کیم عشق صام الدین	اولدی تیغ باطنی دنیا به جهان قوی
اول خداوند سر معرفت کیم فیضی در	سالک بی توشه که راه زاده زدی
عقلی نور جوهری ذات شریف اهری	قوی مغز روح انقاس لطیف عیسی
علم و حدیثه سجداتی امام اولیا	صفت معنی ده شاکری حکیم غزنوی
بر کشتان مغز خرد دل بر فیضی کیم	اگر روح گلشنید رباع بان معنوی
دو کشته باغچه خانه اندیشه د	انده چشم روشنید دیر با مژدی
کوهر نقاشان کای مشتری مطلق	کوچه امدانک خورشید و زویندی
فیض استعداد ذاتی کور کیم انجمنی نازل	جذبسی خورشید و آسمانی مولوی
نفعی معجز بیایم بزرگ موی روم	ز حکیم غزنوی کیم نه امیر دهلوی
خاکبای شیخ عطارم که اولدی الهی	طبعه استاد و رس مشهور مشوی
مخم مرش مبعثانم بر زمین جاود	جدون مثل باشد که هیچی کار بردی
قافیه نیک اولدی آغاز دعا ایتم نزل	که چه ضبط ایتام ز من خاجا کدی

تا صاحب سال عالمی تحقیق ایچون	دور ایدرم هر جهان تاب فلک ماه نوی
هر دم اولسون روح پاکیه دعا بچسب	اولیادون تا که خالی اولیه دنیا اوی
در ستایش سلطان احمد خا عیبه رحمة الله	
هر معنی لطیف که جانک نشان و برد	تعبیر ایدر طبع آبی نظره جاوید
هر نظم و نصیب که بدن صید و ایدر	لفظی جمال شاهد معنای آبی و ایدر
هر نکته خفی که کلامه روح اولور	مضمونی دست عالمه بر داستان و ایدر
اول سحر ساز معجزه کویم که نظم کلام	فیضی روان و کلمه زبان و ده ها و ایدر
اول ناظم لولی نظم که شعر ملک	رنگی جماده طبع جواهر فشان و ایدر
پاکیزه کوی نادره سیم که هر سوزم	شهر نامه بلاغته حسن و بیان و ایدر
وصاف محشم سخن کیم قصاید م	ناهان جم شکره جهانانه شان و ایدر
بر دار سینی که هر سلاک کلام ملک	محصول بحر و کانه و ایدر و ایدر
طبع عروس معنی به مشاطه لک ایدر	اندیشم اینه قلم سرمدان و ایدر
حام که نظمی ایدر احبامداد ایله	اب هیاتنه رشک سی روح روان و ایدر
به اقتدار طبعه امانه فایز	سرما به نقود و علم زبان و ایدر
بر دم مرادم اوسته دور ایدر فلک	آب اسکنم سر آب عدول نشان و ایدر
دستخده جام که در سه بنم سرشون ایدر	نار از ساعز اسسته وطن کوان و ایدر
ایند که طاعنه رجای موافقت	هر وعده در وعنه به زبلی و ایدر
هر ظلمه محمل ایدر آشکاره دل	اما به جوهری جلا عذاب نهان و ایدر
بر شمع شیده کار اسیر ایند کیم بی	نه اولور و جفا سی ز غزل اما و ایدر
بر جو فاد هر دم میدان عشقنه	داروی صحتی اجد هر بان و ایدر
هم او غره مز فراق اولسمه یانمه	هم یولور دست کله خیر یار یان و ایدر
باقچه بر نظاره بلک جا آله دگر	هم بینه شوخسته کور بند و ایدر
جد کجه چشمی خشمه شمشیر عزمه سن	عشاقه دهشت غضب قهر ما و ایدر

که در ماه چشمه ابرو کان صد تر	که رستم نگاهنه مژگان مژگان و بر
خطی که ظاهر اوله کون دخی عالمه	ضد ظهور فقه اخلاص و بر
بسی که در شک خاتم جدد و خانه ده	حکم نیک یاد نه انی و جا و بر
اول شه که در بختی ابد تختگاه و دم	دشمنه مرتبه آسمان و بر
اول شه که در شمع بار کوی دود و شمع و	بل و نهاده ضلعت نور و ده و بر
اول شه سیره جقه با نخی و نور و	جوج افتابه تیغ و هلاک و بر
خان احمد اول شهنشاه دود و نور و	
عبدلیله دهره مژده اس و امان و بر	
جشنید کامران که سوار اوله خشنه	دارا طرتر کابنی خسرو و بر
خودشید زرفشان که کفی فیضی جود	دهد غنای ماحصل بگردگان و بر
یکتا سوار عرصه دود و راکه دشمنه	ضد هجومی تفرقه خاتمان و بر
کاهی که در دیوبه رخش سبک و	که دود کل با صره افتان و بر
هر بر قدمه صدمه بر دود و نعلین	کا و زمینه زلزله استخوان و بر
اول و مدد کیم هجوم کدبان ایچون و	خودشید زرفشان کبی دخی و بر
اول و مدد دامن بر اید و زله و	کیم بدلدینه زب ره کاشان و بر
دودی زما احمد مختاری اکر و	شمیر ذوالفقار عید و بر
نهری سیر بر ستمک اودا و بر	غنی جهان بهی کل و بر
شای شهنشاه مالی خود حقیر اید	لطفی کدایه سلطنت جا و بر
که بر وزیر شاه بچون خراج اود	که بر و کبی عکد نا تاره خان و بر
خاقان چین که در کهنه ایلی کون و	هب کاسه شوی مطبوعه ارمغان و بر
عجز زوز بر مننه خود و عین و	ناهنش ممالک هندوستان و بر
هر سلطنت که صلی نسفا و اول و اکا	قانون داد دولت و نور و بر
هر مملکت که عدلی مری اوله اکا	آب و هوا سی که که خصال و بر

دورنده اهل مائنه خط و نشان و	دود و نغمه نابی قضا و بر
مکیده دود و مفسه مال و کاتون	دستار و کفتی بیهی کار و بر
صلی سرایت اجسه نهاده و بر	باد و زان و نهاده کرات و بر
عزیز اول و دود و سبقت آموز و بر	کوه کرات و جنبش باد و زان و بر
که نهی ایتنه جبهه خواص و کفایت	ی طبع شادمانه غم ناک و بر
بیم مکان استه بر کار و همتی	مقدار دود و دایره لامکان و بر
کاهی فقهه ظاهر اول و ماه و دود و	تأثیر شوق مدعی سپهر و بر
جود که سلک نظره در مدعی آسمان	مهر که نادر ششمه و بر
ای داد و زحمان که آب عدالت	ملک جهان و رونق باغ و بر
صدق دود و نگره شاعر و بر	داد آرای نفی شیرین و بر
لطفک اول و دود و سبقت و بر	نظم جود و کسرتان و بر
سود بر مناع حاضر کیا و بر	اکه رواجی لطف شه و بر
نظم آه اول و دود و سبقت و بر	شعره خواص اوجیه و بر
تاکیم شهنشاه دهره نظره جهان و بر	دود و سبقت و دود و بر
اولسون جود و منتظم سلک و بر	دود که انتظام امور جهان و بر
بولسون شرف هیمنه و دود و بر	اول سلطنت که ملک بقای و بر
طوب ایتون بود و دود و شرف و بر	تاکیم فلک و ماه و دود و بر
در ستایش سلطان احمد خان علیه و بر	
صنای که فلک دود و شای و بر	هر واقعه نیک عاقبت و بر
بر دوش کبی در حق بود و بر	کیم نوز بوم و بر
بر برده که آرامه بوم و بر	اربابی بجه کسب و بر
اولش طوقه لم و بر	عاقبتی بجه و بر
تشیص و دود و بر	کیم شد غم و بر

بدون ره صفی نکر اول کیمسه که اکا	توفیقی هادی ازل راهب ایلر
توفیقی رفیق اویجی قانده بد قدر	هر کیم بوداده عقد او یار سه ضعیف
عقلک هندی وادی حکمند در بختی	تحقیق حکمت نیجه بر دله بر ایلر
حکمت راو علم ایسه که احکام فلک	اندیشه عقل بشری با خبر ایلر
در شمع دل و طبع اهلی بو اندیشه یزیر	تشریف دل و طبعی بوداخی بر ایلر
ز عجب اولور هر کشتی کز رود قوی	حق سویمینی صانع فلک هدر ایلر
در آن خدایر و در معنی بود محده	ز جرحه ز قول حکایه نظر ایلر
و بر من فلک در و در چپ اندازد حکلی	فور حکمت نسیم قضا و قدر ایلر
کردن مکر آسوده میدر کوی کرد	دوران اکاده مهری پریشته ایلر
کون باشنه بر خلعت زیبا و بر داما	دامانی الوده خون جگر ایلر
اول کیمسه در آزاده ملک که وجود	کدی هم جد کان کبی بی باور ایلر
یا اول کشتی در تیر جد روز قضا	خصمانه جکوب تیغ زبان سپر ایلر
یا اول کشتی کیم هر زبانی اقام بود	اندیشه اوصاف شه داد کرا ایلر
اول شه که جهان موسم عدل و مصفا	دوران طربان جمه خنده ایلر
اول شه که بخار سم یزدان سپاهی	در یای محیط فنی بر کرد ایلر
اول شه کف همتی هنگام کرم	دنیای معنی کافی تهی بوی بر ایلر
خان احمد عادل که قضا نعل سمنین	
ماه علم رایت فتح و ظفر ایلر	
جشنید کرم پینه که سیر از جفتجه	خوشید کبی خان هم فرقی نکر
خوشید که آب چشم روی زین کیم	عسکر له جهای خندان در حشر ایلر
ماد فلک آدای سعادت که زمانه	ایامی آرایش دور قدر ایلر
بر همته قادر که نیجه بی سرو پای	بر دمه مراد ایسه شه تا جود ایلر
بر قدرته مالک که نیجه بی نشینک	آلور کله و اختری در بر ایلر

اقباله وابسته فلک تا اوقدر کیم	نمیری ای بد دوری زیر و زبر ایلر
بر مهر علی شعله در پای که دائم	اوج فلک سطی مرتفع ایلر
شامل پنهان هب دایره عالمه نوری	ز عشق ز مغرب وار ز سفر ایلر
که لطفی همسار بهار اولسه در خنک	هر شافعی بر نوح مرصع مر ایلر
که تاب نمود غصه ایسه سزیت	هر قطره بارانی هوایر شد ایلر
آب اوزره و زان اولسه که صفتی	امواجی ز مجید لفتی عجب ایلر
ماهیتی که اولسه جمادات مرگ	نقد بر عجب کال بشد ایلر
عدلی که سمد را کاحی ندادن	کور حکمتی هر برده نیجه کار کرد ایلر
اولسه شلور باطنه بر دانه مطاف	بر دانه بی کلبر کی تلوی بر ایلر
تعبیر ابره هم طیف با نکره کی لطفی	کور خاصیت قبضی ز مقدار ایلر
کاهی که خیال شکی طره خفتی	اشای نقد ده دلمون کدر ایلر
اندیشه هم اولور بدی لطیفه معطر	ازن قلم عالمی بر مشک تر ایلر
ای خرد و جم کوبه محک آرا	کیم سوسنک عالمی بر زین و فر ایلر
اوصاف حد بود طوعم سحر طبع	برک معنی بی بر شکر ذوق محقر ایلر
قصایدیه خصوصاً که هر نیجه خیال	بر کتبی سنی شرح کتاب دور ایلر
طبع را دور یای که باشی معانی	کیم ساحلی معدن لودی تر ایلر
اندیشه هم اولور که عجاوین نادر	کیم جود فردا و سنه طرح جور ایلر
خام بود او بر چمن آدای سخن کیم	بر قطره سی بر کشتی شاداب تر ایلر
دنجیب و لذت اولدی کلام اوقدر کیم	کلام لب اندیشه بی بر کشت ایلر
امایه بر سوز نقد نازل اولور	رضی اکا ادباج حد اول قدر ایلر
او ستاد اویجی سوز و حد و بیجا	زیر هندی و شک وحد معتبر ایلر
یتیمی بد و دقت بکار شک ایدویم	بر طائفه کیم دعوی نفی هنر ایلر
زعمی اوقدر هر برینک سوز و بی کویا	اندیشه سی تعبیر قضا و قدر ایلر

اما کبریا که معنی اول	شعبی قدر از بنه زده سید اید
نطقه سجا کجور هری اما	خاصیت صحتی انسانی خرابید
عنه های سخنر بو نصیته زمره	فضی اهی بزم با شمه اوسته بر اید
سوزین دیریم جوهر علوی ابرائی	دوران صدف سم قبوله کهر اید
سوزید راویم نسیم نیکه شناسان	حشو شکم رفته دیوار در اید
حقده ز در بر سه اولون سفارنگ	آقا طبیبندینه کیم نظر اید
لازم کجیک اول متا عرب طبع	هر معرکه ده بندی داعی ند اید
اول صفر دوشمن کشی نظم کف صفا	شمیر زبانه کن احباص در اید
اول و سه اگر همت شاهنشاه عادل	خاشاکه بو از بنه ده نفی صرا اید
زیرا که دم کشته از بنه سن اکت	نوع کرم حکمت بادی هدر اید
هم خصمه ظفر بو نفی صفا مدح و ثنائی	نقدیم رعای شب و روز در اید
ناجوان که دایمی خنجر و انجیم	که مملکت خاور و کر باخته اید
منصور اید هر پیر ده خدایت بخت	تا خنجر و سیاهه فکده سفاید
دوستایش سلطان احمد خان علیه رحمه الله	
هرفته کیم ظهوره حیدر املا بود	وجه امکان ظهور اول خط قایم بود
فقط دکل یاف ضو بید که افکار دخی	زینت تحریر مطهر مصحف عثمان بود
یاسر او نسیم ضعیف الی در که دل	دقت ایتنه ازده سربایت قرآن بود
نور اول و سه کلا به احتیاجی او حفظ	هر سه موبزه شانه بر دل در یان بود
شانه سوزان اولون قدر قدر طو لایم	نلسون هر بر چنده بیک دل سوزا بود
بو بر صاحب حسن اول و ایتنه صفا ایتنه	عکسی کور دجه زبانه دخی حیدر بود
کد دخی حیدر بود سه اگر آینه ده	صوت نغ غمزه سید عکسی لرزا بود
غمزه کجی برست خواب آلوده برفته کیم	دوشده کد اول صحنه تیغه دامنه بود
دوشده بو بد خفتان و کینه جود ظاهر	صحنه کد اول قبضه ی شمیر دخی عربان بود

چشم مضمون کوی کیم کاهی در عشا قدر	کفت و کوی ناز ایچون بر کشته نه اید
هر نگاه کینه امیزه و نه عشق اولون	هم عتاب رنجی و هم مزده ایت اید
لطیفه که بر کور بود کور کیم مرده لر	نشداری شد خند بکدن جان بود
خشمده بر نگاه اید که تأثیره جان	بیش زهر الود زخم صخره و پیکر بود
که چه کیم بر کور بومج آینه ییونک	کشته شمیر ناز و ناولن مکار بود
بینه هر کون آستانی کذت عشا قدر	رونی دیوان شاهنشاه ایت اید
شاه والار بنه خان احمد که خالک باینه	
سرفروایت کجه کردی ارتقا عتاید	
بخت یاور یار شاه اسماعیل که دین	استاد دوشینه ذقت ارکان بود
عالم از شهر یار داد کتر کیم جهان	دور عدلده نظام عهد نشود بود
داور دوران که دار الحکمه که در گاهنه	انجی استحقاق جای منصب در اید
مملکت مشاطه عدلبد زینت یا اول	سلطنت یرایه خلقیه حسن و اید
منرب لطفی دیاض عالمی سیر اید	لوکب خجسته جرج اراش ارکان بود
دوشنه بر مجسده که یاد صفای	اتنی می فیض آب شیشه حیدر بود
ایتنه بر اقبیه کربل سعادت کوی	هر کدای بی نوا سی شرف سلطان بود
هلب مهماتی مهیا کورده اقبال اول	هر نه امر ایتنه فضایی تابع ذرا بود
که دران اوله نف فرب کورده نسیم	غیجه بر داله تاب مشعل تابان بود
عدلی بر غایتد کیم دوزخه کله شاهان	بر برینی آشیانده کلور مهیا بود
خانص اوله دهه کربان ابرهمنی	قطره استعداد کب مایه طوفان بود
شامل اوله قوت باردی دای عالم	زده دوزخه خورشید نور ایت اید
دیر سه کور خورشید استعدادی فاکه ییت	خالک در کور ماهیت انسان بود
ای شه صاحب کیم دوشده اول	دایما دوشاد اوله مقصود دخی آس بود
ز وجودی نظیر کیمی بر مدوح اول	زینم کیمی شاکارده خلک اقران بود

ب او خاقانی عهدیم بکم بزم مدح و محال	استان دود ساری دولت خاقان بود
اندوئی روزگارم بکم بستان سخی	شمع قدر مویای نیز دشت بود
خسرو دبدان نظم بکم برات شاعری	نقش القامد ریب و زیدر عنایت بود
رفش جابلک سیرانیم طوطی هفتی	وادی معناده جودا تمکیمید بود
بیت معور فلک رشک ایتمه ده ابیات	سیراب کرچه دلم بر خانه دیر بود
خانه ویرانرا مانیشه اور در قیضال	هر نهی بکنده بر کجینه پنهان بود
گاه اولور نقاب چاکدست فکر طبع	کنج بر کوه هار رکی بر دو کفر کا بود
بایمال ایلر یوردر اعدا کلام با کبی	هر سوزم اماینه قدر در غوطه بود
باشم اندیشه یه اروح معنی جمع اولور	نطقه کسم صورت دیر معجانات بود
شاهد مضمونه اندیشه وارین بدایر	نقد شعر مدحی سرمایه و کاب بود
سوز و کنی باشه ای نفی عذر صدق	چونکه عاذر محال اولم که سوز یاب بود
تا خط نذیرند کذا حسن دیران	روئی فصح بهار و دوضه و ضحی بود
کشتن اقبالی سر سبز اوله تا کیم روزگار	کل کبی باغ جهانی هزم و خندان بود

در ستایش سلطان احمد شاه عبدالرحمن در قندهار

بارک الله ذی عاظفت و بانی	که شه عالمه اولش ازلی ارزانی
نیجه شه انجی افزوز حرم دولت	نیجه شه حاصل دور فلک سطانی
معدن برینه خدایند سر بر جشمک	افتخارم کرم بخت عالیشان
مرکز دایره جاه جلال و عظمت	قطب و کردون جهان بانی و قهارانی
حارس مملکت دین و مدار اسلام	مظهر مروت و موهبت سبحانی

سایه لطف خدا حضرت سلطان احمد

که فریون و سکندر اولمز در بانی

او خداوند محمد علی سیرت بکم	بودی ذاتی شرف سلسله عثمانی
او شهنشاه قضاوی و قدر قدر بکم	عاطف عید مبارک و میدد در دانی

نور کائنات آنک طشده برایش اولمه هیچ	هر رخ بر نقطه اکا دایره در قشای
عقل کل دورن آید و ز دخت قریب کمر	ز دبان ایسه ز جریخ چهار ارکانی
شکر باد سی ادا ایتمه اگر کوه کوهی	دیر سه نکران زمین حاصل بحر و کانی
شاهد دولتک انهم مرد مفتدی	صدوق هشتک لطف و کرم حیرانی
لطفی بر مرتبه بکم جرحی ابر غرق کمر	موجینه اولدینی دم بحر کف احسانی
ضخمی بر مرتبه بکم اولسه ز دم کرم عین	اریدر صوبی تاب نظری سندی
وصف شمعینه حد بوق طوطی لم برید	بیک اندیشه ز هندی قدر ز کمانی
نیزه سید اوقم جود و تقویم ظف	که عدونک اکا سرخ اولش اوجینه و ظی
آفرین شصت هایدنه بکم اوقدنک	معدن اولسه برینه طاشی در بیکانی
سوزن و کوه نشان تیر کوه کوهی	اوق آفتاب کورکی بر لوده اور روی
آه عاشق دیر ایدم تیر نه که ناول آه	دلسه اخلاقی کجوب کنگر کیدانی
خیره و دیننی هر دمده عجیبی اولسه	بدیدر جامع خدش طرح و لطیفانی
حیدر معبد بر فیضی مفرده که اولور	ایزه بر سحره قیلن معقود رحمانی
بر بیانک که اساسی ایره قد خاکه	سقفی کجه نذر بد طاق بنیدانی
ایدی قدرینی اول جامع والایر تر	حاصلی اولدی دعا حرمی آت میدانی
عزم و کل طوعنه خورشید جهان بختک	طوته آنک برین نعل زر بختانی
او سبک سیر و سبک و کوه خدایانو	ایسه سینه مور او زره اگر جودانی
غیرت او هم شب بیشتر و اشرب دوز	آسمان سیر و زمین کرد در بختانی
دم جودانده که پاینی ایدر کاهی عزم	کوی خورشید جهان سار او در جودانی
برق خاطف کبی بر دوده ایدر کاهی	اولسه کرمه پنهانی فلک میدانی
خسرو آباد شها مهر کدایک سپها	ای مدار شرف کوه کبه خاقانی
سوس اول ماصدق لطف الهی فلک	هر کجی سفند اولور و درک انجی پنهانی
هر سحر شویه ناسفله جید که یقین	بر اولور جلال کربانی ایدر دمانی

ایندی عدلک او قدره ضدی من	خاطره بدول یولده و سوسه شیخی
دوشسه چاه دفته طره ضدای برید	ایندی قته بی دور کره فلک زندانی
برق یعلک تی اغداوه ایدر جودنی آب	دورتر او سنده جیاب او سرب سامانی
السه اصالی طیراق صا در بانه	کوردسه کف کر مک لرزه طره عتانی
سرمطک عایی بوق طی لسان ایدر	دیکه بیکه برین ناطقه انسانی
دردی باری بو تقریبه تقریر ایدر	تا شفا خانه لطفکون ایدر درمائی
داو راداد فلکون که جفا انکیون	بدلور البته بر اهل دل بر نادانی
بر دلم انکی بر اهل معارفه قدر	کودره در زمره نادانده حق نانی
بدسه ارباب ولی خا کوکیان ایدر	کدره ناکه ادانی ده علوشانی
آیدر دوا دمی جرح دخی پروردن	با بمال ایندی قتی اهل دل و عرفانی
التفات ایت سنی اربانه کیم اندر	سج شاهان جهانانه برین عتانی
کیم بیلور دی شعا اولسه کسابقه	دهره دوند کوی بینه کین شاهانی
شهره دل آب صیاف سنی باقی دور	اکدوب زنده قیل نام سیمانی
بر کهر در سوز اکاهت شهر رفیق	نور ایدر متاعل جملک خدانی
بازمش الطاف شهنشاهی مرتبی سخته	شاه اویس ایدر یازن منقبت سلمانی
بافضوی اوله بنم کیمی معانی پرور	که شکست ایندی سوزم قدر و غلطانی
صا ندرم کنی بر فواجه صاحب جبه	آدعجه المه کلک کهر افشانی
سوزم اولدی صد کرده یاراعا	بلور شک سنی محنت کاشانی
اضطراری ایدر اشعارم شکی خین	سوزده کله کله قبول ایمین حسانی
نیجه استاد سنی کسره اولدم غلاب	که بدین آره سک هربیزک افشانی
کیمی قایل اولوب حقه سوزم ایزی	ایمین حاجی قیوب عوی بی هلی
اشیوب صیت و صدای سخنم اولدی خوش	کدره ایدر این دیر به خاقانی
حاصلی شدی بنم نادره سنج عالم	ایر اقدار بود کامل اولاد عانی

قورم اشعار روان بخشه انگاری بینه	ها سدن اغزیه کسه مسرت جانی
سوز تمام اولدی دعا ایله لم ای نفی	حق نقالی ویره مقصود شه دورانی
هر سحر ناکه جیفوب برده سرای شب	ایره شاهنشاه زرنج فلک دیوانی
بوله دیوان هما بونی کمال رونق	آره کونک کونه کتجه شک و شانی
اوله اعدای زبون بخت جهانیکه قوی	اولیه لوزمه دوشک نقصانی
عالمی هرب ایدر شعله شمع بخت	بر نوسعله روز قدر نورانی

در ستایش سلطان محمد خان محمد و محمد الغفر

بهار ایدر دی بیه دوستی لطف کلسا	ینه اولدی زمینک لطفی غلاب آسمان اوزر
ینه هر لور بر شمع سوز باقری دوزن	سحاب غیر افش اولدی پیدای سنا اوزر
ینه جفوی بیاضه نقشی هر سوز کل ازمک	صا دلدی با سمن شاخ نهال اوغوان اوزر
چکمه ندله باران صفا سیر جندره	صویر با شدی مرغ هوا سر و چن اوزر
خرد مفعول اولور نقشی بهار رونق باغه	نظر جیدان فالور اثار صیغ مستغان اوزر
جهان اربانی ازهاد کلدایله نازنده	زمین فیض لطفه سهره استا اوزر
نسیم اولدی جان بخش جیبا فزا کهر	دم عیسی ایدر دعوی بخت و امتحان اوزر
صبا کدر کلسا بینه و ارسه باغ رضوان	عید افشان اولور پیراهن خود جفا اوزر
به رضوان فخره کسه تماشا کستان	کوردی شیشه ایدر باغی بهشت جادو اوزر
یار شدی اولور ربوع مسکن ابر کیم درین	اوسنی زلف بر هم سینه سیمین بر اوزر
ایر شاه بهارین در هم بی سکس جاد	دو کراهار بادامی صبا آب روان اوزر
دیزلدی قطره شبنم سربا برن سوسه	قطار جوده معنی کیمی تیغ زبان اوزر
وکل شبنم شاد آه بیلدر که جیفه قچه	دوشه کب رطوبتله هواد کلسا اوزر
دو نر به حافظ محفل شبنم نغمه بر داره	سراغما ز نوا ایتجه بلبل آشیان اوزر
فراز کعب بر زادون کون سوز روین	نه عالم کیمی تخت مرصع نر بیا اوزر
اوشا هفت که و ایدر ادای عطیه نای	خفیب منب صفت نواز قریبان اوزر

اوشا هفت که نقش خاتم اقبال بر کوه	ز خود شید عالم تاب و سیم افشان اوزده
اوشا هفت که خان راهی افندی کوه در	سر جنب عالمگیر و تاج هنر و ان اوزده
همایون بایر سلطان احمد عادل که در تخت در	
طیور سبایان رونق کون و مکان اوزده	
جهان بان خرد خردت که نور شید اولاد	نشان داغ فرمائی جبین آسمان اوزده
خداوند هماهنگ که دنیا دست جو دره	بر اوج هار و خند و بر میخ بازی اوزده
دکل یاران بجمع افراط اقبال و سستی	ابر لرزان در کربا ابری بحر و بحر کانا اوزده
نه در با کیم نیم هفت جوش ابر آبی	که افشان اولور اوجی فرق فرق اوزده
نه نشود کیم بهار و دلندن فیض آلود خاکی	بتر تخم ستر و لطف هوا سوزن و ها اوزده
که اوله منقش فرمائی کوه و صحابه	ارید و آه و بره و انوی شیران ربا اوزده
نور در با کیم عکس صبح و نیای فتح آینه	یورسته حکمی با نین با ننه ملک جهان اوزده
سکندر و در کف اقیهه بر سیر و ابر و چار	سیمای ز که فرمائی و نورانی جهان اوزده
اوش و در کوه شیر بر جهان در جلوه بینه	صوبه در کواکب سینه بند کشتان اوزده
نه و الاطفا نوز که بونی قبه عالی	اوتاغ سبز و صمی فضای لوطا اوزده
فکک بر سایه با ندرین شاه جده جاهد	لغنی بر فکک و زور و رستون سبایان اوزده
جهان را فاکدی بر عصره و بر دم دور	که هدر کور جسم که زلف بر جبین بنای اوزده
کودری جود و شمشیر بی که غمزه و لب	غمدن داعی بیخ اقمردی طایر اوزده
اگر هم قان دو کوب شمشیر هم بان بیهوش	فالور و صدف خفته دامن آفرین اوزده
اولوروی و هکله ار باده بر سر و دیو	چکمه پیکر کوه و قاری باربان اوزده
صنوبر بر صبحه جفتی آفتاب عالم آزاد	که رند تاج زرد اشب جابلک عمار اوزده
او عالم که در دهر و بیما که دور لاکا اید	فرم نقطه قویجه مرکز کون و مکان اوزده
جهان بر کرد اولور کوی هفت کعبه عتیق	قدم نوز و غمزه بر اوس بر کشت اوزده
او دکل جنت و جاکدر ابر جسم کوه پیکر	که جود ایتنه طوبی جسم مور نانا اوزده

ایا خانان

ایا خانان دین پرورد که هر ایام عدل کند	ابر خنده زمان دوت نغمه و ان اوزده
موزم هر دم بودی و نیا زید جنا جوت	بوزم فرشی اید کند صحرای عالم اوزده
که بی خنده ادای صبح سحر جهان خنده	بجوت صبح بلوط مهر صفت اورم و ها اوزده
نه کلو دعوی نظم اجسم اما نه محذور	که حق اثبات ایدم صمیم شاه خنده و اوزده
خفیه صبا اول سنی بر و از استاد کم اشعار	یازر مشک بندان جهان اوراق جهان اوزده
بنم اول شاعر سحر طبع سحر ابر کاهی	معانی برینه و در و در سحر بیان اوزده
جکرم نادر زلف زهره زهرانی که دونه	اگر برسم در شهر و نظم رستم اوزده
نیجه بیک و ادوات آماده تحیر اولور و در	اولیجه سایه کستر ملک جلا کم نیا اوزده
یازر کوی نقش روی بکرم زلف و عهده	جکرم بر پرده جیت دیوه صدف و ان اوزده
ایدر ابر و مضبوطی احاطه شعر و کیم	قزل و لالتن کیمی عروس دلش اوزده
اوتیر و کان امه خندک انداز انیم	و کیم طبع و برای دل که و بیان اوزده
ایچسم دشمنه کرباب بیخ نظم شیرینم	ایدر خاکنده غوغای عالم استخوان اوزده
قدوسی صدف طودم عمار ایله ای نفی	دعا نظم آفرین فرقی اولور نظم اوزده
نه کیم هر دخت پر شکوه شاه نوز و در	قدوره جت سفید صمی باغ بوستان اوزده
بدر ذات شریفه سر بر سفت رونق	اوله و در کوه خانی آسوده و ها اوزده
در ستایش سلطان احمد شاه عبدالرحمن	
اور ز شهر بی بد با کشتی ما و امید	انزه قهر یا شاهی جنت اعلامید
بت معور فکمی اول قضا و اول سری	یا زینی جنت اولش کعبه عیلامید
صوبه بی دور ایدن طرف چمنزار یزد	مای بر داز بر نفع اولش بشمار امید
سبز خم بر فضای هر کناری صوبه باد	بایست جوده عکس کعبه جعفر امید
حفظه بجوت با خند و باد شاهی صوبه	یا سبان کنج و درت اولش از و ها امید
جنتی کور من بر ارم و اربیه کون و در	طرحی آنک داعی بود و کشتی و ها امید
کله زه و ارمی بود و رنگ روی و لایق	یا نسیم صبی بود و بوستان پر امید

بود رفت سرفرازی وادی باغ جنتان	بود نه انجی و اعظمک مع ایستاد
بود نه طرد بادون فالور می شک بدست	باغبان برک طرد با انزه مشک آسمان
صداهای نشاط افکاره رضوان کور	چندند دیو دی بدستید دنیا مید
صنع حق یا کشتن جنتان افرازا	باشقه بر جای طرب انجی و کم فزاید
دائما بود به مفرحی بود جای دلکشا	هر زمان آب و هوای بوی روح افرا
بود نه شیری ایمن آب و هوای سیرت	آفتاب دولت شاه جهان آرا مید
یعنی سلطان احمد عادل و فرشی در کوی	
عرشک اعد و کله جردن اودا مید	
شاه دین پرور که تشریف فرم مید	عرشه ناز اید سه استغنائی مید
ماه ملک آرای دولتکم فروغند فلک	هر طری فرق ایمنها نمید پیدا مید
جرج الکا تقسیم اید و اسکنر نانی	شانه نسبت مکر بر مع مستغنائی مید
بلکه دارا اسکنر له فلک بر بزه سن	کدره فرق ایمنی دی اسکنر مید
احس کرد و نی پیوسته نهال سدویه	با فراز دایند شقه واد مید
صبح روشنی شعاع مهر عالم تاب	با ساری دولتند پرده دیبا مید
کوکش انجی در فکده لمر طائرله بر خود	طاق ایواندوسم اژدر و غنائی مید
دست و طبعی ابر و دریا در وین فلک	دائما مضنون و فکری بدیهه فی مضامید
بهر ایدرمی کائناتی غرق امواج کرم	ابر بیه دایم جواهر پانی و کهر زامید
هم کرم هم سیم وز در عالمه بزل ایک	کیم به کف دستی کاسید دریا مید
تبعه منت ایتمه رای جهانیکری نوله	مهری کدر دنیای طومش تخی فکرا مید
مدحت رای منیرین بت این فرق این	کزی کف دستی بدیهه بیضامید
وصف بوی فلفلی سطر طر شاعره یا	سوج در بای سخته عنبه سارا مید
ملک پر عدله خود ایتمه نقیه کاربان	حارس کلا مید یادزدی پر و مید
آسمانی آفتاب شتاب ایتمه با	زیر رانده سنجست جابلک با مید

اول جهانگرد سبک و کم تفاوت ایتمه	زیر پاینده زمین دریا میدر صحرای مید
برق کفی ایمن در نلک ایتمه بدست	رضی جابلک با میدر یا کده با بر مید
خند و ابد فکری اندر کم کور سوزم	نوف بی معنا میدر یا بر قوی و مید
بدیجه دمد و عوی صا جفائی ایتمه	بر مبارز بدنی میدان سخن تنها مید
در نظم جرحه شکوف اوله بیل زوکار	شعقی میدر اول یا کدک شعرا مید
نور موانع معانی سوزنده برق اوت	یا لباسی شعرا ملک بر انشین فارا مید
معنی و کینی لفظ ابرارده بر خود	ساعه مینا به قومش لار کون صرا مید
بدر معنی می دله بر نه الهام ابره	یا فکده آفتاب و زهره زهرای مید
فکر بر مضنونید آینه طبعه یا	عکس نقش کار کاد عالم با لا مید
سوز و کندی نیچ بر عوی شهر شاعری	نوف و عوی بر طرف شمدی دعا و نکا مید
تا فلک فر مات ایتمه هم بید بر	هر کسک مقدار بی اودا میدر اعد مید
اول قدر قدری جند اولسون کور و بیل	عرش اعلا می بری با قرب اودا مید
در ستایش سلطان احمد خا عیبه الرحمة	
سخن اولدر که بوا واسطه طبع سیم	اول مقبول دل نادره سنجان فریم
یعنی یادی اول مضنون آنک با الهام	بدنی فضل ایتمه و اصحاب ایدر لری عظیم
عقد کوه کبی منظوم اول طبعه دارد	حکیم ناظم اولون ذمت قید تنظیم
سکس سنج دل عارف با ننه کبی	اول پر کده اسرار خداوند عظیم
کیم اوقور سه ایدر فیض نفسی دنیا به	نشر آثار دم نطق مسجای حکیم
اقرین اول سخن آرای نظام طبعه	که اول قدری به کونه در عمار تنظیم
بیدر بر معجز پر داز و حکمیه سزا	اوله که مجلس عرفانه الهیه ندیم
سوز میدر اول که چپ و راست شهباز	نیجه معنای در ستین بوز به لفظ سیم
دوشه بر سمت غیبه ره فکر نقی	نه طریق روش تارده نه وادی قدیم
چند مضنون فریم ایتمه ده بر اهل شناس	نقد دقت ایدر سه اوقور سه بیع الیم

کندی هم ایتسه ده پان فواید برکتی سنی	نظمی عاجز قالد یارانه اید بجه تقسیم														
بود صاحب سخنان بدو در احوالی بکم	سوزی است ایچ اوله کندی مغرورین														
عذری مقبوله کی ینه عزابت بدون	کوشی انصافه کرد کوسه هر دم سلیم														
و انفا به بد قوی عذر در خصم اوله جرم	ینه اوله بر نیک دوی قبوله تقدیم														
بود نظر ده معجزه بنور بدید این	صنف اهل دل و طبعه کرم صرخ لیم														
بوده قالد سه اگر راه توفی مسدود	بد خصمه فلک ایچ سه مکافاتیم														
بر معنی دج بر طبعه کورن نقد	ایتسه اشک و رخ اندیشه سی عین زیم														
طه تم ایلمش اولدی دیاری عزیز	ایتمش سیر جالینه صروی تقسیم														
میل ابطار معانی کیم ایدر بود موه	اوله کده بری بر مود ملک فدی لیم														
چهره پر دانه و دسان سخن اوله مکر	قیم مانظه لطف شهنشاه کریم														
اول که کلک کف احسان کد ایدر بود	ایچین شاهده ملک جهانی تقسیم														
اول که ایتمش بر اقباله نایب اذل	تنبیه نیغ جهانیکه فضایی تسلیم														
او خداوند معظم که یازار القاب	لوح تقطیه بونبیه اید کلک تکرم														
دستگیر عفت داود دین و دولت	رونی سلطنت آرایشی تاج دیم														
صورت جوده اینه ضیع تقدیر	معنی رحمت و لطف کرم رب دیم														
شمع خورشید اثر ایچ چار اداکان	سده طراس خرام چیه هفت اقصیم														
<table border="1"> <tr> <td>شاه جم جاد فلک مرتبه سلطان اید</td> <td>ایچم هزارید وجه دسم و فته عظیم</td> </tr> <tr> <td>که ایدر کوبه جاهنه دنیا تقسیم</td> <td>بودی ضایع فلک مجره نافه شمیم</td> </tr> <tr> <td>فرمان فلک اورنک عدالت کد اولور</td> <td>آسمان ابلق جاهینه زانوده کیم</td> </tr> <tr> <td>روی بجمله جهان منظره مود نشین</td> <td>هرم دوشنه پر همارش مرم</td> </tr> <tr> <td>آفتاب افشا فباله جتنا کوهر</td> <td>آفتاب اوله اگر سایه جاهنه مقیم</td> </tr> <tr> <td>کعبه عصمته نوده کی شمع صرم</td> <td></td> </tr> <tr> <td>روزگار اینه کوشور جود نوده سفر</td> <td></td> </tr> </table>		شاه جم جاد فلک مرتبه سلطان اید	ایچم هزارید وجه دسم و فته عظیم	که ایدر کوبه جاهنه دنیا تقسیم	بودی ضایع فلک مجره نافه شمیم	فرمان فلک اورنک عدالت کد اولور	آسمان ابلق جاهینه زانوده کیم	روی بجمله جهان منظره مود نشین	هرم دوشنه پر همارش مرم	آفتاب افشا فباله جتنا کوهر	آفتاب اوله اگر سایه جاهنه مقیم	کعبه عصمته نوده کی شمع صرم		روزگار اینه کوشور جود نوده سفر	
شاه جم جاد فلک مرتبه سلطان اید	ایچم هزارید وجه دسم و فته عظیم														
که ایدر کوبه جاهنه دنیا تقسیم	بودی ضایع فلک مجره نافه شمیم														
فرمان فلک اورنک عدالت کد اولور	آسمان ابلق جاهینه زانوده کیم														
روی بجمله جهان منظره مود نشین	هرم دوشنه پر همارش مرم														
آفتاب افشا فباله جتنا کوهر	آفتاب اوله اگر سایه جاهنه مقیم														
کعبه عصمته نوده کی شمع صرم															
روزگار اینه کوشور جود نوده سفر															

بیری طور دوقه بدو کوبه روز افزون	بری کد بجه اولور مفتن نازو نصیم
ایر کلی صدق کفی بر کوه ایدر	وصف بحر کرم من هر کیم اید سه تریم
کشتی معامله اندیشه سی بر بند اولور	ایتسه بر شاعر اگر مدح و قادی تقسیم
چشم دشمنان اگر کجه ضیال نیغ	مردم دیره سی جودا کی اولور دی دیم
لطفی بر مرتبه کیم ایتسه کف دسی اگر	رسم جود و کرمی بر بها ده تقسیم
کعبه غنچه نیجه بر ذرایسه فیضدن	کاسه نوده بی شبنم اولور دی بریم
قهری بر مرتبه کیم اوله کراونا شری	مشعل افزوده قافله باد نسیم
نه کسانه ناز ایتسه بر موده ایدر	غنچه دلاله سی افشا سوزان مجیم
آسمان دانه جاهی اولور دی محظ	عالی ایتسه احاطه کده خلقه اسیم
طبعی بر اینه راستخاد که کیرد	انده بر موده عکس الف و بیکر جیم
کوک طالعی اول مرتبه دن عالی در	که یازوب بدیده احکامی اهد تقیم
عدلی کیم مملکت ارای جهان ایتسه	اسن آسایش ایچون عالمه فرما عیم
دفع بیم دل عشاق ایچون اید اثری	فرمان نه غرزه مود بالی جیم
شاه ایچم سپه ماه زمین جلوه کرها	ای شهنشاه ثریا علم هفت اقصیم
دولتده بیم اول مشرود معنی که ایدر	ذوق طبعه خلوق معانی تسلیم
قلم ناطقه بند دهن سحر و شون	سخن عطفه کفای کده قدر حکیم
قد تحریک مده پای سخن در زنجیر	داغ فرما نمله جیه اندیشه دیم
اثر لطف کلامه احب خدشدل	یاد نشیند زبا نمله عدو بر غم دیم
فیض اندیشه و کینیم ایدر باد صبا	ایتسه کرکشت و کزاد جمن باغ نسیم
حکم فیض ایدر اول مرتبه جاد کد دود	نیشه باده کدنه جناب نسیم
طبع اول بحر سخند که کف مود طوتر	بیدر ایچره نهان سجه کولدی نظم
حضر سرچشمه نظرم کد بدو نازه صاف	رشته فیض نم خامم ایدر عظم دیم
بت نظام صرم دیر جیالم که تدمش	بنده سده اثر ضیع خداوند قدیم

در شک کف مانی اولد اسم ابریم	دست چوب تبر بت نشی ابراهیم
سوز تمام اولدی تمنج نیمه برای نفی	خزین ادب باب دل سنی ابروس نفیم
طوره شد نیکو صد قید دعا به الا حق	اید در بوز در طاه خداوند کریم
فیض الیه ما تا کیم اول اهل نظرک	رحم مریم کی طبی سرف در یتیم
در مدحیه مزین اولد سلك آیام	کده زلف اید فی اید تاج و بهیم
در صحت ذاتی فک انجیم اهل طبعک	اولد انیشه سی ناهید فک کیم عظیم
در ستایش سلطان احمد خان عید رحمة الله تعالی	
عزم کف عجبی بنه عید رمضاندر	عید رمضان دونق باز در جها ندر
مستان خرابه صلوات طه در لر	زهاده تغلب ابره جک دم بد زماندر
دنیا نه دیکر بد که دنانه داعظ	بر پرده طه رب جام هلال ندر اندر
شم نیکو باران سبک دوشه دوشه	ترتیب بساط طرب و وطن کر اندر
شم نیکو دیواره در دوشه جبار	فیض اثر صحبت پیمانه کثا نور
اول رفته ای بسته صد کیم بد زماندر	عظمی نسی عشرت کده سیمب اندر
بد و مدد ندر بیک یا شمع آرمه ویریم	بد نکتی سب ابلک اولد که زیاندر
بابک یا شرمی اولد کیم کیم که همد	بر شیشه می کر نه و بر تازده جها ندر
بر دم می و محبوبه جمع ایسه کزین	بر دله اسیر عزم جانگاه ستاندر
تاضره دل اولد مدد اولد فیض	انزیشه سی اولد خسته به سرایه جها ندر
دلبره اولد بزم میک عاشق زاده	هر ساعتی بر دیده غولابه جها ندر
ضناب دکل باد سی زهر عزم هجران	هم نغمه چنک و فی زیاد و فغاندر
یار اولیچ آت صیاف اولد ارمی	ز شیشه سی تحت جد و فطره سی قاندر
تحقیق صفا کچه بدور بیک بدقیق	بر وفق هوا و هوس ندهو ساند
کوشایت ندر اولد ندر مسجادم معنی	کیم رنجه کلکی سخته روح رواندر
بن بلیه یم دلبری کیم محبه طبعیم	صدرا معاینه طربگاه جها ندر

تنهای ناب اولد به دمد ده بکایم	کی همد و بر بنه ندر دبره و لاسندر
بر بدید دم خرم و خرمه جهم صبا	کیم ما حصل مدق عمر کذر اسندر
هم روز مبارک دم و عید طرب انچه	هم دور جهان داور جم شوق و شاندر
اول شاه مکه کف دستی کرمده	خدر شید زرافشان کیم مشهور جهاندر
اول شاه کواکب ششم دوی زمین کیم	دوران هما یونی شرف بخش زماندر
اول شاه جها نیکر که احکام قضایه	تمغای بد ذوق فرمائی نشاندر
خان احمد اوزان مطلق که همد می	
اقبال سحر کیم اقصیم ستاندر	
شاهنشاه جم کوبه دور زمانیم	در دبار کیم قیصر و فغاندر
عمره زمزم زمزم مزده تخم عدالت	دورنده فک دائره امن و اما ندر
ناب نف قهر به هوا صاعقه انچه	ضرب سربینه قضا فتنه نشاندر
بر فتنه بد نماز آرمه سلك مملکت	و ادبیه بنه عمره فتنان نشاندر
هر کس در کیم عظمی نهمان اولد آنده	آه و به زنجیر کشی شیر زیاندر
عالم کا محتاج و اوستغنی عالم	بد مسئله معلوم دل عالمیاندر
اول مهر جهان پرور اوج عظمتدر	مهر کرم کوبی خود دهره عیاندر
چرخ اولدی جنا بده کربسته غلوی	صنک که فکده کورین کاهفتاندر
بر آینه در ماشقه دایره قدرشید	کیم آله نموده صبح آینه داندر
زکات ایدر اولد ایدکی انچه زوریا	کرچه که کف دستی ندر دیوانه کازدر
وصف کف پر جودی که طبع شعایر	همواره طب کس و هم فیض رواندر
انزیشه سی مفتاح و دکنج معانی	نظمی سبب شوق ادبایه بیاندر
دلشسته جهان مشرب بالنده کی لطف	کد یا جمی عالمه بر آب رواندر
نخشی که ابر چمن ارای فلفدر	سنگ یدره نصرت الکاسنک فزاندر
رفشی که نک و پوره بولمن اکاهتا	بر رخس مبارک پی و خرمه عناندر

هر قنده که غم ایلد اقبال و سعادت	پهلوی رکابنده ای پیک دو اندر
چای پهلوی اول مرتبه کیم فطرت شتابی	حیرت ده اندیشه تحقیق و کا ندر
زیرا که کیمی صاعقه و بر کیمی صرصر	ام لم یکنه دافعی کیمی در برق جهاندر
بر پرده و درنگ اینه شتاب اوزره کیم	نسبتله اکا کوه کران باد و زاندر
رفتار و بی ندر اینه به قوسه بر ندر	پانزده اودوم باد و زان کوه کراندر
کود و کیمه عیارن تک و ناز ایچره مندر	کیم باد جهاندر دله پیچیده و فغاندر
بر تاج جزا بندگی دم از دور پیران	آهسته خدام ایلد طاعت و طاعتدر
اندیشه خنجر ایدر من سرعت سیرین	تقریبه آتی چاره نذر می بسا ندر
ای شاه کیم پینه که قدر نم لطفک	بوسه مایه فیض جربا ندر
اول فیضده بر بحر و اندر که دنیا لم	امواجی کیم پیرینه سباده قنادر
سباده و کلاه بری بر جوده علوی	کیم اگر بها ما حاصل کون و مگاندر
دوران نه پهلور قدر در نظمی زیر	اول دور ایدر می مندر ادبای پاندر
سی پیلک اولدر کیم دور کوه و کوه	در بای معانی کیمی بی حد و کراندر
جود که چه دیر از سنی کسری بال	کیم هر بری ز غنچه فزون ابن فزاوندر
امایه مهم افن میدان خنجر	هر معرکه ده نفی شمشیر زبا ندر
شمری بنم اول کوه کتا که لجه مم	بر همن قبل و خشم خشم جبا ندر
بوق عجزی نه طبعک اندیشه و اصد	کجه ستم جود جی تاج و تاندر
شاهین ضیالدر او شهباز شکاری	کیم عود الهی که بال طیه اندر
طبع قضی دانسته بر طوطی کویا	خادم جی معنی به بر سر جهاندر
برق اور و بی دم جوده اندیشه اوج	کد یا کف رستم طبعده ستاندر
اولد که قلم ثبت ایچون انا و دنیا لم	رستمده سر اندر جم اعنوش پاندر
اول راست بد کج دوشدگی پرورده و کدر	زخم جگر دشمن ایچون تیر و کاند
اعدایه مدار قلم دشمنه سمد	اصبا به شمیم سخنم خنجر جاندر

اول مفعله سجادم نظم که سوزند	فیض ازلی جوده جهان کیمی نهاندر
اول شبر و معراج خیا لم که جهانده	صدق نظم باد سحر کیمی عیاندر
اول نادره پر داز بلغم که کلام	ضرب المثل نکته شناسان جهاندر
بر کسه دن ایر منسه نوله که کیم	افزون کلام مد جهان به دهاندر
کد یا که کستان سخی در بد قهیم	هر نکته سی بر غنچه بخار و قنادر
یا نظم دلا و ندر بر جوی مسر	یا معنی دکننده بر لارستاندر
هر مصرعی بر صحنه نطق موزن	انه پینه باریم اکاموی میاندر
لای قدیالم قاقیه تک اولد کیم	شمع نیک و سوز کوه اولد کوه پاندر
تا غایت شب فاخته وقت سحر در	تا اول عید آخر ماد و مضاندر
حق روزی نوری نوز و شب قدر اید	او مایه ده کیم قیل اقبال نهاندر
کد ستمیه بر فرزه خدا عالمی سکن	زیرا که جودون سیامی و ماندر

در ستایش سلطان عثمان قاضی شریف محمد و کله العفلا

نه صدق باغدی سیر بدوی صنع بر دخی	که معنای سنی فکرا بیک آله عقل انسانی
جهان بر تازده و رونق بدلی بر دهم	عجیبی تازده لکسه داستان مانعانی
جهان اولدی سخی بر جهان ارشاد شاهی	بر ایدر دوقی غنقل کون جهان بانی
ادباز که چه بخنجر و روزگار کوه غنقل	ولی آرایش دنیا تک اولد کون و جیدی
قضا بر شوقه خدمت و دامن در میان	مسیا ایدر نوری اکا سیاب سلطانی
فک فیه و زودن برکت عالمی قدر و شان	اکا بر اق دیبا پر ده صدی صبح ندرانی
جیتدی مادی پر ده و تقطیر دور	طد قوی ال اوزده بر تاج زر اندون
تزل این اما اوتاج و نکته اقبالی	بد که قادر دکل زیر اعلو شوق و شانی
نجم میدان کیم مندر اوتاج و قنق نذر	انجود کت و تاج اتمش میا لطف نذر
اکانت آسمان عدل و افسه مهر در دند	بد تاج و کت و نیاب هم ایدر ازانی
نقانی الله زهی سطحا عالینان ملک آرا	که در بان این باب هما بدنده بدانی

جهان بان معی پایم زدودن کرد و کشی	دینی بوسی جهان بزدن اولور فرسوده پیشانی
جهان شوکت و شانک سر برادر شهنشاهی	سر بر عدل و دادک داد و دهم جاده دورانی
خداوند معظم پادشاه مشرق و مغرب	بیکانه وارفت ملک جهان اسکنه دانی
شرف بخش سر بر سلطنت سرمایه دولت	همساز عدالت و دینی افزای سلامتی
<div> <div>شهنشاه عدالت پنبه عثمان خان ثانی کیم</div> <div>و صوبه صیانت تازه بولری ملک عثمانی</div> </div>	
شاهنشاه سر بر ادای و دیان خانه عالم	شاهنشاه بساط امان از اوردنک سیاحتی
نکده بخت آفتابید ناز و شهنشاهی	کال عدل و انصاف پاید به جهان بانی
سکه ریکی طاب فتح هفت اقیانه قبا	سیمان کبی غالب روز گاده حکم زبانی
هدیه سیر طوط با شلوس اقبالی سیر ملک	نه ترکستانی قدر فتح ابدنک نه کافستانی
کورک بر کون و بر مصر و چین کبی و زار	برادری بنده سی بزه سینه کشد و ایران و تورانی
دلی در باره کشی آسمانه مایه اندازیش	جناب لطفنک اعلی وادنا کاسه کردانی
دوشتری سایه آسمانک سایه سی عرشه	که اولسه بر تو انداز افتاب رای بهانی
فرخ دای صبح و دوتنک هم مهری هم ماه	کف جودی جهان شهنشاه هم بگری هم کانی
دل پر فیضی کیم در بای همه در میان	او بگرل بر کمر بر موجی در شمشیر برانی
او شمشیر مجده اول که بزم صبح	پای موجیدر کاهی او بگر اینجه طبعی
سوار اولدجه قصه بزمه عاجر مصلحت	نرنگی رفت ابدسه اکبر بزدانک مانی
عجب صنع الی به العجب ترکیب و زبر	مصور شمع و بیداری مجسم باد بیکانی
ز رخسار خوش اولد الحی اول از نورهای غضا	که اولد جودوی شهنشاه طامی ضامانی
کودن اول پرچم مشکینه رخسارنی اند	نخاشای ضام و به کاکلی پریشانی
امیدال دال و رفتار او در ضام نازک و لکشی	او پرچم اول صیون اول که دین مودت و طوطی
او جسم که بیدار اولدی تیر و دور کیم	کبد بکبی بر آهسته بر تاب بسته عثمانی
کنار ایدری علسی و شمعون آینه چرخ	براق آساز میندن عرشه و کراسته بولانی

قودغی دیکه طوق بر کلاه ایچی فرزند	دور اول ناول پازیم جفت اوله بیگانی
جهان آراشهنشاهها جهان خدای و خداوند	ایا شایسته ملک جم و مهر سلیمانی
سعادت سس اول خاقان عالیشان و راسخ	که وار و ورزه خاقانیک اعد به نفاذنی
بن اول و صاف عهدهم که کهنه صبح و آفتاب	نموده زبان اولد نه فرودسی نه خاقانی
نه و صاف نه فرودسی او معجز کوی معنایم	که تعبیر بر صورت کعب ایدر اهل جیبانی
خیال کادبان سالار اقیام معانی در	دم کنجینه پر کوه اسرار و دغانی
تمیج ایتمیجه قدم طبع در رخشانم	بر اولد روزگار کوه کایله دما
نه ممکن در نظم کبی ذی قیمت هر بولت	قزیز تیشه ازین سبیله کان امطانی
صنود ز قلمه مذن صاحبیلور تیغ زیانم	سوزم اولدجه ریکی قدر بد باقوت و مانی
بنم اولد صید معنی کیم هجده محمدت	دلیان خیال تنک اولد ازین سبیله
فقیهیت معرفت با که علم اندیشه معنی	مبارک اولسون اشرف زمانه علم و طریقی
سوزم شاهدیه اثبات استعداد بکون باک	نه لازم دام نه ویر ابلک نصیر فزانی
هذه لطف کلام حق بیکدر محنت	مقبضه بود اهل دلاک مصلحت و غنا
بد فیض اهل دله داد خدا در جبهه اولد	ینه بر اهل دل نظمتن اکبر اهلین آبی
محصل ادمه معنی که کدر بدیشه نیدر	اسیر قد صدوت بر الوی بهوده جودنی
کال اهله و اولد بیزه لاف ایندانی نفعی	و عایه باشد کیم بولدی قصیده صبر بایانی
بوزل سوارستان بارگاه عرش اعلی	الک قادر دعایه استه مولا و بولانی
که طرد دجه جهان اول سطره بر قرار	صیانت تازه بولسون سایه سوزن عالم فانی
سیمای کبی صیصون تحت هر کون عیال و داد	بر اولسون عرصه محشر کبی بید و بولانی
فرخ کوب اقبال و بختی ابدی اهددم	جهانی آفتاب عالم او کبی نه دانی
<div> <div>در تاج سلطنت عثمانی علیه السلام</div> </div>	
صنود معنی دل صاف صفا محمد بنم	یعنی شمشیر جهان خیر زبا محمد بنم
سینه کجاک ایدم جرفک و کدر	زخم شمشیر زبان کین ستا محمد بنم

فهرمانم بنده و تمیزه حکم احتیاج	خامه جادو زبان تیغ و سنا مندر بنم
ساحه دمی از مایم معجز دست کلیم	استه سم موقوف تحریک بنا مندر بنم
صد و پنجاه بر دایم دو کوزه کوه هم	واردات غیب کبج شایکا مندر بنم
تا از لدن فیض حق موقوف در اندیشه مه	ملک معنی وقف طبع کا مرا مندر بنم
ملک روی اوله و طوری سواد شعرا	فیضی بم کویا ب اوله هندوستان مندر بنم
شمری سرفیض ضوق معانی بنده در	سرترا عالم سواد اصفها مندر بنم
اندوی دوزخا دم نقطه پر کار غیب	کوی منور شید ضمیمه غیب دامن مندر بنم
لا مکان سیر آقا بم خاکه دو شمشیر بم	عیش استغای همت آسمان مندر بنم
بن او قدر شیدم که پنهانم درون زرد	هم جهان پر شعور کوبک فنا مندر بنم
بی وجودم اوله قدر آینه اودا کد	کیم غبار دل جهان لا مکان مندر بنم
جوهر نردم هیولای تصدیق بری	شش جهان معرفت کون و مکان مندر بنم
کهنه استاد معلم خانه اندیشه بسم	ناطق شاکر دوری امتحا مندر بنم
اول نیم بنده کیم بزم شاه عشق فده	گفت و کوی جاود و دل سهرسا مندر بنم
آفتاب هیچ معنی بزم اندیشه در جام	باد و فیض لوبال جاودا مندر بنم
ناز پر در عاشق سست اوله در بنم	غزوه خوریز ساقی با سبنا مندر بنم
حکم اسرار عشق با که در شمس سوبلک	خنی مزگان جانان تر جمنا مندر بنم
سویسم اوله نکته پر دامن معانی پرورم	عقل کل دیوانه حسن بیام مندر بنم
سست جام عشق اهرام اولینجی سوسیم	که چه کیم فدا و معنی دها مندر بنم
شمری اما بدید در یار کبی پر جد غایب	انفاق پادشاه کنه دامن مندر بنم
اول شهنشاه جهان پر در که بود قدوس	قدش شاهان عالم آستان مندر بنم
دا که خاقان علی ربیع عثمان خاکه صرخ	
بدر سرب پاینده در شاه جهان مندر بنم	
دور عدله مباحات ایستاد بر در و در	کیم بدو کند عید و نذر روز و زمان مندر بنم

بدید شهنشاه عادل کشت در عالمه	عبد تارنج سلف خاطر نشا مندر بنم
بزد اعدای بهلو و قدون فلک یار	کیم خیال مدعی لهر دم یارها مندر بنم
خی ایدر سه که زمین بوس فنا بدید	خاکبای روز گاهه ارمغان مندر بنم
کیمیا بدیدم سو رنجه خاکبایینه یوزم	کبج دولت نقد وقت رابکا مندر بنم
اولی و صفات دست در فشان آفتاب	جد دیوان محیل داستان مندر بنم
فیض او صافید کویا جهان معنی بم	کبج طبع چشمه دل بحر و کا مندر بنم
مشرب پاکیزه اول سر صبحه آب صیاف	کیم خیال رنجه سی روح دوا مندر بنم
محس اقباله کدم کمر باخی اولفه	جد لهری بم بد غزل ذیب و کا مندر بنم
عاشق سوز پرده لک آرام جا مندر بنم	غزوه و بهر دی ناکر مندر بنم
غزوه دین موقوف ایدر بنی هوادار او	غزوه رنجه هم دامن مندر بنم
بی کربان جان مست جام استغای عشق	فته خدمتکار دامن در میا مندر بنم
بید کذا عشق سینه پر دور اغله	نوشخته غنچه دل آسنا مندر بنم
خانان سوز دم که دایه و شمشیر	صفه صفا طره دلبر دها مندر بنم
آتش عشق که دیوانه سوبد رمزی	نقطه داغ سوبد او دها مندر بنم
نطقه کسم نفی معنی دم عیسی کبی	بیت معمور معانی خانما مندر بنم
هم نصیده هم غزل بر تازده وادید بدیم	افتخار خامه معجز سبب مندر بنم
سوز تمام اولدی و عا بنم فدا شدیم	دسیان مشتاق نظم و سنا مندر بنم
صدرا لجه تار شوق آینه بزم اول	کیف صهبای خیال شاد ما مندر بنم
شاد کام اولسون سرب طعنه و در و	بود عاشق و سحر و در زبا مندر بنم
در تاجی سلطان عثمان خان و در قیصر	
تعالی الله زهی قیصر بنده دیوان صفا	بر بیضای قدر و سحر کیم دست سحر
نذر اوله عشق آباد بنده اول قیصر عالی کیم	فلک بر چنگ اولور که بنینه کرا و
سحر بیت معمور فکون و شش ابوالخ	مجدد سینه آینه دن کاشی دیدار

سواد شام عشرت دوده شمع شبانی	بیاض صبح دولت پرده دیبای زرداری
اور کلی تابانک ایتنی و زرب شمع طراف	کد رنگ سایه سنده آفتاب صبحک آناری
دکل مهر بیاض صبح افقده سیرا کجور	فلک باشی قالدردنجه خاک دوزی تاج
عجمی فرشته آینه عالم نما در رسم	نمایان قدسیا آسمانک نقش اساری
دخامزه دکل اصراج کونا کون و بی در پی	کد بندر جابجا باغ بهشت نک عکس ازاری
صندل بر کل زرد و زرد بر نفع خار آرد	دخامزه کد رنگ عکس همدرد بر اندازی
محیط خفنی معنی در مکر اول موهن شاد و دوا	کد رنگ بر لاله سون چشمه سا دهنه اولد جا
اولدی کد بورونی بد صفا فقیر زینجا	دل و جازیه اولور دی سیرا کجور یوسف
نشاط انیز و عجم و نسا در اول دکل نماشا	که باد اینتر کورن عاشق عجم جانقا دلداری
فلک افتاده قد بند سرو و بستان	ملک مرغ کد رنگ کل دغنا کداری
زبسان رنگ فیضی باد فزودن معانی کم	لب و لبدن اعلی سیده شیرین انجاری
نجه آهسته دل کل کبی بر بدیه کشتند	کد رنگ و دهب در دهب نوای بید زاری
نر اول روضه غنبد سرشت دکل و غم	کد رنگ ایلر دماغ بود کادی بری زاری
نسیم غارت ایتنی نکت کیسی ضد بانی	عجمی آهسته هدر بنجه بر دکان عطاری
صبا دلول بند رکاد چمن اولش مرز ابد	میان چاد سوی کشتند منک ناتاری
نسیم سبیل و شیرینی یاد ایتنه بر شاعر	بخو دغنه کانونز اولور طومار اشعاری
غباری اولقدردن شوبکه اکر در مزم صبحه	عجمی کب کبوی بتان چمن و فرخاری
فضای خلوت دل کبی بر انداز روحانی	هداسی عالم جان کبی کد تیره دغاری
دکل دریا سحاب نهباد بر دهب اسیر	رطوبت کب اید و غمش زمینه آسمان
هداسه رطوبت اولقدردن کیم هدم اولد	اولور آب حیات آسا وجود آدم ساری
هداسی بدیه جانش حیلن افراده لقی	کد رنگ خمر دایم دلداری شاه جهان زاری
زنده کد دور کد افراطون اکر کورسه	اولور بیک جهان مفعول حسن خلق اولداری
زنده شاهنشاه صابره ان مشرق و مغرب	کد رنگی عالمی کون کبی بر تیغ بیکاری

یکانه شمس ادا بین کرد که هموار	اولور دمنه کشته فتح و نصرت بیک و هوار
جهان بان بیک آفتاب آسمان سابه	هزار دمنه کشته مسند آری کد کادی
بساط هفت اقبال جلال عالم افزو	سرب زرد و فلک بار شاه ماه و باری
خدیو نامور آری تخت سیمانی	جهان بیک مظهر صف شفاف رزم کادی

اوسطهان سخت پرورده دوردست نایند	مستاع دانش وادان و نعل روز باری
اوشاهنشاه ملک آری بی پروای کلام کنی	کد باد اولور زمانه ستمکاری و باری
رکد رنگ کشتان جود دهری تیغ عدیده	جانب جهان ایوی فرق بر صرخ ستمکاری
سحاب نوبهاری فتح و نصرت تیغ سیرابی	جراغ دود مادی و دودن تخت بیداری
دل و روح قدسی کبی صاف و بان رعد	نهاد عقل کل کبی درست و راست معیاری
سند رابض اصولینک کرد و جاکاھی	کد رنگم اقبالینک عالم کد رنگاری
صبا کد بوی ضعیفه طود کوشه ربع سکونی	فلک فرق ایلر کبی چمن و روم و دهنه بخاری
اسنجه باد دهری بحر و بیکان اولور	اولور بریزد امواج دریا کبی کساری
نشاط عدیده جهان اولد کل فرم دل	کد رنگی ایلک کج بریزد مست و شکاری
کد اولسه شمس اطلال مرغان هوار	ابر کد رنگ رعدا چشم شاهین اولور
زمانه بودن کشته پنهان اولفقه بر	مکد خوابان قاتلک کج زلف طاری
کرم کست خدایا هدر پرورش نشاها	ایا پیرایه صنع کال قدرت باری
صود و دمنه سچان زمانه هیچ تو ایتیم	بن اولور تریم جهان طرز شمع همداری
نجه بیل آهسته سما و کد درهار روز ایشیم	اچنجه چاد سوی کشته ده دکان سحاری
خرد علامه اولر اکل بر کله شا کدی	فلک شمس آینه اندیشه ملک جود زرداری
سختی بر طوطی معنی بیاز رخام استادی	قلم بر نرمان تیغ زرد و دل سحاری
جم اندیشه ملک همدرد بر جام زرد و	عروس طبعک ناهید بر چنکی بر ستاری

ضمیر پاک اول لوح جید و کیم کنار نه	سواد هر دو عالم بر صفی نقش قلمکاری
جهان مجسم بن منتخب اجزای عالمند	تفاوت یوق بنه ما بنموده ذره مقدس
دلم کان معارف در ضیاء بحر معیت دور	عجیبی حشره دل ایدر سه دغلام کبریا
او کائنات هر سو دم بر قطعه الماسی جهان	او چون هر قصیدم بر دلو لوی شهزادی
خیالمد او در بای عشق و شاد کیم سبقت	فلک ندویر کرد ایند آنک علم او داری
صنوبر کرد بپای پیچ در بای معانید	کورن مرآت اندیشه حده عکس جرج دورا
کستان جنات طبع صفا بخش لطیف	که زین ترکش منکلا خود را در وضو فاری
چه نفا شبنمستان دوامد کرد بوسفت	العد کین زلف مصری سیر حسن ابکاری
کیم مصر هم کلک شد خای رواند	که جود معانید جهان نیل گفتاری
کلیجه سینه دل کا و دهانه جا بولور معنی	دلک انقاس روح الهمد رویا کافکاری
و عاب باغ شمع زنده نفی قد بود عوای	که بود عوایه خضرمک داعی وار و بر کافکاری
خورد تا کیم بود جرج را جود روی بود پاری	اوله ناکیم جهان محمد عدل شاه معاری
صفا رایحه دائم او قصه عالم آرا ده	کردن بالک اوله هر دم دل اینده داری
در ستایش غزای مردم سلطان عثمان خان	
آفرین ای روزگار در شهر سواد صفری	عرشه اصی شد بنو تیغ نریا جود هی
پاره الماس در سنگ ضایق نیند اول	چرخه جله بر دخی شمشیر والاکوهری
سرفراز ایتون لوار الحمد دین احمدی	کافه کوسر دل الحی دستبر و جیدی
تیغله نوله یمین ایدر سه روح مرتضی	برغز ایتون کوفت شد و ایدل پیغمبری
ایدل بر محمد و بر باد ملک دشمنی	کردن هلق کرچه کیم سدا یتکی را کوهی
ماه ندر صحنه فکده کدر بچلک پیکاری	در دی بهرام اندون دوشک زین قهری
اوله در فان دو کوی شمشیر کوه عسکری	کاسه یا قهره دوزی کندی نیلوفری
غزوه خدایان کیمی جاری او جند سینه خد	بودی قالدور سه اکر بکرنک ایدر جوری
بدگشتی بحر من اولدری فلک و کیمی	ایتکجه تیغ خنود افشا ندر جود لاری

نقشه دیان تخت خله و کابلک اولسه	گشتی نه آسمانک باد بان و لندری
برق اورن دستک تیغ بر کهری در به فود	ایدی در بایه غوطه آفتاب خاوری
بر آوج کوهرها جودی عالمه کولک	صا در کجه دشمنه کاهی مرصع شیری
بر عجب در بار او دوی هما بونک سنک	کیم حباب بر قرار اولش اکا هر چاری
موج بی در پی در اول بحر سپاه صفت	بر نینک اولسه نوله هر طوب اودر پیدی
هر لای بر موج طوفان خیزیدر آنک	خا در و صنی کیمی او کجه قاصبه کاکر کوی
کون کیمی میدان جیفک تیغله میدان	کار کرد در شمع سپاه دشمنک شود و نری
شبیخ دین و دوزن و جود کف کف کون	قت اولش از دهادر هفت جرج ضیری
قار شد طود و ز سار شد نصره بد اقباله	دشمنک کرد بر ما اوسه سراسر شکری
بدیده انما را بسوس سمنه کبر و القابله	جامع نه قبه کونک خلیب مندی
آفتاب بحر بر مها صفران شرفی غریب	شهره اونا مور رایت کشای صفدی
آسمان دولتک خورشید خدی بر تری	بر نگاه شد کونک جشید خورشید افدی
نقد وقت سلطنت سر مایه امن و امان	دستگیر دین و دولت کا مینشی سروری
شاه والادربه عثمان خان غازی کیم فلک	
که در محمد بر بدیدر شاهنشاه جنگ آوری	
شهر سواد عالم اراکیم روادر اولسه که	نعل و تیغ خشی جرج فلک آفتاب و خندی
صنوبر کشتور کشت کیم جنگ جیفک ایلو	جیبیل انا فتحنا هوان تیغ و مغضری
پادشاه عادل و عالی نسب کیم یاره شد	اینه که سر هونک و در بان بقبا و قهری
شهر یار آسمان منیم اولش نازل	سجده کاه تاجداران جهان فان وری
شهر نشین نودوان آسمان در مندی	عبه کاه هفت اقیم جهاندر کشتوری
سند اجدلک رفت بر اونا پاریسی	در که اقبالک دولت قدیمی جاکری
هر نه ایند سه زمانه تابع اندیشه	هر نه امر ایدر سه دوران بنده زمانه
دیر سه طبی آنشه که بر قی تیغ تربیت	معون الماس ایدر دی ندره خاکسری

عدلی که از این بزم جهان ایستاده اولور	شمه شهر که بر دانه نلک بال و پری
اول قدر آسوده عالم سایه عدلند یکم	خوابگاه ابد غزاله پهلوی شیر نری
ایستاده که خاصیت حق تعالی سرایت عالمه	طرح اولور دی صفحه آب اوزر نقیازی
عکسی در آنک فلک در حرم انجم دکل	صاحب دست لطفی خاک اول قدریم و زنی
یاز سه وصف نکت خلقت و بر روی عالمه	که در فانیای خامه بدی مثل عبثی
کامکار صفا را صاحب صفات شاهنشاهی	ای سر بر عدل و دادین داورین بر روی
سحر ایدم در صفا که کجی اما نیدین	ایستای حق و صفی قید تصدیق بری
عجزه بر جنت آلودم اگر اهل اولور	روزگار به یاده سخبات و بدین کنی
عاجز حق اوزره اوصاف که عالمیم بنم	عالم اندیشه نلک علومه دانشوری
بلکه قانون سخند صل عقد ننه کس	حکمت فکر و جمالک فیض ابروی
صحب عالمه فصوصها لوف و دی بر لوف	که چه صاحب لوف اولور و با طبع اکنی
به او کنیم قدم ارباب دل و دافق بلور	عالم و دشمن بکا لوف و کلاف سرری
خادم اول معجز طراز صفا هزاران پیشه در	کیم نظیر اولنا کاکا الکیلیات اژدری
حرفیه و مجموعه اسرار دیدان کمال	نقطه سید رهبره داغ درون اندری
طبع اول بخانه در کیم صوف و دیار نلک	طاشه کار اید خد نلک غره ناز کنی
نیجه صدف فیض انفا سنده جان بدلی	هر بری شهر و نلک بر عالم اراد لری
هر قبایم بر عروس ناز پر و در بزم	کیم بد عالم و کل اسباب زیب و زیوری
موی کیسوی فکدر تار بود جامه سی	بارده پیراهن صوفی ناز و معی
باده ادر کلان ته حید سرخشی حنی	ساقی اندیشه ملک تحقیق و دوساغی
خادم ملک راه سلوک فتنه خط سایری	شعر ملک صبل متین فیض تا و مطری
فتنه به فتنه بنه تعریف شاه نکت دان	نیم خط ایدم اندیشه زور آوری
فکر اوصافک غدا روی و صدد اندیشه	دل همدل اولور که اولور رسم اوسوداوری
جوده اکبر مدح طبع اید بجز رشون	ایدین هر لحظه اندیشه بدینک زری

فردین هم آفتاب کیم اولور و میسوت	بدین فتنه بیک شوق اولور اولور و میسوت
زده سن مهره بخاند زور کاره کیم پو	جوده کیم به جهان ویرم او پر کوهی
بید و جوده دار المده نیم و نیای بی	باشنه چالک نلک آینه اسندی
عالمی تسخیر ایدین خاتم نوزم طبعه	به سیمای خیالیم نیم انشوری
هر دیر سم اسم کیم اولور کا و کسر	اول قدر تو طبعه و کدر سوزم انشوری
باشنه شمع نلک ای نفی علی دوله	بر دعایت کیم اولور حسن قبولک نظر
ایینه تا صند و صاحب صفات شوق و غریب	اشرب زربالینک صبحکه جوده کندی
حق سراجان ایستون ریاقت دین و دین	قوه عزیم اید سه اولور فتح و نصرت هدی
اید که عزیم میدان غزا اول قدم	با ببال اولور یونزه و شمع نلک سدی

بهاریه در ستایش سلطان مراد خان

اسدی نیم نوبهار آجوری کلد صبحدم	آجود برنده کول ساقی مود صبحدم
ایرینه ادر بهشت اولور هوا غنچه برشت	عالم بهشت اند بهشت هر گوشه بر باغ ادم
کود و عیش با میسر دوق صفا هفتامیدر	مشتاقان بیدار میسر بد موسم فتنه دم
دوست پنهان اولور نلک نای غنچه نلک	رقص ایستون ستار مطرب اید کج نغم
جوده کیم شام و صبح میخانه باغ و نلک اید	مست اولور و بوسه کرم معذور و شمع الخم
یابنک پیچاده لکفته را واره سر	ساعه صند و بهار در نلک ایستون اولور
یار اولور جام جم اولور بدیدم خرم اولور	عارف اولور بدیدم اولور عیش و طرب مضتم
دوق اولور نلک مقام کیم اولور شاد کام	براده جام لود فام براده زلف خرم خرم
لطف اید ساقی نازی و صوفی قالد بدیدر	طوبه صراحی و سب بدین سب بهار هم
هر نور سینه شمع کل ایستون جام مل	لطفات بخت و کل ایستون غنچه خرم
بدور و دوجانی دیم و وضو پیاد غم	فانوق دور و دایمه اوی سنده می صوفیم
سید محک عاشقان آشوب دل آرام جان	سرما بید صفات بهار به بزم صسم
ی عاقی او شاد بود عاشق لری و شاد	سبزه و بر بهار اید و نلک قوی کرم

یاقوت سیاه در سینه حمله لاله در	با غنچه پر زلاد در آغوش نسیم صبحم
ساقی مددی صوبه جام جم و کی صوبه بزم	رطبی بپای صوبه کسوف کوه کدک الم
بر عاقق آزاده بوز انا سباده بوز	الفنه بوز و لاده بوز برون دروغ ابتر کرم
بر جام صوف الله بچین بر کاسه ده اول بچین	تاسوج شاهنشاه بچین الم الودع و قلم
اول آفتاب سلطنت اول شهر سوار محکمت	جم بزم و هانم مکتب مروج اضلی الم
ایلی سوار روزگار آتش بوم و زنگار	شدرنگار کامکار بهرام افروز علم
پیرایه ملک وصل سرمایه دین و دود	کاولش نجیب نازد تاج فزونی تخت جم
خاقان عثمانی لب کیم شدرج زاده هب	اسلام فاروق عرب اقبال پر دیز عجم
سلطان مراد کامران افزوده و کشدرستان	
هم پادشاه هم فرمان صاحبقران جم حشم	
شاهنشاه فزیده بخت آرا بخت دهم بخت	بختی قوی اقبال بخت اسخدر بخت
شاه جهان آرا میدر ماه و زین بهرامید	بهرام بی پروا میدر یا آفتاب پر کرم
شاهان مشرب جم کبی صاحبقران دستم کبی	هم عیسی میرم کبی اهدول فزیده جم
دنیامافیه اندر جت اولورسه یاندر	نظفایک زبیراندر یاندر بر نقد و سم
عبد هزین بانصیب سر خضه غریب	محمده شوق و فزیر جتک ابریک شریام
کاهی کادل شیرید خشمید تیغ اکوراد	اولور جهان پر زلله بهد قی میدانم
اولور موقه جتک ابر صحرای کدک اید	دنیای خضه جتک ابر اولور سه سام دستم
سور دجه خضه یک تنه بقدر سوج و جت	یر قالد اصول شمنه الوبیا با عدم
ای خسر و علی نژاد ای داور بایک اعتقاد	ای شاه صاحب عدل دود ای پادشاه محکم
س بر شه زینان ناهن دران	یعنی کس خاقان و دوزخ بخت قائم
بن رجه بر بیاصلم شاگرد و کرم	هم مکتب اهدولم خلق اولور لوج قلم
سوزده نظیر اولر بکا کاولر عالم بکا	پر طمطراق و خوشنودا نه حافظم بخشیم
خاقان جم بختشم یاندر سه هتک شتم	حافظ اولور بختیم خام اید بختیم

نقش بر روی قد و نیاید غوغای قد	افزوده استغنیای قد خام بوزن سوز
قادر الک ابدعا بدلی قصیدانها	شمی و ایتک رکاه هم مستحیر هم احم
نجه قصیده بر کتاب مجوده بر انتخاب	هر نکته سی قصید لفظا هر سیتی بخت حکم
تا کیم جهان معهود اوله که امی و کمر برشود	اقبال اید مسرور اوله اول خسر و اول هم
در ستایش سلطان مراد خان	
مرصعای پادشاه عادل عالی نژاد	اولر تندر بخت شهر اورن و شک بخت
دولت و اقبال اید دارا سیم اولور سکا	که هم اولش بر زلف ابد و کمر دارا هم
کودنزی عید و شوی قدر اولر کویا	مژده خنر بخت ایدی و لیدی اولر کویا
مفتخر و دهر بک دیدار کمر بر مرتبه	صبح صبا دق کبی بد تحقیقه اید اعتماد
کیم حال با طایف خلق اید در نا کهای	عالی پر ندر اید بخت آفتاب با ممداد
هم جدر شوق تندر بخت و در افتار	هم اید در جهان و در عین اضمح و در
بد شکار قویک حذر دله با فصوص	اول قدر بد شکاری دود اشیاقک استم
کیم هلدن اولق مفر رطوبت اید و کرم	بد لسه بر خ کون دخی ایام هجران استم
محمد دولت ال و پردی اهدی طالع	قالمی کیم بوی فرقتده خام صراد
دوشی فرق بخته خلق های سلطنت	نا کهای ایدم دوله کب نقداد
اولر کور ملک نصیب و لیکینه دراز	ایسم شکر کبر و ندر عینی هجرانی یاد
باشیم بد شد قد قدری همان اوصاف	در مد ملک ایسم آویزه کونی بلاد
یا جیفه سم نامکی مع جندمه کدک	ایسم مهر زر مهر او زره بد کون سواد
پادشاه صدف و معنی ضدید اهدول	نمته دانه اسخدر جم جات و افرو طردن
خسر و صاحب نقد مشکاف اهدول	نقد و قف و عقل کل سرمایه رشید
عالم افزوز آفتاب آسمان عز و جاه	سند آرای نادر تختگاه عدل و داد
کامکار پر کرم شاهنشاه عالی هم	
سلطنت پیرای عالم حقیق سلطان مراد	

اول جهان باب عظیم گشتان که بر بیدار	اوله چاروب و دی پر کلاه کیقباد
اول شهنشاه بنده اقبال عالی مرتبه	بیم ایردور کاهنه شاهان دور است
اول خداوند بخشنده و بزرگم سوزین فرم این	بدنه رفعت مجلس خاصینه عقل مستقام
خداوند اول در کف جان و هب شری	عقد مراد بر نظیر کز فلک ایسته من
اوله بر فکری که شاد و ملک جهان	روز کاره عمره را برید و تقدیر بر جهان
کو دردی بیشتر بد آن دن که دخی	بدیده استعداد مالک بر نه مردم نهاد
جان و بر کوفتی ایسته خلاق معاشق	رنگ ایردور سه خط تعینی روح عجم
نیز خلق معقل ایسه که عالمی	خاکه یکسان اولد روی وقت مشک زیاد
دیر سه طبع آفته که ندر رای تربیت	توتیای دیده خورشید اولد که در د
اولد در دوشن کاهی باز نیجه صفتی	ماه نخب کی برق اورد و آبر و د
چرخ اورد برن خزان کی خنده فانی	وقت هر بر که بیسته هوا به که دبار
داد کتر داورا شاهنشاها دی پر و	ای خداوند عمر عدل و ابد بر اعتقاد
نیجه بزرگ سا که طر زباد شاهان سلف	بر میر پر و از عتقا ایرد بر داجاد
سن تمام احوال دی و دولت و بر د نظام	ایون هقا امور سلطنته اجتهاد
بر غنا ایند که منون ایند پیغری	بنده جبر بی دخی و الله اعلم بالرشاد
بر غنا ایند که هیچ ایمنی و کل بر باد	ایشید و اولد نود سلطان سیمک روئی
بر غنا ایند که تخمین ابدی عالم کما	آفرین ای هنر و غازی غزا فرزند باد
قتل ایر و اول فارس بدو و طمس	بولدی باز در فساد جای کلمه کساد
ایکی خای اری بدیدیم اصابت اولد	ایکینک دخی قتل بر سبیل اقداد
بیری بر ایمن بر یکس قاتلیم مدام	ایتم اری قتل و آشد ترتیب موار
برده اول عفریت کفر اینی کاذب کینیم	اگر منسوب اری هب ارباب بی وارتاد
ایکسید تیغ خنجر کلاس بدید	قولم قوت اولد کوزک که نه عول زیاد
قنه بر برده دخی باقی که ستر می کو بخر	عمره دلبر کی پنهان اولد اهل فضا

بلکه دلبر که قالدر جبه خط آور اولد	اولد راه ظهور قنه بدلد انساد
نه ماله که اولد هیچ احتمال اجتناب	نه عدد و باج و غیا جی و بر مره اید غناد
عمره آری شکر و شکر به هر دانه	آنی تعلیق اینک لایق دکل سبع شاد
دوشدی که چه حذف بفظه قدو به لغت	ایدی امارین دولت بر بر به اتحاد
ساکه شکر و بد قدر هیچ بر امکال	بدلی اعلی ضبط در بر سلطنته اعتبار
دولت لازم امور اولدی تمام الا هم	قالدی ارباب طریق علمی اینک انتقاد
آکه ده کافی در اولی انتفاق هنر	نه مراد اید که اولد ستر و کی رشد رسد
باشه شکر نصرت ای نفی دعایه صدق	تا قبول ایدر دلی معرفت و رب العباد
ناکه بر جنت ایدر بر به به خوب قبا	روز و شب کاهی نود نقصا کاهی زیاد
اولد دولت سر بر سلطنته بر قرار	ایده عدل و داد و دینی مسرور الفزاد
که سنبول اولد کاهی ادره بدو نگر	که یکجای اعدایه شکر ایبه غم جهاد
قابیم باشن باشه دینی نور کو کی	که ستره فرمانده شاهان عالم انقیاد

در ستایش سلطان مراد قانعیه و حمزه الغفر

زهی شایسته و بایسته خاقان همایون	که هم آری اینی اورنک و هم پیرایه انور
خداوند مکتوم بادشاه عارف و کامل	سه افرازه هفت مندر بر بر افروز و نشور
جهان کلمه شکر بدید شاهنشاه صاحب	عجب دیننده انداز هنر ذلتی سر تاسر
فرشته هدی و مهر روی سکون و کران تمکین	مدیر طبع و هوش ذات و سخندان و سخن
بدوزنه پر تو نور الهی کون کبی ظاهر	که زنده و رواق فیض اقدس جای مضر
شاه عهد عدیده کشت ده چهره ابام	وزیر کوه تاجید روشن و دیده افند
جراغ دوده عالمی شنه شزاده عالم	خدیو محترم آرام جان شکر و کشتور
همایون مرتبه ماه زین سیر جهان پیا	سعی مرتبه شاه فلک تخت و جهان زور
عظیم الشان شاهان تاجدار مشرق و مغرب	جهانهای قوی دولت جهانگیر طفر یاد

جناب حضرت سلطان مراد عالم آرا کیم

اوروی هما بود بر تنک و فضا در	بد عرصه پر دست پنهان و عالم
بوده اید و صافی تعبیر کجاست	نقطه امده استاد سخن پرور عالم
جشنید زمان تا جو در مشرق و مغرب	خود رشید زمین شمع ضیا کز عالم
فرزند کرامی که در دود آرد	مخدوم خلق و شک ملک مغف عالم
پیرایه ده سلطنت آرایشی دولت	سرمایه احسان و کرم زیور عالم
فرماند کل داد کرد فرد یگانه	سلطان جهان مالک بحر و عالم
ممدوح جهان خان مراد هندی در	
خاقان سخندان و زبان آور عالم	
عجیبی کی بر روح ملک کبریا خوش	بوی صفایی بر ماه پری بید عالم
تعبیر ایدم صفوت آینه طبع	صراف خدا آب رخ جوهر عالم
آراسته انواع معارفه و جود	هر فقه سرافراز و جهان بر عالم
خوشبو او قدر سلسله شاهد حقیقی	کیم هر شک بر چمنی بر بحر عالم
اطفا فی او غایب می جوق کور اکتا	بر بن سنک اوله ستون شکر عالم
که برق شهاب کرمی با فیه اولور	اکبر طوطو هر خا کز عالم
که آیه خاصیت نمکین سرایت	بر زره تحریک ایدم مصرع عالم
فرخنده شیم یار شها و ادبها	ای خیر و جم جاد و ضربت فر عالم
لا بقی زمانه قاله بدیده ترکت	بر بختین شاعر دمی آور عالم
جاده برای بن فر صدفه مجلس	بر مدرسه غالبه بر فشر عالم
چون دام تخب ده قائم بود کفر	عجز به اولم مضطرب و مضطر عالم
ایندم او قدر الفنی عصیده که اولم	فرزند عم بی پدر و مادر عالم
مقبولیدر بدیده بریشان اوله عالم	ممدوح اوله سنجین سرور عالم
هیبهات که بر دوره کلاهسته ایدم	اولم بود قدر قصه مشکته عالم
زاتک کی بر باد شه عارف و کامل	بن کبی بر دشتنا کز عالم

هلب تحفه کفتم اچون روم کلور	حال نفور و ادبیه سوداگر عالم
ضمیم کی بر پرهز بد العجب اولم	احراز کمال اینمه ده سر دفتر عالم
هم مکت اندیشه ده استاد سوز	هم معرفت فتنه ده چاپک تر عالم
بهرام ضیالم که بر تیغ زبا نم	بر فتنه ده جمع اوله اکرش عالم
کیم آن فو بر عرصه معناده طودری	طبع کبی بر رستم جنک اور عالم
جوق عرصه معناده و لا و کراما	داربیه پنهان جتی اور و صفر عالم
و برسم نجیب حکمی که مدعو همچون	آدم در اوله مظهر خیر و شر عالم
ابنای زمان ایدم مدارا بچه ممکن	تا ابدی پنده خدای خد عالم
هر کون اثر قوسلی اما که نه چاره	فیاض اولم موجب کل معبر عالم
اولورینه فیمده زیاده بد تعیدم	بر رسته بر جمع اوله در و کوه عالم
و عدامه بر شاهد عادل بد تعیدم	اثباته که لازم ایه محضر عالم
هرین صفاتتری بر میگردد فیض	هر نکته سی بر نادره مضر عالم
ختم ابد دعا ایه او زانمه نوری نفعی	فریاد که بنی اکر داور عالم
هر رفت سحر تا که حقیق بام فخر	جودت ایدم طایر طبع پر عالم
که رات اوله آیشی اچون آدم ناکم	جورج خلق و مهر و مه و افتر عالم
صحت اوله سند دولته سرافراز	زمانه حکوم اوله سرتا سر عالم
در ستایش سلطان مراد خان مرصوم	
شکر کیم بی منت و بی اضطراب روزگار	عرفت و رضوت اولم کامیاب روزگار
بخت خدای آردی بر ابدی کویا خدایت	ناله و دوا و جرح آسباب روزگار
طا لعمده بخت اویازنی ضایع وار و یاکر	عزیزه پر فتنه نادره خدایت روزگار
ایتی جو جلد کیم جودن خوق سن فضا	کندی دلدن یاد ظلم بجهاب روزگار
کندی اوله مد که ابدی بریشان خاطر	بر یگانم بر یگانم و غدا روزگار
کندی اوله مد که اوله مد و دریا	پیکر عمت کبی دامن شتاب روزگار

لطف حق در غایت بدعتیست ما فخر کنیم	مقتضای حکم دورنا صواب روزگار
شکری ترا و ابلت را حب و کمالی و مبدم	کو مردم زیر بود که انقضای روزگار
روزگار و روز به ناز ابدین شد نیکو	با که تا نیز این ناز و عتاب روزگار
سر زده عالمه شدی و اریسه انجمن	ارتفاع شایسته صاحب نصیب روزگار
بدون اعلی رفت اولاد و کرامت و اولاد	چهره سالی خاکبای جم صواب روزگار
اول انجمن نصی القابنی رسام قدر	زین طاق و واق نه قباب روزگار
اول که برق جود و شکر عالمه تاب در	نه و بخش آفتاب و ماه تاب روزگار
اول شهنشاه معظم که اکا تعظیم ابره	برید و در این خطاب مستجاب روزگار
فرمان جم غنم صاحبان مختتم	زنده شاهان عالم انتخاب روزگار
کامکار هفت کشور باد شاه مجرب	داد کس و داد و دولت مآب روزگار
شهر باد شهنشاهان کل خدای متعال	قطب دوران مهدی ای اریاب روزگار
<div>شیخ روح و دمان سحریت سلطان مراد</div> <div>شمع جمع بنم عالم آفتاب روزگار</div>	
خسرو و دنیا تو جیل عربینک هر بری	ارد شیر و بهمن و افاسیاب روزگار
امیر نه هب ابدی که دشمنان عالمی	شکری و دلشک او در مالک رقاب روزگار
نار و دوق و پردی عدلی کارگاه عالمه	اولدی بینه منتظم حال طاب روزگار
دین و دولت بود و دوقی بود و دی اوسه	رشم کللی برق نعی آب رقاب روزگار
دشته عدلی که بند اینک شیاره سن	نار و دوق و پردی عدلی کارگاه عالمه
عهد عدلی عالمه فضی بهار خوشدلی	دور لطفی و دهه ایام شباب روزگار
خون نمیزی جهان باد سرک ناکان	فیض جودی کا شانه فتح باب روزگار
چشم تخت لایبای با سبیل شرف و عجب	دست نواقداری بجه تاب روزگار
بود سر و دای اولوب دور ایندی عالمی	اوسه خان در کینه انتخاب روزگار
کامکار شهنشاهان کل خدای متعال	ای جهاندار و دشت که دون جناب روزگار

در کشته بر دم نای بطا جوف که دید	اویدید اولشیدید بر فغ کلوب روزگار
دشمنی و باب دل بر نیجه طبع نسیم	نیم ستمه هر بری نایب مناب روزگار
افقنا ابدی بران یاده آنچون نبلین	بدعتی دایم بود در باره خطاب روزگار
عرفی روم اندوی عصر و ضا قانی عهد	فیضی معجز دم و دمی اکتاب روزگار
خسرو و اورنگ نظم کیم و نامنده بنم	نقد و حیثی معرفت هر باب روزگار
صورتان ماند معموده ملک سخن	عالم معنی ده بر فغان طاب روزگار
بر فخرم شهر بانوی شبستان ضیال	طبع شوحم غمزه حاضر جباب روزگار
و جوی و اریسه سواد خطره بر نکره	شاهده طبع مشکین نقاب روزگار
ایردی سوز پایانه ای نفی بودی بچی	لایق تو شکر نیکو دای بچاب روزگار
با شرم صدقید دعای دولت و قباله	جانم آیین دید تا شیخ و شایب روزگار
ایده تا کیم نقره صفت هر خدمت روزگار	خسرو و سیار و دین و کلاب روزگار
سایه عدلی اول پاینده ذوق عالمه	ناظوره بر باب و جری طباب روزگار
عالمی معموده باد ابدی که عدله	اول معموده دعای سنجاب روزگار
اول معموده سیر سوسنزه شتر و دن	سندام عمو و دولت کامیاب روزگار
<div>دو شایب شهنشاه کا مردم سلطان مراد</div>	
ای شهنشاه کیم هر بری بر روح معبود	دور و چشم بیتا بار شاه هفت کشور
ایکید و صد و تا معینده اما ندر واحد	حقیقت نهایت هر بری بختری سکر
بری سلطان محمود و بری سلطان محمد	ایکسیده عجب شهنشاه پاینده که در
و کدر بودند ترکیبی زیر باد غماض	هداد آب و روان و آتش برادر که جود
شاه بر بری بینه اولد قلوب جاهله	آتش صانع بر کینه ای غنچه تر در
بر ایکی کلین نوزید در کیم هر بری بیک	زیفی باشند در امارت بی بیم همسر
ایکسیده عجب صنع اهدید و ملامه	بری بینه غلاب بی بی بینه عجب در
او جهان عالم و بد و روح نایب و لطافه	برابر و بری بینه آنچون برادر

زینت بدینره بدست خداوند	تفاوت بقدر کمال ناز و دلدادگی
حقیقت تفاوت بوقدرت قدرتی	که بر یک جبهه شاهین بری نیل غنچه
او بر کزوم بدست قدرت خود طیف	بدین شهراده و انوار ماه بیکر
جبینده آنک انداد دولت ظاهر و باهر	نهادند بدینک انار استعداده
زهی عالی نسب تنه ازادگان عالم آرا	پدر شاهنشاه عالم پناه داد گستر
شهنشاه این شاهنشاه سلطان برین	چرخه آور اجادی صاحب تخت و قدر
خداوند ما بیکر پادشاهان جهان آن	نیکه بنده فرمانده و برین چاکر
جهان سازد عالی نظرت و قدسی جنت	طواف در کای که و بیان حج اکبر
کیم کار ما بیکر در شک فیض دست	دل کان بر فراخی و ضابطه دریا
خود از این شجاعت و دودمان ال عثمان	خروج طعنه دیر و دولت مند
<p>خدیو بر هندی سلطان مراد اول شاه دین پرور</p> <p>که هم اهل دین و هم خدای نویسی و هم سخنور</p>	
نه سحر بیدست شیم مهدی عیسی دم	که عدل در زمان نازنده عالم ناز پرور
اودانش در خداوند عظیم انشا خدا	در دیوان اجود نه در دیوان کتر
او خاقان مطلق اول جهان به هایت	که هر سواد بر صاحب قدر تحت پاورد
او ملک آرای مکرکب او بزم افزون	که خورشید در خفاست آنکه بر پیمان زور
که و بیگاه او دلی زرفش از عالم	نصف دست در بی آفتاب کیمیا کر
نه که هر شاه اید سوزده کدخد کویا	دل در باغی بر امواجی در بای ناز
زمینی آسمان چرخ زمین اید مایه	قضا و مزاده و بینه اوله کلو مسرور
ریاض حقیقت اول غیبت کدخد فروری	که آب و خال انجاری کلو جود و غنچه
نشاط کیف مدینه دل اندیشه حرم	نسیم بوی خنجر دماغ جان معطر
لب سحر بیانی مورد الهام لاهوت	دل روشن ضمیری مطهر خورشید پرور
جهان اوله کله بر اس و اما زور	که قله دارایه انجی خط نوحه

جهان اوله کله بر اس و اما زور	که قله دارایه انجی خط نوحه
ایا سلطان عادل کیم زمان عدل و د	غزاله و ماده خدایه کیم شبر شریزه
غرض مقدوری بول اینم در وصف	تنای بوقسه حق او زده ادایه
خدای روح در انبیه مدح دل و طبع	ایکسیده تنای اینم ده ناچار و مظهر
دل اندیشه مدح کله بر در بای پر کوه	اکایغ زبانم صانع بر موج بحر
زاکنده متانده کلام بکره مناصد	نه عرفی نه خاقانی نه بد بر طراز
بدو عیسی بنم انظار ایدر بود راه	حسد و نا بکاری نیل سوزا کفر
بها در پهلوان جوق کیم بیدار معانی	بنم طبع دیرم جودن اما دودور
نیم اعدایه غالب اولسون نفعی بی پروا	که مدح شهنشاه جهان نیک و مظهر
دعای دولتی اینم عجمی صدقه شیری	که سوز یا بانه اینم بجه دعا امر مقدور
سبب تا اعدای طبع در کیم موالیده	اصول مقدرات نبرد هم چاد مادر
اوله دایم سر بر سطره حرم و خندان	دل بر فیضی کیم بر او زک استعداده
<p>در شکایت روزگار بقیه مدح سلطان مراد خان</p>	
نور اهل دله بد جود خردان فلک	البیور واد مژای و اور ووان فلک
بد قدر جوده تحوی اولور آرمده	نیم بر بوستم بجد و پایا فلک
نه در استجلیه پادشاه در رنده	بدید جاری اوله اهل دله و زمان فلک
تک ستم ایستون با کدخد جود اولور	بر آوی کا و حظه نعمت اوزان فلک
انفانک بکاد دنیا طلوسی نعمت ایکن	اوله مم ذلت ایدر ذله بر خندان فلک
کیم هر صفت اول سفز زاده و نونک	باشنه چالسون اک وادایه فلک
کا شکی دهره کلو بویستم ککدن	اولسم بر دم اولور رسم دخی بر فلک
سک او دای واد اینم ایستون سیر	نه کاشانده قالور کدخد زان فلک
راغی خدایه ابر منالک و بر سکن	او بیلور خصمنی دارا و لغت زان فلک
خدا تالم کیم ادم ابر شمر اینم دانه	نیم آهیه که مزی که بیان فلک

آه طور سون هوشمیه زبان حکم اگر	نه حکم به بیلورین هب دل نه ساف فلک
اود می بچلی بنده در کا لکدر	اولسه رفقه ندله قنلیر اقلان فلک
بزه کی بودی ستم اینده ال چکن ایسه	به دبالن چکم به وار بیه ران فلک
باری معقول اید ماینه اصلا اید	نه وادی شاه حکم سنج و زیبا فلک
اود طاقه وار آینه اودا کده	کدر بوز هب سکارا زول نه فلک
نیم به آدیا بانه ویدی آله هن	عمر نه و حکم دشمن نادان فلک
کیم سکشک اید سه ایدرانا بیلدیر	هیچ مکنیدر اوله سقا عصیان فلک
سوز وایتز ایدی باجو یوز سوزنک	اولسه عصیان اگر قورق و امکا فلک
اود لکدر حکم منقاد که که امر ایستک	قوری عکینه دوزن کبد که دان فلک
وقف سه پنجه اقبال جهاتید کدر	کدی قور شید زواند و اید چو کا فلک
ایدر القاب هایدنکی بودی تحریر	قلم الدنجه ادمشنی و دیان فلک
داور دور زمان پارسه عایشان	رونی ملک جهان و دیور ایوان فلک
خلف دوده آدم شرف دولت و دی	خدا انسان و ملک ماحصل دور فلک
معنی آیت احسان خدای متعال	صورت آینه مباح دل و جهان فلک
حضرت خاندان مراد اول شاه صاحب ولیم	
خدا ایدر ذاتی ایدر انجم دارکان فلک	
اول شاه ستمی دان ستمی به وریکم	که هر نظیر آدایش دکان فلک
اود جهان بان کرم کس و جم مشرب کیم	عکس جام زرد بر شمع شبستان فلک
صنوع و جم صنم دور زمان کیم پراشور	نعل شبیری اولدر سه رتابان فلک
صنوع و جمه دور انکه کفایت اینده	جلوه اشوب اقباله مبدان فلک
شرف و شاهی او غایتی که سید اینچیک	رهگذر اندزه قالد و بره جید فلک
پهمن کرمی سفه کش خلق جهان	فرمان غضبی رابقی یکران فلک
دیزه سنک حریمی که هتاج خورشید	که راه قوی تحفه اعیان فلک

طبی آینه مشاطه روی عالم	قد استاد کرم سال دبستان فلک
باشه سه طبی در افشا نغنه بر که هار اوله	سرج دریای معالی کبی دامن فلک
در هم انچه دست اور سه کرا اولدر زهی	کیسه عاشق مفلس کبی هیان فلک
رشتک ایدر دل دوست کرم و دانشه	بجد و پاشی زیبی مهر زرافشان فلک
نه می که عالم بالاده بدرسته حکم	ایمن لودی قدان زهره و کبود فلک
بر محل فالمدی آسایشی ایدر عالمده	اولسه دور زنه ندله فتنه و ربابا فلک
داورانا جدر احسن و عالی کرها	ای قدر کوکبه فرمانده دیشان فلک
چپ و دوشه میری بنی کبی سخن پر و رایله	از جوق اولسه که دانشی عرفان فلک
دونی و اراهن دل طبع ستم ایلم دن	چاره نه دور ایدر ای بودی دور اوقا فلک
هر نه حال ایسه مدارایه اولدر دم ضعی	اولسه بر بیدینه اوضاع برینا فلک
خبر اکر نه زمداد و زده اولدر نه زار	قوری عکینه دوزن رای پنهان فلک
منقلب مکی هر ایا مده و هر مده	کدر مدد به همد بر کوش کجا فلک
صیف اول عادی اهل ولیم و روی	قال ناچار اولد منت کشی دزمان فلک
اولد معینه بنی کبی غصی صا کاسر	که اولدر اکلماقی قوری نقصان فلک
طبع اول کنج ذوان کره معنیدر	که طعم اولمشا کا از در بجان فلک
سوزمیل هر بری بر که هذیفه مندر	که بهاس چکه منکفه سندان فلک
بر فکرم اودر شوخ و دلور ادر کیم	رشتک ایدر غمزه سه زهره فنان فلک
سختن آب ذلال چمنستان جهان	طبع آنکده سینه سوزان فلک
ایردی پایانه سنی قدر همان ای نفعی	بر دما ایدر که ایمن و بر سکان فلک
هر سحر ناکه دوزن جم کبی جام خورشید	هر کبی تا که اولد بزم چرخان فلک
اود لکدر روش اولد کوکب بختوده آنک	شعور سوزن کیم اولد مهر در خشنا فلک
ایده امداد اودر نفیرت بزدانی کیم	به اولد طالعنه مشکی آس فلک
دانا حزم و رفقه اولدر زنه	صبح منان جهان شام غریب فلک

در ستایش سبزه سوسن مراد با فرمایان

بارد الله زهی رفتن همایون سبزه	که قوتش نامنی سلطان جهان با صبا
نه صبا صاعقه دیرسم برآورد رعد	که سحر در کن اکا سا بی اوله همپا
بر اندر آفت دمی سایه سی کبی بود	اوست که شاهر آذینه اید باد ریا
در شمعین سایه سی خالک اوزره اید علی	سهره را کبی کوسه سه عنائنه ارفا
قدش تیشنه دیر ایدم اولسه طیارک	ایره منکره زیا که نه هر صبر نه صبا
نیجه طیارک اوسلک پای جهان پیا کیم	اکا همسر اوله من هیچ نه عنقانه ها
نورون بال آید او چنانچه منکره صبر	اوله زین پوشی سراسر نه دم جلوه نما
طی اید عالمی بر کوز یوسج چنچ بود	بو قدر چایک و چالان اولدر عجبیا
مک آون اوله یا صبا چلی طوری یا صبا	یا صبا دی باغزی یا یکی ادهم تاند پا
نیجه اوردن که ندم ایسه پر تاب بند	صانکه پروانه کلور فشمه پر از دها
آندر خاندی اوق کبی انده طور من	ایسه بر شاعر که مدح شتاب امد
نیجه صبا چلی طوری کویا که باز آندر	دو دیر آنک اوله بال سیه غبر سا
بوده اوردن کبی کبی پر تاب بند تیشنه	را کبی زال زرو کند وی کویا عنقا
نیجه مرجان اوسلک جلوه چایک کیم	آنکه کلکون سرشک اولدر اولدر همپا
اشنه بوده اید بر سر موره جودان	بکره قاصص ایتمکه اولدر اویانا
سیر ایدن جودسی شعله جودان سوز	دور ایدر عالمی سر عکله او کبی زیا
او جودی باغزی نه قدر چایک	که اولدر کن ادمیدان جهان تنان فضا
باشنه جلوه به مانند کیت ضامه	مرکز نقطه اولدر آنکه فضای پرنا
ایکی ادهم خدایکی شمع عرب و لیدر	که قفا فکری بودی پیری بر نزن اصلر
کودسه که به ندری بخون مروت دیده	یاد نه کلیدی بر دمی حسن لیدر
اعتقادم بود که مانند بد نمن بر ندر	بولدر سه دمی بر پرده بولدر آو
بنه اصطلق شهنشاه جهان آداده	که نه آنکه بولدر پیری بر نزن زیبا

اوله قاید اغاسی طوری پیر بر بیسی	که پیر در اکا پدید ده کده و صبا
کل ایچوت قالد ایدی کرد زمین شعلر	اولسه که جلوه کبی عرصه ملک معنا
برده ارسون طوری سیدر کن کد کبی	کد پیر یعنی اید شیر نرسه ها
اوریلر که دننه آنکون التودن	ایکی زنجیر که ضبط ایتمی آسان اولرنا
جلی طوری اید خود قایش افعی طوری	نیجه دهره پیری سر عکله قیامت منو
منه نه نور بهر کبی برابر ایدر لیدر	اولسه بر پیر نه همپدیه که نیر قصنا
بر بیسی راغی اغا اجه سی کیم آنکون	پیر اشد ایدر بیسم مدعی بودکده ادا
اسمان پدید زمین که در سحر کاف	بار پاشعه جودان عالم بیما
برده شام اجه سی کیم ایتمه دم میل خرام	صانکه رفتارده کلور بر صم سرخ قبا
اولسه بد جلوه بد ناز اشفه بهر امد که	زهره که کدن ایتمد اولدر دی دلام اکا
طرفه کلکون فربنده روشی کیم منه سن	جودان مننه و روشی به قدری حنا
برده طغند لیسیدر کشتاب اید کجه	پیر اولدر دلدله دن روزه کوه دریا
صا و صلود ارض و سما صانکه قیامت قدر	پیر در تندر شتاب اید کجه است
کله رفتارده دونه بر صم رعنا به	باشنه جلوه به طواوسی جهاند کویا
نای طغند لیسیدر کدوسی آهوی حرم	پیر جی سنل جین جیه سی دیبای خطا
جلوه اید کجه نه دم اولدر پریشان برچ	پیر اولدر زنجیر مشکید کربان هوا
بر بیسی دمی صراحی سرفاز که جرج	پیر اشد پایشه یوز سور ملک ایچون ریا
نه داول کردن موزون او شیرین فزیر	عجب اندکی که زل شمع جهان در حقا
شیده ده جلوه ده متانه خرام ایلده	دور بر پیر اود بر صم مستنا
صانکون هر طرفه نازله اید کجه خرام	پیر نگاه ایدر جهان دجهانی بغا
دلدن اولدر مک اکا برابر ر سب	پیر عکله عالمده بولدر دمی منو دها
طرز و طوری نیجه تعریف ایدر بن آنکه	کدر دم بونجیلین دیر شمع در رعنا
حسن اخلاقی پیر نه حرکاتی موزون	شیده سی جلوه سی هب پیری بر نزن اعدا

اوروش اول یوریش اول که وزیده	دیده شوخ کی شیده لی هوش دبا
ارمغان کشته اولور چینه اگر بیدری	بد قدر انجی اولور مق بودک صانع مولو
براشور اطمین جرح اولور اکاپای ازار	ایسه هرن زمان جوده بر استغنا
مدحانم او قدر کیم ایدر آهنگ شتاب	راکی کوشه ابرویه اینه ایما
براشور دیرسم اگر که بران جنت	که رواد آن تقییم او قدر کیم فرضا
پیش پاینده ملک غاشبه دارا و سحر	نق زربینه صف رشید یوزن سورسور
چو قیدر بد شرف اول و خوش مبادی قدر	که سعادت سوار اولور اکافل حندا
هری دور دغان ماحصن کون و مکان	آفتاب دور جهان ظل خدا نذر هدا
اهل دل کان کرم شاه سوار عالم	خسرو جیم اسکندر اقدیم کث
کا محقق عظمی جهان جهان دولت	رونی سوغلت آدین دین و دنیا
شاه سیم ماه ممالک آرا	
دور که پادشاه عادل و عالی شایم	هر نه امرایه قضا حکمی ایدر امضا
او خداوند معظم که اولور همواره	پادشاهان جهان در کینه ناصیا
ار جهانان هماغه یون فریم	جهد شاهان جهان بندیدر سرتابا
اوشه شاه درم پاشی کرم کس کیم	برالی بجز سخا و برالی ابر عطا
بری در بانی اولور دی بری میرا خور	کسسه که عالمه دودنده بشتک ودا
دشمن جودی ایدر ابر بهاری در پاشی	نیزت خلقی ایدر باد صبا غالیه
وارسه که نیزت خفیه صبا کدازده	لادیه سبیل و کل کی اولور دی بویا
نرنگ دشمنه ایری جام رزی در تن	بولسه که فیض نم لطفی ایه نشود نما
طاسه زهر غم اولور دی جام شراب	حکمی که استه بدین ضوا و اشیا
مشر بنده اولطافت که دارا قانعی	نشود زهر ویرد آدم کیف مهربا
بهره یاب اولور جهان پر نور آینه اگر	زره ضرر شید در عالمه و برور وضا

دلبری بار صند بر کی صید پاره اولور	بتی بر آغش باد ابد کججه اعدا
خسرو ادا و کرا پا دسها تاجدرا	ای شهنشاه فلک مسند ضرر شید زدا
پیش کش اولور بنده سمنه طبعم	که و برر جلوه سی آنک دخی بر لوق صفا
بکرمه بدنده اول طرد و رانک طری	روش جنبشی سرتا بقدم نه پیدا
عشق بهالغه ایدر کجه هوس معناده	ننگ اولور جلوسنه ساحت میدان هما
اولور شانه بر اشور باله بال جبرین	اولور پاینده محل پاینده زلف صدا
که چه صفت شهنشاهه دکلدر لایق	بریدر با محبه حاصه ده اینه صرا
جبر بر او بنا مغه قابل دکل اما بر اشور	با محبه سیرنه حبیبی سوار اولور کاکا
عرب افزون ایدر الله نالی و بدین	انتفا نکلر بودل مردی ایدر اجبا
ایون لطفه بر بدیدر فقیده تکلیف	که نظیره دیر من بریره کله شعرا
وادی بر بدیدر قصیده ویمک جرات ایدر	نقدن غزبه وارنجه سخن اهلین صرا
سویون همت سلطان جهاندر بدجنسه	قذوبن قذوبن کلامت غرا
دولتده نذر عرقی کی مشهور اولور	وادی بر بخلیو شاعر پاینده ادا
سوز تمام اولور کذا فی قویالم نفی	ایده لم دولت و اقبالنه صدقید دعا
اشرب روز نا ادهم شب بی و دخی	خسره دل بر بری اردنجه اولور صفا
رایض بختی اولور خوش مراد او زره سدا	صفحه ایدر ذات شریفی خطا و مولو
در سنا بش رضی مردم سلطان مراد خان المسمی باغا الیسی	
تعالی الله زهی خوشی همایون همایه	که تقویر دلدرای بیتره کججه دنیا به
اغما لجه سی اولور خلکون خوش اندام و زکیم	دکلدر برچ و بال و دوی محتاج ضایه
نذر اول شیده و قناد ایدر اول پیکر موزون	کودن حیدر خالدر تا وضع حق تعالی
زوم کیم ناز ایدر جودون ایدر بیل ضایه	دور بر در بای الی بدش صوب سیمایه
او دکلور سرخ و دوشان سوغاتی کربلا	قبای جسمی که بزد و رسم آل دیبایه
عرق موج او رسه کاهی شوق غریبه	دور اولور مدد بر موداج و کون آل خادایه

دورای قویج براب اولور و شرفه ما	اک مالک اولوریک بدیه رفتا دورایه
خامی دکنشی دنیای مقصود ایتی بنم	فکرده مکرده ملودر تما شایه
بشر مقصود اطلای ملک حیدر رفای	قدردوشه خدام ایندج حیرت زیر پای
تما شایه صیقل صفت طودر ابقار	ایق با صبه اک جودلای سیدان معنایه
اوچر قوشدر شتاب ایندجه کوبایدرا کون	کنار دایم بر کستای بال عنقابه
او دکلاییز رودر کیم سر سخی نشان بنم	طوقسه صدمه نعلی اک کوبلر دغایه
عزابت بوندور اما کلچیه تند رفتا	اویدر برق نعلی کوطوقسه سنک خایه
شکت ایدر سرکاه زمینی صدمه پای	چفت شدنر پرتاب ایدوکی معنی نریابه
اولورمی بودر بر آفتی عنان صاعقه بنم	که جرات ایدر ماز فکدر برق و بار غویه
چهند آفتی بالوروان و بر دم اک آفتی	زمیند اوق کچی بر تاب ایدر یک اوج عید
براق آسا زمیند کوعزیمت ایتد افلاک	ایدر سرعنده سبقت نیراه عرش پیمایه
پسندیده کدار ایدر دی نمناک اولد پای	بدلی دوشسه اکریک کچی هفت دریاه
ایر شمت کردنر پیل سرج السیر انزیشم	قصیده نیجه ممکن بودر بر دشتی سلکابه
زهی خوشی وضع و خشت و دیس نعل سیمین نلک	که قیمتد در کسطن صطبی تاج دارابه
زهی کلکون فرخنده شمائل اب فرج بی	که لایققدرد کاب شهر بار عالم آرایه
شهنشاه زمانه فرمان مشرق و مغرب	خداوند بطایه آفتاب آسمان سایه
جهانگیر موبد بادشاه و شاه جد برجد	جهانبان خلک مند سربرای جم پایه
بساط انداز دیدار تخت سیمانی	شرفچشمن سرب بارگاه عرش پیرایه
شاه والاکر سلطان مراد و کتیکیم	
عدالته نظیری کلشدری دایمی دنیابه	
اوسطان جهان پیرای ملک ارای پیرور	که واجیدر دعای دولتی اعدو وادایه
اوشاهنشاه خورشید افروز مشرب کیم	نشاط لطفی نماید بر صفاده کیفصه پیمایه
صفای مشرب باکشد اولسه باخبرچینه	الین صوغندی عمر نره دمی جام مصفا

صفای جاد

صفای جاد و اندر نشاط لطفی اعیان	بودی ناکه اندر خیال تنی اعدابه
شمیم نافه خنقید هم اولسه کبردم	یترا کلچیه بدو بیلک بی نسیم غایه سایه
دورودی کل کف عطاره لاله نامه شد	صبا بر شمه سید اوغزاسه ککوده و صحابه
کندار اینسه کرا از نضکره باغ و راغ فربه	عبیر افشان و غنیر پاشی اولور و صیقل
رودودی مهر اکا کشتیه بر تمغای زینه	اکر عکسی جیغ دایمی دوشه فرج دایه
اولوریک نایم کرفین استعدادیه مظهر	کلودی غنچر لزه سوبیه طوطی کوبایه
خداوند اوی تهنیدر رشدری مقصودم	بدنم فرشی ایدر کد نضکره و دکاه معلویه
مبارک ایه الله تقای عرو در نته	قدوم حضرت شهنشاه دیشانی دنیابه
نیجه شهنشاه بیتا که هر نه هفته سین	که قیتمده و کشتن جان و دل کچی تمنایه
قدومی بادشاه عالمه سرمایه اجمت	و جودی اخلاص اقباله بر درک انمایه
روادور کزیرود ایدر بهرام اولسه لایه	سراور کز لیلچایه جفین اولسه ردایه
اک کیم زهد و زهد ایدر لایق کودورک	اولورودی حامله اولور ایدر کسطن عیله
اکا صودر و ملک دای و لایق طمعها	نردم محتاج اولور سر خدمت دای و لایق
نه ممکن مدح شاهنشاه شهنشاه و مرادور	اک مالک اولور رسم فین انفاک سجایه
بوده تأثیر شوق انفاکدر کتک طوق	ایدر سحرید خام جود اژدرهای موب
تمام اولور کسطن خورم دعایه با شوق	نیاز ایدر بوزل سوراستان لطف بودور
ایده نا رابقی فقیر جودور شیازور	سوره تذ ابلق دورای بد میدان پرتابه
اولور اجم سمند بخت و دولت زیر رانده	دبره صحنه هم لطف خدا عر بلوغایه
دورستای شمرم سلطان مراد و	
عجبی دزده سه خنجه جرخ انزای	اصدی کتک عرشه نیع بهرامی
جالندی بام خنکره نقاره دولت	پرایدی و بدیه مژده کوس ایامی
یتندی هر یکادون اولینانک امداد	تقدم ایدی اما خندانک انفاک
روشنی قصر تمنایه عشرت اسباب	دیکدی قله اقبال نفرت اعدو ک

عنایت از لیدر بگویند فتح و ظفر	عجبیدر که اولدوسه بخته ابای
زهی عیون اقبال و بخت روز افزون	که ایلدی منجه عقول و اوهای
مبارک اوله سعادت شاه دوران	بواشتهار بند و بودینه سامی
زنده نهشته صاحبان هفت اقصی	که طوتی عالمی طغای فخره نامی
بیکانه صف شکفته بند قلمه کشا	که هر محاربه ده آله حق اولدوهای
اوشهدار زیان شکوه دینا نلیم	جهانه شعله بار اولدی برق همصا
آویزه شیر و لیدر و دور عالم	که بقوی برج اسد خاندان اسوی

هذیر معده که سلطان مراد فاطیم ایدر
غزابه حیدر که آو کجی اقدای

جهان شاه بهادر که طرز بیطاری	اوتدور روش دزم رستم و سامی
که ریدی که روش دزم بر منی بهرام	قدوم مجلینه بغنی و لورای
چندوی عشقنه و در شکره هم دلداران	میان معرکه ده هزاران ابله جای
صونجه لطف اینه اصبا به جام جنبیدی	چکجه ششم ابد اعدایه بیج بهرامی
دیر حیاف دل بیدون نا کامه	ایدر شکسته صفای دیون خود کلای
که اولسه مشربی دندان عالمه ساقی	بولوروی رونق بیرای جمعه افشای
که اولسه هر چه شایب دای شعرفش	ایرودی ذری بیذک صبحدشای
که اولسه فیض کف دست جودی نایه	ایرودی معدن نقره و درخت بادای
جراغ دوده اقبال که ده تاجی	فروغ دیده دولت غبار افشای
کال عقیده جبران حکیم یونانی	رجیق مشربنه نشنه عارف جامی
خیال یغنی دلون کچدرسه بر شاعر	دو نیم اولوروی الله سراسر اقدی
شمیم ضیق یار ایتسه با ضیالده	ویرودی بدی خط یاری سطر اقدای
کورن ترمن چاکسوار رضی ایلد	که رنجه دشمنه اولدوسه سبک کلای
نه ندس آفتی جاپک عنایتک طورت	درنگ ایتدی و کی زیوه کجی اندای

اولیدی سرعت سیری خذک رستم	دلخیزی سپر کبی شفت اجدای
شهاب ایدنجه دوزخهای پزانه	کیر شهاب خدایه جلوه هتکای
کشار بخت خدیو شاه خدا وند	ایا شهبه شکی کیر و دار و بهرامی
کلنجه مدح نقصید ایدرمی اندیشم	چکجه هرن قدر دوزخ کاره آوی
قدیمی عاشق بد خیال مد مکدر	شکله باشونجه فالورمی آدامی
اسان ویرسه اگر روزگار عذر دوس	شکله وقت ایدر یون و اردات الهای
قصیده مدحیم عیبه توبه لادوس	ایدرسه بیخ قضایه صبح ابرای
طواف کعبه در کاهلک ایتمه درخت	هراک و فصلک اولدی قدشانم اهری
س اول نهشته عالمی نژاد عالمن	که جودن سکا ایدر زمانه اکرای
بن اول سمخه رنج بیان دورانم	که طوتی عالمی من ادا اید نامی
ایدر لطافت من تخیم خیران	مفتد ان کلام عظیم و علوی
خیال نقش عروسان مجله طبعم	ایدر صمکده بیت الهام افشای
تدل ایلیم انتا به جسم بکله	سیحان فزک و در ایدر ری انتای
لقد روی شوقه دبا عیدم تکلفن	چهار باره ایدر فقه روح ضیای
قصیده و غزلم خدوهر ایدری و نیای	ز روی قدیری نه هندی نه طاک اعجای
کلنجه تیغ زبانیه خود سوطفه به	بیلورسن ایتدی و کی هب نه لوزم اعلای
بو بودر که نه کلو و نه عصر اولس	بنه ایتا زده منس صود خود کلامی
صود و کله جو یکه سوز قبول ایتد	اولدرسه بیخ زبانیه اولور الزامی
صودمند اولدر شمت الای به	صافد هبینه ستم عدل و داد قای
صود ده کاف مطلق دین و حقیقته	اولدرسه زهدله که بایز بر بسطای
اونایا کاسیه بختی و ارقیاس ایتد	که هم صود اولد زان ضیق هم عای
بدختم اولوروی یانلسون عارف	اونجه ایلسون روزگار و شنای
رعایه باشنه تقصیر مالی ای نفی	بیر فقهده که ایدری زمان انمای

همیشه تا که به میدان پر محاربه ده	مظفر ایبه باری لای اسوی
مشرف اوله وجود بد مست دولت	مسخرایده جهانی سراسر احکامی
جهانی روشن اید برق تیغ پر کهری	پهری کلش اید عکس جام کلفای
اورده مراد به متولسی این استانبول که نور و کیدر	
مظفر اوله سردارن اباشا هفت غاد	نیز بیری قویه شاه قزلباشه ز شیرازی
سعاد تو اوناغن قورعدن سرحد ایرانه	دوشه ندران زمینه سایه توغ سرافرازی
ایده مضمرینه اولکی کی کشور رومه	یکوج صاغه صوله شمشیر بران شیرازی
شمالو نجوان دکنجه رفیقیش و شروا	جند با شمر روز و بصره و بغداد و اهدا
بوله بر مرتبه نصرت بهر سال و منصور	ایده نجه عرصه هجرا ده غازی و تارک
بوده بر عهد و هم قی اید به ذیل قزلباشی	غزالتک هر یکانه سردجا بدست سبازی
ایرینه مزه فتح و ظفر اطراف و کناخه	طونه دنیای هب کلبانک کس نصرت
بد شوق ایبه بنه کرم اوله و صاف سحرانک	ایده بر تهنیه نایبه بویله مدد آغازی
تعالی الله ذی کشور کنای مشرق مغرب	که بوق دولت اسکن در کی عالمه انبازی
تعالی الله ذی شاهنشاه دین پر و عادل	که اولش که دوزی دولت دایر نک اهرازی
کرم کستر ضا اید و رود و و رکامل	ظفر باور شاهنشاه و دلاور هند و غازی
بهر رفعتک تابنده مهر عالم افزوی	دیاقی دولتک زبیده سرو قامت افزای
زمان عدل و دادون مهدی فخره آناری	جهان همت وجود کرم کیسه پر داری
شاه عالی نسب سلطان مراد فرمان کوکب	
که لطف و مهر بر دهب دولت و دینک امرا	
اسطان عظیم القدر و خاقان بنه افتد	که لوبق و تدخلو روزگار ایدر اعرازی
او جابلک شمس و عرصه و دواند رام اید	نه کلوتند اولورسه نرسد هیچ سبازی
یکانه پادشاه مستقیم که یک اندر	مزایای زبان فارسی و ترکی و تازی
صنیری موشکاف صلت الاشراف و جفا	دلی هم پشته علومه شیرازی و دازی

روانتر اولقدر فرماییم فوری اولور	مراد ایسته کیجه سیره خورشید فشان
که اولسه فیض حکم عدل و دادی عالیشان	ایدر دوی جبه کبلک دری شهر باز اید بازی
که اولسه همتی عاجز نفاذ نقیبت کستر	کبوتر جره شاهین کی صید ایدر دوی شکاری
رمانده اکمل اولدی نای دزد و عیارک	مکر بار اید عاشق غمزه غمزه و طنازی
جهان پیرا شهنشاهان خدیو اضمر و اشا	ایاشاها و دهرل شکست و شایسته ممتاز
بد کونون عهدهم اولسون کیسه بی همتی	ویریدک که اجازت هجدا ایدر دم بخت ناسازی
بنی دور ایدی زیرا در که دولت پناهند	نجه هجدا اینیم بر بدیدر عذار چپ اندازی
خاقان پادشاه همد دلک شرح ایدم بد	بوده بر دود آخند در زیاری و از سبازی
سعادته همان صحنه اوله هفتده اولورم	خیا لکدرینه اندیشه ملک و ساز و همازی
بدوم فرشی اتمک جنبه جناب باور کاره	ایدر دم قادر اولسم قوش کی شوق پروری
صیف آه در دهم عرشه در دشتیا قطعه	اگر چه منزه ملک اولدم عزیز نفعت و تازی
یوزک کدر ملک کی بر دولت اولم با کرامت	یا نده بدخسه دنیانک برابر و دجوعی ازی
محصول بوق بر اکلجه فراخده دل زاره	مکر کلک خیال نکته سنج نکته پر داری
بد کوننه عاتقان بر غزل تقسیم ایدر کاهی	
ویرد هم نفه صیت و صیرری ذوق شهنشاه	
نجه دل اختیار ایدر سور اول شوخ طنازی	نوسه اوز حالنه در غمزه فغان و غمنازی
پلا اندر بلاد عاشق بیچاره به کدیا	او خدای غمزه سرمست ایله چشم سوزازی
ایدر هر عاشقه بر یوزون سغنی پنهانی	انگجوت بر بر بنه اویمز اصل و شیده و نازی
نکلاوت اولورسه کچر غمزه دن جنبه	او دور وادیه زیر اعانقلک بر محرم دازی
دوشدر بر بویله مطبوع و خوش آید غزل شته	
النجده و ستنه نفی ساهر کلک اعجازی	
کفایت ایلمی بقصیده شاعریده	اگر بوزم کلدورسه حجت و عدلک ابرازی
و عابجه سوزی ضم ایدم زیر احقیقته	سوزک کده اولورسه بد در طنازند انجازی

دوز تا کیم خلکه ساعه زینتی قدر شنید چکه اوقات عمری مشا و بجه عیشی و عشره	اله هم زهره زهرای صحنی و سنه سازی مبارک اوله صبح و شامک انجام آغاز
دوستا بن مردم سلطان مراد	
آفرین لطفکه ای باد نسیم عالمی کل کبی آجری نفسک کشور چینه می دوری کزین بیک جهان نکت مشکی نفسک بودر نشر شمیم انجم ایدین عاشقه سخلین یار اولد زلف جانانه گرفتار اید بجه در حال دل آشفته شانه دن وادایسه از یوقالی در دمنده برز اخوان اورچی خانه دم ایتمه ایسه اوچا خاورد عادل که ایدر اوقفه باور غازی که اولور فهرمان صولت یوسف صدف معنی آیت لطف و احسان رونی سله عثمانی اصطلاح سلطان احمد فلک معدنیه ماه تمام	بود ذرا نجاتی اولور فیض عظیم ایزدن چهره ایامی بسیم یانه در بد نفس نافه شمیم ایندی بروده جهانیه تشیم اولسک طره روبره مقیم اولسه باران پرهفت افیم دل سودا زده به یار قدیم شانه دن چکر اولور رخ الیم آه ایرو چکسون اهل غم دیم ایلسون ماشقه کینه نفیم بودیدر عدل شهنشاه کیم عدلی مهدی زمانه نفیم صرف تبخیه اولور فقه دیم بوالعجب صنع خداوند عظیم صدور رحمت رحمان رحیم زبور تاج و سریر و دبیم کوه افند سلطان سلیم صدف سحرینه در یتیم
شاه جم کوکبه سلطان مراد دروغ مملکت هفت افیم	

مستداری مکرکه محل	نه قدر ایتمه زمانه کیم	معدن کس عظم که ایدر	خال پایینه قسم عرش عظیم
سر و میدان و غاکیم یاشور	رخشنه اطلس جرج اولیم	بودله شاهنشاه ممتاز اولد	مجلس و معرکه ده مثلی عدیم
سپه انداز و صف آرا اولدیر	نکته پرداز و مختدان و فیم	سوزین ادران ابدیه منظم	نظمه ابریشمه مرعفل حکیم
کوکبی داغ درون خود شنید	مشربی روح روان نسیم	همتی مخترع طرز جدید	دولتی فاسخ قانون قدیم
اولسه دور زده نوله طاقی جها	دولتی فاسخ قانون قدیم	غرضی مملکت امن و امان	دائما مفتن ناز و نفیم
اثر تقویت و حفظی کور	دائما مفتن ناز و نفیم	کوه البزری بقدر صدمه مورد	عادی لشکره بدل روزیم
صل اولور مشکل احکام قدر	کوه البزری بقدر صدمه مورد	وار قیاس ایت ز قدر روشنند	مندی حکمتی اینه نفیم
فلی شعله مهره دور	وار قیاس ایت ز قدر روشنند	فلی شعله مهره دور	موری با مال ابدیه منظم
ضد واداد کرا باد شمس	فلی شعله مهره دور	ضد واداد کرا باد شمس	داغ فرمالی ابدیه جرجی دیم
دارمی نفی کبی بر شاعیم	ضد واداد کرا باد شمس	دارمی نفی کبی بر شاعیم	دایمی ایتمه قضا کر حکیم
نه دیسه مدحله لا یقدر	دارمی نفی کبی بر شاعیم	نه دیسه مدحله لا یقدر	کوردیم نابو قدر فیض عظیم
لوف ایدر سه کرا احسان اید	نه دیسه مدحله لا یقدر	لوف ایدر سه کرا احسان اید	مدحی هر کیم ایدر سه نفیم
سختی صبح ایلین اهل طبعان	لوف ایدر سه کرا احسان اید	سختی صبح ایلین اهل طبعان	ای قدر کوکبه قهر و جیم
نیجه معزور زیم اولد کیم	سختی صبح ایلین اهل طبعان	نیجه معزور زیم اولد کیم	نظمه ابدیه نظای نسیم
بر سنک کبی عظیم آن اناک	نیجه معزور زیم اولد کیم	بر سنک کبی عظیم آن اناک	سوزلی اولسه نوله دیم
	بر سنک کبی عظیم آن اناک		ای معزور و طوق ای شاعریم
			اولور اندیشه سی معزور دیم
			شب دروز ابدیه مدحی نفیم
			که ایدر خفته سولا نفیم

کله بود و دره فلك ابدای	خی سلطان سیمه تقدیم
با پنجون در سلك اکر بادشاه	ایده بن اصلی بر به تفهیم
گرچه سلطان سیم عازی	ایتی دونه بجه فتح عظیم
عالی سن بیدن فتح ابدن	تومرک مرکب شعل دریم
او قدر خفقی سلمان ابدن	ایده مزد و سوسه شیطا دریم
سند بود عدل و بد انصاف و داد	عمرن افزون اولور اسلیم
عمرن افزون اوله بر هو حکم	ایده لم صکره دعا بی نصیم
ناکه رونق دیره کلزاره بهار	ناکه خورشید اید آفاقی نسیم
اوله سن باغ بهانه دائم	کل کی خرم و خندان و بسیم
بدله صکره جهان سکی قرار	ایده سن قوتد که هب تقسیم
سند سلطنت عالمده	اوله سن دون و عزت و تقیم

قدنلو باغچه ده قدردان جعفر پاشا اید و کی قهر بادشاهی نصیرده در

صیدا باغچه بادشاه روی زمین	کدره رضوان ایدر اسنادینه بوزیرین
فرشی دیبای خطابی کی بر نقش نثار	طرحی رونق شکر روضه قدوسین
یازونق آجلور ازهارکی تفاوت ایند	نوم اید بهشت و زمره قدور دین
دائما خرم و شاداب و معراج جمعی	طوبه نکندی اده نوله جام دین
بید عاشق سر مست غرقون کی شوخ	کلدی دلبر و عناق کی پر چین چین
رنک و ضاد کل دلاهی بر مرتبه کیم	مدحی قد ایدونک اولور اداسی رنکین
لوله سی فال و بایده روی دلبر	سبلی باغ ستانده زلف مشکین
داسی چرمی معطر ایدر سبک نسیم	نرکت با سمن و سبیل و بوی نسیم
جت التذیه با اوستده و یماک جازیه	بولطافه اکر جنت اولیدی نصیم
جت اولش طوبه تم واری عجب حسنه	بودله بر قصه صفا کستر طوفه آیین
بود بر قصه زراعت زور بر صفت کیم	رنگ ایدر خامه بود رنگ چین

طرح مطبوعه رنگ اتمک جاده کی	بیت محمد فلك کعبه عبا ی زمین
هندوی بام و دوری مردم چشم خورشید	طره طاق رونق بر جبریل امین
آجلور کولکی نماشا ایدونک البته	نقدور اولسه غم دهر ایدونک و حنین
بود محمد و عجب و صافه صیان کویند	نوله بد بیتی با قیلک ایدر رسم تضمین
دفع ما جوج غم ایشیکد رسد سدر	منع جینی المه در کبیر حصین حصین
دل عاشق کی عشرتکده و وصال	بیت شاعر کی روانه و موزون و مین
نزد اول مرمر بر آفتاب اول صوفی لطیف	نزد اول شمع شفا فیه اول شاه نشین
بجه شایسته سلطان جهان اولن کیم	بذل مقدور ایدر اجماد اول صبر کین

مالک بحر کرم حضرت جعفر پاشا

کیم ایدر ما ملکی جرج ره دلت و دین

حق معین اوله همان اوز کرامتد	بد ضمه بد همته ممکن دکل اصد تخمین
یادیده بادشاه عالمه بر بدیه سرای	هم طو نیا جهره ایدر جهانی تر بیت
بدیه دست و قوی همت و دینان اولنه	مخبر ایدر خبر ایشد بولسیر بیک کچ و زمین
خرج ایدر و ادبی دریا کی دیر نمز بهج	بادون الله و الهی آصف صاحب نمکین
بسجه قیاطله قدیرن نذر سلطان مراد	اولور احسان خدایا هده بود قدیر
قدری معقول و سوزی پنجه و معیاری	دانشی و بیتی بر قاعده و رای دین
اولقدر عارف و دانا دل و دانشور کیم	فتنه عالمی معقول ایدر ایدر شکین
عدلی بر کشود پر شوره نگره بان اولسه	ایدر آهوبره زانوی بلنکی بالین
ماده آهویله شیر ناولور محمد ایه	هوس صید کبوتر له پر آهوشا هین
داودر بودیه می ایدر دم ادا مدحی بن	اولسم کدسم جرحه غایت غمکین
بنم اول رند بودیده ازاده نهارد	کد ایدر قصه ده هر کوشه و دیلک فتنه کین
غم دکل کامردا اولن اسیم عالمده	دو دکلارک تک اولیم ندر دوشونون
بودر نقطه ده کیم جرات ایدر روی صا	ایتمه طبعه الهم الی تلقین

نیمیل عکسه دوشه نه صبح کردان	اولیه دشته اولد که غم مغل
بد بودید که طاقت قوما مشد دلد	بد بودید که عالمه بنم ضرب مثل
ینه خاضه ده نسلی بد بودید بقدر حقه	کودینور دلد بد معنای لطیف و محمل
نجه بر کوب بخت بد بخت و غوغا	نجه بر طالع بد بد بد بد بد بد بد
داغ هرمانو سیم بر اولد و سیم برید	نیم بد بد بد بد بد بد بد بد بد بد
نیم اول فاضل دورانه وار و بد بد بد	که اید بر لطف بیک مشکلی اولدم حل
اولد اهلکام قدر دین اولد و سه ظا	نقشی صراف ضربه نه کودینور اول
اولد اطلو افکند نه کود و سه منکر	دو بند و عکسه اولان قوما آتی ممل
مفتی مستق و معرب که قوی اولد و در	
جهاد و بد آنک شرع نبی مرسل	
مفتی ای فضل و ادو دین خیر مل	مفتی ای فضل و ادو دین خیر مل
هکلم محکم برای سربست که بدود	هکلم محکم برای سربست که بدود
نوبهار چمن باغ عدالت که اولد من	نوبهار چمن باغ عدالت که اولد من
اعتدال است که عدلی امور دهره	اعتدال است که عدلی امور دهره
حکمی بر مرتبه جاری که امرایسته	حکمی بر مرتبه جاری که امرایسته
حقه دریا سر کساره ضوف معناد	حقه دریا سر کساره ضوف معناد
سور و نامور فاضل فرضه دلد	سور و نامور فاضل فرضه دلد
سخت اول فاضل مثل معادل و فلک	سخت اول فاضل مثل معادل و فلک
منطقه بیه بیان اینه قادر درانی	منطقه بیه بیان اینه قادر درانی
قدرک اولد نه بیم مصعبه اعلی فلک	قدرک اولد نه بیم مصعبه اعلی فلک
لطفک اولد نه بیم کار که عالمه	لطفک اولد نه بیم کار که عالمه
بند و روی بد بدی صبحه جقچه و شید	بند و روی بد بدی صبحه جقچه و شید
دود آه اید ای آینه چمنی سیاه	دود آه اید ای آینه چمنی سیاه

انگار اولد و اولد و اولد و اولد و اولد	هله معذور اولد و صفه اولد و تقصیر
ایدین نسخه او صافی باشد و بدین	انشاء الله اگر اولد و سه صفای خاطر
کیم اولد و هر برسی بر دینی اولد و بدین	نه قصیده نه غزل نظم ایدین مدوده
بر دعایت که دبه اهل حقیقت آمین	سوز تمام اولد و همان صدقه طور نفی
ناکه دور اید و فکده و مهر و پر و بدین	ناکه معذور اولد بد کینه سرای عالم
اولد بی جود و جرم و دلد و دلد و بدین	در احوال طفت شاه جهان دلد و اید
هله نه مشکل ابینی دوشه اولد و الله	قدربین اید و بد کینه نه دانشور
صفایت که میسر اید و حق فتح مبین	بد صحنه سزایده صفای خاطر
درستایش شیخ الاسلام محمد افندی	
نجه مهر جهان تابی مکر اولد و اش	کره نجه مصمم دی صبح ایدین حل
قالدی بزم سروده و افند و کلتا مل	اسعدی بار هم طو غندی خور سید کرم
کلبین کلش اقباله دخی ایدین ال	دو کاد ایدین هبا برک لود و هدسی
بر فوج صومندی کیم و بر میه بیک و کسل	عالمه جام صفا صومندی دم بآره فلک
ضون دل نقش ایدین باد و فکده و بد	ایل صفا جامی الدججه اله دشک و بد
قالدی کاخ صفادون مکر انا و طلل	دلد و دنیا و سرای غم و غصه محکم
که فلک ایدین احوالی ببر محنت	بنیم اول دار و دهر کوزه دل و طبع و دماغ
منیم طرفه غزلون بد به نهل	خاطریم شاهسواران غم جو و نک
دوده آهم اید چشم کواکب اکثر	قطره اشکم اید روی زمین تازه و تر
چند آهم فکر پرده مشکین مجل	کدر مسود و بید کوزم روی و بدی و بدی
سرتراشکم اید عرصه دنیای وصل	ایر مسون منزل مقصوده دلد و بد
خشمه شید و بقر کیم اید افرایا و دل	کوک طالع بوق بکام و نطق
دیده بخت سیه کار ده یا ایدین سل	قدتاریکچه غمزه بنی بار کوره من
دشک ایدین اکانا نیده و مرغ و دل	بیدیم بنده ستار موده ندر بر کوکب

شهره دل خامی مدخله ایدردم جا	سدره اولسه کزخته ماقی دول
بنم اول نفی آفنده کزندی ایدم	خال در کاهله بدز سوزگی افضای
نیجه تقیر ایدون عالمی سوظانه کیم	عم ماضی بی قومزده غم مستقبل
مکین ساعز بزم کرمکون الدی	برایق صونه مکساقی مهلبای جلی
قولر کله اولور وج خدمتک ایتسک	جسطر حبه حبیبی عملوا خیر عمل
یاز برون سینه ده اخلاصی عجب دیندر	واغده نقطه لری شمه لردم جدول
یراشدر سمع شریفکده در کفنا دم	نته کیم کوشه کوشی کله در دانه طلی
لفظ دکن مصفا و ادای نرم	بید در شاهه مضایه لباسی محمل
هره کوه که چقد سم صدق دلک ایدر	بکد فکده کوی کربان حلال
بیک صبره قدر قیمتی بمن ل	بر بلوک بی فرد و ماصدق بی هم اضل
امید صدق و صفایله دعا ایدم لم	تا قبول ایدر آتی حضرت حق عزوجل
نته کیم هر سال ابرینه روز نوروز	جلوه کاهن ایدر خورشید فلک برج عمل
کیجه کونوز نته کیم اوله تراخده مدام	اشهب روزی ایدر ادهم شای ارجل
دایق بختک اولوب خوشی مراد اورد	اشهب و ادهم روز و شب اوله اگر کنل
ضمیمه قدری کردون کی حق ایدر بن	اوله ضمیمه هب انجم کبی ارباب دول

در ستایش مرموم شیخ الاسلام سعداقلی	
حمد لله بنه انصاف کلوج صرخ عیند	ایلی بختله عهد و وفا بی تجدید
زنجب دوندی مراد اوزره بنه اولشون	بیدر دور موافق فکده امر بعید
اولقرد و ونری مراد بجه کهر بر دمه	ایندی عهد ساله توفی انعم عهد مدید
باشدی هم بنه بر دور که کز کجه ایدر	انرا قاعده عهد و وفا بی تمهید
صدا دور دورای جهان پیرا کیم	ویردی ایامه سه اسرارنی رونق عید
بدلای زینت رخ و لب کبی روی ایام	اولدی روشنی دل خورشید کبی ضمیمه
لوضالله زهی جلوه حسن طالع	بارن السزهی کوبه بخت سعید

بیدر بر موم خزنده انرا کیم عالم	بدلور اندیشه فیضیه نشاط جاوید
نجوم اول فیضی صفا کستی اهل	ایلی طبعنه سر مایه مضبوط مفید
بر صفا بدلای بد تقبیل طبع کدیا	اولدی بزم طرب معنی به جام جمید
بیدر دوشدی سر اندیشه مودای سخن	یبه دوشدی دل و جانن سوره بر شوق
بی ترور طرب فیضی ایچک اولدم فی الحال	اولیای سخنه صدق ارادتم مرید
فوق جادیه صدقی کدر بر بر دوت	اولدی انا و تو جهری طبعه بدید
هره مشکل ایشتی دوشدیه ده معناه	فیکدی اندیشه بی توفیق الی نابید
ایلی صنع مدد کارای فیاض ازل	خامی قفلی در کیم معانی به کلید
حاصی تربیت فیضیه اولدی نظم	مسند شرف مدح خداوند فرید
بد صیفیه شیم اول شیخ افاضی راو	بد علی مدرسه صکت فضله معید
مرشد صومعه خلوتیان معنی	دانش آموز دل عقل کل استاد رشید
حاکم محکمه شرع شریف نبوی	مظهر سر کمال کرم رب مجید
کنند معدنه داوود مهدی سیرت	عالم جاهه جهانیان میجا تجرید

مفتی دور دما سعداقلی که فلک	ایدر امضای پینانی مهر نسید
-----------------------------	----------------------------

سند آرای فضیلت که صد غنای الله	کلک فتوی شریف بطریق التابید
نافذ الحکم شریف که اور دست قضا	صدوق بخت احکامنه مهر تا کید
نکته پر دانه معانی که بیان قلی	صل ایدر مشکل دانه فکلی بی تقصید
ولی کیم هر معرفت ربانی	سوزی مفتاح در محزن سر توفید
نامه سی سخته مجموعه اسرار ازل	خامی سی لوله سر شمه فیضی جاوید
کدیندر خال سیه کبی رخ و لب ده	دوشسه کراینه داینه عکس خورشید
انرا اندیشه سی کیم خفته کندی راین	کدیندر اولدر کیم ده کاهن کبی بی
صلی کراسته تبدیل نهاد اضداد	عکس اولدر رنگ و فان سیه و نور سفید

عدلی که زنی حسا و اینست محمد اوزده اول	کردن فتنه ده زنجیر جانی و دید
اینست خاصیت تمکینی سرایت آبه	سوج اولور و هکذا صمدیه برسد
بدست که صدق عز منن انطیع لعدا	باد پر مکی سدایده مذکوره همدید
السه که سایه دست که منن بهره	نیجه مهر زو افشانه دوز دست امید
اولسه که نامیه ده قدت قهر و غضبی	جان ایدردی دل فدای سحر و جادو
دانی آموذ صمدیوا سخن آرا صدوا	ای هنر مند یکانه هکذا اندوز و صید
بنم اول شاعر حق کوی و جری کیم اید	طبعه نادره سخنان منور تقلید
بنم اول صمدی اندیشه که آسای زمان	فتنه بی تیغ زبانه ایدر تهرید
ناولک انداز خیال که بنم من و قدت	ایکی ترکش کوزر غمزه چشم ناهید
صمد و کشت و نظم که دبیران خیال	ایدر الفبا بی هر دله بد کونه تسوید
عالم افروز بیان اندری دور زمان	سخن آرای جهان مختار طرز جدید
خادم اول ابر که پاشی صمد کیم اید	صدف سامعه عالمی عالمی بر مراد
نظم اول سلاک که در دکه اولور همواره	هلقه تمیز بهاسی بی گفت و شنید
عقد و رشک صدیق دل بی باکده	اولسه نظم سیمده عجمی تعقید
سوز تمام اولدی قلوب سختی ای نفی	غم رشکیده هلال اولدی یتر فخر عید
ال آجوب صدق نیازیه دعا به امید	ایدر دیوده باب کرم رب مجید
تاکم انصاف کلوب کاهی سپهر عذار	ایدر اهل دل و طبعیه وفای تجید
صدر فخره مدد اولور هم کنججه	دولت و رفعت و اجداتی صفا یه فید
در ستایش مرصع و زبیر اعظم نصیب پش	
نه نام در بودک حس بیان غنای	ایدر کثاده دل و طبع مستعدانی
نه نام در بودک کیف و حقی مضبوطی	و بر ملاحظه به بر نشاط و روحانی
نه نام در بودک فین ادای باکی صمد	دهان سامعه جانه آب صدفانی
نظر و بودک نفی طراز منشوری	خرد اسیر نقات و فین بهانی

یه ابروان پر پرده طره صوری	سدا حفظ مسکن نمای بیخانی
کودن عبادت شین و کشتی صانده	که نیشکود اولور کلک عید افشانی
عجمی خاصه حضرت جگانه دیم	که کز دوی پری انش ریاض رضای
جک سلسل زلف تیان کبی سطر	نظاره چشم تماشا بیان جبرانی
و بر معروف ابد ترکیب اولور معانی	دماغ دانسته بوی شاداب و ریخانی
ضوضه فیه بی تر دوا شعاری	نیجه قلم بی تکلف اصافی
فقیهه مزده اقبال کینج باد آود	کدابه تهنیت منصب سیمانی
ابر نیجه کبسه سبز بد رسته مهانم	که شمع سبز سپیده قیل اولد آنی
به ناشکفته بشل برن ایچنده نطقه	که غنچه لادن اولد بیج و طوطی
یه بر فصیح لسان طوطی سخنکود	که ذوق نثری و بر راد نظم سیمانی
باشنده تاجی یا بر هد هد هدایت	که کور مشق اصف ثانی رسالت ازلانی
نه اصف افند دارایه مالک اسکند	که طوطی عالمی دارا شکوت زبانی
مدار که کبه اصف نام جمشیدی	دیر معرکه عرصه زبانی
سپهر معدنک ماه آفتاب اثری	ریاض مکد منک سدره اعصانی
ضاد بیان مشیران مملکت پرور	خدیو باد که مند جها بنانی
وزیر کد که کسر نصیب پاشا کیم	
ایدر شکلهی عجل ضرعان دورانی	
او قهرمان زمانیم هجدم اقبالی	قدل ابدی پادشه دوم شادابی
او شهسار دلاور که نقل و خشنود	چقق شاد او بار و شمع مهر رضانی
او قطب چرخ سعادتکود و ندر بر جنتی	زبا که استه پر کاد چرخ که دانی
فلک عمارت جاه و جلوتک فرشی	رض سراج اقبانک نرهبانی
زمین قلم و تحت تصرف حکمی	زمانه بنده هکذا ر فرمائی
ظیف غنچه باکی لطافت ملکی	رهین جوده ذاتی کال انسانی

کمال دانش اید عقل را سخاوت	صفای باطن اید صبح صادق تا
زوغ بر نه رای متیری کیم اولد	جهان سلطنت آفتاب تابانی
اود بر سه تربیت اجزای خاک بر کوزه	اولد روی سنک سیه شمع غنای
اید روی دامن دشت و جبال پر کوه	نسیم لطیفی کند سه خروشه عتانی
کفن کریمه بگز روی ابراک اولسه	نم و شاشه آب حیات بارانی
اود کله صلی رواند که اینسه کز فضا	هواد و جعت سیر ذلت برانی
دور روی عکسینه سوناری نصف منزلت	اولد روی پشت کانه ضحیه بیکانی
کریمه سفره کشی دو دمان همسدر	اید رعبه جود بد کب سامانی
ستم کریمه کز آشوب ظلم و بدعتدر	شکین پنجه آه زور در کربانی
ضیال تیغی که زون کجور سه کوشی	دور روی روح بریده سنان مرطانی
کر اولسه نکت اخلاقی کله تا نیری	اید روی دود بخور آه عند بیانی
کر اولسه نهی نسق ساز عالم علوی	قوس روی زهره اید اقتدانه کیولی
کر اولسه صفی نریمان نقد و جنس حیات	چکر روی دزدان مفسدی و عبرانی
فضا سوسل دورانه چکر کی آنک یخ	سهر سر کشی ظالم نهاد فتانی
کر عدلی هر نه اداره اید سه صلته	تجارت و اینمکه اولمیه هر که امطانی
فلک شکوه وزیر مملکت نسیم صدر	ایا خدومه تقدیر صنع بر دانی
اجدی غنچه خاطر نسیم لطفک اید	نقد اید سه زبانم هزار دستانی
عجیبی طبع اولد سه صدف کبی پرور	کفون اید روی اکافین ابرینانی
بوسه شد که بد نکت سنج و صافی	بدعاطفتد که بد چاکر ننا خدانی
نذاش ایوب اخلاص جود و فک	عطای ضایعی کتام کین نیسانی
ایرین بدومه بر اهل نظره محدودی	بد لطفی بد کرمی که دمنسدر اوزانی
کرم و کلبه کرامتدر ایسه نجیب	کلامی در این که هر بد فضائی
بد کله نکت ایدر عند لب این طوفی	بیان ناطقه طبع نکت سنجانی

اولد سخته خدومه صابن کبی کامل	کر بر عبا رتلت بوق اداره نقصانی
بنم اوشا عرسمه آفتاب که خام ایدر	ایای خدمت صوب حکیم عمرانی
بنم اوسا عرسمه آزمای معجز کد	که ورد ایدر سخم فز سبان رحمانی
بنم اوحضر معانی لوله کلکم	ایدر افاضه آب حیات روحانی
اولد روی فم خنکی نخل بار آور	کیم اینسه نکت کلامه خام ضیانی
کر اولسه تامیه ده فیض نشسته نغم	انگله ایسه پرورده تالک بستانی
نه آتش امیره که بر شاخ خنکی دوسه ویرد	دم سمندری کیف شراب دمانی
سخن که کوه و دانه تار قد سیدر	تر کمر که کوه رملده در کالی
بیان کد بیل دستان سرای معنیدر	فضای دای طبعه در کستانی
اید روی وفق کربان و ربع اسکر	بد لیدی نکت شمع حکیم بیانی
اولد روی کند کال قصور نه شاد	کو بری نظمی که شاعر صفاهانی
سخن کد الک اید روی جناب طبعی	کیدی که بد زمانه وجوده فاقانی
اوزانمه دعه لوف و کدانی ای نفی	دعایه باشه که سوز بولک صد پایانی
همیشه ناک سخن پروران پاک ادا	مداد مدح ایدر بر صدر صاحب زبانی
اولد سعادت ایله مند و زار تده	شکوه تاب شکین کله سلطانی
سخت و ان تری کاسه ننا کاره	دیر غنای ایدر بخش فراوانی
نه کار مشکلی روشنه امور دود	اول هدایت حق رهنمای آسانی
جهانی هر سحر اید که بر ضیافتد	مشرف ایبه دولته صدر دیدانی

نمونه در ستایش مرصوم وزیر عظمی نصوص با	
ینه ایر شدی تموز اولد جهار پرفشار	کیدی بر خفته هب آتش و باد آب و پیا
اید روی بر غایت نایب هدایم بر مود	بروم کیم ایدر بیری دریای سراج
خان بر مرتبه ده اولد کور و دران ایدر	نجه طوفان ایدر بر زره غبار سیدر
دو کین خاک بود فیض امیره و کد بار	فونضات اولد در تاب نموز کیم

بود در فشان که بی بدل عالم تاب	اول که تاج سراجانه قدسه بر اشود	بود که ماد که در یارک خشتک ایندی	بود که ماد که در یارک خشتک ایندی
مشرب بال و لطیفی جوی دولت آید	که کب سعد بنی فلک ششمه ماه	تاب مهر اودی که اندر تیغ کسار	تاب مهر اودی که اندر تیغ کسار
برده در یاکف جود و ذوق الد رفیقان	که کده مراخته بخند ابد کب شرف	بود قالدوس که اندر کی، مهر ایلر	بود قالدوس که اندر کی، مهر ایلر
کعبه عصمتی بر ملک پرده باب	هم همنه دور فلک خفته در	نظم ایچون وصفی بد فصحی عجم افروز	نظم ایچون وصفی بد فصحی عجم افروز
دایق نور شید جی شعله صبح صدف	فکری جمشید جهانان سر برند بر	در شمع دایم خیال دخی بر دمه ایدر	در شمع دایم خیال دخی بر دمه ایدر
ایتمه ده جریخ او قدر که مهیا اسباب	او بدسه خفته سی دور زده نذر مهر	ایضه روی برینه قمرجه دور زنده	ایضه روی برینه قمرجه دور زنده
پرده چشم بیان جاد شیبستر ضراب	که اولور خفته ملک دل آسایش ایچون	دوندی خاکستر پراخته ربک عیان	دوندی خاکستر پراخته ربک عیان
شعر شمع شمشیر شبرنگ غراب	که رسه که بار قدر زایق روبراه اولور	عکس خال رخ خدایانه دور آینه ده	عکس خال رخ خدایانه دور آینه ده
شوق صید کبوتر لاله پراچند دی عقاب	عقلی که شامل احوال بطور اولور دخی	اول پر تاب او قدر شرف سمدان کیم	اول پر تاب او قدر شرف سمدان کیم
آب عدلیه دور شمدی بو کشته دور لب	تازه نشسته ناله کل کبیینه باغ جهان	ایردی اولور که سپید سر آتش کبی هب	ایردی اولور که سپید سر آتش کبی هب
عالمی و همه دوندی او قدریم عقاب	ایده لی معدن محاسب کشور دین	بر اولور ثابت و سیاره منجمد آله	بر اولور ثابت و سیاره منجمد آله
ایلی دغوغه خفته کج محراب	که برین غمزه دلبر کبی برست مدام	نم چکان اولور فلک قبه که بار کبی	نم چکان اولور فلک قبه که بار کبی
که ایدر آله فلک تر قضای اشراب	مشرب دانش اول مرتبه دن عالیور	نه طور دور که ده که تعجب ایدر دین	نه طور دور که ده که تعجب ایدر دین
رو کیدور کاغذه نون فکند ضراب	دصف شمع بی کیم یازسه مرتب برینه	اویدر قمر قرص زمره بره کبی بنچون	اویدر قمر قرص زمره بره کبی بنچون
عرق صبه اندیشه و بر روی کلوب	دادی مدحت خفته که ایستک و بد	شهر سواد صدف میدان سعادت که ایدر	شهر سواد صدف میدان سعادت که ایدر
ایتمه که شمع برقع فک جرمه عتاب	نهی بد مرتبه رسد الفته منکر اولوب	کا مظار فلک اورنک عدالت که اولور	کا مظار فلک اورنک عدالت که اولور
باره سن روی جهان نامه ایدر نقاب	چالک ایدر کد شمشیر دستار سجلی	نقوت بختی خلفه سلسله بند اعدا	نقوت بختی خلفه سلسله بند اعدا
ای شرف بختی سر بر جرم و تاج داراب	صدور عالی نظرا اصف صاب هدا	مشری که کبه دستور عطار دمنشور	مشری که کبه دستور عطار دمنشور
که ایدر جریخ دخی پر درون استغاب	ایردی بر رفته ارباب هنر دور زده	قد کاه عیلام دایناه فقرا	قد کاه عیلام دایناه فقرا
ایبه یون بره ارباب کالی انخاب	کندی اولور که فلک اوزوی دوشنه	اول نصح اسم علی نو کب کیم منشدور	
استان که ملک اهل دل و طبع ماب	آسمان سمت مدار ابر روشنی اولی	نوبه خیمه در کاه رضای تداب	
بر دم اولور دی که جریخ ایتمه برک دور لب	چورون سنجاب شاعر نازک طبعه	اول که شاهان فلک مرتبه روی زمین	اول که شاهان فلک مرتبه روی زمین
فک کوب اقبال ایدر ناز و عتاب	عده اثر عطف کفر شمدی	اول که بر کوشه سید بار که دفتنک	اول که بر کوشه سید بار که دفتنک

اول که تاج

بود در فشان که بی بدل عالم تاب	اول که تاج سراجانه قدسه بر اشود
مشرب بال و لطیفی جوی دولت آید	که کب سعد بنی فلک ششمه ماه
برده در یاکف جود و ذوق الد رفیقان	که کده مراخته بخند ابد کب شرف
کعبه عصمتی بر ملک پرده باب	هم همنه دور فلک خفته در
دایق نور شید جی شعله صبح صدف	فکری جمشید جهانان سر برند بر
ایتمه ده جریخ او قدر که مهیا اسباب	او بدسه خفته سی دور زده نذر مهر
پرده چشم بیان جاد شیبستر ضراب	که اولور خفته ملک دل آسایش ایچون
شعر شمع شمشیر شبرنگ غراب	که رسه که بار قدر زایق روبراه اولور
شوق صید کبوتر لاله پراچند دی عقاب	عقلی که شامل احوال بطور اولور دخی
آب عدلیه دور شمدی بو کشته دور لب	تازه نشسته ناله کل کبیینه باغ جهان
عالمی و همه دوندی او قدریم عقاب	ایده لی معدن محاسب کشور دین
ایلی دغوغه خفته کج محراب	که برین غمزه دلبر کبی برست مدام
که ایدر آله فلک تر قضای اشراب	مشرب دانش اول مرتبه دن عالیور
رو کیدور کاغذه نون فکند ضراب	دصف شمع بی کیم یازسه مرتب برینه
عرق صبه اندیشه و بر روی کلوب	دادی مدحت خفته که ایستک و بد
ایتمه که شمع برقع فک جرمه عتاب	نهی بد مرتبه رسد الفته منکر اولوب
باره سن روی جهان نامه ایدر نقاب	چالک ایدر کد شمشیر دستار سجلی
ای شرف بختی سر بر جرم و تاج داراب	صدور عالی نظرا اصف صاب هدا
که ایدر جریخ دخی پر درون استغاب	ایردی بر رفته ارباب هنر دور زده
ایبه یون بره ارباب کالی انخاب	کندی اولور که فلک اوزوی دوشنه
استان که ملک اهل دل و طبع ماب	آسمان سمت مدار ابر روشنی اولی
بر دم اولور دی که جریخ ایتمه برک دور لب	چورون سنجاب شاعر نازک طبعه
فک کوب اقبال ایدر ناز و عتاب	عده اثر عطف کفر شمدی

یا لک کوب بختوده و کل لطف اید	ابتدی طبعه و نظمده ترقی ایجاد
بحر طبعیم نم ابر که مکدر پرور	سلک نظم که مدحک ابد زینت یاب
ایسه نظمه و عوای کرامت شری	ایدر اقرار اید دنیا سوز و در جود
به کرامت بکابد که مداد خام	دو سته آب حیات اوله عددیه دگر
لذتد کیم اوقد سه سخی شیرین	شربت شهد مصفا اولور اغزنه نیا
لفظ رنگینی کیم یازسه مداد سپهر	کوسه رنگین صفا کتری باقوت بند
لفظ رنگینه اوله سه مفاد نظم	حسن تعبیر ایدرین جہانی انجا
رنک رو ایدرین پیر شاه مضبوط	که اوله جهره نما اوله ده محتاج غصا
سوز دل آب روان یاز بول اشنام	خار و حذر آنک اوسته حرق اید
رقص ایدرینغه قانون بلوغت فلک	دسته مطرب اندیشم البچه مطرب
صفت اولور رنگت صهبای معاینه فلک	ساقی طبع ایدرین هوس جام شراب
ناب فکر و صفا نه معنی روشن	آب نظمه کستان بخت شاداب
بنم اول نادره غواص که اوله نقد	بحر اندیشه عمیق و در معنی کیاب
طالین قدرینه بر دوده نیه هم ایدرین	ساحلین پرور شهرانه و شهدار و فو شیا
در مکنون ایدرین نظره اکرای نفی	دو شود رانی کساده بنه عیب اذتاب
دمید وقت صد فید کان و لذت	ایسکه نیر فلک دوز و عای پر تاب
ننه کیم تاب جهان سوز نمودیم اوله	عالم آتشکده و آب و ده آتش تاب
روز نوروز کیم خرم اولور هر روز	کدوبه تاب نمود عینی نادر و صفا

در ستایش وزیر اعظم محمد باشا

منت الله که بی منت بخت و اقبال	اولدم آناد سادته بنه فرخ فال
نزد بر سه سوزی طوشتی سپهر فود	نه مراد ایدم ایدرین خدای متعال
دوشدی ابروی نیازه کوه استفا	کیدر دست هدسه کیم ختمای محال
کدبیا آه شرنانک دل نا کامی	ابتدی تربیت حکمت حق جل جلال

دورین ایدرین آرای کستان طرب	برخی آتشی کیم خرمی اندوه ملول
اسدی بره چهل باد دم صبح نه فیت	که همان اولور کفایت ایدرین دمه فی الحال
چین بختک از هادی سراسر بیدار	طره طاعتک هر چنی بر دوله دال
بدلای بد شوق بر کونه نشاط اندیشم	که به مقدار صفا و بر ملک اولور محقق ضیال
چهره دلبره فیضی نظره عاشق پاک	مشرب عاشقه کیفیت صهبای وصال
اولدی طبع اوقد خرم و اشقه کشت	فکرشده اینک بر لحظه قدم فایغ بال
فکرشده اوله ده بالی که کز بره	نه قدر ایدرین اندیشم اگر استعجال
بره دکن ایاغم شوق و رضا ایدرین	فکری باری به تقیله انسم با مال
اختیار الهه دکل اولم اوسته افتا	به مجال ایدرین سماع اینک واری مجال
صدد ویدانه شرف ویردینه دین	او جهانیان هما نظر هما بون اقبال
اوضه و عظمت کستر و عالی همت	که خدا و بر منق اکا مرتبه عال العال
او وزیر همدان دوز و عایا پرور	که عدالتد اکا غایت اهرم اشغال
آسمان پای جهان داور و الامند	پادشاه کوبه دست و پندیده غصا
داور نیغ و قلم ناظم حال عالم	صاحب لطف و کرم صدر سوده اعدا
حادث سلطنت مملکت هفت اقصی	جود الملک شهنشاه قدر استغفار

عرش تمکین فلک پایه محمد باشا
که در دوزخ و قیله جاد و اجلول

علم افراز کربانی عالم که دوشد	شفقه دینی سطح فکله ذر غی ظلول
اصف ضرور زینان که روادار اولد	اوه شیب اکا شیبیز مرصع دم و بال
زیر عنقای شکر هنده فلک بر بیضه	کف میزان و قارنره زین بر منقال
وقف اندیشه مدحی دل ارباب سخن	وصف ماهیت ذاتی سخن اهل کمال
فته پنهان اوله جن پرورد مزور	دامن طره دلبره مد کیم خط و حال
نور و غیر اولور کد زین ایدرین	بدی خلقیله که عالمی دور ایدرین شمال

کرد باد غنچه ای او عزمه سه که کمره	چکود در دایره رنج جانب کرد و نه
دوشه که دایره معنایه فروغ راجی	که رینور دوه کی کرده فیض ضیال
ویرمه که ابرو بجار کرمی فیض مدام	دینور سبجه کی رشته باران زلال
ایر سه که سایه جاهننه کا در خورشید	چشمی دویا ده دخی نور منایک روی
قدری اول مرتبه عالی که اولد ماه فلک	رفتنه نعل و در کاجا و بخون بدر لعل
صید ارفق فلک سیر و زمین بهما یکم	اوله سیاره و رواد را کاز میخ نعل
مدی شیر نلک دخی بله قدر و مضاعف	نعل زرب سخی کیشه ماه شوال
جست و جلال او قدریم اگر صاف نلک	باشه یاد مغر بر شاعر سجده مقال
ضبط اولمن دی کیت قلمی دستنه	خط شعرون اگر اور سه یا بند شال
ایره نلک دینه سر عزمه براق جنت	برق خا طغنون اوله که مکیم بر وبال
ایرینور مغر به اول ساری شرفه ای	سهدله دایکی که ایسه تحریک دوال
جلوه اید که دونه بر صم رعنایه	که ضامنه نمایان اوله صیغ دوال
صفت شیده دفنا دینی کوریم شند	اوله که جلوه لای تخته ریلک دمال
اول قدر جابلک و نازک حرکات ایدیم	نه اولد ریلک بریشان نه بد زیند شال
اصفا داد که ملک ادای صفا	ای خداوند هایدن که فتح نال
سنی اول داور صاحب دل و دین	ایدر اندیشه اوصافی دخی استقبال
ذات بر جود دخی مدح انجمن اهل طبع	سوزی که سر صول ایسه اولد و زوال
بیدر مدوح ملک سیر نلک اوصافه	کف اولد و مذهب اندیشه ده آسم اجمال
پوشه طبع بنم اول مرتبه دن عالیدر	که ایدم مال ایچون اندیشه مدح اوزال
نیلین مال و منالی که بنم هتمه	جرج یلک دوزه دوا و لور سه جلال
خیشه فکله برکان هر بد لدم بن	که در هر کهری بنجه جهان مال و منال
بنم اول ضاحیه بازار معانی که فکال	کردن دهر ایچون بنون آلد و عفال
بنم اول شاعر شکین دم پاکیزه ادا	که اولد و شک و حسد ایچون ارمحال

بوی اندیشه و انقاس دلو و بنیم

طبع اول بیل شوخ چمن معنیدر

شعنه عقد لسان شعادر سخنم

طوتسه میدانی و لیدان سخی بنه بنم

خاتم اول از در کجینه معنیدر یکم

جبر شاهین ها صید فیالم که بنم

صوفیه دائم آنک ندر فکله قوامین

بولدی بر کونه رواج امتعه تقیام

صکون کوریکه عزیمت بارینه بوق حیات

سوز تمام اولدی قلوب سخی ای نفعی

شمدین صکره عایه ال ایچو یا بدینا

تا که تقدیر الهی که مندن کاهی

دائما حق و حقیق حال اوله هم کتیکه

یوز سوره در که اقبالینه دنیا هر روز

سطر اشعارمه اوج کره کیه ز لول

که اسبقی و دام ایچون اولمنه لول

ایره منین سوزده کوریکه بری بیل مقال

سیه آرای صف معرکه جنگ و جدال

نور معنی دهند که رینور شعور مقال

فیض تدفین الیدر اکا شهر وبال

صدوق طاسه جینی کی پروانه مجال

که فلک ایل ایچون قدرینی بست و دمال

باشدی کتد و مناد ایچکله اولدی دوال

اهل دل طبعی شعرون ایدر استدلال

ویره مقصود دینی هر نیسه قوی مقال

ایبه عالمی بر لطفله مسد و الحال

مسند صده و زار تیره بد له استقل

دولن و عربی افزون ایدر مولد سال

در ستایش وزیر اعظم ضعیف پاشا

سنگ در سید علم حکمه اولیای ام	سفا مبارک اولدی وزیر فتح دم
براق منصب صاحبقرانی عالم	صده ندی بختکه دست عنایت مقدر
بلو مجادله طغای فتح ملک عجم	میگدی تا ملک دیوان عرش اعلو
سکاسی ایدر هب الکره کی خاتم	عجم دکل عرب و هند و سند و بنقاری
الکره در کرد ایدر سک ممالک منظم	تمام کشور ایرانی بلکه تو راجی
اولد سه عسکر نلک هر بری برستم	سکا بوقون بختیکه کیمسه خضم اولد
بد اولدی طبعه زبنا و جد هله ملهم	بد فتح و نصرت ایچون مژده لاسکایت
و کاب همنه بای تو کلمی محکم	که سن مخلص اولد رسنه حال ایسه بکیم

که در بجه ذات شریفک بدو دونه مظهر	ادای مدحک اولدی دلبر امداهم
بود که نه یازدی ثنا صفی بنه القابل	آنچه دونه قام دین اندیشم
ترهق وز را هزار مان جم که کب	شکوه و تاب شکیخ کلاه بهمن و جم
بناه اهل هند داور حخته نهاد	مرقی فتنه آصف ستوده شیم
جهان عدل و کرم آفتاب شدت رشا	محیط عالم بود آسمان اوج هم
سیر جابه جهاندار فلک درگاه	جهان حشمت شاهنشاه ستاره شیم
سیه شکاف یکانه ضیل باشا کیم	
جهانه آفتی اور برقی تیغی یکدی دم	
یکانه شاهساز دلیر و جابل کیم	اولد رشکاری عدو با همه پیکار کیم
او کیم رشاشه آب صیاف مشرب کیم	مدار زوکی جان لطف و جسم کیم
او کیم اشعه بر تاب نور که کسب کیم	قیل شمع زرا اندود نیت اعظم
ملک سمن رکابنده پیک پرند	فلک سراج قدر زده ذری رجب کیم
کدای مفسد درگاه دولتی قارون	امین محسن لطف و مروی حاتم
دلی جواد حقیقت نمای آینه	ضمیم پرده سه حقیقته محرم
شیم لطفی یاد اینسه کاهی بیاع	آنکه باشه طبعی سخون اورند
دوای غالیه دان و جود اولد قلی	بنفشه زار بهشته دونه سداور قی
صدیق تیغی ذکر اید من زبان زبیل	یار نیجه و صفت اولد سربسیر قی
دوندی شعله کوهله کف مهر صدف	حکیدی پرده رابدن ابرار بر نم
نیر کی عدلی مرتبی اوله او کشته رده	اولد غزاله هم آغوشی نره شیر اجم
که رنم اولدی زمانه فتنه آیام	مکر که چهره مذابزه زلف خم و در خم
ظفر بناه وزیر جهان کشا صدرا	ایاستوره جهانبات اعدا و اکرم
ادای مدحک طاقتی وار زبانه	عجید اولد و غم قهر دهر ایله اجم
فلک دید کدی اول نابکار کج و د	نزد بواهل دلاک یکدی غدا و اجم

برای

فقا

برای مکتب ابدی عدال بقا	که اشتراکله ابتشد التام ستم
برای مدبر ملک برای محصل مال	برای بریدن اهنی و منور و اظم
بلد بود که بدو کلاه فضا فاضل	ینه و جود لری دین و دونه انم
برخی س که تدوین ایلک سنا بدو نشا	برنده حق که تدوین اید عالمی هزم
که نور من اید ده باری کتور میصد	کلاه سه حای نولدر ینه عالمک بزم
اولدردی خلق جهان ینه اجمد کتا	قادر دی ینه نهی جیب و کیسه عالم
همان مدو خطه بی مال اولدردی ینه	ضیال عاشق مفسد کبی جهانزد و جم
تمام وفق مارا و زره ضفقه لطف	کرامت اولد و غنه سنده قالدی شیم
بدور دعاسی سکا نفی شکته دلاک	که داما اولد سون شاد و حرم و بی غم
نته که ضربه و زریح لوی ستاره	یکه ممالک مغرب زمینی فتحه علم
اولد سعادت اید هده پاکه غم	سپاه فتح و ظفر مد یکده ضیل و شیم
در ستایش مردم وزیر اعظم علی باشا	
بارک الله زهی آصف صاحب د	که اولد که کیه ششتمه عالم تنک
نیجه آصف سلفی کدر مشا بنای رشا	که قطب خلقی دور اید و لطفه رنک
نیجه آصف او جهان پرورد بر بزرگ	ایده منقته زمانه فضا و آهنگ
راست کردار قدر که کبیریم فو قذون	باشی قدریه جودی فلک بر نیدنک
هم یکانه ضلف ده ده عقل اول	هم کرامی کهر نه صدف آینه زنگ
عالم جود و جهان عظمت کیم اولش	دلی دریای کرم تیغی میانده ننگ
صف شکاف سیه انداز که اولد سیر	که نشان او هم جایک و ینه سیمین تنک
سپه انداز صف ارا که رواد اولد	آفتاب افسر آقبالینه زربالاهنگ
سر و میان هند مردم پاکیزه کهر	مدعا بخشی ظفر صف شکون عرقه
صفر صدر نشین آصف عالی نشین	محسن افروز جم و معر که بر دار بنشینک
کشد رازی کرم بینه علی باشا کیم	

رنگ ابد رخا و شمعینه تاج واد رنگ	
صدراعظم و جهان بان عظیم الشانیم	ریزه سنگ در بدر کوه تاج هوشنگ
کار فرمای عدالت که اولور سه لایق	آرامان که سحر دار و نریمان سر هشتک
مهر صانع که دین کب علو تکمیل و ج	اوروی دامان سر ابر ده اقباله جنگ
کاک مصری قصبی مانظه کشور روم	نیغ هنری نسبی معرکه آشوب فرنگ
دیر سه کرمانظه عدلی جهان نه رونق	شب بالین منقشی اولور آهوی بنگ
به لسه که مدلتی تربیت آتق رآب	بر اولور طبع سمندر له مناج خر جنگ
فیض بخش اولسه جمادانه که استعداد	طبع تلور صوره ماهیت انسانه سنگ
فیض احسانی یاد ابدسه بر شاعر اولور	خامی قفل در کین معانی به مدنگ
به سق خلقید اول شاهد معنی کیم اولور	دل عقل آفت عشقید سراسیمه دورنگ
ضمر و زاید اول صفدر یکتا که در	هفت سیاره رکابنده بیک کی سنگ
کندی ضرر شید جهان تاب خلک رکابا	زیر رانده اولور هواده سبکبیر کنگ
او جهانگیر و سبکیای کیم ایند کجه شتاب	بر اعور سایه سنی بد لوه هزاران فرنگ
که در سرناله اول ابریشور صرصر در	اولسه که سرعت سیری سنی آفرود رنگ
بنه آنکله برابر اولور سر عنده	اولسه شهبال ملوکون که بر خندنگ
صرکائی او قدر مفضل و نازک کیم	ابلق جرج که نسبت کو رینور کچ و رنگ
ابسه اول بیک موزون آه نه حرام	صانکه رفتار کلاور ناز اید بر لبه رنگ
داور داد بناد آصف عالی که رسا	ای جهان اوجم جاه و فوطون فر هنگ
بنده اقرار ایدرین عجزم اوصاف کده	سویدر نیل به بن بودنه عینت و رنگ
که شنی طوفان فلک بنده ضرر شید در	اولد رین حق ادا دهنه بی تاب و رنگ
حق بد کیم لازم ایدی و دونه بر سنجین	داور عادل و دستور عدالت اورنگ
ایده رین اولور البسم سلاک لال و رنگ	عقد لاله ی شریا کیم عرشه آونک
کو ستر بر فون شعر فکرم کوجه	یوستان کیم شیبستان دلی رنگارنگ

نه جواهر دیزه رین سلاک شاکه کورده سن	که ایدر شعله سی جرج و دورنگی رنگ
نه جبه اهد که برین و برسم اولور ک زهره	خنده دل بزم ضیالده نواز نوره جنگ
شویله مست ایدی بی کیف شراب ملک	که مذاق دل یکسان کو رینور شید و رنگ
ضبابه وارمن دل شوریده نهاده طبعم	چکمه سینه شاهانه ایشنه بی رنگ
رو شده فکر ایلرین اوصاف کیم بیدار کیم	بدلورین لوح ضیالده سراسیمه رنگ
صکره تصویر ایدرین آینه اندیشه نه	هم باز هم طو تارم نغمه کله آهنگ
خام اول مائی اعجاز نماد و که ایدر	نقطه نون سنی او کندن طرح اورنگ
طبع اول عمره شمعیت معنی در کیم	خون شمیر زبانده و بر رفته رنگ
دوشسه که عکس رخ بکر ضیال عالم ایلر	آفتاب فلکی جام شراب کلرنگ
شمیدین صکره و عا ایدر همان نفی	هوس لوف و کلاف ایلر کیم قافیه رنگ
تا که آینه ضرر شید جهان تاب فلک	لوح پاک دل اندیشه کیم کورمیه رنگ
زنگ غدن دلی آینه کیم پاک اولور	کو رسون صفحه چینی بی جی آن رنگ
در ستایش مرصوم حافظ احمد باشا	
بجده فلک و معنوی بنه وفق مراد اوزره	اولور دی حال پاک شکل قابلی عا کرم اوزره
عجب رایجه دوروی هم عجب لطف ایدی دنیایه	اولور سم نوله شمع فکرم و حسن اعتماد اوزره
بدرمادی رجایم خردم اصد بخت و طالعیت	و کلام روزگار حق بیلور بوعتقاد اوزره
که ترک ایدرین قدیمی کیم سن اهل و طبعه	کلریدر کوسره لطف ایدر اولور و داد اوزره
مرادم اوزره نابود کوز و رایتی کیم کراس	فلک محکم فرما تم زمانه انقیاد اوزره
نعلانی لوزی دور و دلاوی مراد اوزر	نولیدی جرج بد و دوده ایدرین اعتبار اوزره
محال ایدر که دور و جوب انوار فلک در بود	ضد قادر و دایره باری حکم اعتبار اوزره
امیدم بد که مرمت اولور ک اولور سبک شیره	اولور کفر بدیه بر فتنه و شر فساد اوزره
بو کچون شکر حق دنیایه لازم لیک واجب	نجه اعتبار دولت سلطان مراد اوزره
که بوی صبا سعاد و عارف بارش اوزره	تمام احوال دین و دونه اجتهاد اوزره

سختن اولد بختن ماعدلیر ابدن کسه	خط تعقیقی ترجیح ابدن خط عداوت
نه کنده ابدی که ربه اجرا هم اورا کن	اولد کنون کنه اورا کنی بارجا زیاده
عجب حسن تدارک ابدی بالمشق اولد	فروغون اولسه که اولدیک بدکون شاد
زمان دولتی الی الله بر آید و سلا	که زرافه اولد راج اوکا و هنر شاد
او بیان کیم سلمان اولدوغی تقدیر بره فضا	قابلی کنی حالیه اولدوری ابداد
او ترکیب ابدی بیل کیم مقدم کسه نیایه	عجب جویان اولدوری کوسفند قدم عداوت
امور سلفستون اول قری طرح ابدی کن	اولد وقت قت اصابت فکر اولنج اطاعت
که امیر ابدی و زارت خدمت شیم ابدی	او صاحب رنده کیم احوال دهی انتقاد
رومیدر معادله طودر کن آصف دورا	صدوق ابلک بر دیو صد رعد و داد
نیم آصف که معینه قصور اولسه راجدور	شکوهی دولت اخذ سیاب و کعبه اوزر
او دین بر ورندا و ترکیم و کشور را کیم	و بعدی و حجت فیض الهمیدر عباد اوزر
او صدراعظم و قهرمان وای مشرق و مغرب	که شاهان زمانه در کربینه استادا اوزر
او یکتا فیض کما کما مستشار کل	که استعدادی هر تدبیر ده رشید اوزر
وزیر نکته دان دستور اهل علم و صاحب دل	که غالب در زکاده قدری عقل مستفاد اوزر
شیر کامران کا بخش معدن کستر	که واجب دعای دولتی اهل بود اوزر

صواب صانف دین حضرت پاشای احمد نام
که نامش نقی ابدن ارباب دل لعل خداد اوزر

زهی پاشای ملک آرای روشن زای جهان	که دایم زای و تدبیر به توفیق اتحاد اوزر
زهی صاحب سیر معدن کیم بیج قهر به	نه جانی وار که درنده اولد قته فساد اوزر
سرایت ایسته بوی حقی که دینا ز اولد	بر آوج خان غاب توده شک و زباده
ایردی خان جنت کیم قدری شافع کلید	اولدی که جیکده شبنم لطفی رما اوزر
اولد رنده سجا کیم هم مرده ارباب	دم لطفی اگر طوقسه تعصیر بر جاد اوزر
ضار آس قیامت قویه دیر نمز طودر و کور	دوشیدی سایه تمکینی فرق که دبار اوزر

درد محفل رفته کیم اولدوری ندرانی	دوشیدی بر توفیق اگر شمع معاد اوزر
عجبی اولسه و درنده فزونی مت و شیار	او دکل لطفی جاد بود دل تاشاد اوزر
ایا صبر سخی بر دو که اورا کلک اولدور	تکلم انجیدی بر لطفی معنای مفاد اوزر
قصور اید مسه معذور اولد وصف جیکده	ره مجرای فیض اولدوری غایت انسداد اوزر
نیم و مدد که زیر ایدر که اند بشیم	کجوری روزگارین دوزخ کایه جهاد اوزر
نه جیب معیشت هم معاشی احوال کیم	دیلم کردن انزیه عقل معاد اوزر
که بر طوطی قمر اسوده کنی حالمه تا کیم	اولم برای کونک عمدا کیم تحصیل زاد اوزر
نه سحر ابدینه کور وصف ذات بی نظیر کده	هله طبع بر ز اوصافه الرسون اعتیاد اوزر
بنم اول سحر و جی از ما کیم که رسه افام	اولدوری سحر ایدر موده ترتیب اوزر
مضیع مختصر در هر کلام حکمت اینم	اولدور دستمه که چه فایده کثیر سواد اوزر
ضراج و باج ملک عالم اولدوری الحاقیت	دیزله که در نظم کلاه کعبه اوزر
حقیقت بود در امان کده مدح ایدر	اولد و اثبات حق کده آصف والی اوزر
شاع نظمک سی اولسه حنینا ری	قالدوری هشدر ک باز از انجیم کساد اوزر
بها تخمین ایدر بر کسه برق ارباب معینه	اولدور بدور فلک عضد در نظم فساد اوزر
مداد کلک و صفطه او در دل مدح کیم	اولنجی در زخمی دوزخ کادک استادا اوزر
انجور قدر ارباب دلی فرق ایمن دورا	که اند سایه صالحه عار ایدر شمع شاد اوزر
و بعدی هر برینک باشه عالمه و حقیقه	اولدور انجور اهل دل جهانه انفراد اوزر
بیر سوز قالدی هم قافیه تنک اولدی انجی	و عایه باشد بوز سرور که باب العباد اوزر
اولد تا کیم جهان کاهی بر اسی و کایه فتنه	دور تا کیم فلک بیلک سیده بر کاهی مراد اوزر
وزارت ایجه دولته دیوان همایونه	اولد فرمانده شاهان عالم انقیاد اوزر
مهرمان مهابه ایدر هب الطاف ربانی	اولد تاحشره دلک ایام عمری استادا اوزر

در تعریف قصه مرصوم وزیر عظمی محمد

زهی کاشانه شاهانه عشره نگاه دستوری	که اولمش فزونی در کشتن سبوق شاه دستوری
------------------------------------	--

زهی فردوسی نایب کیم اولور ثانی کیم اولور ثانی کیم اولور	زمینک کعبه علیا سی جرفله بیت معمری
زهی عالی بنایکیم دیشک بنیادی کونور	نجم بیک بی مقدم بر بوزن بیت مذکور
نه ممکن بودیم بر عالی بنا بر دایمی کونور	قضا معاری سدره زرد بانی جرج مزور
جهان صحنه برآماده بنیم خاص شاهان	فلک بنمده بر نشه کاسه یکنای فقیر
دروغی اولقدردوشون که جرم آفتاب کور	کودون روزنیزده هر مدور جام بلور
اوردین شمس تابان که دیشک مهر خنور	ضیایانی اولد کون و عکاز ذره نور
وجودی اولقدردکیاب اولور کیم فلق بوس	ایدوی دسمه ابروی زده شام و بکوری
عبارین نهفته آفتابنک نور رخساری	رفانده نمایان آسمانک راز مستوری
زمینی آسمان اولشی صاف و سیرابین آبی	اولنجه عکس اشغال فلک فرشته منظره ی
کهنانده شبا بحد سبزه بر شبنم	شبستانده خورشید سحر بر شمع کاندی
نیمی تازه بر پرموده اولشی برک اذهاری	بکودافروز بنی روح عطا و نشا بوری
صفای صفه سی آب رخ طاشانه جنت	دخان مجری کبیدی خم اندر خم صوری
و مادم سفره نفوس کاشاده مجلس آماده	بهشت جاودان و بیدم اگر اولد کونور
عجبی آسمانه سوز و آبتن سه عمرده	مجرد بر شرفه استان و دبان مفردی
که تشریف اید هر کون صدر با لایزاله فقیر	اوقور شید جهان و دولتک و بدار بوری
اودستور ارسطو عقیق و اسکندر صولت کیم	امور دین و دولتک بمنز بدل مقدوری
نه فنجنی و زارف مستافروز جهانانی	نظام الملک عهد آدایش آیین رسوری
وزیران جهانک شان و شوکت سرافرازی	شیران زمانک حسن تدبیر بد مشهوری
شهر جم جاه و درانک کز بده صد و دیوانی	شهرنشا جهانگیر سپهسالار منهوری
<p>سمی خیر عالم حضرت با شای دیشانیم عدالته کور دیکسان سلیمانید بر مور</p>	
منده آصف دین پرور عاقل کد اولور	فردن مانده ملک قضا محکوم و ماموری
یگانده شهسوار جهان کوبک کلا یقور	فلک اگر سحر آیتیه بهرام سخنوری

نه آداب و خاک کنده شریسته عدل فارغی	کتاب عقل و فکر نه نشسته زهر قیصری
ولی آینه صدوق نمای شاهد معنی	ضمیری آفتاب نور بخش عالم صوری
دور اول و بره کیم جرجی شب اندر روز اول	کینه اکنه براق دیبا قابو سموری
مساعده اولقدرد بر پیرنه دوران که فقیر	اکبر بر مظهره خلوت زای جهوری
اصابت اولقدرد کیم قورن تحویل ایدور	کودنور خوری اول تدبیرک آنا در شوری
نه کونور کیم الکاحقنی نه بیان اوله اولیر	ایدور ورده شاهین بیضه کینجک محفوری
کونور اولد اصحاب امر و نهی عالمه شای	کونور چشم نکرده دایم آنا در محفوری
کونور لطفی و زنا ایدور پرورده تازی	زمین شوره زهر و براده تخم انوری
هزاره حقیقت و سوزم لاف و کذابی	اولد یاران خدای طبعک کذاق و زلفوری
بنیم اول خضر و صاحبان ملک اندیش	که منشور قدر یارمنش برآمده بد منشوری
جهانگیر خیال افند و پای ملک اسکندر	سپهسالار معنی صف شفاف دزم تپوری
زبانم بر مجده تیغ بر اندر که همواره	تراغی اید خیالی سینه لردن چشم ناسوری
قیم بر زمران سخت باز و در بنامده	که تابید خیال اولد اندیشه مقهوری
سخن بر کونجی پایان اسرار الهیور	که طبع نکته داند و اول کینجک شمع کجوری
عروس مذهبی ترین آیدور اول کینجک کور	چقد دم سکر دیزم بر طبق لالری منوری
اولد روی وادی ایمن کستان خیل	عدولدر سرگاه درونم آتش طوری
که اولور سه آب و تاب فیض شمع طبع	ایدوی خیمه مستغرق سواد ملک لوری
نظامی کور سه کله ز قیصر دم دغی کور	حدیث سر کزشت خضر و شیرین و شایوری
اوقد نجه پوشیده و لیدیم بزم عالمده	ایدور زنده روان عرفی مردم مفقوری
سخن ختم اولدی ای نفی و داور پرانده	ویرسد که دعای دوت و عمریه رستوری
نه کیم اولد سالم بو عیبه نشسته دیکور	کونور خنجق فتنه دین و دوازه وسوری
عادت و عشر نگاه خدای طبع دلدار	صفال کسب اید دایم دل بر فیض سروری
نه کلا و شکی دوشه امور دین و دولت	اولد مقبول شاهنشاه عالم سخی شکاری

کونور کسار

در مدح مرصع وزیر عظم محمد شاه

اول نکته که اندیشه می تحقیق نماید	مضمون خط و لبر خفته لقادر
یعنی که محققان در بیان خط آرد	اهل نظر و نسخه اسرار خداور
بر دل که در مضمون ضمیمه او در غافل	ولید او مجدعه تصدیق بر هوداد
هر عاشق و دل عشق بود و ای به دوست	بدست عشق دل ارباب هداد
بد اهل حقیقت بودید اهل مجاز	و ادیدی به مرصع و خبی جدار
محمض سخن اهل محبت بود و اما	سبب ایله ز بسوزیده حق اداور
مقصود اگر چه در عشق ایست مجرّد	یا ذوق مجازی و حقیقی نه رواور
ز هاده و بال ایسه اگر عشق مجازی	رنده مداد سبب نقص ریاور
یتیمی بد کیفیت مخصوصه اکابر	دوق غمی ارباب دل روح فزاور
سوز بحث حقیقده این نه هوسان	تحقیق مجاز آید و کز کرم خطاور
بزمست سراسیمه جام می عشق	منک سوزی معذور کرام عقداور
المشور اول عقدا بر بیت نوری	کیم عشقی می کند بی هوشی دیاور
بر آفت بر نیوه که هر غمزه شوخی	سرمست این آینه شرم جیادور
دلسته اسیران غم زلفه که چه	ابر و لبر نه جگر و شمشیر جفاور
تا چه بری جان ویر من اما که یزد	عشاقی عجب طائفه بی سرو یاور
کرم سر که بدوئی آشفته را کند	دل بسته کیسوی که هیکر دوناور
دل بغل ز بزرگ زلفه زیرا	ازاده لره قید تعلق نه بودور
اما که خیال خطی کز کز ز مزدن	کویا که غبار و در صدد الوزاراد
اول صدد فلک پایه که فرط عطفین	در کاهنه شاهان جهان ناصب اراد
اول آصف ثانی که سیمان کبی حکمی	باشون باشد دنیا به روان اسراراد
اول صدف شک شبر صلابت که هجری	دهشت کس قبح و لبران دعاور

همان شهنشاه رس حضرت پنا

کیم خاک روی معبد جا فضا دور

دستور مکرر کمال که مندر	اندیشه می تحصیل دعای فقداور
سر دار معظم که سواد حشمتند	میدان زمین و شک شبستانهاور
فرمانده عالم که زبان قلند	جادوی اولون احطای همان حکم نقداور
دیوان جلانده قضا منشی احکام	ابدان شک هنده فلک پرده سراد
خاک صرمی منشا اقبال اکابر	جیب کرمی کیسه ارباب رجادر
ایستاده اندام به وادنا به نکریم	هم جگر که مدرک می هم ابر عطاور
احصای او نماینده که دوزخ کدار	مستغنی عالم بر آری اهل غناور
الطاف هم ساز توفیق خادق	عدلی و دوش آموز مقامات و جادور
دولت که ظفر یاور اقیم ستاد	هفت که جهان پرور کجینه کشادور
اول پیشی و کابنده جنیت کش اقبال	بود که جد و نده بر افتاده کداور
عهدی چمن مکرر موسم ندر و ن	رأب فلک سلطنته شمس ضحاور
بر دانه در دولت اکا کوی نقطه	بر آینه در عقد اکا ادراکی جلاور
باد چمن خلقی که بر شمشیر آنک	سرمایه بودی دم مشکین صباور
بر ملک کز ادایت صاندر خلقی ایلک	اول قدری بر مکت جبین و خطاور
ای صفر جرم که کبه کیم جود هر جرم	بیرایه شمشیر زبان شمارور
اول جود ابد دشته سر نیز زبانم	هر تیغ جلی بر نه هوشید ضیاور
کیم آینه بر کدر مهر سپهر	هر لعل می بر مصطفی زنگ زداور
تقدیر ابد اولمه بد قدر لذت کفزار	بد لایحه پاکیزه بکا داد خداور
بر تازده روشد بود که تعبیر لطفی	رونی شک حسن بیان قدماور
اول نادره سنجیم که نکات کلماتم	صیرت ده اندیشه عقل حکماور
پاکیزه کلام که در بحر ضیا لم	او یزد کوش دل یاران صفادور
تقدیر ابد مزینعت عقد در نظم	اندیشه که سمار کلام فصحاور

مشاطه طبعی ایدر کب تریت	معنی که عروس تنی آرای ادا در
تحقیق ایدم نید و کنی خامه نیک الحی	زیرا که او بر سحر اعجاز نما در
که قیب صفت معرکه اسوده علم در	که دست کلیم الله معنایه عباد در
بال آجسه شکار ایتکه شهر با رضایم	صید اید و کی البته یا عتقا یا همار در
بود سکر اولور طبعه ادبات سخنه	و ادایه برای منشا عر سفار در
انکاره کیمک جراتی و ادایه ریسند	باران سخن فهم سخنگوبه صدار در
یقینی سوز تمام قولایمکی نفی	و عوایه زمان قالمی هنگام دعا در
عنی اهدنه تا نسخه خط رخ دلب	مکتوب فحشته رقم مهر و وفاد در
کون باشنه بر مزده لطف ایرینه حقد	زانکه او قدر دوله صفا که ستاد در
درستایش قائم مقام کورجی محمد پاشا	
مژده خلق عالم کیم لطف رب العالمین	کاشانی دولت سمدله قوی کامبین
مژده فید مستعدان پریشان حال کیم	اولی نادم عکینه دور ایتکه خرج بین
مژده ادبای کمال و اهل ملک و ماله کیم	بین معور اولغه میل ایدی دنیا و دین
یعنی صدر اعظمک سردار اید و بی شاه جهان	ایدی که نظام الملک عهدی جانشین
نولد بد ثبات اویسار اولسه جمع دولتک	قطبیدر بد مهریدر اول صفدر نصرت
جستی شخی ایتکه کون کبی ملک شرفی	بطلدی بد صندین مانده صبح راستین
صبح اقا صبح روز دولت فرخنده فال	کیم جگر خور شیدی خیم دولت شمشیر کین
فتنا دیوان عالی کیم اتی شریف اید	بدیده دستور اهالی بر و دانش کین
صبا ارکان دولت کیم اکارونق ویر	بدیده صدر محکمت اراخیر خورده بین
زیر اوکان زیور دیوان وزیر نشا	صاحب لطف قزاق مالک دای زرین
کامکار ملک دولت افتخار سلطنت	مارس قانون دولت ناصدان کادین
حضرت پاشای دین پرور که ذات کمالی	
اولش استادیله هتمام فی المصلین	

ماه ملک آرای کردی و زانق کیم اوله	نور دایند نهان شمع رواق چادر بین
بر تو خورشید رایی شمع ایوان فلک	سایه ایتکه جلوی خال و خسار زرین
رأیت اجدلنه مهر لطف ماه علم	خاتم اقبالنه رسم کرم نقش نیکین
مشربذک بر دویت چشم اب حیات	مجلسه بر حکایت دوضه خلد برین
مطلع الانوار مهری سینیه ادیاب دل	محدث الوداد خلوصی قدوب العارین
لطفی اعدا و ادنا که در دکن اظهار اید	آسمانده فقد انجم خالده کینج و دین
نولد هم زدهم کهر بذل ایتکه سستی عالم	لیسه دریا و کاندز ساعدنوه آستین
آقسه آج چشمه لطفی ایدر دربارک	خاروشک غنچه خاشاک و شوق پاهین
دشمنه تاب شعده مهری ایدر دیارک	درین اختر باره که دایم نور آفتاب
یازره وصف نکت خلقی بر صاحب سخن	بزم نطفه خام سی اولور عجز و عنبرین
حکمی که تبدیل مشرب استسده اولم	شهر شیرینی شرنک و زهر غنی انجبین
اصفا دریا کفایت پر و را دانشور	ای وزیر آسمان قدر شه روی زرین
سختی اول کیم ایدی صیت و صدای	عالمی پر ولول طاس سپهری بر طنین
کوسیمانک سعادت سوس اولسک آصفی	بر دم آرام ایلزری دیوره انشیرین
که مزاج باره ویر سه عدل و دایم تر	طده دلب پر بشا نفقت اولور دامین
که نشه ابر و ده انجی غمزه دلبه دکل	قدوه فتنه و ادایه دور زده اولور دکلین
طاق ایوان جلد لکدر او عالی بارگاه	کیم ایر شمنه اکم سهم فکر ادبای یقین
ایتمسه که آرزوی سجده خان درک	مهرک اولور دی وجودی جمله روی صین
هر کسک حدی دکل حق او زده درک	مختصر تعریف اولسکه بدیده مدح کین
بلک جهان معنی کون حاضر یا خد نفی	بر سدا شاعر بر زور معنی آفرین
یا ویر حکم ثنای ذات عالیه نکل	رتبه سن نظمک قید مافوق جرح هفتین
حق بدورین اول سخن سنج معانی پر ک	کیم اولور رشک و صدور کدما اند کلین
لفظ معنی زدم جام شراب پر نشاط	معنی رنگینه لعل بتان نازنین

زمین

که هر مضمون فصوص اولیاء الهی کریم	موجوده ضعیفی کی اولیاء صفا را آهین
عالم معنای ایل بر سر زل جبینی	رایضی بخت اید بجه دشتی فکری زبیری
به تفهیم در وصفه خدمت معاندین	نظم یابی آب که در بیک فکری حور عین
یا سواد تختگاه کشور اندیشه در	بر سرای دلکش در اندوه بیت متین
یا جهان نظم عالمگیر در اولش اکتا	وصف بدی خلقی یاد اید و کم بر اکتا
رشته بار بار فکری این حق قدرین	بد صند اول قدر ویزم اکتا در زمین
و قید شمرند و اجسم دعا در صد	اول دعا کریم اکتا این دیر روح الهی
تا اوله عالمه جاری حکم قانون منیف	تا اول دنیا ده ظاهر رونق شمع صافی
شرع و قانونی اید و احیا کال عدل	صند و دن اول صند و زار و زار
ایلیه هر مشکل آسان فدا منافی	اولیه اکتا جنا بیک کوه مستقیم
هر امره اشتغال اینک سعادته	عدن و بانی ظریف و لطف یزدانی معین
امر که عالم مستحق لطفه دنیا اسیر	ز آنکه صحت مدون بختک دولت قرین
در ستایش مردم شیخ الاسلام سعدی	
شکریم بر بارگاه لطفه قدیم انتساب	کیم اوله دستان درنده بخت و دهر بر دنا
شکریم بر درگاه اقبال قدیم استناد	کیم اوله دشت نصیب فیضی بود در نصفا
بختی بر استانه با سببان ایتی فلک	کیم صدای کوس و دوشه کوزن کندی فلک
اول جناب آسمان رفعت که اوله یار	خار و خاشاک در می مزگان چشمی قبا
اول در چاکر نواز و بنده پرور کیم ایدر	خلق سوس بی اختیار از او لطف و قبا
آسمان دین و دولت او عالی استان	مطلع مهر جهان تاب سعادت او باب
راست کردنی آسمان صفو خصم راهی	عالم او آفتاب چهل سوز و علم و تاب
اول سپهر علم و فضل آفتاب و لطفی کا	بر تو رای منیر داور دولت مآب
مهری عیسی نفسی نعمان خاتم مروت	حضرت به سفت طلعت افلاطون اکبر
پی اصحاب بیضا مبد امام الهودین	صد عثمان شیم صدیق فاروقی

مظهر شمع محمد مظهر سدا حد	ظاهر و باطنه ذاتی احمد نایب نمای
بخت کائنات اسعد فندی کیم ایدر	
سعد اکبر فاکیا بند سعادت اکبر	
اول که شمع روشن بر تاب نور زایی در	خانانند و خطا و مجلس فروز صواب
اول که آب پاک بر امواج بحر لطفی در	چهره شوی شفقت و کشتی کونسا زینا
دور لطفی کائنات عالمه فصل بهار	عمره عدلی دوزگار پیره ایام شباب
عدن انصافید ملک معدن بی افتاد	صدقه قهرید اقیم ستم بر انقلاوب
ادهم جدولنه بر دشت سیمین کشتان	اشرب اقبالنه بر نعل زرین آفتاب
رای پیر زو فزون بختی جوان پر شکوه	اوله اطواری نذر مقبول طبع شیخ و تاب
و بر سه طبع آتش که تاب تهری تقدیر	قدر و یاده دل خارا دن ایدر التراب
که مزاج آب و بر سه حفظ عدلی بر بیت	کوده آتش فروزا اولدر یک بیک بل صفا
سوی در تانیر ره و طاعتی عالمه کیم	ایتنه بر بزم اهدنه همت اولدر اریا
ساقی به تاج انابت جام غم و ساقی می	مطرب به تمهید باری نغمه جنک و ربی
کامقار و سرور و صدمه و مکارم پر ورا	ای جهان نادر و ضدید فلک باور کامیاب
سن اول در بای بی بایانه دشتی کیم	در لطفک زیب کوشی که دن ام کتاب
هر ضیالک صیقل اجنه حسن و ادا	هر کلو ملک کوه کجینه فصل الخطاب
فتنه بر کشته رده و ورکره اوزانم ظلال	ملک حسن ابجره مکیم طره بر بیج و تاب
که ایشسه نکت باد بهار عصمتک	دوزخ عصیان اولور دی شک و زور
خاک ادر که قدر بندن آسمان	نرمسار دست در با فیضی مسائلک نهار
بر شب تار یکد کد با سواد کائنات	تاب نذر و کوب قبال بختک ماه تاب
کشور جاد جود لدر ادر ملک بیکان	کیم آتی طی اینک بیک دهر ایدر شباب
ایر مدین بایانه بانی قلوب و فسادن	ابتدی فت آبه بیدار لدر ز قباب
مدفوع معنی بنه اینک کفایت اوله که	نظیرک هر ساده بختی بر کتاب مستطاب

فیض مهر انقا فکد که آید طبیعی	صاف رنگین که در معدن معدن
استم اول شو قد غواصی بحر اوق	زیور سمع قبول او طاعنه لایق ورناب
سوک نظم اول قد حکم در سیرابی نیم	تاب اندیشه به ایتیم بحر معنای سراج
لفظ روشن ایچره معنای شریفی کوچه	یام بلور صفا بخشه قدوم صافی نثار
رنک لفظ دگر معنای نظم پاکه	نور ایدر سحره رنک کل و بوی کلاه
بر کلمات در قصیده که صفا و بر شایکا	
بوشناط ایزد جا پر در غزل مانند آداب	
کوز ارمیده عانقه که لفظ ایدر کاهای عجب	بر سواد بر قمر اول غره حافظ جواب
لبیدی اوزره بخار خط نوحی دکل	ناز آهوی چشمین در گلشن مشکاب
چشمی نیم فتنه نور مشغله جام الملو	باده نازیده ایتمش غره سوسن خراب
چشم سنی تیغ گلشن غره دن بر قهر ما	ابروی مشکینی بر شمشیر خالی قرا
نیجه طوشتون تیغ باده سینه سنی نفی نشان	
آخی قورمی بر قرار اوزره دل بر اضطرار	
بن اومیر بحسی نظم که برم معرفت	سوز و شمع در شمع خامه بودی آب
بر سرای دلکشاد رهبری ایامک	جلوه که محکمه ابطار معانی بی حجاب
یار شود دیند سواد خطره بکر قدمه	بان داس شاهه مه طمعت و تکین نقا
طبع اول بحر که پاشی سخن در کیم آنک	زیره سنگ ساهندن تر و شمر در غوا
با خصوص ابدی عدوس مدعی زینت	بر بر انون که در مضمون خامی انتخاب
بن اوکنم خوش طبعی هر کیمک جالون	ایشته میدان هنر اولسون بنمونه کاب
وقتید دست ایدر باغبان صد پا	اولد کلچین گلستان دعای تجاب
تا اول بوضیحه پیروزه رنک و رنک	عصه عالمده بر پای ستن و طنجاب
جدا آقا لاک اول کون و مظانه سیاه	سایه سنده کائنات آسوده نار و زهر
در ستایش شیخ اوسوم محمد قادی	

باران الله ای هشت آبار وی رنگینان	صبا نیک الله ای سزی یکشاد و لسان
سده بایله بایله اساس کائنات	طرح مطبوعه نازنده زمین و آسمان
کود محشر جرج جا رمله هشتی سیرایدن	بدیده بر روشنی مقام و بدیده بر فهم ملک
در کم دولت پناهی ملجای خاص و عام	خاک پاک استانی بدیده جای انسی و
ظهرة طاق رواقی همسفات البروج	سایه سقف بلندی خرابگاه اختراع
پیش در کاهنده بر با صفت فشیان فیل	زیر ایدانده پرواز ایتمده کرویات
رسم کلچیز زری کلبانک مرغ	گلشن دهره و برن برک و نوازی و
کینج خالو تخانه سنه علم و عرفان منور	کوشه با منده اقبال و سعادت پاسبان
راست قیسه قدی ایر مزینه قهر بنوع	ایده ترتیب عناصر و مکیم نزدیان
مسک از دیرینه قوردر آخی نازیه	که صبا خالک درین ابدی جینه ارمغان
ار قفای المغه اولش مندر صرخا	مهری اصطلاح ایدر و فیلش شعاع
چوب زرین ایدر ایلر سحر اظهار شوق	اولمغ در بیان در کاهای شه خاورستان
منتظره که کج جرج بر کواکب قمر	بالقعه محکمه بر شمع مرصع شمعدان
زیر طاقه قوروزان شمع کافور دکل	اولدی زر بیکانده سهم سعادت در طکان
قبه سنده لوحه سیمین ایدر کلچیز زر	مشریدر کیم فکده ماهیله ایتمش و ان
هر دغام قرشی بر ایچنه عالم نما	هر زن و زانی بر ایچنه ریکی ستان
زره نور شمس سنی پیرایه نور شید	زیره سنگ مرمری سر حایه در بادکان
قطره آب حوضی رشک جویبار سیسلی	مشت خاک دهکده اری سر صاف در جهان
مولود در صهان او شاد روان سرگردان	هم دوزخ هم اشکی ایدر صفا سدر
زرد کلوهیل بر دلبر دقا صدر	برایاغ اوزره سماع ایتمده دامن ویر
ضنه در دوغمه آب رهواسی سازکار	مبتوی قهر دهره در کیمی کوهی الامان
چکد میل شهابی فلفله چشمینه	دودی کل روشنادر دور کاهی سرمد
برق اوردر روز نمرینه آجینه جامه	کوسته و تیاده جنت اولدغ کوز

بر صفا و ارجام بنو زنده کیم اینده دش	کیم بانه سه کور بنور کوهنده کی زنده ان
بر دلو کی کهنه در شمع کلازی کیم	جا بجا هر سیمان رسمیدر آنکه نشان
کعبه اسودد و بر سم عجمی صاحب	شیخ الاسلام امینش لطف خدای سنان
اول خداوند خداوند و نداد فضل و جاه کیم	عز و عرفان و دانش علم و دولت نمان
عدون ملت فی امت مستشار سلطنت	عالم همت جهان مکرمت جان جهان
مرکز بر کار دانش قطب کردون هنر	
مالک ملک فضایل مفتی آخر زمان	
فته بند دهر دون مشکل کشای روزگار	چاره ساز دین و دولت فیض کاروان
آسمان مکرر ای آفتاب بی زوال	کستان دهره لطفی ندر بهار بی خزان
بانوی خلوت سرای فکرت شب پرده دار	نور و نور مجید رأینده صبح آینه دان
مصطفی رابضی بختی سطل فخره کیم	جمع بیم سانی جو دهنده جام زرشان
جامه آینه دولت طراز آستین	خانه اجله همت رواق آستان
نقطه کلکی عذار شاهد معنای خال	جود روح کلومی قالب عرفان
هریدی بر طایع آشنای اولاد	کرسمم قهری اولسه روی دیار و دیار
هر شادی قطره نیناس اولدجه ایدر	کرسمم لطفی کلخون یکا اولسه وزان
داور دانشورا صدرا افاضل پرور	ای جهان ساز و راقیم معانی و بیان
سوس اول دارنده تبلیغ احکام	خام اولمشدر و معوز آسمان بهار
شوبه بر امن اولدی دورا نده دنیا	جای فتنه کوشه ابدی دیر درها
غنی و ثنی اهل حق دور کرده بر دل قالمی	ند بهار در دولت دنیا ای ابدی کستان
تاب خورشید ستم سوزا ابدی دعا	کر سحاب عدل و داد اولمشد
خانی عالم سر سیمار در دواستیا	دهر بر دارانشا لطفه طیب بر
چشمه آب حیات فیض و طبعه ندر	کلاک صکار ای اولدرسه که زرب و دار
شانکه نسبت افاضل مستحقان زکوة	دولت فیضیدرس صاحب فضل کار

خاطره انشای ارمافکره فیض شوق	
لایح اولدی عانقانه بر غزله ناکهان	
اولسه مجنون عشقی اوله ک ک آسمان	لشر طایر ایمن دی باشی اوزره آسما
دیده لر در ظاهر و باطن جمالک سیر	دله زخم ندر نیرک تنه داغ فدا نشا
دیکی نقل سینه چشمک ستاره سوس	نیزه سینی صلفه دن کویا کج دی قهرمان
خانه انیار و عشاقه تنال ایمن	بر همداد اول پری اما ههای لومکا
طبع نفی بیل کویا در اول کهنه کیم	
غنی و ثنی و مبسوط در آینه دها شاعر	
تاب غمرون شعله سوزان اولد زخمه	اولسم ره کور سوس کیم طیب آسما
بانو قی و صفا باشد هجره و اردان	نیزه کیم طاق کدور مزانی تقریر زبان
یر بد لنگرگاه اولدو مهمان ساری سینه	اوله قدر اوغرد معانی کشف درنده کاربان
ایریشدری کدومه اوز تخمین ملک	مدح کور استا ندره وارج آجسم دها
عرصة بهنای معنای قیام پر زلزله	شهره اطمینان ایتسه دشتی فکری زیدرا
داوی مدحده جود ایدیکون بارش	اطلس جرج اولد دشتی طبعه برکت
عرصة مدح و مناقصه کدی یوق پایانی	بیلک اندیشه عجمی اولسه بی تاب و توان
ایده لم صدق نیازیم دعا شکر و	تا که مقبول اولد و غنیه قالمه رب دها
نیزه کیم اولد اساس قهرور دیر پایدار	زیدر ایدان اولد که نجم لکشان
اولسون او کانی مرتب اول سعادتمند	قویموس بر طایخی کویا سیرین و قدا
دولت عمریم بر خوردار ایدوب حق صفا	هنر و هنر محمود و آبادان اولد اولفاز
در سم شیخ الاسلام محمادی	
بهار ابدی به باغ دوشی نفع زنگاری	ینه سلطان کل ایدی مشرق تخت کلازی
ینه باد صبا افغان رفیقان ابدی کلازه	دم عجمی و ثنی اصبا ابدی ازهار اشجار
لطفان در زمین دشتی نقش اولدی عکس	مرصع سبایان ایدر جرج ابر کرباری

ایرندی پرتو فیض بهار آینه جریحه	عجیبی شمع اولی زنگ ابریه دغاری
دکده دردم بر برفاها اولی از آن	زمانه طواری صبح آفتاب به تیغ کساری
دو توپ که دایم بحر هفت لعل لاله زار	طواری در هفت گشتی قرار میل داری
نسیم اولی نازک طراح ابراب انداز	که لوح سیم استاد ایرده مناد طواری
صند و تمغای زینند کردن به مانی خاردار	میان آبه و شمش عکس خود نشیند بر انداز
پر ایتی بوی گل شوی دل به خود بده	که اولی صبی رشک ناز آهلی نازدار
آجله چه کور بند مهر آلی هنر و غفلت	براق شوق جلد در دکده غنچه طواری
چراغ حسی از قارایه نذر زور نشود	سمت از ابرچه کور سوزن فرغ شمع کفنا
دو تر کلین سیم جابجا زین سبز اوز	دو کله که کل زرد او ستم بادامک ازها
قد زین چنگ بیل نهال کلین سبزی	که مشی نرد ویز را به بهاری اکر ازاری
کدوب دود و دوزنک حلقه صدف بیل زار	هداوت او کز نور مرغ طمش علم او دار
صبا و کف دکل متان رفقا و اینه جریحه	دو شوق باشند اولی در پیر تاج زار
دکل شبنم زبان سوسن ایتی آب بید	شد دکل قلدی و صدف داور پایزه کدا
سرفاز زمانه سندا ای خداوندی	هنگامند یکانه چهره پیری شکواری
ستوده کف امت افتخار شمع پیغمبر	کزیده فیض محض لطف صفت باری
سرا بای فضل استاد کل علقه عالم	سیر علم و عرفانک شه نشاند جهان زاری
جناب مفتی عالم که احکام فضیلتی	
بنان نوری آسان حل ایدر امر شوری	
اودانای بنیاد که اولی نیر دای	جهانزه شمع جمع آری نیم درک هفتاری
او چایان دایق فشمی کوان رفقا کلیم	رواد اولی افلاطون او کج پیر لهدی
هم پر داز قافون هفت اوزان جاری	مرتب ساز اسباب کرم طبع سبباری
زهی دارای دار الملک صفت خلق سیریم	اولد ارباب دل بیک جان و مقصد هدی
زهی جد هشتاس چار سوزی نیت زنی	بیلور قیامه قدر در مضنون انشادی

داد

که اول احتساب علی مانع سیر کلزاره	صبا زنجیر سواجبله بنیاد داری انهاری
که اوله باقی حقیقی هارس معوره صحت	کودن خشم دلبره دخی آثار بجماری
اگر سلطان قهری جبهه فرما اینست خود زاری	زمانه که دخی با سبان ایدش ناری
اگر صالسم سپهر مهر لطفی زره چه بر تو	کواب چشمه دل کور سوزا شد آثاری
نور اوله زمانه دولته عالم آسوده	براقی قشعی زنگان فدای بخت بیداری
ایردی نقطه کلک جلود و جاهنی و کز	اگر دور اینمده چرخ کلک کفایت اینست چکاری
نسیم ز بهار خلقنی یاد ایت بر شاعر	اولد ایت سی سماعیه دکان عطاری
فلک صند خدا و نازدیرا دوا صدار	ایا ارباب دین و دوزنک سدر ساراری
سود صاحب سیر ملک همت کون قور	نشا کندن کالاهیل به جریح دوزن عذاری
اگر اولی نامی دور عکله ستمکاری	مکریا دایره عاشق غمزه مردم کشی یاری
سعدن اولد دپان ایتی هری اطفالک	جهانزه بر طرفون شمع رسم مردم آزادی
صنودر کرد با دخال درگاه جلودگر	فضای لوطان ابرچه کورند صرخ دوزاری
عجیبی مبتدی زره موج اوله اندامی	که قنارب رشک ایتی طبعک بحر زقاری
طوق محکم اساس ملکی کلک بقدر	بنای ویران اولد کون ثابت اولما بجماساری
هنگام کویا دکر در مالکی کلک کور باشک	کرم کویا صدف طبع با کلک در شهرداری
دو کدی رشحه خامه دو کلمه قفصه ملک	مکوز مرصع ایدم مرکب بیرینه جاری
یا زم نادره بر نازن غزل تقریب حلقه	
انکله اهلوم سینه سده به جان دل افکاری	
صبا جود طان ابرچه پرتاب دلاری	کلوب عاشقون بر به طوب اولی دل زاری
دو کله سینه در پیکار یار و خیمه داغ	درخت خشمه دوزنم خاکه و شمشیر کجوباری
کج بر تیری بیک دوزن به شمشیر قان بیکانی	ز سحر ایدر کاش خشمه کور اول چشم فدایاری
آنک صبی بونک جان یار بونق قیامیه	نجمه کز اسیر و زخمه هجران کز فزاری
اداسی آب ابرچه بر پر آتشباره مضنون	

عجمی ایته نفی نقد و کوی سخاری	
الور لوج فردون جنبه فکریه مصغوفی	طبیعت ذاتی تعریفه هضم اینجه لغتاری
چندوم کوه راز سپهری رشته نظره	شبهان شاکل که رغبت اینجه بکار
بر اوئی موجی ابد دامن افروزی پر کوه	کتور سه جدشه باد شوق و صفای بکار
سخنی کالای فاخر در نه بلسون هر قدرین	بوجنی ضوای حسن قبول در هر زیاری
هنر کوبار در کوه پر قدر و قیقدر	زمان دوند که بدست عک روز بازاری
ناله شکر و شوق قدیم آهنک دعا قیسم	دعا در سوز فراوان بوسه این شاکاری
نقه کیم شاه کل طغند اظهار اید نوت	چکه سبب او کینه تیغ اول سوس سحراری
بدل باغ مرادون کلین اقباله رونق	اول جاده و سرور دامن و راحت چلرید
در مدح شیخ الاسلام محمد قزوی	
مشرب اهل محبتون اول لذت کام	خود دل نداشتی ایدر اول مرسته شکر کف کام
کل کی الیه خصصه اول جام بر می	عقلی باشنده اول عارف ایدر می کام
باشقه بر عالمی دار بزم میل کیم اندر	کورینور دند جهان دیده هشیاده مدام
مایه فیض صیات ابدی نشو محی	منشاء حکمت دور اذلی کردش جام
باده در ذوقنی ادران ایدر آب صیاق	معتذر بود که حضرت پر سکندر ده تمام
اودین استم با ده پر فیض اما	که نشاطی کتور جهان جناندن پیغام
نیجه می تاب فردغ رخ ماه نخب	نیجه می پر تو انداز دل عارف جام
نیجه می دست سجاد جگر ساغنی	قم الامه صورند دیر انعام
نیجه می رایجه روح فراسندن ایدر	دسیان قتل عالم جان عطر مشام
اوی انجن افرود جی شعله کیم	دیر سه خود شید جهان تاب اگر تابنی دام
صفت بارقه پر تو پر نور ندرت	دوشه ناچاره عین عمده ظلت شام
جنبه دایره مجلس صیغ عشرت	دور نبی طرب آغاز و مستون انجام
کیفی بر مرتبه جنبش منزه استغنا کیم	شدن تمکینون دفع عنودم و آلام

ایجه بر جرحه سنی برهن صداله	بر اولد سنک مزارید یا ننده اصنام
چکسه بر مست سدا نازی ناکامی	جرحه جامنی و بر مزجم و دوانه سلوم
کتورای ساقی فزنده لغا بومین	جانی وادایسه دیسون صوفی طوره ظلم
مست و لوب وازی کشف ایدیم کورینور	نه امیش نکتته سر بسته است اهرام
درج دلوک بیقرب نیجه کرانمایه	دیریم سلاک در بر معانی به نظام
ایره یم مدینه آغاز ادر کیم الشانک	که نه کوردی ز کورد و غلنی چشم ایام
اویزیده ضعف دوده آدم که ایدر	جود پانکته اجرام و عنا صبر اکرام
اوفک مسدومه طمعت و ذمی نظیر	اوجراند و دور و دوریا کرم او بر انعام
بخشش آموز هم حوصد سوز خست	کیسه پر داز کرم قافله سار و کرام
مستری رای و عطار دقم و مهر انار	عشق تمکین و قضا تمشیت و صرخ حکام
ملجای و ذرا صد کبار علما	کامطارد قضا و فرمولای عظام
هادی دای دین بر رفته راه یقین	
پیر و مجتهدین حضرت شیخ الاسلام	
صدورم بایه که حمزه کسان افروز	ایمیش قاید اقباله نسیم زمام
استین کرمی کیسه اوزاق جهان	استان صرمی قبله حاجات انام
لطف طبعی ندر عقل مجر و کبی خاص	فیض دینی کرم ابر بهاری کبی عام
دوشه که خاک نم ابر بهار لطفی	کب روح ایدر ایدر زیر زمینیه جام
که قند قند صدقه دست قهری	دو کوردی بره هب جود هشیغ بهرام
ثروت نافه کشتای جهن خلقی که	ایته رغایه سایان بهار ششام
عطر سوز او پیچون بزم کلاه دانی نسیم	هاون لوله ده سخن ایتنا یی غنیمت
سر شرب سایه اعدا نه او بودی عالم	صیت اجلاوی قوسه چشم کد ایدر مشام
رای بر مرتبه روشن که یازر کی و صف	شمعه غالب کورینور شعله ندرت انعام
صد امطای نوله ایته تجاود حکمی	شود قش فکلی حکمت حق امر بهرام

فرق اولی از دومی طبعی و غریزی مهرن	شامی صبح است و دیس بر دمه صبا می خشا
سرود را در کز داور والد کسدا	ای خداوند فلک صدر و مویک خدام
کلیه عالمه بر سجای ذات لطیف	اوله که حاصل ادواح مجرود ارحام
دور جد و کوه کورر حالتی بحر و کانک	اغیوب که صاحب اشک فراوان غم
بدله که نامه فیض کف احسانک اوله	درم راجع بی سکه بهار بادام
ویردی معمار قضا هندسه تدبیرن	طاق پ زلزله دولته بر استقام
که فقط یقین اوله جهان زیر و زبر	اوله را در کان بناسنده انک بنه دوم
طوبه دنیا بی ناله شهرت لطف کرمک	ایتمه ده مک متک عالمه ایشار صرام
وصف زانکه خصم صبا اید به ناله مقدو	برین کبی سخن سنج پسندیده کلام
نامی نظم بنزله جقه دم فلک	ایده ناخازن اسرار قدر نقش ختام
کیدون عرشه جقه مقده اوله در عرشه و کل	ایده رین غایت امکانه و ارجیه اقدام
منت اللهم که بر منقش او قدر استعداد	نظم ایچون ایلزین طبعه زور و ایدم
ایسم هر نه زمان فکره عزیمت ابریشور	که شمه زمزمه زانک برید ارام
ناون قلم ایدر تیغ قضا کبی کدر	اوله بود و در مشقیت اگر هفت اطم
زور اندیشه انا و ضیالدر ایدن	نیدون نکته شناسان زمانه اعلم
وقت قاهره فکر حال و حس و	صنعت نادره نظم نظامی و نظام
نظمی تیغ زبانم که زمانه بنم	صف شکاف شعری سخن آرای بنام
تیغ سرتیز زبانم او قدر کسکندر	که در نیم اوله آقی اسه دل رستم بام
شعر شمع ضیالم او قدر دو شمشیر	که کورینور دل معینه کی راز کنام
جلوه شاه نظم او قدر نازک و	که قدمه خاطر اندیشه ده صبر و آرام
صبا که کجینه طبعه نهان ایدی ازل	کنج اسرار خداوند عظیم و عسوم
کاوش بنده اندیشه ایدر بزم عیان	اولی هر که هر آرایش سولک ایام
ساعه که مضمونم اید نازنده	ناطقه لذت گفتارم اید شیرین کام

صاف در آب روان کبی او دکلو نظم	که یازد کیم قلم جاپک زبینه خرام
اوله سب و ثبات اندکی تمیزه سب	عکس ضایعه سطوری ایدر فرق و اهام
تبسم هریری بر بنکه در کیم بر آشور	اوله سنک دل خوبانز اکافرقی خلام
یاسر ای شه معینر اوله رسته لوبی	مردم چشم ملوکون آکه هندوی بام
شمدی سجاده معینه بنم مرشد کل	خرقه بی نشان بیان بدن الو فیض کل
ایدرین وقت قدسیه افکارم ایله	جند ادواح رجال سخنی استحکام
حافظ ابن یحیی غزل و قطعه ده کر	سویسم بک رباعیه اوله درم ختام
عرفی دوم ایدر کم جمله ایدر ر نسیم	کوردس که بد قصیدم بنای انجم
شاعر نادره کیم نه دیسم حصه جقه	دشمن و دوسته بی توریه و بایرام
ویرورین دوسته بر صدف تو قیغ قبلا	ایدرین دشمنی بر نقطه ایله شهره عام
اوله فتنی دار افشار صفا بخشیده	که کدر ویره اکا دخل حسود خود کلام
دخل ایدنه سورمه باری بر استاد اکر	سویکجه بنی معقول ایله قسه الزام
نه هوس بر متشاعر که دخی بیل بیل کر	فکر شعریته کورینورینه اندیشه سی خلام
نه بیلور ذوق سخن نیدون اوله در مسج	طفل ندرسته ناسته لب شیرین شام
اب وجدید نقاضا یون ایدر خندانک	اهل اولون رد و قبولینه ویردی احکام
که قاف اوله کله در نقطه فارکلو جیف	مرد و بین تنه طفل متحرک انعام
ایردی شمد کید سوز غایت لاف قیالم	ایدرم صد قدر اغاز دعای انجم
تا که ساقی فلک ساعه سبیم می	که تری کاه پر ایدر بقیه دور بی تمام
روشمیه جامی دولت الین بر دم	بزم اقبالی مرتب طوره نادره قیام

در مدح شیخ الرسول محمد افندی الشهبازی مفتی

حیدر عبد فرح بخش و همایون مقدم	که دل عالمی بر جامه قیدی خرم
نیجه اول جمعیت شادی و سرور	نیجه عید آخره هفتکاه اندوه الم
نیجه عید آینه روی جهان تاب نشاد	نیجه عید آفت جان ناکه دل تیره غم

مشوره بین قدوسید صفا پیر بی
 اثر فیضی طراوت ده کلزار جهان
 صانع بر دیر فرخ رخ و مه طمندر
 یا نشه زر علم ملک طر بر کیم آنک
 ای خدش اول شهر مکرمله اول همدان
 یعنی شوال صفا بخشن جهانیم براندر
 اومه معتبر ایام مبارک دم کیم
 غره سی فاخته کردش جام جمشید
 مثل و مانند بولند دی او ماهیتکه
 شهر خدش آب و هدا یعنی ستان بول کیم
 معدن حسن و بها سکون ارباب دول
 بولش نقطه زمان فیض شرف بهره
 حاصلی ایسیده قدر شرفه ممتاز
 سب قدری آنک عبد مبارک فطرت
 شمع م برتو بنم هم دین و دول
 کشر جا هه جهانزور کرد و سندن
 حامی شرع نبی حجت اهل سنت

مفتی دور زمان ما حاصل کون و مکان	
صورت مبدع جان معنی لفظ عالم	
اوشه تختک مملکت دانش کیم	ملک معناده سلیمانغ ایدر بی خاتم
وادی قدری فتوحات کاله مسلک	در که فضی فیوضات علومه مقسم
کرد فاک قدری روشنی چشم امل	فیض احسان کفی زنده کی جان کرم
اصف معدنی حارس ملک انصاف	قدمان غرضی صف شکن خیل ستم

خطه فضل افیم عدالت ملحق
 عقل اول کبی افعالی ستانده مثل
 عدلی که استه اصلاوح مفاد جها
 لطفی که سترسه که امواج رسوم بی
 داورا نامورا داد بناها صدرا
 سنه اول کیم دل دانا که اولور بریده
 ارسه افلاک صغیر کوز او جید نظر
 شمع فالندس حباب ایسه حفظک شری
 اوسه طبع نباتات مرغی غفیلک
 در دمه مانه طبیب اولسه دوا در فکله
 شاهد مملکت چشم سید در او دوات
 نه قلم برت رعنا دکه هزاران اولسه
 اوسه قات پر بنده که رفتار اینم
 ای عمر عدل و علی علم و ارسطه حکمت
 نیم بخت فکله اراکی مبین رشو کفر
 که بدستی ایدی خا طره مدار فکرم
 با ویرم مدحک ایدر ملک وجوده رونق
 دمه را ایدر ایسم دعوی اشیاق همد
 زرنده سکه قدر رغبتی وارسوز لریمک
 قیلودی مدحک ایدر دومی سوار نظم
 رتبه نقشی افکار ایدر مذکبیه مک
 قدرم اما که بلوب منکر اولرا آهن حد
 طبع کج قدری صدور و سخن نازک و شرف

کشور همتنه ملک مروت منضم
 صبح نانی کبی افعالی صدا فقه علم
 ندش داری شفا ساز اوله دار و ارقم
 کثرت در کهر دن کم اوله ساحل بیم
 ای سنده خلف صدق امام عظم
 نیجه بیک شغل بر نکته معانی مسلم
 کوریند دوی دل عیسی و کوراز بیم
 باد صبر صبرده گذار اینسه اکا ویرم
 که بر اید اوله بازو شکن مشیر اجم
 حقه جینی دوات آله مرکب مردم
 ناول غره دلدوز بر آنک او قلم
 زبر پاینده فالور زلف سیاهن درم
 اینمجه در کفشاری نشان مقدم
 دی حقه دانش را احمد روش عیسی دم
 قوت و طالع و اقبال که سوز و نسیم
 اینم دی بد مدار اوزره قرار اینم
 یا طه تم غیرت ایدر راه بیابان عدم
 صدق و عدله ایدر شری شهادت عالم
 نام با حکم ایدر لی فاصیه نذر رحم
 هنده غم اینسه نذر رشک ایدر باران
 کز و مقداری بن بر ایکی لایق نسیم
 هنده دیرسه قدر دیدن جگر بن صلا کرم
 ریه بر جود و غره بر ناز و ستم

طعن اولی آنکه دانی اداسی رنگین	رنگ بافته بر برمی اولور دنک بقم
قد طبعیه کردار ایه تسلیم ایدم	اولی حیدر کرده مقابل رستم
بنم اول شاعر صدق کند که هر لفظین	نقی عم مضمر و انبات مسرت مدغم
نقحات سخنم کلش افکاره نسیم	رشتات قلم باغ خیاله شبیم
ایور ابطار معانی بی بری دنی مدغم	بصد و غنچه قلم دایره نظره قدم
ایردی سه ز غایت نفی نجه بر لو کذا	لونی قوطر دمه دعا فک او در نمدی هم
نه کیم عید ابریشب ایدره جراتی تنیف	نه کیم اول جهان عباید شاد و خرم
بولد زایت شرف مسند صدر دولت	نشود دولت ابد کوکی فخر خال و دم
شاهد بخنه اقبال سعادت مقنون	صم دولته لطف و معرفت محرم

در ستایش وزیر اعظم مرصوم حافظ احمد شاهی

باد کز کرم روزگار	اولم تلک دله غم روزگار
رفع غم جاری می دار اولم کرم	الده قبح جام جم روزگار
درد بد کیم قدری قبح طبع	کفن ملکن دسبم روزگار
بود بد کیمی بد معنی اهل دل	نیجه به دله بدستم روزگار
اهل دل ظلم و ستم کبی یوق	هیچ برامرا هم روزگار
اهل دل طالعی یوق اولم کرم	بادش محترم روزگار
دله صفا و بیعتی مآر فیه	بی مزه در هب نفم روزگار
کوردی بر عاریتی بر کیم هیچ	دولتله مفتنم روزگار
بر خرد و بایه کو بنور همان	دولت ثابت قدم روزگار
صد دیم م بلکه ستم ر ضره	نقد ضلعت مشکم روزگار
جاده نه جدن دور ایدر علی یوق	قاعده مستنم روزگار
باری یقین بره چیه فک	بر طرف اولم روزگار
قالسه نافذ ارباب دل	سینه فکار و درم روزگار

با که بن رند جهان دیدیم	ایتم انزباده علم روزگار
جلد خطه رایز اصل دله	یاد وجود و عدم روزگار
غمی چک دولت دنیا بیک	دند فوطون حکم روزگار
آز و جوق اهل وله و برتر	قید علم پیش دلم روزگار
اولم خرم صبا که مرئی کا	همت صاحب کرم روزگار
اولم اولور همتی یانده بر	بخشش نقد و سلم روزگار
اولم اکا مصروف بکوز و د	ماحصل کان ویم روزگار
اولم سرا پرده جلودیدر	شفقه زریه علم روزگار
اولم فروع کهر تیغیدر	شعشع جهم روزگار
اصف جم مشرب دور زمان	صفه دعالی هم روزگار
صف شکنی مملکت شرف و غیث	رستم دارا حشمت روزگار
داور بر شوکت و بر جشتم	مختم و محشتم روزگار
معده بر دانه بسندیده رای	میدر یوسف شیم روزگار

حافظ دین حضرت صد جهان

مهری احمد علم روزگار

صد معظم که در عدلیدر	قید شیخ الحکم روزگار
بار که محکم اعدل و داد	در که کف الامم روزگار
رستی بم لطف دلی کا جود	کندی ولی انعم روزگار
رشته کلک کف احسانیدر	سر هم زخم الم روزگار
معجزه نصاریه در سیم نوله	عیسی زخنده دم روزگار
بانوی مریم منقش قدر بر	انجن آواصم روزگار
اکه نظیر اولی عالمه هیچ	دوره کبی شتم روزگار
جود سینه تاج کدر منعدود	اولم اکر کستم روزگار

عمری اولیجه یازده منتهی	منتهی چاهک فم روزگار
دادگر نامور دارا	ای خلف محترم روزگار
بودی ایدم ادم منی	اولسه محکم صمم روزگار
بوده ایدم کهر صفی	زبور کوشی نعم روزگار
باشد عا یتیم نفی یت	شکوه ظم و ستم روزگار
ناکه قتل و دریده بودید	سلسله منتظم روزگار
ایله در تا حکمای زمان	بحث حدوت رقوم روزگار
اول مساعد او قدر بخشه	کدوش پر پیچ و خم روزگار
نقش ایدر نام و زخود زینا	سکه طراز درم روزگار
قدری چند اوله او مقدار کیم	نامنه اوله قسم روزگار
جود یثنه یر تا او قدر کیم	اوله نمایان هم روزگار

در ستایش مزبور

ای صد جهان صفدر بختای زمانه	محتاج در دولتک ابنای زمانه
مالمده عجب سنجابین بردی داری	هم صفدر هم ملک آرای زمانه
هم ملک آرا و هم اهل دل دانش	پیرایه ده صدق و معنای زمانه
دارانکه یوق قدری شاهان جهانک	اولدرسه اگر هری داری زمانه
ایوان شکوه کده مکان طلعه اولدری	قدرد پرستو چجه عنقای زمانه
خند رشید کبی اولسه ناله کوب جهاک	آرایش دوران و داری زمانه
جشنید کبی اولسه ناله مستجاب کاک	ساقی می بنم طرب زای زمانه
سن اولسه اولدری کشاده دالم	ای ماحصل ستم معنای زمانه
اولدرسه کایر یکسه فضیله برابر	اولدرسه اگر بود علی سینای زمانه
قدرن نیجه معلوم اولدر که سکا نسبت	ادبی کورینور منصب اعلاوی زمانه
ایسته ناله کیمه کبی دو کا هکله سجد	جود کون اعلا کون ادنای زمانه

ایلدی رکابده پیل کبی تکا بد	اولسه اگر سسره پای زمانه
لایقدر اگر شاکه تغیر اولدرسه	خوش فمک چشم تمنای زمانه
بودی ایدم صافی لوح دل تحریر	ناله فم ناله طقه بیمای زمانه
قیاض کرم مصدر آثار مطارم	خود رشید دین کوبه بخشای زمانه
سرخلفه ارباب سخا خاتم دوران	زردون سخن نادره پیرای زمانه
خزشت قبله ارباب معارف	قطب و ذرا آصف دانای زمانه

هنگام خداوند رسل حافظ روت

کیم انجیق اودر وار یسه باشای زمانه

اول صدر قدی دای جهانیده که یوقدر	دایینه خدو یتیم یاران زمانه
اول آصف جم جاه معظم که همیشه	دایینه موافق کورینور رای زمانه
دستور کرم پینه که بر اولدره دایسم	کلبانک شناسیله زوایای زمانه
جنگ آوری بکتاکه بدی دفعه ضروری	شاه عجمی ابدی رسوای زمانه
که تفرقه انداز جهان اولسه هجومی	کلادی دخی بربره اجزای زمانه
رنج قلی مایه اسایش عالم	ضوان کرمی سفره یغمای زمانه
طبعی صدف کوه شهوار معانی	اندیشه سی مرات مجلای زمانه
ای صدر سخن پینه بونی سنده یلورسن	کیم سوزده بد نماز بکاهتمای زمانه
کد کجه کوز لکنده در بویف نظم	ارترسه ناله درد زینجای زمانه
اراسته اولد کون عروسان خیالم	کیم هری بر آفت معنای زمانه
حالونم اولد ساهار ستاکه بوددر	برنجیلین شاهد غمهای زمانه
تحقیق نقیصه ده ارسلوی سبکوج	اصبای معانیده سبجای زمانه
به اندری دور زمانم ناله اولدر	سوسی کبی صاحب بد بیضای زمانه
به شاعر مجدم ارسام طرازم	بزه ناله قدری ملای زمانه
ملونه عجب بلسه اما بد عجب بد	هیچ اولیه بر ناله کالای زمانه

آینه شاهنشاه دور اندک جنابی
 شمری او در احباب بدن اصحاب کالی
 هیچ که نظیر اولی که طالعی کوریم
 معذور طوفت او صافی بود مرتبه زیر
 بر کوه بود اولدی دله بر پره کلدی
 دوران او قدر عکس مراد او زره دینم
 اولدینه دفع غمه چاره اگر اولسه
 هر خلک ستمی جانم کجی اگر اولسه
 بی ساده دل انبای زمان ایستناقی
 الحنة لله که بود قدر هله عجم
 شمشیر زبانه جلا سینی بود دل
 جوق نجر بر اندم هله تحقیق بود در کیم
 بر در بکاشند نیکو چون ذلت و عفت
 یوق تیغ زبان چکدن او ز که دخی چاه
 باشند بش دنیا بی طو لوشک بد درین
 اما اولدین بینه بد نکهه منکی
 بلک مشکل اولد ری که اولدی بکاشقور
 یوقنسه هر ایا مده البته مقرر
 اما کیمی خضم اتری بکاکو فک دوت
 بر اهر من باطل و عفت ثنائ
 پوشکل و بوزانله دنیا بی بکنم
 ندران که دینور که چه که اولد زنی بود
 بک و در لور من ایست اصابت خدر زخم

دولته اوله مجاه و مادی زمانه
 احسن زهی همت والوی زمانه
 آئی ده قدمه حائنه اغوی زمانه
 دل اتری بی شیده بجای زمانه
 اجزای غم لا یتجای زمانه
 عنانک ایدر اولدی دلی صهای زمانه
 صهایله پر ساغ مینای زمانه
 رستمه قلم قننه بر پای زمانه
 کدجدر بکافانده مدارای زمانه
 اولد نقدر خضم اتری زمانه
 بخت کلک ایدر لسه احبای زمانه
 بکدر بینه احبابدن اعدای زمانه
 زبیم غم مهر و نه بر دای زمانه
 غایده شفی اولد یلر انبای زمانه
 بر عارف خدش صحبت و بابای زمانه
 کیم بدید در احوال سدا پای زمانه
 بد کونه نقدی غم اقزای زمانه
 اهل دله بر خضم توانای زمانه
 نصیر ایدر مم او ز که نماشای زمانه
 دجال یوان سیرت و سیمای زمانه
 طرفه خیزیده خود آرای زمانه
 بر بد کزده جادوی جکضای زمانه
 لطف ایدر مکر من مفا جای زمانه

نقی بو شکایت نجه بر باشله دعایه
 تادور ایدر دولوب فک کلبه بر دم
 دولته سعادتله اوله کوب بختی
 بر امن اولد دورنده جهان تا او قدیم

در مدح وزیر عظیم الیاس پاشا

کیم کارمن دادید که الیاس پاشا در
 جهان جود و همتد عجیبی بر و کاکاوس
 عجب مجده سدا الهیدر حقیقده
 جود ایدر جهاندر شغ مشد بر و کاکاوس
 دلبر صفت شکر دار دشمنی شیر افکند
 سپهر عز و جاهه افتاب زره پرورد
 صف دهنده دستم بر توی ترکش سپاهی در
 زهی جنک ادر میدان خد آفشته نقی
 زهی آرایش ایدر دیو انخانه درل
 ولی لغت عالم دیم صقد سوزم زیر
 عزیز آینه صاف و مجدد در دل پاک
 جهان کویاک بر شخص معیند نقدر
 همیشه قدسیان آسماندر هدم نری
 بری بیرون اعدودر قیاب نفلک آنا
 صباب بارگاه رفعتی اولد کلی عالیدر
 مسلم شانه زوشکده بخت اسکندر
 چراغ بخت بیدار اولد شمع الی کیم
 دکل شام اشوب جا هیته زین بدختر سر

که دست زرفشای کان دل در پاشی ویر
 دل دوستی که دایم لطف و احسانه پید
 که هر کوفته استعداد دیر سلک انده پید
 سنجید اهل دلدنکه داندو کت پیرا در
 مشیر مومند در مرنشاد کار فرما در
 سر بر عدل و داده داور دیندار و نادار
 در جود دنده حاتم بر کرای بید و پاد
 که هفتام و غاده صقد ری بان و پر دادر
 که جادو در عالمپناهی بال عنقاد
 سراط جودی دنیا به چکلش خوان بنادر
 که عکس عالم ادران سرتاسر هویدر
 فک ابری غمکشته و جودی چشم بنادر
 صرم خاصه کویا بیت معود معور در
 رواق جاهدنه نیت بری بیزر اودر
 که خالک باینه سکان علوی جود فرسادر
 آنکچون احتشای ناسخ و راق داردر
 موبلک که پروانه فک فاندس بنادر
 دکل صبح ادر هم بختی بای انار دیبادر

سمند را یمن اقبالید اول رفتن قریح		که کرد خال میدانی محیط جریح و لاورد
مساعدا و لحد احکامنه تابید زانی		که امرای سه جریحه همان موقوف آباد
زمانه و صبری خالدی طیار و عیارک		همان بر غمره فتان ایمن زلف مطارد
که کل صید ایند قاسم عجیبی هم قریح		کرد زلف دلاویز و کرد خط دلاورد
صدای زنگ شاهیند کور کبک و کز قید		زمان عدل و انصافی عجب دو طرف زاد
ز کشت و کیم احوالی نیکان اول بریده		غزال صید کاه شیر نه جای نماشاد
ز کشت و کیم در کاسه و دایره می اول سرگرد		بیای مزده فتح بود و قهر اعدا در
ضیال یغ برای مدویه افت جاندر		نشان فیضی لطفی در ستان کف صربا
صبا دورا بنس بوی سبن خضیل و نیای		نیجه سبن که در شک طره بر چین صدورد
ایر اول مرتبه فیضی سزایت کیم کور کیم		صفر خرم زمین به ناخته بر مشک بویاد
ایا صاحب قران اهل دل کیم ذوق بر جود		بد دور اربانه بی شهره لطف محض بود
خمس صا زمره اربا جاستند و وادار		که جریح اول فرقیه دور اید و خیم تواناد
محمد الله زمانده بقول صبری شاکر		که بیان فغان مجبور دستاه و شکوادر
فراموشی ایدی کردن بود ذوق شوق طعم		فیم اماینه دستمه معناد اوزده کویاد
غزل پردان اول و سه نوله بی تابانه بود		
غزل طرح ایتمه زیر غریب استاد غنادر		
نظا هی آفت دین غمره سی انجیب دینادر	بود که شوقه دل و بر ملک عجب دور اوز	سرداد
کوکلا انقه یار انقه چشم بخت ایست خفته	عجب عاشق عجب دلبر عجب اولت تمنا در	
نیجه کشف ایسون دل را زین اول غمره شوق	که قوت پرده ده پنهان ایمن برست رسا در	
دیمک کوج صقلی کوج غمره و جلال دلنا	بوی اهل عشقی کور زور و جریح افرا در	
بواند برادر دله و در عشق یار اما	باز قد اکیم بر بویه سودا در مبرادر	
زهای بر نیکو چشمی بیک فتنه ایدر پید	آنکون شهر دار الملک دل پر شور غنادر	
تخل هیچ ممکنی غم هجرانه ای نفوس		

محبت غایب مطلق دلایسه ناشکیبار	
قصیده بر بهانه غزل افشا در ایمن	غرض اخلاصی صدقید خاکبایه انهاد
خلوص نیجه ممکن مراد بجه ادا	دل پر اشتیاق از جوق اسباب تسود
بخت کرد کاد منعم بخشنده کیم لطفی	مربی سلمان و بود و کبر و نرسا در
دور نموده او دکل جایگیر اولشدر خلوص	که با منزه قولا و لحن ساک شاه اولشدر
طواف کعبه کویک بقول باقی مرصوم	درون دله بیت آب زمزمه در مقفاد
زبان خام ده او صفا ک اوراد شیاره	درون دله مهرک شعله داغ سوبادر
دلمه بر فکله خیال شاهد خلقک	یا دلمش بر کتابه نقی بر سفره زینادر
اولودی شاهد خلقک کیم عالمه برید	که زنجیر صنونه زلفک بخونی بسود
سخی سنج ایتمسون یا نلسون اهل دل را	که انواع مکالمه و جود دل فرد بکنادر
شجاعت سنده همت سنده علم و معرفت سنده	صفات ذات با ملک هب بری بیدر
بنم کیم شادانک س اولسک نودمرد	که داتک کیم طعم دانی بی مانده و همتادر
سختی بر اولسم معنیده بر نیجه نابور	که م س اولسک عالمه اسم بی ستمادر
کرده کوج سنی نرفقا ما رخصت اولور	سختو بنده و هفتی کور نه تماشار
حکیم اریشه شاعر در کرامت پیشه ساور	تقدیرده فلو هنر نکرده سجاد
کلیم الله را خدیشم دلم هدر معانید	کلوم بر تشریح مزایای تجو در
لسانم ترجمان سر غیب القیب لاهوتی	کتابم نسخه ابدان بر مضمون رمعنا در
نیجه دیر انچه من صکت الا شراق اندیشه	که خورشید جهان تاب که بر جود مظلوم در
دکل لوح صغیر کشف کوی حکمت آمیزم	سطرلاب ابی معشر شقایق این سینادر
برهانی ایتمه رشیع مدادی دیمد احیا	فی خام مکاب ضابطه مر با در
ینه کلوی عروشه بکوه باقی اندیشم	دکلر بد قصیده بروری اولودی لاورد
بد لاری که بد نخله زین و زینت کرد	فکله حق ابروی سید این عقد نباد
بکا عامی دین باطن نه نکرده بر کویک جا	اوده اولدی زعمقه صاحب طبع ملود

مقدمه سوره مضحک طه نام منطقی اولی
اوله مضحک اشعار به سوز و برمی اهلی
نظیره و بیه قرآن بهجوت قی اوله اوله طاف
بنی مدح ای ذم ایتمک و کل معنی ده مقصود
بنه نموده تصدیق به رغبت بود و در ای تقی
اوله ثابت قدم و در لاله دار الملک صحت
حفظ ایله دایم خطا لودن جولردن

در ستایش پادشاهی مزبور

نمای اس زهی صرزم	محبت نامه دستور اکرم
نه نامه وادان فیض قدس	که اولش قیامت نبی سید عالم
نه نامه گفتگوی روح قدسی	که قبلی عقل ای مترجم
نه نامه همدم ارباب دانش	نیم بی زبان کوبای اکرم
دینک حس قیام بیاض	لسان القیام الله اعلم
سواد نه فروغ نذر و حق	صوفیه خواص اسم اعظم
مدادی و سحر خدایان کشید	سعدی طره نه کان و دم
معاینه ذوق کیف باه	اداسنه صفای آب زخم
سراپا مزده مهر و محبت	اوق نه جبه صفای ابرام
نه کیفیت نه حالت نه انداز	رجب فیض مضحک نه علم
که بوجیه اوق نه عمر نه برکت	صفاسدن بهشت اوله زخم
ابد جود اید نه بید نه نایب	دل صاحب سخنه قوری باغ
خفیه صانته مع ابدی طبعی	نیجه اولی کر کرد شاد و خرم
انگیزه ستم اید نه ناکه	صفاد اولی دل اوله کرم
که بی تابانه فی الحال اوله در	بدا و صافی بریشان و ذلهم

زهی مکتوب فرخنده ادا کیم	دلی شاد اید او فخر اقم
صفاد نهجیه مت اوله اوله	ای یاد اید اول صد مکتوم
و زیر نهجیه و دست خونی	کیم طامان پادشاهی اکرم
مشبه سلطنت عقل مصد	پناه مملکت عدل مجسم
ستوده صد و دیوان	بطانه صفدر میدان عالم
جوان پیر خدیو و دست	جوانان و خدایان معظم

جناب حضرت الباقی پادشاهی
که لا یقدر اوله و سید عالم اعظم

دلاور و فرمان لشکر انداز	که دین محمد بیفینم و ستم
سخنی صاحبان کشور ادا	که اید اید الله معدن و بیم
نیجه آه ایتمسون بچاره دیم	نه که هر قدری اتوقی نه دریم
اوله روی عشره دن خست	زمانه کیدی و دهه هاتم
دروغی که هر نو حیدر مخزن	ضمیر کای پرده نقیبه محرم
نه ارکه نه قدره مدنی	نیجا عنده مروند مسلم
نه اد طبع و نه کده مضمون	مهر بر کلک چالاکه مدغم
نه ار افش موسای عمران	خدا صیحه عیسی مریم
اولی فیض لطفی و شریک	دل پر غم اوله و سازد جم
مبارک و بدست بوی خنک اید	بخور دامن پر چین پر غم
که اوله نه میزان و قادی	اوله روی محرم و خنک غم
مؤثر اوله حکمی نه باغنه	وزان اوله سیم حقیقی بر دم
در کینا کج زینت و بر روی	کلوه کله خورشید و سیم
که بیا کامکار کا بختا	ایاد سدر ذیشان و مکتوم
به که اسرتمالی شاهه مدر	که مکتوب نه یفکدن مقدم

ایستقامت بحی و لطف طبع	ادای مدح اولی و شکر مصلحت
لوری شمری بدیده القات	که قیدی بندگی گسرد عالم
بنجه کویا اولور کورج شوم	بنجه انشا ایدر صبح دمام
اولور می برقی خاوشیم	طوری بر زمان آسوده خاوشیم
تمام اولی قعیله طهر نفعی	عایه باشد عیندی فکری فوهم
دعای دولتی دنیا به روزم	حقیقه صبا اهل استعداده فوهم
اولی نام جهانده آشنای	ایکی صاحب وفا بنده حکم
روزه دایم مدعا و زره دور	اولی دولت نیرم رنج فوهم
اولی ارباب دل جلد محبتی	تناسی ایدر او دارد مضم
ایده هر مشکلی و در کجی آسا	ضدای قادر و قیوم و احکم
در ستایش انعامی و السعاده پادشاه عالمیست	
المته لله که زمان عهد کرد مدر	ابنای زمان مصلحت ناز و نغمه
رفع غمه دوران مساعد بدو زلمه	ازاده لره موسم فرخنده بدو مدر
انما ز دم صبح جهان نتاج صفادر	انجام شب نیر و تار یک المدر
اسباب صفا و عده دلبری و اف	غم صبر دل عاشق شیدا یکی کدر
عالم او قدر فیض نشاطیله لبالب	کویا که خلق جام طربخانه جدر
یاد و رطلان ساقی صهبای طربدر	عالم اکابر مجلس صد گونه نغمه
یا صحن جهان بر جنتستان دودا	طبع اکابر بیل شوریده نغمه
اول بیل خدش دفره کلشن ردم	کم نغمه دم شعب ندر روز جدر
رستان زن قدسی نغمه که ترا نم	آویزه کوش کلستان ار مدر
نظم آور معجز حکایت که فسانه م	آرایش دیباجه دیدان جدر
اندیشه ادیب حکم اندوز از لدر	نظم سبق آموز و بستان قد
حال او سخن سخن و خدش آینه کلام	کم دار بزم ششم دجی کم نام و عد

جدی بود قدر حسن ادا طبع زبیرا	وصاف خداوند پندیده مشیر
اول قبله اقبال اکابر که جنابی	محاب نیاز دل اشتیاق امدر
اول باد که آرای سرای عفت بکم	چاروب دوی بر کلر کوشه جدر
اول ماصدق عفت اصحاب نبی بکم	شاهنشاه دورانه نکره بان صرمد
انعامی مکرر کف دست کرمی	ابر حین افزون و کشتان کرمدر
والا که مکرر اندیشه که دایمی	ماه علم افزان شبستان همد
صاحب کرم مملکت ار که دعای	اصحاب دله جمدون اولی راهدر
اول قافله سالار کرام همدانوز	ارباب دل و دانشی کاجیل جدر
عالم حشم دولته تنگ فضا در	کردون سپه شوکت کدر دقمر
لطیفه شرف قطره باران بهاری	قرینم آب حوض رشحه سمد
مقبول دل و دانشی اجناس معارف	سرد و کف همتی دینا دور مدر
حکم قلمی حجت احسان معجز	شیخ کرمی ناسخ قانون سلمدر
دورنده کرم عالمه شامل و قدیم	اواز در کوشی رجاصوت نغمدر
فهم دل بر فیضی که قدره مندر	فیض کف بر جودی که همدان مدر
تحصیلی انک ما حاصل دانش عرفا	اتوفی بونک ماملک معدن و جدر
اولسه نوله ندبیر و بسته ممالک	اندیشه می سغنی شمیر و قمد
یوز سورده و در دامن اجلان دایم	همداره انجون فطرت ذاتی جدر
وصف کبر ذات و رشته صفی بکم	هر شاعر عیسی نفسه معجز مدر
تقریری کمال همد لطف و زباندر	تقریری مدار شرف کلک و رقد
ای صند اهل دل و ارباب دول بکم	ذاتک شرف مملکت روم و جدر
معدود اوله مدحده اولون محض و قصوم	طبع نبی و مدر که لک خورده و جدر
تعبیر ایدر هم جلد بکم آلودی فکدر	زیرا که انک ذکریده بر گونه المدر
شکر بود که شکر و اندیشه مدح	جان و دله صد ساد و توفی سمد

بر شو قد و شمع ده دادی شنا که	کیم بوسوزی لوت اکلکه باله قسدر
اولدم او قدر نشنه بعدا ویره که شمری	در یای معانی بکار بر قطره سندر
هب قیق الی مدد اید بکار یو خسه	اول اولسه سرمایه فکرم قتی کدر
نقعی قد بو تحقیقی تمام اولدی قضیه	شمرک و اغاز دعا ایتلک اهدر
تا کردی که در ناله احوال زمانه	که منتظم و کاه بریشان و دژ سندر
حق منتظم الحال اید و دولتله وجودن	اول یابده کیم مرجع اشراق امد
در ستایش مراد باشا	
نه ممکن ایلک حق و زره کلف مولوی	که دستدر ایدی شاه جهان بدید باشایی
نه باشا رسم صاحبان عرصه عالم	که ضرب تلک اید و اعدایه بوسیدان بهائی
نه باشا عالم از آفتاب عالم نصرت	که بر شمشیر اید باشان باشه فتح ایتلک دبا
جهان سالور جنگ اور جهانگیر ظفر یار	ولید نامور شیرستان صفا راجی
بناه سلطنت اهل ولایت حارس دولت	مدار مملکت مسند فروز کار فرمابی
وزیر اعظم و اکرم مراد عالم و اکرم مشیر مخدوم رونق فروز صدر داریابی	
او سر دار ظفر کیش و عدو فرساده لایقیدر	اولور سه خیمه کاهنده فلک بر حذر فریاد
او حب صدر و همت کیم کال قهر و لطفند	اولور شمرند روح فرمان و خاتم طای
زهی دست و اصف منقبت باشای حیدر	که هم فاندن دیوانی بیلور هم رسم هجایی
بها و کلین افراز عدالت دور احبوی	جراغ مجلس افروز سعادت بر نور آبی
جراغ نایب اول شمع بزم افروز قدیمی کیم	اکا ایتلش قدر فاندن مینا صبح و اولوی
کشتی بردن و اول شمع بر نایب ایتلک کندن	طولوز و مروج شوقیه اول فاندن مینا
فلک مشتاق و یزادی زمین ممدن پای	محصل بختی مفتون ایتلش اعلی و ادنایی
یا قدر قهری و لاسا که بریر لادن دانی	ایدر کل کیمی بر زلفی دامان تنایی
علولدی و لزه آتش رشک کف رستی	بر اولی شاخ مرعانه صمک فرور دبا

قوسون شمر کدر و تیغ نیام خسه خاور	که آب و تاب شمشیری و بر هر قسدر
کیم در من خسه و دلخوشی مینک و کیک قای	اکا نصیب ایتلک صبح ابر بهادی کیمی سقای
قد و روزن او کجی خاور و خسی کویک صرصر	صفت اعدایه سور و کجه سمنه بار پیمایی
تعالی الله نه چایک خوشی اولور اول خوش	که برق و باد افکله اید من سر سمنه و عودای
اولور دی پیکری اول قنده و دیر و غای	در بر جی و خفت عنان را یعنی کدر ستره ارضا
ایر شمر که در نیک سر بر اید اندیشه	مکر تیر نکاهندن تقصیر ایلده باجی
جهان سر عتبه کویا فکدر کاسه سخی	سر سخی ثواب نعل زریندر کی آبی
شکت ایتلک حباب ایتلک جود و یار	طوقسه برق نعلی نرم اید کن سنک خیار
دم جود نده کیم نعلی بر اید جابجا برده	صحر خاک اوزره کویاکم صبا کلید رعنا
صنوبر لایب روزن همایون خال نصیر ندر	کودند کاهی و سمنه جل دیبای زیبای
دور دی و دهم شام معنی قدر مدراجیه	اکر کیم اکر زین بدنی ایتلک بر سکی کجایی
وزیر صاحباصدا جهان اود خدا و دنیا	ایا شایسته تخت جم و اور نلک دارایی
سوی اول ممدی صاحب سیر و درانسن	صیحا کلسه اجا اید و آیین احیایی
یا قدر برق عالم سوز تیغک سر سیرانی	مثال خاور و خسی طوقسه عدو کدر و عیدای
سندر دفع یا جوج ایتلک سد یادی اتاسن	بوزج بر نیجه سدی مملکت سور و اعدایی
یا بر بر لطف ده عدلک ضایع و لطف نیجه مکی	بوزر بر کمر و تیغک و دوز لطف نیجه آلابی
سنک و شمنه بکار ایتلک ساعت قیامت	کوی ماه عکدر که بر ایتلش نور و نیایی
لواکی شمع شیشه ایتلک بزم رزم ایتلک	صنوبر رشک در فرقده اول نایب داریابی
عجب دفع ایتلک الی آبی تیغ نایب ایتلک	سواد و شمن ایتلشک و دماغ و دهی سودای
کم اولدی که شنه کوشه قنده و دور کدر و کور	کلایه کوشه سندر کدر ستره و لطف عفت
حقیق دلک ایتلک ملک و دم و بر و آسای	دور و کدر کوشه ایتلک زمین سندر و غولای
او مملکت صاحبده و لطف تیغک فاله آواز	کوز کسمت هنر کاهی سر حد بخارایی
تیری بر مملکت قبل نوبه ایتلک تحیر	بولور اول کندی پنهان اولد بر کجی نیرایی

مبارک دای عسکر که کوزن کور اید اعدانک	در شنده کورسون اعیان صفاهان نورینای
قرب آل و ادبی صدیق و فاروق و رافض	علی اکبر است قوم ملک عجمه بر تبه آبی
نه عالم مریس سنگ خلوف کردی و دران	چکرسن نه در مریس چغوب تیغ بختی
ابر شمر هفت طبع بستم مدح و الا که	نه کوج مدوح اید ملک بودیم بر اعدا اعدی
خضی اول خندان اندازندم بنده فک	دخی بر پهلوی چکندر چکیم یاج
خداوندان اول استاد مضمون پرورد نظم	که پست نیدی کلوم قیمت لولوی لولای
شکت بستم کلید و خنجر مشت دست فک	بولوب در بسته کچ کوه مضمون و معنای
اگر رسد اید ندر سم کلک و مجوز نظم	عصای دست موسی بی دم نطق میسجای
نه قند نظم شیرین کبی سکر اول در حاصل	نه خام کبی کوردی کیم طوطی شکر خای
ویر طبع صفا بختیم کدر آینه آید	ایدر کلک در افشام چل ابر کز زای
فلک طبع کبی کوه کوه در زمانه کوه	نیچ بیده ایدر حاصل صفت بر در بختای
کوب بدستک سرور اید بر تابی حجابین	عجبر خاکه صالسه فلک عذر نریای
بجه الله قدر در بیلور بر ذات کاملین	نه لازم بر او کوب مدح ایلک بو نظم خرابی
و عایه بانو قورعوبانی شمره ای تقی	جناب حضرت حق در جایت بدستای
اول ذات شریفی حق تعالی اول آمده	مستی آینه هم که هر پنهانی و بیای
نریا ز غم ایدر سه همت مردان اول همده	او کچ فتح و اقبال و خلف ایلک سبک پای
مراد پادشاهی دزده اعدان الوب کینی	ینه دولته تشریف آینه صدر معینی

در ستایش نصوح پاشا

زهی نتیجه خیر مقدم است مراد	که قیدی لطف ظهردی جهانی خرم و داد
زهی طبعه فیض سعادت طالع	که اولدی مظهر اناری بنده و آزاد
زهی لطیفه عیبیه الهیس	که بودی انس و پری از ان اشراج
اجدی بختی نه روزگار نا کامان	که در تری آینه طالعده نقش مراد
زمانه کور مدیکی دولته ابر شری نول	ایدر سه فط صفا در و قوعن استعاب

اگر نجوم فلک صدر اکبر اوله تمام	دیر لسه هم دخی هر دونه رونق اعیاد
اولدر نه کیمسه بود کلی سعادت فایز	کورد نه کیمسه مناع کسده بود کساد
سود و مژده اید آسمان طربخانه	صدوی عیش و طرب درین نشاط آباد
اجدی کچ کیم کبی باب امن و مان	دکان مغسه دوندی در بجه بیداد
کورد سه شمدی کورد را نظام حالی صلو	به لور سه شمدی به لور اندام حریفی
فلک اندی کلاه بو شوقه عرشه	ملک اندی سپاسی ضمیمه اوراد
اولدی روی زر مهر عالم آرایه	رواج شهرت اچین سکه مبارکباد
بود کونه موهبه دن نا امید اید دنیا	قضا بود مرتبه لطفه و کدی هم مقاد
بود و بود که سبب معنوی کبی کم و بیش	برای کبیستکه مفهومی ایدم ایراد
مؤثر اولدی ستمید کال اهل و ملک	دما دم اید کبی آه و ناله و فزاید
کال مرعندن او مستندان	بد لطفی کوردی مناسب جناب و بباد
دیره زمانه اموری کف کفا بکنه	بر اهل مکتب کیم ایدر بود فزاید
دکل زمانه ده خود ماصدق بودک آو	او داور علم انداز ملک دانش و داد
محیط جد و کرم آفتاب شان شکوه	سهر حکم تصرف جهان در شد و سداد
لشاده بخت و قوی طالع و بخت اقبال	عجته ذات و ستوده صفات پلان
دیر معرکه پر داز و قهر مان صولت	شیر مملکت آرای آصف استعداد

وزیر اعظم و کرم نصوح پاشا کیم
بر اولدی کوبه کوی شوکتی بلور

بطانه صفدر عالم که برق تیغدن	ضو قندی خرم صبر و قرار اهل عناد
فزع تیغ جهان تابی وصف دشمن	فلوع مهر فیا کند و جد و سواد
او دکل همی دار بخت و طالع کاکا	ایدر سه هنر زمان و دلیله عزم جفا
او لور شکای عدو و بریدن دخی نصیر	کان بخت قورون خندان فخر کشار
چک سباه ملایک او کچ تیغ ظف	نردم سودر سه عدویه سمند و یونازاد

اورده نود و دو سیکر و کله رفتاره	نه صاعقه ایریشور کرد نه برق و نه باد	اوروی ذات شریفه کی بجد الله	بدر روز کار ده بر اهل دانش و نقاد
که اوله ناطقه سرعت و منزه کام عمل	ایر وی کند بد موجب آنچه غایب تعاد	نه همت ایلمیم عهدم او زده مدحله کد	نه آشنا قدرشک ایتدیک جهانده زیاده
او چندی تحت سلیمان کی همداده	چکیدی رسمنی بر تخته پاده به بهانه	رو امیدر بو طود کن سنک کی مدوح	قصیده طبع ایده عینده بنم کی استاد
موقوفه عرصه بهجاد نفی کرسنه	عدویه لهر شردی بر عجم ایدر ایقاد	اگر اولور سه اجارفت بودنه قدرتی	حقیقت او زده بیان ایدرین بر استاد
سادت اول شه عالینجا بجم جاهه	اولد و زیری بد کونه کزیده افلا	بنم اول کوهکی بی سون معنا کیم	نه صنعت اشدیم سیر ایدر کی فرهاد
دواج دین مبینده معادن و مقدم	امور شرع شریفه مقید و منقاد	اتردی شریفه یا باز تپسته سن الدن	ایر وی هم بو بهانله باشنی ازاد
کینه بخششی نقد ضارب خسرو	دو دوزده مصرفی باج و ضایع ملک قباد	وجوده کلیدی نظم کی کزیده خلف	عروس معنی به اندیشه اولی و اماند
سرای دولته شهر ملک چاروب	ضیام دفعته انجم فلک اوتاد	آغز بهاره حقیقی جواهر سخنم	چکیدی طالب اولند تمام اولجه قباد
نیم خنقی کزاد ایسه کلستانه	اولد و دی نکت ویدی کل و سخن برابر	اولد و دی بد لسه اگر فنی رنجه قلم	حیات بخش قیل آب و شنه جلوه
بولیری که مدد همت نشود و نما	دو شردی سطح سماراته سایه شمشاد	کودن ایدی کناری کهره عنبر و ن	مداد خامم که بجزه ایسه امداد
ویررسه کز نظهری نفی آب	نظاره کرم حبابله نرم اولور بد بود	که رنجه لایق کیف کلو می بر اشور	دینله طبیعه هم میفرودنی و هم قناد
اولد و سه که اثر لطفه ذریه آفت	ویرر منافع کیمیا یی دما	خط مسلسل شعله خامی کورسون	زیاده دلکشی و تیز اولدین ایدر یار
فدوغ را بنی باد ایسه مشبه نعل	کدر روی دانه دل مودی کور مادی	کند سلسله و لبران جیب و خطا	خونک غمزه خدبان خلق و نوداد
که اولسه مظهر فین ذرات و زانی	اولد و دی قابل اخذ حکم نهاده جاد	سه زانه اولدی دعا و مدبر رانی	ال آج دعایه ایدوب لطف حق استاد
نه جانی دانه که دمانده کیمه نلک دونه	منه که صحت جسم عیال ایدون نصفا	نته که سلطنت خنروان عالم اوله	بناد ملک و ملل حارس بود و عباد
نقاد حکمی او غایده کیم مراد ایسه	کال حسن اراده الف افتاد	ویرره وجد و شریفی و زارته درونی	اولد و سادتی حدود فزون و مری زیاده
ویر روی مامک بزل ایچی که کیمیم	ایر وی خدمت رنای شوقه زها	اوله نمانسته عشقول الهائی اشرا	سوره اشیکه بوزله اکابر و امجاد
بند مرتبه صد و منبر جم قدرا	ایامداد جهان نظام بی بنیاد	در مدح مرحوم وزیر اعظم نضوج پشا	
بحق صانع بکنا صنع قدر تیر	بد بارگاه معلو رواق سبع شاد	نه بدو فین جهانگیر و بدو نشاط عظیم	مک آچلیدی ویر کرد کاروب کیم
بکی احمد مختار و مجتبی که اودر	وجود انجم افد که علت ایجاد	ایر شردی عالمه یا مژده حیات ابد	به اولدی دهره بران مسنی تسلیم
که نقشه جرات ایدرین همان بومضا	بدنکته سیخ و ناکسته مراد فواد	نشاط زهره شفاف و درون سینه غم	ایده عقد کتای کند کردن بیم
قرین ایرسه فلک بر کبره محدوده	که اهل طبیعه عرض انقاف و داد	کرم سرباب فیضیه کون کی مشهور	ستم نقب عدلیله محتفی و عیدیم
اولجه مدح و ناسینه همرا یرب نظم	قدیم زمانه ده اعجاز نقطه بر آد	رجا مساعده مکر مثله مستغنی	هدس حصول مراد بر بر غرور و زعیم

جهان مفتح و دلکش جهانیان حرم	زمان شکفته زمین رشک بون نسیم
بر اهل دانش و ذوق اوله محض لطف	بد مشکلاتی نزه بر ایله نفریم
بد انبساطی بسط زمینه کیم و بر دی	بود در اصولی صرخه کیم ایدی تعلیم
بد و مدد کر چه بد کونه ترقه عالم	اولور وجوده حیرت نزل عقل سلیم
نیچون نرود ایدر درون حکمته بد	دقایق اهل اولون طبع ضرره و ذوق
بدونک حقیقتی ظاهر دلمی دنیا ده	قدسون تجاهلی ادب بخت و تنجیم
نیجه زمان ایدی عکینه دوزخ و بر	مقایب عادت ایدر غمندی روزگار
الذی الی زمان نصرتی شدی	ید مودت بخت خدا یگان کریم
او صدر کد کیه کتر که مد لیچون ایش	و جودی مظهر سر جلال رب رحیم
او صفر سه اراکه سایه تیغی	ایدر طوفانه سپر کبی آفتابی در نیم
منیر شیر صلابت هنر بر مردم حد	جهان نشان کیم پیشه فر مان حلیم
مدار صلیح ملای مشرق و مغرب	پناه سلطنت شهر یار هفت اقیم
سیر جواهره جهانیان آفتاب فسر	جهان نوکته شاهنشاه فلک دیهم

ستوده آصف دوران نضوج پاشا کیم
ایدر زمانه سلیمان قدر اکا نظم

دور شاه جهان کیم نه امر ایدر اولور	نصرت رضایه فرمان حکمه نسیم
سر بر دولته آسمان سرا پرده	سرای حشمته لوطان فضای حیریم
کدایه کینج دری سفق جاه و جلال	فقیر خالک دلی کیمای ناز و نفیم
اصل وظایف مودد کا مان و غنی	کیم لطایف خلیفه خنده روی و نیم
ایدر دی کدی زمینی شمامه عنبر	کرا بیه نزهت خلقی جهانیه نذر نسیم
بنای شمشیر کفی آفتابه دونه	کیم ایمنه مدحت رای منیری تریم
نرخ او مرتبه دانده کیم نکل و درینک	نشان نعلی ابدون حبیب خای و نیم
علو شایقی نظمیم ابدون محمدن	ایدر زمینی زمان اوسته قضا تقدیم

اولور دی بهر جهان و خان مجیم	کر اوله مظهر فیه هادی مکرمتی
جهان نه بدو ناز ایدر دی در نیم	دوشیدی سایه ابر عنایتی بحره
اولور قیامت دله جیبی معذرت و نیم	به فیض دستنی یاد ایتسه بر نشا خدای
ایدر دی نیر اعظم نجومه رشک عظیم	کر اوله لطف سواد قلمروی شبره
طوفان در فلق بر نشان و کینه بر نفیم	کتاب جا هغه نسبت جبریده افولک
ایر شسه کرم لطفیله خوف فاکیم	طوفانسه کد نف ترید روی بجه سم
اولور دی حضرت مسیحا نفی عظام نیم	دو نر دی بدنه پر ناب سر نونه هیاب
ایا محیط جهان ندم و نکریم	کیم ابر کفا کا مکار مجر دلا
عجبی ایله دعای انساب ندیم	جناب درک دانش پناه طبعیم
ادای مدحی ایدر دی جائله تقسیم	که به عمده اینک نونه سنج اندیشیم
نه کوششی ایدر کیمی هب بیلور خداییم	به شمدی خدمت وصف جلیل دانده
اولور او دمه دل و جان اسیر رنج الیم	قدسم او خدمنی بر دم حضور طبعیم
اولور خیالی دله ارتکاب شغل و نیم	نه سوزنی اولیه مضمون مدحی شمر
ایدر تخلی مضمونی سست نظری سقیم	کال نقص هنر دور او کد فکر اناک
بنم کبی سر خیل سخنوران فریم	یه ذم نقص هنر ایتیمک مناسیمی
و بر روی خاصیت اب حضرتی ما حیم	بنم که رنجه نشان اوله کلک سیم
دلم مکاشف سر کلام دلی کلیم	سوزم خلاصه مضمون معجز عیبی
زلزل طبعیه لب تشنه کد نر و نسیم	نهال خامه دل بسته سدره وطری
ایدر دی که هلالی فلک قلدور سیم	کد بر دی شبره رفتار عشق طبعیم
کلور اولور دی ملک خد ممتد باوریم	اشقه ننه پر معنی کلام اک
که ساحلده یقود ویت دست در نظمیم	او مجروح زن پر کدر در اندیشیم
دیار رومه کد کد کار بان هفت اقیم	قدیم ممالک غیری متاع نظمیم
عجبی محکم اولور سه کر اعتقاد حیم	کد رنجه مدی شکافی اند باوریم

که جزو لایق بی بد نصیبی	ایده و نیمی و هر نیمه سیم
قدسک بولونی و او در کرایستک	سوزا خنده و عای تمدنه تقیم
نکه مظهر الطاف ایدوب جهای خدا	دیده هایتی لطفه کفایت تقیم
دیده محالک روی زمینه عدلی	بر ایده و هری زمانده انبساط عیم
جهای عدله اوصافی کنت ایدر کندی	اوله مقام و زارتده دولتیه مقیم
در معجم و ذرا عظم مرادینا	
عزیزان ز مدتیج جویق خود نقش اولور	عشق دلفکاره اجل مهربان اولور
چشمک او زهرمان غضبنا کدر سنک	کیم خشمی زایل اولسه دخی بی مان اولور
کیم کوردی بویله هندو مست کین کشا	کیم بر خدنی آفت جان جهان اولور
منه کاندکله سیر ایدن اول بر وانی دیر	برون بود کلو تیر نیجه در کان اولور
عزیزان کورد و غنایله اولدر دو کین بی	طود مز کرمه راجی اکا همدان اولور
بوناز و بونگاه تفاضل که سنده وار	حضر اولسه عاشقک سیرتک جا اولور
سن بویله ناز و شیوه صابجه کدره	نرخ متاع و دود و دایطان اولور
یکسان ایسه یا نکرده سون سومین سنی	خدا بانه بومعامله دن جوق زبان اولور
راضی و کسه کربوک ناموس دلبری	عشاقه و برسه بویله اهات بمان اولور
هر نا محله رخصت نظاره یا ندن	بر کون و بر میس که محله کان اولور
دل بوهو ابله قضی تنک سینه ده	ماند مرغ بال شکسته طیان اولور
کیم کلشن رخنه و بره نغمه به فرار	تا اول زمانکه باغ جهان پر خزان اولور
خدا بیجه دام کره کیر زلفکی	بر حالت ایدر که قضی کشتا اولور
زلفکی باز نرسیده مار هم بخشم	کیم با سبان کینج نهان مبان اولور
یا خدوها شکار ایدر بی شاهباز در	دائم هدای صید ایله بی آشیان اولور
کاهی که خلفه خلفه طور در بیج و تابله	طفرای حکم پادشاه حسن و آن اولور
کاهی که رسته رسته بانو و برده کوبیا	جا و ج آسان ممالک ستان اولور

اول صفدر بکانه که تاب مهابتی	جوشن گذار نهامت و قهرمان اولور
اول صفدر زمانه که آب عدالتی	کلین فراز کلشن اسن و اما اولور
پاشای بی قرینه عالم که عالمه	احساسی بی نهایت و بی امتنان اولور
دستور کامکار و کبر و زه بخشنی	دخل هزار ساله اودیا و کان اولور
مقصود کائنات و مراد جہانیاں	
کیم آسانی قبله که اسن و جا اولور	
شمع جهان ساری و زارتک شعله سی	مشعل فروزا نجح خدا و دان اولور
ماه فلک سیر بر سعادتک بر توی	نور و صراغ بخت شه اختران اولور
رای منیری کیم فلک مهر دانسه	بر مهر ذره پر و دوشی آسمان اولور
کر ذره و کلو نوری ضیا و برسه عالمه	خود کشید ذره کبی نظرون نهان اولور
باد صبا که بوی کل با سنی ایدون	جرا بی نوایان ده بوستان اولور
بر شمس سنی بولسه اکر بوی خلقنک	عطار چهار سوی زمین و زمان اولور
عدلیک بر دیار پر آشوبه حکم ایدر	دزد و دهرای بر دقه کار بان اولور
کر و برسه اقتداری ضعیفانه تقویت	بشه صریف صله پیل دمان اولور
کر غنیمت همتی بار اولسه پرده سی	کشتی چابک فکله باد بان اولور
طبع خزان اولسه مرتبی مد وانی	دوقی فروز رنگ کل و اغوان اولور
دیده بیضیه آصف مجنبد کوبک	میدانه کرسه رسم صاحبقان اولور
تنها حقیقه تیغیله میدان کون کبی	خود کشید در که جیلوک آسمان اولور
شمسیری کل کل ایدر کی دم خالی فتنه	مجنبد و در که بر مکرهای کستان اولور
دلدر و بر می کورمه جنگل ایدر نیر	ارلد و خفون دشمن او جیزد و عا اولور
کویا که چشم شاهد رعنا ی نصرت	سزکان تیر و غمزه نا مهربان اولور
روشنی خاکه کوی صفت کله عدد	بای سمنی طونکه اکا صید جان اولور
اول آسمان شنا که هنگام بویه ده	هد نفی بر هله کد اکب فشان اولور

اول آتش چرخه که اولد خج که رو
چا بکلکی اول مرتبه کیم ظل را کبی
صفدر دوزج هجوم اید بکلک خیل و
صارصلد و غنچه زلزله محدود زمین
کرد سیه ده شعله شمشیر تابدار
او قدس هم قوس تضاد نشان ویر
اوج هداده تیغ چکا چان نیعدن
هر جمله ده هجوم و لیران نیزه دار
کیم تند بزه رای مسامان سر بسر
کاهی میان صیف و طور و کندی تیغ و
اولد من کیم سیاحت تعداد کشتگان
که عاصیان دوزج و دوزج بر اهل شهر
بیرون اید و دوزج اودم بجم دوزجی
ای اصف زمانه که هر رای ضایع
سخت اوصاف شکن که یازده متاقبل
تحریر روح و قدر نکات ستاینک
معنی که سلاک که هر مدحده بر لشکر
اول در کوشواره ناهیده ناز ایدر
کیم وصف ایدر سه ذات شریفان بکیم
حقانیم اونا دره پرور که هر سد زمر
طبع که باد جبهه مدحده و مبدم
هر کوه نفیس که اندون ظهور ایدر
کیم جمیع ایدر سه که هر مضمون قاصی

پیراننده کرد سیاهی و فغان اولور
پیره دوشنجه که مکان لومکا اولور
دهشت آسمان زمین پر فغان اولور
اشوب رنجیز قیامت عیان اولور
کودیا سحاب تیره ده برق جهان اولور
بیکان تیرایسه اجل ناکرمان اولور
اوز رعد و صاعقه ده کم کفان اولور
خیل غدویه اول قدر آفت رسان اولور
سورخ مادره ربای سنان اولور
کاهی میان شطاف صیف و غنچه اولور
بیرون حیطه سر طک بیان اولور
سیرایسه اول قیامتی کیم اولد عالم اولور
میدان محشر که ریاض جهان اولور
رکن اساس سلطنت جاوردان اولور
هر محقره و دایمی بر دستان اولور
نظم آموز دست و دل شاعران اولور
اندیشه کیم شاکله رطب اللسان اولور
بدتر جهان داند دل قدسیان اولور
روح کلامی قالب معنونه جان اولور
بر تحفه کبی الون الی ارمغان اولور
بر بحر خروشی لولی فشان اولور
آرایش خراب کون و مکان اولور
جمیع جواهر ایله کامران اولور

طبع که کیمسه بحث ایدر منظر ماکبی
طه تدی جراحی کوبه کوس شهر منم
حاسد چند دعه نظم ایسه نوله
کدر اعتقاد فاسدین ایتیم بدفد کیم
بر دزد نابکار معافی تراشی ایکن
خضم اتحاذ ایدن ملک اوتز زینی کوفین
انده لیافت اولد که بن لوف اوج بکیم
نفعی و عیاره باشند قود و عدلی کیم دعا
تا کیم فروغ جام زندان و آفتاب
دو سنون فکده ساعه اقبالی کوب کبی

اندیشه عالمنده تچان پهلوان اولور
ایشتم آئی کوننی مسودن کزان اولور
بر عین حیرت سحر و عیسی بیان اولور
دوبه نیجه مقابل شیر زبان اولور
یاران سوزید شاعر اولدر نکته دان اولور
ناموس شاعر نیجه کسر نشان اولور
کسوف بنم و ارایسه بر امتحان اولور
نظم آهونده عادت نظم آوردان اولور
درونق فزوز بنمده خاوران اولور
تا که دن که آه بنم جهان اولور

در مدح مرحوم وزیر اعظم حسین پاشا

زهی اقبال بخت کامران طالع ضم
پراپدی عالمی کلبانک کوس مژده و
بود کده نه فنجش اولد دل ناشاده کراوه
زمین فیض نشاط عدله معذور و نازیده
نه نوقت ایدر سه اسباب صفاد و در صبح
بودم بر اوز کومور بودید فرخنده زمانه
دم اول بهار و موسم نوز و سطرانی
سزوده اصف ویشانه فی ایدر وجود
معلوبایه دستور شهنشاه زمین کالوش
مرقی الهالی کامنجی معدن کس
کزیده مردم کامل بکانه داور عادل
جهاننادر عالیشان جهان کیده فرما

که اولد رفعت اسباب ذوق و شو قد عالم
که درنده اولدی غنقایی عالمده وجود غم
فلک بچانه هر با جهان عشرتدای جم
زمانه اروزای انتظام حالله ضم
فضا حسن تدارکله تدو فی ایتیم و هر دم
نیجه شاد اولسون عالم نیجه کام المستانم
زمان دولت و اقبال صدر کامران هم
سلیمان و سپاه و تخت و ملک و قدر جانم
وکیل رای پر نوری فکده نیر اعظم
نظام الملک عهد آرایش معموده عالم
کشاده روی و نازک دل نیجه نافع غم
جهان بان فلک ایدان وزیر اعظم و اکرم

حسین اسم علی سیرت خدیو عالم آراییم

نشاط عهد عدلیله جهان سودا دلور مایم

تعالی الله ذی یاشای ملک ارای جنله
عدالت پیشه دستقد مکریم نیم جنابند
هدای ابر فیضیه بهار معدن شاداب
جهان شوکت و جاهینه ملک لعل طاعتی
فروغ آفتاب رای عالمگیری نیم اولدر
دوشیدی عالم انوشه به بر ذره نوری
کدر چکن دی هرگز روزگار انفسونند
بری بیرینه کیدی قنقه خوقون ومانده
صبار مجره کردان اولدی بوی خنقید
دربیری لطف طبعی تربیت کر ابر نوزده
یم جود نون ایسه مایه کر ابر زمستانی
نسیم هینله کر نفع ایته بر دمه
سودا دلر قنقه کویا قهرمان جمله کسرد
نرین بار خنق اولور اول دلل سیرغ خنق
اور کلوجیت و جا کدر کر سر غلور دیان
نهاد جلوه کنده شوخی طبع صبا مضمر
کیمی طاموس و غنادر کیمی نرزه از درها
ناز و در در عنقا اول برق عیندر
دم جو نوزده کاهی کر اولوب تدا بهرین
هدای جنبین باد ایسم کاهی خیالده
بود کلوتنه این و فتادی اما جلوه لایر

که لویقند دینسه هم نظام الملک هم رسم
رواد اولسه کر سر هک و دور باقیقاریم
نیچ خامه رحیمه زده صفدری مع
زمان دولت و عمرینه دوران بقا منضم
فروزان شیخ باغ و دومان عالم و آدم
کودینوردی دله ناز و درون معنی بهم
طوبیدی دامن اقبالنی کر آسمان حکم
صبا دت صانعه نیم کیسوی خوبای اولوریم
نوفز دی نرکت کیسوی یاره آدوی شم
بهشت آباد ایدردی دوزخی بر فزده شبنم
بردی خا خنق از دوزخ کشف بیرینه دریم
کردن کوهسا اولور دی سر تا سراییم
که میدان کیر و ب جولا ایدر صر صلاور عالم
که اولمش عالم فطره سهم الفیضه توام
نسیم آساکذا ایدر سه پایینه طوقنم
سودا بیکرزه روح برق و صاعقه مدغم
ایر نجه کاهی بر ناب بند و جلوه سن دریم
کایرینور نههای منزله جبریدن اقدم
هدای جنبین جهان اولور بونیکو عکاریم
دیر دنیا به لرزه اضطراب بجاییشیم
که دلبر کبی طرز و علورینه مفتون اولوریم

صانودر

صاف نور ناز پرور بر صمد ر کیم خرام اید
اورموزون بیکر اول طرز خرام اول جلوه ناز
خرام و لکنه حالاک اولور معنا سهای قدر
وزیرا کافا صفا و صا صبقان صدرا
نه ممکن و نشانه اعتقاد مجی از ایتلج
عزیز عرض خلوص و بذل مقدور ایتیم و جبه
بنده عجز و ارادت اتم لیلیک شوقون
خیال فخر و صاف فکله بر مجوعه در خاطر
خیال مدعی شوقون استفسار ایدیم
صبر بر خامه کویا اینجه شوق مدحلا
هدای شوق مدحدر بنی کویا ایدر جبه
اینجه سوز سید بند اول پرده کیم شاعر صابندر
نه مقدارین بیلور نه قدر کفاری عجب باطل
مناع کاسدی حسن قبول طبع ناچسبان
یکانه شاعر سحر آفرین و در ستا خانه
محصل بوبله بر ابد فریب روزگار اولور
تمام اولدی سخن طومر و عماره بانگای
مرو و ده ایدر تا کیم فلک بیلر بیده جبه
سعاد تو نرف و بروب سریر دولته هر کون
اوله تا هشردون تدبیر رای بر صوابید

خداوند ابدون اولمش پریشان طرز در بریم
اوریمین ساقی و شکبیل بال و دام اول کاکیم
کدر نجه حسن زقارین اولور لر نشوده ده منم
ایا لشکر کشی و کشور کنشای اعدل و اکرم
اکر درج ایسم بر نکتده ده بر معنی صلام
اولور حق اوزده مدحدر زبان ناطقه ایسم
خلوصم بدون اوزد کیم نجه تحقیق ایسم بلم
هدای حسن اخلاق فکله بر کلا در سینم
دیر موجود اولور معنای شکرانه مقدم
صفا سندن اولور کویا به فکله سر سم
دم اودمزدیم شوقون کویا ایدر معنی میریم
منطق پر داز معنی بر مزور ترن لایفهم
سبحا کندر اما خدر جمال ایله ندام
خیال فاسدی دوشیده معنایه ناخیم
مقدد باوه فتوحون اهل بخنک اعلم
عجب خلق ایمنی حفاضه ای اعلم و حکم
رعای دولت و اقبالیدر شمع نیکو انرم
دونه اهل دلال قطب مرادی اوزیره بندیم
عبد الله عبادت اصری تحصیل ایدر هر دم
بنای سلطنت حکم اساسی ملک مستحکم

در مع رسوم و ذریع عظم خسر و پاشا

افزین ای علم افزاخته سر دایر
فتح خیر اوله ای ایشدر کیمه
صفا رفقه کشا صف شوقون
دور بازو ایدر بر بد معصاری نسخیه

بارك الله زهي دولت فتح و نصرت	لوحش انس زهي عاطفت جي و قدیر
مغفل که حفظ طهری جهانی او قدر	جنه ارواح ملک ببرین اینی تشبیر
باشکلی کوش اینیچک سوره فتح جبریل	ایدی خفته اید الباس دعا و تعبیر
خیره و ریت اندیشه پاکان نه عجب	در شمس تدبیر که البته موافق تقدیر
بر سوره بود قدر خدمت کیم قادر در	فکر اولسه بدیده مات اولر اهل یت
اثر عدل و مکافات عدالت در بود	بود قدر اینی اولور حق بود که حکم نایب
بودی فتح اینه نه ایرانی قدر نه توراتی	عم به ابدان الله تعالی و نصیر
بود عدالت بد اقبال بند اینه سکا	اعتقاد بود که هیچ اولیه بفتح عسیر
س همان جمله امور نه عدالت ابد	غیر مشکلی اولون سا که اولر ایدر
اولد فرقه ارباب دله لطف اینه	اشیا قسمی اولد رده اینه تا خیر
اشیا لطفی زیر او ندر بر رده	اهل دل بدیده ایدر مدعی اقا خیر
فرمان و زرافه شکی قطع کشتا	مرد میدان و غاصد و حیدر شمشیر
عالم همنه فرمانده خدو کزید کرم	مرکز عدلته آصف جمشید سیر
دوای عادل و عالی مقرر دیکان زهار	صفر بر دل و دلا که و صفا صبر
<div>صدر پر ویز چشم حضرت خضر و باشا</div> <div>که صد بده بولم از آنکه مانند و نظیر</div>	
بادش که کبه دستور مکرم که اکا	بر اندر همنه قدر اینه دغانه نوقیر
کامکار عظمت کتر عالی همت	که کویور کف جوده جهان شفی حقیر
او جهان بان معظم که فلاح دور ایدر	کودمدی عدل پیرانه بر بود و وزیر
طریق فرمائی ایدر کردن قته مغفل	مطراحی اینه بای ستم در رنجیر
چشم فتح و نظره کرد و کای سمره	کیمیای که مه خال جنبای اکبر
فکری استاد کهن ساله عقل اول	رای فرزند کرامی که صبح اخیر
قدری اولد تبه عالی که دوا و اولسه	صم دولته بالها فرشی حصیر

اولسه فرمائی دوان ملک حسن و نکی	ایده منظره و بدول عشاق اسیر
عدلی که ناطق اصدال و دوام اولسه	الدر آه و بره را به کی و دوشه شبر
حفظی که استساید قطرات عرفی	دو کی زبور زوین کله شمع منیر
بوده منکبت کذار بهار خلقت	واحد بار صبا اینه پر مشک و عیر
کندی رستم صانه سن اشق عفا بود	زیر دانه او صحرانک سیاره سیر
بارک انرا و جهانرود زمین بهیا کیم	بار و فتاری ایدر صحرانک ایدر
ایده مذکورون سر عتده خدنگ رستم	جرج رسته کمان اولسه هلاقی زهد
و اقیاس ایدر سبک و لکنی کیم مندر	ایسه را کی که فصد شکار نجبر
زور بازو نه میان زمان اولسه یت	پس پاینده دوشه سایه کبیانه نیکو یت
بال آیدر او جمعه مانند براق جنت	ایته در شکیلی بر لوح رخام نقیر
سرور نامور آصف عالی کهر	ای علی کوبه صاحب کرم عالمگیر
اولسم که غم و هدیه پریشان خاطر	مدعی بودی ایدر دی زبان نقیر
بود پر نشا غنله نظمه نیجه جرق ایدر	نذر اندیشه می معقولا انشم تقدیر
باعث کینه نذر اهل کاله بلم	دعا سذن اولیم فلک آه خنیر
طوبائی سعیمی تنید همنه ایدر	ایندی هیچ جفا اینه در بر دم نقیر
و کتودم همنه در لکله سخن دلی بن	مکن اولدی اگر حکم قضای نقیر
در سن مهر جهان نایب و کشم نایب	اولیچن ذات شریف کبی نقاد بهیر
ال بن مصطفی خام مدحک الوه	نقدرا و لشن اینه محنت زنک پذیر
بر جود و یرین اینه اندیشه مکم	ایده شمع سی و یر و خدو زبیری صبر
اعتماد ایتد ایلک ایدر کم دعا یر	اقدارم ایدر بن فن سخنده تقدیر
بنم اول ناطق اندیشه که سمسار قضا	ایده در قیمت عقد در نظم تقدیر
نه بلور قدری ارباب معانی و بیان	سوز می عارف با ساد ایدر انقی نقیر
بوالعجب شاعر قدسی نفس حق کیم	فکر معنی ده نه هدیه بلور بن نه تر و یر

فرز ابد کوبه طبع اینه خاقان	چاک و بر رجه پاکیزه مه سمان و ظهیر
طش معنی به فیض نفسم باد بهار	چمنان خیاله قلم ابر مطهر
عرض حالی قد دعا و مدبر دای تقی	از اولور قیمتی زبیر سوزک اولجه کیر
تا که سردار جهانگیر سپاه انجم	ایله عالمی بر کونده سراپا تسخیر
صدر دولته سادتمه سرافراز اولهم	ایده و شمعندی زهرا الهی تحفیر
اسک اولمایه اگر دشمن بد بخندت	سایه پر همایر بته زخم شمشیر
در معراج مرحوم وزیر اعظم خسرو پاشا	
حمد لله که سادتمه وزیر اعظم	عافیت بد لای بنه اولدی مالک خرم
صحتی عالمه بر عبد مسرت اولدی	کلدی آجیدی جهان قالدی بر سینه دغم
آری شوقیه کلاهین فلکه مهره ما	قدسیان ایدی تسبیح سبائی منظم
بر صفا بد لای بد مزده بنه جهانگیر	دل ارباب غم اولدوسه طر حنا غم
دهرده بد بخندین مزده اولور دای	نیجه حفظ ایتسون الهی سوزک آدم
بد لای دیوان همایون بنه تازه رونق	اولدی ارکان سعادت بنه شاد و فرخ
ایندی دولت بنه اولکی مقامده قرار	بصدی چون دولته صدر معلویه قدم
او بد لای فتنه جهان اولدی بنه آسود	آن قدری که باشی قالدیه با جبع ستم
حبذا کوبه طالع آل عثمان	دیگری دولتی تا کثرت عرشه علم
بوده دستور جهان بنانه کیم اولدی مالک	که وزیر اولد ولید اولد فلو طون اولهم
نه سلیمان نصیب اولدی نه اسکندر بود	که وزیر اوله بر آصف صاحب خانم
او خداوند هفت پرور جنگ آور کیم	مخضو دولته تربیت تیغ و قلم
او بکانه سیه انداز ظف باور کیم	جند ارواح ملوک و اراکاخیل و حشم
صفر معرکه پر داز زبان دولت	دار مملکت آری پسندیده شبنم
آسمان عظمت عالم جود و همت	جو سواج کرم ابر که پاشا هم
کامکار و زرا قبله جاه فضا	دستگیر فقا داد پناه عالم

مهدی دور زمان حضرت خسرو پاشا	صدراعظم اولکیزده خلف آدم کیم
که عدالته نظیر اولان اکا بر آدم	کشور ادای کیم بینه که بدید پاشا
فرز ابد ذات شریفه صنادید ام	کلمه مشور دخی دیبا به نظیری بلک
صدور دیوانه شرف و برمدی بدین اقم	حق مبارک ایده شاهنشاه دواهل
کلمه جک و ارایسه الله تعالی اعلم	حق کامل دلی پاک اینه سینه سی صا
بدیده اولسه اولچین آشته وزیر اعظم	سوزدی شنب نسخه اسرار قضا
حکمی جاری سوزی سوزی سوزی سوزی	فیض رشق قلمی مایه اکبر مراد
دلی ارباب سراپه ده غنیه محرم	رنگ ابدی جا همنه دیوانه جقچه
بدل دست کرمی ما حاصل معنی دیم	پیک اقبالی ایده فتح و ظفر دیر
باشی اگر نیفته میدان کیر بجه ستم	کشور چینه دوز روی زمین سرتا
نکته خفنی ایده بار صبا دم بر دم	دور که دولتی کیم کعبه اهل و لدر
شاهد خفنی نه دم اولسه بر پشایر دم	خزف تفضیه دیار عدم جان انزی
اولسه لایق بر جبریل کا جارب صم	شکسته معدنی فتنه بی زنجیره چند
دویمدی همه بر صولته شاه عجم	کیمسه اولدی زمانه مشفق اعدال
خال و خط اوزره و کل سلسله غم دغم	اولسه که خاصیت حفظی جهان ساری
ذلف شمشادی صبا ایتمه کاهی دم	حکمی راسته تقیید مذاق و مشرب
مردم دیده خورشید اولور دای شبنم	صدر آصف مشا صفر صاحب رو
جام جشید قدر نشود و بر ر شخه سم	قاصدم هر نه دیم وصف جمیلده سنک
ای هماسایه خدایانده هایون مقدم	نقد و دعوی نظم ابد ایسم ز عجمه
شاعرم کچه عقبه خدش آمد بلع	اعتقاد بجه ادا ابد م بنیه سم
اولور دای شریفه کلچیه مدغم	وصف ذانک نیجه ممکن بنه اولش غم
معدن تقصیری معذور طوفان طاکرم	
بر نقده نیجه پیک معنی غبی مدغم	

ماصلی چیز امانه دکل اوصافک	المسود بوق بره بر شاعر الهی قلم
ملک اولدی اگر مدعی حق اودوده ادا	بن ایدوم بنه بانا طقه اندیشم
کشف اولور کوشه چشمید با قجه ز	طبعه لوح معایزه کی داز بهرم
بنم اول شاعر سحر آور معجز دم نیم	رشتک ایدر لر سوزم نادور سنجاکم
سخن سحرین و قلم جوب کلیم	نظم معجز دم نطق مسیح مسم
نور فیض آتش موسی کی دله روشن	بر حق جوده جان کی سوزنده مدغم
دیر کردن رشی خام نه تماشا در بو	چشمه آب حیات اول دهان انعم
صوفی نقیبی لعل اولیده متا اوف	بر حق جوده جان کی سوزنده مدغم
بنه سحر اولدی کوردی دایمی کیمسه	بر قدم کی بر شمع دلشوب صسم
سوز تمام اولدی لازم بودکاف ای نفی	سکاشم کبر صدقینه دعاور انعم
ناکه احطام عناصره وجود انسان	گاه صحنه اولوب گاه جگر رنج رالم
دائما دولت و عزت کجه ایامی	اول صحنه سلامنده وجودی هدم
عرض روی نیم فتح ایدی ایسه دولت	ایبه مملکت رومه عزاسفای ده ضم

در ستایش پیام پاشا

فلک استر سه دخی مرتبه والدی	ایسون دور که پاشایه جیبین و سایای
نیجه در کاه جناب هم کعبه جا	که ایدر پایه ده تا که سی ایله عیادی
در که بار که صدر جهانیم اورتر	سایه سی کعبه کی چرخه سید ریای
در دست در جهان بنان سندر شایم	کوسر شاهده کعبه دارای
فیلسوف و زرا تا فی اعقل اول	مردم چشم جهان بین دل دانای
رونی سلطنت مملکت هفت اقلیم	های دین علم افراز جهان آری

صدر روشن دل مه کعبه پیام پاشا	
که ایدر دولتی بر دمه غنی دنیای	
او یکانه هز اندوز رعایا پرور	که بد واریده سلسله اکایستای

خلف عقل مجر که دواور ایسته	جوده مدینه لؤلوی سخن لادوی
دوندور چرخ مراد بجه حکم عقلی	سوره نذر اوقیدر همه ارباب رای
دولتی عالمه پیرایه آبادای	صحتی آومه سرمایه روح افزای
اولسه کد فیض نم مشرب دنیا پرور	لوله کوشه ایدر کردن اثر های
کرد باد غضبی ایسته زمینه غوطه	مصره لعلی یار ایسته فلک پیرای
چاه بابل کی بره کجور کساری	ابر طوفان کی چرخه جفر دریای
بهره یاب اولسه صبا نکت فلقن اید	طلعه ریزه ملک اوغزار دخی صغای
اوغز سه مملکت چینه اگر شرمند	دله حبس ایدر دی نافه دم بدیای
سبن خلقته بکدر دیرایم طر د یار	مشکین اولسه اگر سایه غنبر سای
اولسه بد نخی ماهیتی کر نامیده	کیمسه کور مزوی دخی روی کل غنای
وصف تمکینی بیک بیده ایدر دی آف	دیدم کرم برده طر بری قلم لعلجای
خدا به وارنده فله برده بختی بر دم	آفتاب اولمش کلام دملک جینای
اولدی ناظم قانون امور دولت	طونری اوازه عدلی اوقدر دنیای
کایده منغزه تا تار تار خدایان	ملک جان و دل عاشقده دخی یغای
ای جهاندار دور اندک نشا لطفک	هضم ایدی کون اعلای کون ادنا
ماه ندر صحنه فلک یوز سوره لی دور کلم	کوسر چرخ کلک کوشه استغنائی
وامن لطفک ابر شسته بنده دستم	دور کا وایله دخی ایتم ایدم غوغای
سحر ایدر دم اوقدر وصف جمیلده تا	کوسر دم فله بنده بیضای
سحر ایدر سحره بوبو که ادا ایدم	لوح آینه مدعده اولون معنائی
بلورین عجزی اندیشه ملک بنده یم	یکدم طبع هوسنان دول شیدای
هر بری تا اوقدر مدعده مفتون المثنی	خدا به وارنده کور الله قلم کوبای
نیلون رابض اندیشه نیجه ضعیف	دغش طبع کی بر دس جابک پای
شوقی وار وادی معنایه نکایه برز	نذر کوسر سه منان قلمه ارفخای

ما جزم خد و معنی این اوصافند	باری تحقیق ابدیت داعیه معنای
وقت طبعی مدخله اوله عجمی کور	بیه سن ناله امیش شعبه مولای
بنم اول چهره کشامانی نقیض خیال	که اید عقلی سواد قسم سوادای
کور شه که شاهد مفهوم دوشده بخند	زلف پرتابه دلبسته کور لیدای
بن ارجشید طبعخانه فیض که مدام	خسروانی خم ایله نوش ایدورین صریح
کوردی ساقی ازل رطل کران بزم	سنگون ایدی بونه دفع مینای
فته مخلوق اوله کی کور می چشم ایام	طبع شوخم کبی بر ساحه بی پروای
قالسه که پر شاهین خیالنده بحال	تا اندیشه ایله دام حکم غنقای
عرق اوله رکوت و مکان آب حیات	الودعجه اوله کلک سخن بالایی
نازه لاله کبی داغ درون فلکی	ایلدیجه قسم نغمه نوبدای
کیمه اظهار ایدره بن سبایی اما	خدا به دارد دجه مکر دوشده درم
کیمی اشها ایدره بن ایدورم عوایه	ایندرم سحر و سحر مکر عیسایی
باشنه صدقیه دعا ایتمک نفی بجه بر	دعوی معرفت و لوف سخن پیرای
تا که بر آصف زیثانه سیمان زمان	مهری نسیم ایدره ضبط ایتمک بی دنیا
صدور و ولده سعادتله سرفراز اولم	صدقه تهری نئون ایدره ساعدای
کونی کونون بک اوله در لکله صحنه	بیلیه هیچ مزر فکر عم فردای
در شرب در مع مصطفی پنا، انشیر بیکره لو	
ذهی سمند ملویم که حسن رفتاری	اونوندر دل عشاقه جلوه باری
تمام کوستر ایدرجه نازله جلوه	اصول طرز بتان طراز فرخاری
اولوروی خلق جهان سزناه رزی	کراولسه بر صم و لرباده اطواری
نظاره غمزه خدوبان کبی بخش ایدر	ضام دلکشنه دل ویرن رفتاری
فتاده سراهی براق فردوسی	اسیر دام نظاهی غزال تاناری
اودکلو دلکش و مضبوط در شمای کیم	ایدر کدر بنجه سراسیمه عقل عیاری

نقدور ایسه که کوه و لوراس	دم فزاده اکلوروی عاشق زاری
مردای اوزره خیالنده سیرایی شکل	شکال ایدوروی اکا بلده زلف دلاری
جیبی کیم سحر و زعبه سرعندر	سوادیر جم مشکینی دوشن تازی
نسیم غنچه کشایی سیری بر دمه	آجر شکفته دل ایدر بنجه دل افکاری
به دکلوشوخ و ملویم ضام ایکن کاهی	نقدور بالله اگر ایسه نذر رفتاری
عبار بابی ویر باد صرصره تمکین	هدای جنبشی صرصره نهاد کهراری
ایدر شتایی فجل آب و آنتی اولسه	رو نشیب و فزاده چیده و جادای
لمت خامه کبی عالم تحسیده	مسلم اولسه اکا طریق رهوارای
ایدر دی حدق رفتارندی پیوسته	سپهر معنی یه کرد زمین انشاری
چکیدری صورتی لوح آفتابه اگر	صدور نظار و رواق سپهر ز نظاری
اودکلو سرعنه طی ایدور می عالمی کیم	رو شرمند ایدی زمینه ظلول انجاری
غبارینه ایدره مشهور اندیشه	نظکلو دغش خیاله ویرور مشواری
ملکه بال و پر ایدر براق کبی اکا	سفر و مدح و ذیر مسوده کرداری
اوشهور نهتمی شکره زیثا نسیم	رواد اولسه اگر تهرمان سخدارای
اوجو کتر شکرشون که لا بقدر	باز لسه لوح دله داستان بیکاری
اوقته بند ممالک کشاکش لطف خدا	مستحی امیش آله هر امر و شواری
کزیده داد و دیدن عدل فاروقی	بطانه صفر و میدان رزم کزاری
ولی لغت ارباب دانش و ادراک	روا جنبشی متاع دکان هشیارای
قدام طیف ترکیب عالم و آدم	خلوصه انشیر صانع قدرت باری
سخن شنای در کم جنبه مصطفی پنا	
که شمدی کوه نظار اودر غیری	
خدید اعظم اوصاحب نصیر عالم	که منحصر در اکا مسند نو کاری
جهان پناه عدالت که صدقه تهری	ایدر شکره سرجم مردم آزاری

ضمیر جوهری کل کی صاف از علای	ز لول چشمه دل کی پاك كفناری
و حقی مشرب حرم طو تر دل حفزی	نسیم خلقی اید ز نره روح عطاری
شعاع مخن سینه خیال او صافی	جلوی آینه نور دیده دیداری
شکفته غمزه سرمست بختی کیم اولدر	نکشاده ترکس باغ بهشت بیداری
که ایسته گوشه چشمبده روزگار نظر	ایرودی عالمی خدای غارون عاری
زمان معدنزه کیسند چفته مز	نرگلو فتنه نك اولورسه کرم بازاری
مگر که جذب ایده عاشق نظام حسرتکه	خندك ترکش ناز و تعاض یاری
که اولسه جرج و قادره جلوه کوه خود	اولور دی کوه کران ذره سبجاری
بولیدی فیض نم جو دین ابر نیسانی	ایرودی غرق جواهر محبت زهاری
کرم نغار خدیو اهنه و راصد را	ایا کرام دو کونك بکانه سالوری
صفای خاطر اولیدی کوریدک صافی	بره کچه کوده بم جرج و دود و غداری
که نه صفا قودی خاطر ده نه صفای بکل	بر بکله فالیدی خاطر ده مسرف اناری
نه چاره دور ایده لی روزگار و پرورد	همیشه بویله در اهل دلک سروری
کیمکله سوشلم یا کیمکله جنگ ایده لم	خدا بیلور که ندو بونزه حکمت باری
همان قضایه رضاد بر بیا بده چاره	قبل ایدر سه خدا رضای ناچاری
دعایه باشله قد تقصیل حالی ای نفی	قصیده نمایه ایرودی اورانغه کفاری
کیم سیکش ورز دکاب ایله تا کیم	ایده نظام و جلال جرج رفتاری
سخت بختی چکه دیران دو لسته	سعاد بکله سوار اوله فرمان واری

در مدح قائم مقام کورچی محمد بش

بنم اول نادره که شاعر معنی بردار	در شک ایدر مرتبه شعریه سحر و عجاز
فیض بختی اولسه که وضع سخنیم	قصه پر دار معانی صور پرده راز
نوف تقیریم ایله خاطر مضمون حرم	حسن تقیریم ایله شاهد معنی طراز
شیوه نقشه ارباب فصاحت نفون	نقشه حکمه قانون بلوغت دسان

طبع بدوش کهرم آینه صدف چین	بکشد سختم و شک عروسان طراز
بولدی زینت او قدر صله بد فکیم	که اطا طالب اولور استن سبب عجزان
اولدی نازک سختم محشم و عرفین	نوله و شک ایلمه روم عراق و شیران
عما ایدر المغه چنگانه ندر فکلی	صید اینجون ایلیه شهریار خیال پر داز
نیچه صیاد سخن و ارایسه دورمه	بر میدویم شکار المده باز و شهبان
رفش اندیشه م که باشم جولو جبهه	اوج افدول معانی به غبار تک و تاز
بیت نظمکله شرف بولدی زمین ار	نته کیم کعبه ایله خطه اقصیم عجزان
ایرودین دعوی تزویری خصله بطل	ایسم عجت مضمون کلوم ابران
کلمدی داعی بنم کی جهان نظمه	دوره آغاز ایدر لی نه فکله و نره
نخته سنج سخن آرا و معانی پرورد	قطعه پیر و غزل کوی قصیده پردان
با اینجون وصف ایدوب اولمایه زبانم	اوشه نناه دیار کرمه و جی طراز
اوله مندها سایه که استعدادی	ایلمش دافق واذعان و کمالی اصران
ماه هر افندو انجم خشم جرج سریر	صد روی پرورد و خشم افق و احسان

معدن کیشی و کرم پشته محمد یاشا
دوق افروز و شیر خنقی سیر اعران

آسمان یایه خداوند جبرائیم بر اندر	ایلمه که فکله المهنی پای انداز
سیرتی صورت الطاف خدا به معنی	خاطری خازن اسرار قضایه همدان
اول دولتی ایام زواله انجام	غایت همی دوران کماله آغاز
دیزه چین فنی سفره کنای هست	استوی کرمی دید شلم پرورد آن
نزهت کشتی اخلاق نسیم کلین	برق ابر غنیمی صاعقه کوه کداز
خطه جا هیدر اول کشتور بی پایا کیم	ایسته راندن اگر ملک جهانی افزان
بر مهندس بنه فرق آینه من نقهانی	نه قدر فن ساخته اولور سه مختان
حکمی بر مرتبه کیم سسته دور زده	آشیان طرمنه ده شاهین کبوتران باز

اگر نه بیند اگر عالم بالا به خیر	زهر برشته سیج اولد و بر شمشیر
عدلی که محبت کند حسن اولسه و حق	چشم محمد بنان چکری ایدی ساغر ناز
صانع شمع سیر که دین خود نشیند	لیم اولد و آنک ایله هر طرفه تاب انداز
هر سو دهر طالع ایتمک آب ذریله	دسته رای منبذون الورط جودان
اصفا بحر کف که هر کردون صدقا	ای نیکو کار ملک خالق حکام بر دوز
مدحی بویله می ایدوم اگر خاطره	اولسه آتش سوزان غم اندیشه کداز
آه الذن فلک کسست قرار و عذر	ایتمدی بخت ایله ایدوکی دعای انجا
بنی بریده اسیر ایدیکه فریاد ایتم	لیمه دن حاله شفقته ایتمم آواز
بر دلا بد که بویله بدنه قدر سخن	انده اشراف و اهالی به حق اولش بافر
اعتبار ایتسه ده نظم اهنه انداز اید	اعتبار متشابه نه حقیقت نه بجاز
کامیاب اولسه بر شاعر عالی مشرب	کامیابی اوله نیجه سفله نه از بجاز
شمع نظره فلک فریاده افر قنده	صبر ایدوب ایتمیه پروانه هفت پرواز
و کلز لیمه نیاز ایلمیخه طمتم	ایتمی نغمه لرن مطرب خام ترهان
لفظک اولسه تحمل ایدو مزوم بودم	اختیار ایدوبم بر سفر دور و دوز
حال معلوم شریفک اولمچی سوطانم	ایتمه تقی نوله غزیه کلوم ایکن
ایردی سوز غایبه شمع کبر و تقویم	ایده لم صدق و نیازیه دعایه آغاز
تاکه در سخن نادره سخنان جهان	ایده پیرایه مدوح ثنائی نواز
صدور دوزخ مربی اوله اهل نظره	ایتمیه مکمل اندکی محتاج نیاز
کوهر ذلک اوله افر جرخه زید	مدق عمرک اوله دامن ابایه طراز
در مع مرصوم خواب زاده فیضی عزیزی اوقی	
ذهبی سر فلک آستان سدره ستون	کدر طبع و وصفی کور سه بهشت اولدو نقود
نذر او قصه معنی کنار در دیده	که عکس قبه سی و لیلی نظیره کردون
اولدو روی نه طبی آسمانه بر سر پیش	و در نیجه اولسه کراچی ایتمه عکس کون

دردن قبه سی اوج فلک کبی روشن	سردن صفا سی قبه بنان کبی موزون
فروغ شمع طاق سپهره نذر بصیر	غبار در کبی خود نشید و ماهه کل عین
بنده او مرتبه کیم سقف آسمانک اولدو	اساس طاقه نسبت تفاوتی دون
ایردی فرج اساسینه صرف ای معمار	لقابت ایلمه نقد ضایع قادون
عجبی اولسه عالمه مثل و مانند	قصیده ده برار لور بیت نادر المضمون
اوطرح و وضع غریب اولد نقوش رنگارنگ	او حوض پاک و لطیف اولد و خام نازک
حیرت کشتی دار انوار ایکن جانانه	قوسهای تماشا سی دله صبر و کون
او دلو وضع و بهجت فزاکه بروم اگر	ایچسه فیض نسیمه بر دل محزون
اولدو دی غنچه کل کبی تاقیاندون	کشاده چهره و خندان لب شفته و رون
هوای نرگس جان کبی روح مزوج	فضای خلوت دل کبی فیض مشون
تضج ایتمک صحن ریاضی رضوان	کلیجه اولسه حسن و ضایع مازون
بهاری رخسار ایچون قدردی باغبان	هزار عذریله مفتاح جنتی مرهون
انفکله و محبت سیر اولسه قالدون وید	مک که صاحبک لطفه اوله مقدون
او کامکار فلک مسند فرشته شیم	که لطف طبعنه کربان اولدو نقود
او کیم کتابه جلد کتاب دانشی در	خصوصه سخن بوعلی و افلاطون
او کیم مقدمه اجر زهد و طاعتید	نیجه ورق ابن ادهم و ذوالنون
پناه شرع بهیمبر مربی امت	محل عاطفت و لطف خالق بیخون
کره کشای امور مصالح جمهور	قلوه بند رقاب شریعت و قانون
عزیز اوقی او صدر یطافه عالم	
که و بر منی که خدا علم و فضل روزن	
خدیو صدر معاد مکله فخر رفعتون	علو ذری ذوق ایلم فلک کبی دون
ستوده راست رو راه دین که خوفون	که مخالفت ایتمد و عافه دادون
فلک ره قدمه بساط پای انداز	زمین هم که منزه جریه مسکون

صفای صحبت خاصیه در سیاحت	جمال شاهد راینه عقل کل مجنون
سوزنده نکته لفظی نادر معنی	دلنده کج معانی جواهر محزون
زمان لطیفه خلقیه و مبهم خرم	جهان وظیفه جود بیه سر بسر محزون
سیم خلقی گذار ابله سه جهان اولور	کسار قیمت مشکید خلق جبین مبزون
اولور دی بلکه خیرار مسئله اولور	شیمی جانب اقلیم رومه راهمون
سرایت ابله نطقی طبیعت ناره	ویردی خاصیت سیرکشی کانون
کراولسه قوت بازوی قهری صبر صوره	ایرودی قله کساری مست ایله هاون
کراولسه همتی امداد عاجزان جهان	صریف دیو سیمان اولور دی مور و بون
صروف جاهلی شوق اینسه کلک قدر اولور	کسته دایره آسمان نمونه نون
سخن پناه خدیو اهر و راصد را	ایام هندس مشکل کشای فن قون
غرض خلوصی عرض اینه در بر زده نون	اجازت کله اولور رسم تمدحه ماذون
بنم اورند جهانیم یا نمده کساند	نمد کلاه کدایله تاج افزیدون
نزل ایتیم ادای به جاه و دولت ایتی	ایدر سه تیغ فضایل جبر انکه کدون
بولطف طبعه سلطانیه قول اولور	خدا بیلور که اولور دم وجوه محزون
قول ایلز می اولطفک یا اهل دانشی کیم	روشدی شوق الهی محنه مقرون
ادایه چاره می وارثکینی اول احسانک	اولور سه طبعم اگر بیک قصیده به مبدون
نیجه قصیده که هر بی بر کتاب مبین	نیجه کتاب که فصل و بابی شرح و متون
محصلی در نظمیه راس مدحک	برای اسم به محلی وکل ادای دیون
بنم بد و مدد خصوصاً او جوهی سخن	که سلاک نظمیه دلسته در در مکتون
بنم او مانی اندیشه کلک چاکدست	که ایلدجه خیال بدیع کونا کون
او دکلوطح غریب ایلرین که بر مدد	روز صمدیه جینه کادکاه درون
زمان روش که اولوح ساره طبعم	نفوش سحرید رشک جهان بوقلمون
مداد سرخ و سیریله یاز و جوف شعرم	ایر بجه خامی که شعله پاشی و ک شبنون

کودن صاف بود یکی حال الله نطقه	شرار شمع سخن شبنم کل مضمون
نقود بالله اگر انتقام ایچون ایتیم	عدویه تیغ زبانی نیامدن بیرون
ینه زخم ایدوب در نیام ایدنج اولور	فضای معرکه جای خیال غرقه خون
سوز اهر اولوی قولونی بلورس ی نفی	تمام اولجه دعار و قصیده ده قانون
نته که اوله بد قصیر بند خدکاری	کزند و لاله قننه دن امین و مصون
اوله صادق ایله اول سزای زیاده	دلی کشاده صفای زیاده عمری فزون
صهبا نامه غم آید و کشت	
مر حبا ای جام مینای می با قوت رنگ	دور دی کسسون سدن او کرسون بهر پاد رنگ
مر حبا ای یاد کار مجلس دوران جم	آب روی دولت چشیده آیین بش رنگ
مر حبا ای شاهد عشرت سدرای مبدور	در خمر پیر معان هشیده ساقی ش رنگ
سنن اول روح روان مرده اندره غم	ساکه لب چشمه آب حضر عین رنگ
سنن اول سرباز باز و شوق اهل عشق	روشنی فیض کله کساده جوده ناموس رنگ
سنن اول پیر به حکمت که فیض کاملک	قوی مراقب ضمیر اهل دلون و فو رنگ
جود که و بر من دی دل همایتی افدوده	اولسک نابا فتن هر خاطر بی ناب رنگ
می دکل روح روان مرده غمسون هلا	
عالمک جانی دکلک جان عالمک هلا	
راصن راحت قزای خاطر مستان سن	روحون نقد روان عاشق دیوانه سن
جرعه جان بخشکه لب بسته در حضور صبح	آب حیوانی به خود لعل لب جانان سن
آبسن معینه اما آب آفتاباره سن	لعل سن صورت و رنگ در دیر امان سن
باشکله سلاک مجسمه دوده ساغر مینا سن	لاله سیراب باغ بزم عشرتخانه سن
پر صفا در ناب ویدار کله بزم بزمگاه	روشنای بختن قیام مجلس و بزمگاه سن
بی سرو سامان ایدرس نیجه سام و سنجی	دختره دزن و علی عقل الله ده مردانه سن
زود دانه در صفای حالت بیفتک	مجلسی دانه محرم غریبه بیگانه سن

<p>بکزه مزب کيفه هيچ بيفکره عالم دارکنک</p> <p>روح سن القصة راج اولکده بيم وارکنک</p>	
<p>باد و ذوق و صفاس کرچه نامک باد و</p> <p>جان و دلک بيمه بوق کيم ساک مفتوايد</p> <p>هسته دم لطف ايليق بزمي مشق ايلک</p> <p>شاه اورنک صفاس لطف و قهر کدر ب</p> <p>اهل عشقه ساک بزم هم اولک کيم دلک</p> <p>سده نيد غل و غل بر صاف و پاک ايله سن</p> <p>تسون اول اسبابي عاشق کيم ساک هم اولک</p>	<p>جرعه کي نوش ايلک غصه و آزار و</p> <p>شاه و درویش و کلاه بيفکره دلدار و</p> <p>اهل بزم ايا غله بوز سوزمکه آماده و</p> <p>کيمسي صلح اوزده مستانک کيم غوغا و</p> <p>هم کدر و تزه بری هم غل و غل ساره و</p> <p>دارا يسه از جوق کدر و ق ساغ ميناده و</p> <p>آتش يانسون کدر حرق کدر سجاده و</p>
<p>مجلس دباب دل بر لطف کسره اولک</p> <p>هر منک انظار ايدن عالمده هر منک</p>	
<p>بن هله بر ساک بزم يار و همدم بولدم</p> <p>نجه مسرور اولسون اول مجلسک ايلک</p> <p>ساک عاشا بکزه دم ايلون و بنگل نشو</p> <p>بريره جم اولسه عاشق شمع محبت ايد</p> <p>اهل عشقه طرفه عشر نخاه بولدم عالمي</p> <p>ايد کي سهرجو ملک خانه زهري خراب</p> <p>زوقله واصل اولنجه تدبیر سن بوزوق کل</p>	<p>هم سنک بزمک کي بزم همدم بولدم</p> <p>نظره کي نوش ايلک زوجه نور بولدم</p> <p>اندرن داجي الکجه بيفکي کم بولدم</p> <p>هيچ اوزمک خا صر سن اوزمک محرم بولدم</p> <p>سنه اما عالمک زوقه عالم بولدم</p> <p>توبه نک بنياد بي خاطر ده حکم بولدم</p> <p>توبه بي هيچ اختيار ايلک بر ادم بولدم</p>
<p>دلکشاد و مجلسک غايه هم رنده و</p> <p>هر نه و بر لسه سنک حقده هيا فساد و</p>	
<p>کيف جاي بخشک کرجسم و جان راحت بوز و</p> <p>مرد و آدوه سوز بوق جاي بخشک</p> <p>کرچه و دن صرف ايدرسن کوکلا چغه</p>	<p>صلح انظار ايدن و اعط عفاف بوز و</p> <p>جان و بر و جوق و ذوق آدوه صحت بوز و</p> <p>خج ايدن و آدوه هر کس ساک صحت بوز و</p>

<p>اهل صحت بتمش بو آندک کيفيتک</p> <p>سکري شربت اعلوس هدا اهل دله</p> <p>حاصلي هم مشرب اولسک باره نور رنده</p> <p>اولد و دنج همادک و بر کدر فيضک بده</p>	
<p>نقعي بيماري کل بيفکره احياء قبل بده</p> <p>خاطر مخروني غدن مبتا قيل بده</p>	
<p>در سنايش خط همايون مرحوم سق مراد خان</p>	
<p>احسن زهي خط همايون بارک</p> <p>خطي بديا پيرايه ديو اچقه قدرت</p> <p>خطي بديا سمر مايه عنان الک</p> <p>بو خطله يازسه اگر سبع مناي</p> <p>بو خط دل آشف ايد بر نامه مرغوب</p> <p>حکزي غم خطي يارن دجی اصلا</p>	<p>القدرة لله تعالى و تبارک</p> <p>خطي بديا سمر مايه دکا چقه قدرت</p> <p>تحقيق ايد سري ايد بيه کاهي</p> <p>رنگ ايد ايد ربه الفاذ و صفای</p> <p>ولد ايدن اوليدی اگر عاشقه مکتوب</p> <p>اکلردی انکلا دل بي تاي تهر</p>
<p>طی اولی ايسه عری اگر مير و عمارن</p> <p>حق عري افزون ايد سلطان مرادن</p>	
<p>دردی اوقدر حکمي تعلیق جلیک</p> <p>اکز کیده دن کيمسه دجی مير عماري</p> <p>نذن قلی اوقدر اعجاز نما و</p> <p>بر چشمه حفره اولسه کرجاه دواني</p> <p>اول مرتبه راست چکر عکسه ياي</p> <p>دار کلک بديعه او مقدار تراکت</p> <p>نقليد ايد مز ايشه فالور شرم و</p> <p>برسد و کدر مدک ايشمک اصل</p>	<p>نسخ ايدی هب قطع لرین مير عمارن</p> <p>کرچه اکر مخصوص ايدی روزنه بودا</p> <p>کد با خط تعلیق و کل صنع خدا و</p> <p>مکتبی ايدی هيچ مرد فلک مرد کانی</p> <p>مکتوس ديمک اکر اولور باوه دراي</p> <p>ترکب مردوخه هم اولد کلوستان</p> <p>الماسدن اولدر اکر خانه بافت</p> <p>شاهنشاه تعلیق نوبس سخن آرا</p>

مخصوصه را بحق بوهن خان مراده	دیرانه سلاطینده وارنه خلفا ده
سرتاقم اراسته اقسام هرله	برخی مضع کی انواع کهرله نه
درمینه نمایان اثر بر نو معنی	هم بادنه صورت و هم خسرو معنی
اظهار پسندیده احوال و هراشته	هنده خصصه صاوش داد و دهنده
قول ایزی بی تا اوفر خلق کریمی	باد ایزاد لدم دخی سلطان سلیمی
تعبیر ایده م سایه الطهغه صفا مر	دایم بودر الله یاور اکر دعا مر
طوبه جقه جهان دوتیکله اوله شهنشاه	کونون کونه افزون ایده اقبالن الله
قطعه در تعریف تاریخ تبراندختن مرحوم سلطان مراد	
حضرت خان مراد کیم عمری	اول فرمان دوزخاره طراز
نذر واریسه جهانه هنر	ایدی بر برانی هب اصرار
شسوار و دلبر و قطعه نویسد	هم سخن فم و هم سخن پرداز
هر هزده سرآمد انوکیم	جودسون اوق اتمده محتار
رستمانه کانه صونه الین	نور بازنده کوستر ابحاز
بارد شور کرفلده ناکه	هدف اوله هولا داور ساز
شصت دستن کور بوی طوز قور	دولکینه سودور دی روی نیاز
نوبه ایدری راجی اتمکه	هیچ تیر کانه دست دراز
اتحادی بویله بر اوراق نزل	راجی بر پهلوان سراقاز
کوردی چون زور دست بازو	اوق اترکی اوشاه بزه نواز
تیرنهک دوسدی قلم اردنجه	جست وجوده جوق ایلدی تکه ناز
بولیوب تیرینی دیری تاریخ	
آفرین ای خدیو تیر انداز	
تاریخ کاخ سلطان مراد غازی	
حبذا فقیر لطیف و زرکار	کیم نظیرین کرمشدر شیخ و شاعر

اول قدر مطبوع و شوق و دلپذیر	کیم کورن جنت صانور ایزدیار
اول قدر دوشنده فرق اولدی هیچ	اکه جام دوزن اوله آفتاب
صانع بر بیت مصنفه و خلان	دوضه جنتون اتمش انتخاب
بادلار بر عروس خود بد	اینه اولش اکر حوض پر آب
اول بیتی اکره بو شرف	ایله تشریف شاه جم جناب
حضرت سلطان مراد و اکر	کیم ایدر شاهنشاه مالک و قار
بو مقام دلکشاده دایما	ایله دوق و صفای بحساب
تازه دوقی دیر و دین و دولت	کهنه دجه روزگار پر شتاب
فدا ایدوب نفی دیری تاریخنی	
فهرز از خود شاه کامیاب	
در ستایش جانیک کرای خاکیبیزی	
خان والا نژاد بان نهاد	یعنی جان بک کرای جنیکیزی
کاولش اکر نصیب تا ازل	تخت و جشید و تخت پر ویزی
خسرو کامرانکه لایق در	آفتاب اولسه نعل شید پرزی
صدمه قبری سرکون ایدی	صبح غدار قنه انگیزی
عرفتی کس دی خیل اعدانک	دیردی حکمتی تیغ سر بیزی
اولدی کوبا خدنک خدیشانی	باغ فتحان نسیم طهیزی
دیدین دولت و سعاد نیله	خشمه جلیله تیغ خونریزی
دل کربانی صید ایشی	نوعنک پر جم در ویزی
الفتاح ایله سرفراز ایزی	بو فقیر حقیر نا چیزی
بر مبارک زمان فرخنده	
کلدی مکتوب بخت آیزی	
قطعه خدیو احمد	

نقعی ساحم که استادم	صنع اندیشه الهیدر
فیض طبع جهان معنایه	تاب خود رشید صبحگاهیدر
چشم اندیشه م اولقدر شو	صانکه خود رشید آنک سباهیدر
قلم اولقدر شناور در	طوطی بحر سخنده ماهی در
نقطه طالع عنبر افشانم	عالمک داغ مهر و ماهیدر
ملک معنی قدر و مدد هب	طبع اندیشه بارشاهیدر
کوهر نظم عالم افزونم	شهر دل ز بود و طوطی هیدر
یوسف طبع طهر بند	سرنگون تنک و تیره جاهی در
نازنین بکر فلک ملک زهره	شوخ کیسو بر بره واهی در
زهد و دنی بانه بکسند	بو خصوصه خدا کوا هیدر
هر هواد و زلفت آید کول	شوق معنی بنه کاهی در
اهل دلد همیشه یا راغ	نه موالی نه خود سباهیدر
لغت اول خط ظریف خود را	که شرف آله مال و جاهیدر
فکر مضمون خاص ایچین حال	دل بود تیر ایلک مباهیدر
که ندیم نو کینه میکره نک	برایکی دند باده خواهیدر
با خصوص اول کزیده طاقچه	هم اشق بیری هم سباهیدر
ولی صافی آرزو به ترکی	عالمک نسخه کنا هیدر
هم استر کوکل نه چاره دلک	کیسه نه حالکی نه شاهیدر
بوصفا به ولی اول منک	برایکی مذهب تبا هیدر
برایکی صورت او غریبی فیکم	نه قدر نه خاتقا هیدر
کیمناک با شنی بنه دکافی	ولی ابلیس نیک کاهیدر
لینک صورتی ولی خدا	معینده دشمن الهیدر
کیمی هدره نفاق و هر جایی	صنعتی غیبت و مدد هیدر

یکم جمله نقلین بد اخلاصک	بیاورین بوی کیمک کنا هیدر
نامن افشایه چاره بوق اما	هر دم اندیشه عذر خواهیدر
کریجه ادبای طبعه بود ستم	فلک کینه رسم و راهیدر
هله شکرم بود که مدد هم	عالمک صدر دین بنا هیدر

مفتی کامران که در کاهی

فلک صدر بار کاهیدر

اولکه اندیشه شیخ علم یقین	ضرر صاحب انبیا هیدر
اولکه امضا نویسن حاجت دین	خانه معجز اشبا هیدر
اولکه اندیشه ناسیه	اهل دل را نما مباهیدر
فیلسوفی رقیفه بجا کیم	عقلی بر حکمت الهیدر
آسمان جهان شولت و شفا	دامن سیایان جا هیدر
روزگار احتساب عیال	اولقدر دافع مناهیدر
که میک سرخ وال ابی نکی	بیم قهریه زرد کاهیدر
تا که دوشن چراغ نیم چرا	فلک شمع مهر و ماهیدر
با یار اوله دولتی ذیرا	ولی اندیشه قبله کاهیدر

در ستایش رحیم مجیدی قری

ای بادشاه سریر دانستی	دی خضر و بارگاه معنی
جم رتبه نه سخی قلم در	مه کوکبه پادشاه معنی
در یوزده کرجناج طبعک	شاهان جهان پناه معنی
تعبیر بند شاه بیتک	عنوان براف جاه معنی
صفی چکسه نه دم سطور	ای صفدر رزمگاه معنی
کوداک اولور در داف رخا	طبل و غم سیراد معنی
کلینخدر حیرم فضیلاک	خود رشید بیان و ماه معنی

مضمون نطق و لکتن	فیض دم صبحگاه معنی
ظاهر خط نظم و روشنگری	مهربان شب سیاه معنی
پرورده فیض ابر فکدن	بستان سخن کیه معنی
وادی خیال و نصیب	نظاره که نگاه معنی
هر در ستاره تاب نظر	پیرایه شبکده معنی
هر شاهد نازنین لفظ	روشنی ده عید گاه معنی
دران تخیل و قیاس	فهم خرد انبیا معنی
اندیشه انهای مدح	و هم غلط اشتباه معنی
ناکم اوله کشور سخنده	آمد شد شاهراه معنی
اوله مندر مکرر دایم	
ممدوح سخن پناه معنی	
قطعه در ستایش اسماعیل اغا صاحب	
همدم شاهنشاه جم پایه اسماعیل اغا	کیم که در دوزخ بریدر مشرب زفریم کیم
قاله کز وصف لطف غنچه ماهی	ذات باکی جوهر جان و دل عالم کیم
باره شور که جوهرین اورنگ ابدی شاه	الده فوخته دایما کو کینی جام جم کیم
قدر زر زکرتنا سد قدر جوهر جوهری	قدربین آنکون بلور بود در سنگ اکرم کیم
او حدر سر تا قدم کو یا مبارک هیبتی	اولش آنکون مجرب عیسی سریم کیم
خصیصه و خدی فرشته و از بهادر تمام	کو رینور طاهرده که چه بیک آدم کیم
رای ملک ارا سید اول شیخ تابدار	کیم و بر در دنیا به شعله نیر اعظم کیم
لطف و احسانی بودنک مخصوصه	بذل مقدور این زبیر حاتم کیم
بوکرات که نمیزی که دایمی کور مدین	
بر شاخه دای اول نفی معجز دم کیم	
در نظر ای مردم مصائب و پی کیم	

یوسف عیسی شیم موسی اغا کیم طلعتی	کون کیم بر شعله دوزخ یا چراغ طورون
طیبت پاکده بوق اصلو که و زدن اثر	جسمی خالق ایتش باری تعالی نورون
بودیم زیبا صورت و پاکیزه سیر کوریم	بر مکرر کویا ایتش فوکه خورون
چهره براق ابد اول کون کا فو کون	فاه اولدجه کر بیان سیه سمورون
سیر ابرن کیمسه طلوع ابدی قیاس ابد	آفتاب عالم آرای شب و بچورون
همدم شاه جهان اولسه عجیبی روز و شب	ذاتی بر مجموعه در اخلاق ناصحورون
منبرج فائده انواع مکارم اولقدر	فرق اولنر طبیعی بر کجینه مستورون
جبر خاطر انچه در لطف ابدی دایم عادی	بود را کون رعادت دایم دل مسکورون
فرد سطر اعجاز اولد دایم کاران	
حق وجودین حفظ ابدی سب دورادورون	
قطعه در حسب حال خور	
بنم اول نفی روشن دل و صا کور	فیض اولد جام صفات شرب با کون
آسمان همت او سر کو کبه طبع من	عقل کل درون او نور اندیشه در کون
هستم هیچ صابر کج تمنا یولی	عنی دنیا به دشمن ینه احسان کون
فیض حق برق اور راینه اندیشه	چشم جان روشن اولور مشرق در کون
دور ایدرش جوی هم نیه مرکز ده مقیم	جوق و کدر بدنجس دل جالو کون
کعبه معنی به بر بولدن ایتدی بنی کیم	قدسیان سرمد جد کرده پاکون
عالم معین آزاده قضا حکمت	کیمس رنجیده و کل که دش افرو کون
قدیم معرفتم جیب و کنارم پرور	ساحل پاکد اولیش خاشاکون
بن بو حاله تنظمی ایدرم شعره	نیلین قور تیدم طبع هوسنا کون
به هوس بودی قالور سه دل و طبعه	ایشید لایحه سوزم سیه صد جا کون
بن اولور سمیه آشفته اولور خلق جهان	
حسن تعبیر زبان چین خا کون	

از ابتدای غزلیات الف

شاه عشق عالم معنی ملامد بکا	سزکون بجان نهجم تاج او همد بکا
عشقیله کاهی خراباته دوشم بکا	باز کونه تاج او هم ساغر جمد بکا
هر نفسده خنجر بر آن کبی بر زخم آجر	هم زبان دلنواز آه دما دمد بکا
اون سکر بیک عالمی سیرایک نوزم دکل	هر نفسده فیض حق بر او زک عالمدر بکا
خلاق عالم بر نفس شاد اولغ جانلدیر	جانمک جانانی کویا دلدی غمدر بکا
عاشقم امانیه دوشیزه کان فکرمه	جبریلیم مریم اندیشه محمددر بکا

با که صد نفی همان قدر در گفتاری
نکته سخنان الی جمد همد در بکا

بن مست خرابم دل ستانه دکل یا	کر دون بنه اول بزم بجان دکل یا
چون عاشقه رسالت الله مقرر در	ستانه لکم بود رندانه دکل یا
کیفیت نظم مست اولسه نوله عالم	هر بیت صفا بخش بجان دکل یا
بیک کج که اولسه زبان نوله سینه	عشقه طبع ویرانه دکل یا
عشاقی بخون قرمز غزل خود در بزم	کسکی دکل تیغ ستانه دکل یا

نفی دل شنیدای بر باره تسللی ویر
ربوبی دکل عشق دیدانه دکل یا

نیجه مست رسون عاشق فلک بجانم	ناب بزم عشقه حق بودم بجانم
فیض اکور سفال باره دن پیر معالیه	چکدی دشکون قدیل ابدیشم
خارا و لردی هم غم جانمزدن ابدی بید	مدد بونی بزه ای ساقی صاحبکم

عم زندان عالمدر بنده جمد بکا	بجان خون دل نوش ابدین کربولسم
عجب زیانک ناخدر جهانک زهر قهرینه	قومه نفی الذن ونداسمک ماتم صها
کره کاکنه دلدی بندایتی صها	قدرد باب دلی خبی بندایتی صها
عجب کند ید کب دامه کرفار اولم	دلدی دانه و زلفینی کندایتی صها
بغدی بویننه زلفینی جمالی برینه	بدره بایله عجب دفع کزندایتی صها
بر غزل او قودی مجموعه کلر بیل	لایحه شوخنی غایده پسندایتی صها
صحت باوه ایچون کلشنه تکلیف ایدر	طبع نفی بی ده بر دند لوندایتی صها
ایکی زلفین که بری برینه بندایتی صها	دل جبریلی کرفار کندایتی صها
تار زلفنده قطار اولدی اوکلور دلد	بر کره هله بجه بیک قافله بندایتی صها
اضطراب دل عشاقله طوره زهره	صحنه کیسولری بست بندایتی صها
کسدی برهده فغان ایلدی کلشنه	کوشمال کل ابله بیلده بندایتی صها
دبسه نفی بوزمینه نوله تکرار غزل	طرح وارینی چون خبی پندایتی صها
صرف الباء	
کوز او حیلله عاشق که لطف ابدی غنا	بر سوال بر قومه اولغره حاضر جواب
چشمی بزم فتنه قورمش عشوه جام المی	باده نازیله ایتمش غزه سن مست ضرب
لیدی او زده غبار خط نو خیزی دکل	نافه آهوی چشمدن دکلش مشکاب
چشم سنی تیغ چکش غزه دن بر زهرما	ابروی مشکینی بر شمشیر دن خالی قراب
نیجه طوشون تیریا و سینه سن نفی نشان	آنی قودی بر قرار او زده دل بر اضطراب
کوکلی هم بر آتش در قیل بر اضطراب	لیم او آتش در بر آتش در فکده آفتاب

ناراهم خودی رهی بی محاوره فلک	برقرار اولی عجب در آفتی او سنده جفا
کله بیگانه خندان یار قالمه سوزد	کو ریجه تسکین ایدر بو کلفتی بر قطره آب
ایدر بیگانه یار اما کلفتی سینه به	اولور آتشبارده اول رانی ویر بر کون
آب و تاب اکسک و کل شعله ای نفی سناک	
یار کاهی لطف ایدر کبی سکا کاهی عتاب	
اوله می نازک کچر اول غمزه جاد و فزین	عاشقه زخم اور و عن اولک ایدر آنک
اول عیج ایتکده عاجز و در ملک مفتد	ایکیمزه قور بیلور و کجسه در وازن
یا بکون اولشی یارنه چکیز و صفت غمی	بار و وچو کیم بزه و نیا و عصبان نصیب
جانه حنه نیجه طاق کتور سواهل	بر نگاه کومه و ویر بیک جهان صبر و شک
یار و بیچاره سلم طوقه ای نفی نوله	
شعر ملک هباشنای لفظ و معانی غریب	
بد و در دم دوری بر اهل جهان هب	قور قزین سوز و در و نون فکدر یانه هب
کون کبی بلم کیمک غمخانه سس پر شوق	خلاق عالم مبتلو بر آفت دوران هب
وانه ویر مزه مندن مردم وانا بر صغ	بذل ایدر واری ایا بولسه بر نازان هب
چنک ایدر لرد و بده و هرتب خیال یار	کیرسه روزه کاندیم نوله بد نیجه قاز هب
اوله ای نفی بو وادیده بنده همعان	
کلک سب طبعه مغرور اولومیدانه هب	
صفت التار	
بر یوزون ایدی بار بله اسلوب محبت	خفیه ابر شری هر مکتوب محبت
کوی ذقنک سیر ایدر له مانی قیاده	آغدی که که خور شیر کبی طوب محبت
نه غمزه سیر ایدر بیلور وی دلی نه غم	اولماسه اکر فته و آتوب محبت
سینه نه واریسم غمک سدی سپرد	پان ایدی صیم دلی جادوب محبت
محبت نه بیلور قاعده ناز و نیازی	عاشقی صاندر کذب او مجذوب محبت

دل غمزه کله طره کربان ایدر اولوشی	حق صقیله کیم اولیه مفضی محبت
نفی کبی کساح اول کرم عاشق اولو ایلک	
دیر ایدر مزه و صسته محبوب محبت	
عشاق ایدر طوسون دیر ایلک کوی محبت	کوسمه و قی اولینه روی محبت
کیم کورسه اولور غمزه کی البته کرفتار	یارجه ضون ایدر او جادوی محبت
عشاق ایدر ایتک ایه عادت غمزه	خوبای شکار ایدر در حوی محبت
قانه بویادی کوی سیدوب سر شکم	خون دل ایدر طاشی سکر حوی محبت
نفی کبی مست اکلله بهوش کور رسک	
المشدر اولون عقلی داروی محبت	
الدجه ال غمزه لری ساز محبت	دنیا بی طوره نغمه شهرناز محبت
کیم سوزد شور اول چشم فوسناز بدیز	هر بر مزه بر نادره برداز محبت
عاشق نیجه کیم ایدر بیلور رازی طوره	اول غمزه قان کبی غماز محبت
کوکله یی ایدر سه نوله عاشقک اولماز	بر بد بخلی همدم و همراز محبت
اما بنه غمزه بله مدارا نیجه ممکن	تا اولمچی عاشق سر بار محبت
هم اولور در افتاده سنی هم ایدر احیا	مخصوصه صدر اول افته الحجاز محبت
دستم کبی که صف شک لشک عشاق	
نفی کبی مت سر انداز محبت	
قاسمی بویا فته بر بای قیامت	مهالسه طوره عالمی غوغای قیامت
دقتار و کل عالمه بر طرز بدور	سیر ایدر مهالک نمائشای قیامت
دهره بو قدر ولوله و بر بجه فرامک	صار صله نوله زلزله دن جای قیامت
اولور سه قیاسه ذک کبی دل آتش	جایزه ایدر خلق نمای قیامت
ولاده قذکوه فالور می دلی نامون	حق ایلسون کسه بی رسوای قیامت
رسوای دو کون ایدی بنی اول قیامت	شکر کونه بیم و نه بر وای قیامت

نقعی کبی بود پابنه بود سوسکه عاشق طوتم نوله دامانگی وزای رای قیامت	
دقاری دابنه مهمات قیامت	ایدره اوقات نوله انبای قیامت
دنیای ایدر ایدر وقتار عجیبی	وقف اولسه نماشانه اوقات قیامت
اسد نظاهیه جهانگیری فتنه	اشوب فراید مباهات قیامت
اولشیه رفتاده کیم اولورده رفتار	دنیاده مبارک اوله اوقات قیامت
سایر کبی بانجه سورنگ بترکه نقعی یکر اولورده مقامات قیامت	
غزیه می محمد اولوب صد نجه جام نازه	ناز و شیدیه اورده بر مره بر سازه دست
چشمی بود بیل قان ایدر چشمن نرکان	دست قدر ترکه اولرت تیرا نازه دست
دل الله طوتمی استر زلفی امانت	ایریشور می هیچ شهبازها پروازه دست
واسطه چون وصلته اعاهمان لوزم	باره دامن کشیده عاشق سوزانه دست
دولت ایدر مرسته کچک نیند زینتی	اولوب ایرشده نک بر دلب نمازه دست
بنجه ممکن بودید وادیده بولک هیچ بیت اور ما بنجه طبع نقعی خامه انجازه دست	
صرف الشار	
غزیه که قدر اولسه نیاز اینک باغت	اکهم اولور اول مرتبه ناز اینک باغت
الای ایدر ایاه طولوش زلفه طورمه	اول سلسله عشقی و ناز اینک باغت
بر دوقی بودر عالم عشق کله می	اولور دی پرسوز و کداز اینک باغت
رنه ایلک اگر عالم وحدت کبی اولم	رفع غم تحقیق و محجاز اینک باغت
نقعی کبی غزیه کوه سکا جانک عاشق بودر دی هب محرم ناز اینک باغت	
صرف الجیم	

اولمک آنک عاشقه بروم فراق باک عشق مهله یار غافل مبتلا نیرنگ	
دقاری دابنه مهمات قیامت	ایدره اوقات نوله انبای قیامت
دنیای ایدر ایدر وقتار عجیبی	وقف اولسه نماشانه اوقات قیامت
اسد نظاهیه جهانگیری فتنه	اشوب فراید مباهات قیامت
اولشیه رفتاده کیم اولورده رفتار	دنیاده مبارک اوله اوقات قیامت
سایر کبی بانجه سورنگ بترکه نقعی یکر اولورده مقامات قیامت	
غزیه می محمد اولوب صد نجه جام نازه	ناز و شیدیه اورده بر مره بر سازه دست
چشمی بود بیل قان ایدر چشمن نرکان	دست قدر ترکه اولرت تیرا نازه دست
دل الله طوتمی استر زلفی امانت	ایریشور می هیچ شهبازها پروازه دست
واسطه چون وصلته اعاهمان لوزم	باره دامن کشیده عاشق سوزانه دست
دولت ایدر مرسته کچک نیند زینتی	اولوب ایرشده نک بر دلب نمازه دست
بنجه ممکن بودید وادیده بولک هیچ بیت اور ما بنجه طبع نقعی خامه انجازه دست	
صرف الشار	
غزیه که قدر اولسه نیاز اینک باغت	اکهم اولور اول مرتبه ناز اینک باغت
الای ایدر ایاه طولوش زلفه طورمه	اول سلسله عشقی و ناز اینک باغت
بر دوقی بودر عالم عشق کله می	اولور دی پرسوز و کداز اینک باغت
رنه ایلک اگر عالم وحدت کبی اولم	رفع غم تحقیق و محجاز اینک باغت
نقعی کبی غزیه کوه سکا جانک عاشق بودر دی هب محرم ناز اینک باغت	
صرف الجیم	

صرف الحاء

بر صفا دلم دلی بر شوق همدر قیج	نازیدن مجلسی زنانه محرمدر قیج
بزم باغه بر سبوی بر می ایست غنچه کر	باغ بزمه بر گل شاداب ضرمدر قیج
بر طوتره باد شاهیه کدلی می نوله	هم سفال سیکره هم تاج ادهمدر قیج
کوسترد دنیای صراف جنبانده تمام	کندو باشقه باشنه براوزک عالمدر قیج
نوله بر شوق استه دنیای دل نقعی کبی روزگار یاد کاره مجلسی همدر قیج	

صرف الدال

حکمم در دوقی مدد ای ماه مدد	کورددم بو بخلین بر غم جانکاه مدد
عرضک جان ایسه که غزیه کفر ما ایدر	ایلسون ناز بیل بر شیوه و خفاه مدد
ضبطه اه ایله در عاشقه اول جاره	بن ایسه آه سز آرام ایدم آه مدد
داعد لوله کبی نازه لندو میدا کر	آتش سینه اه ایتمه هکاه مدد
جین و لفته کرفار قالدوری دل	ایریشوب بار صبا ایتمه ناکاه مدد
حافظ کبج کرم حضرت احمد باشا	که ایدر اهل رجابه شه و بیطاه مدد
قالدیم آینه بریشان و مکدر اعدا	دستگیر اول بکه ای آصف هم آه مدد
بودر در مازه لرین در دینه در ما اینک	هر ایشکده سکه ده ایبه الله مدد
حال بک مشکل ایدر ایتمه ای نقعی	

هفت آصف صاحب دل آگاه مدد	
صرف التراء	
باز نلد پیکم دستمه بر پیماننه باز شد	کو دروب مست می عشق اولد و غم متانه باز شد
بکافیه زهد اینمزدی اولد اولد زاده	باز قدیم آفی عاقل بی دیوانه باز شد
و کلدر کو زل زنده سایه از کانی عشاقک	خطلک رستم بیاض دیده ده کربانه باز شد
بنم عاشقک رسول الله طوئی شهرتم شهری	باز اندر فتنه بخونق هب یا باز باز شد
نیجه ظاهر دور ای نفی کو زکون دلدر کوزک	
باز بنجه نسخه شعرن قلدر بانه باز شد	
اول برورد که لوح جبهه جانانه باز شد	جمالی مطعید یکیم سر دیوانه باز شد
دکل کرد بنده خطی اول عیسی ملک یا	دعای حضرتی بر سر جانن فغانه باز شد
مصور در بازوب فرهادی کوه بیتن اولد	دربوب دستینه بنه حبلی اسنادیه باز شد
صاندر خلقه حلقه دور آکم اوج اعلو	بر اندر دکه سقف کیند کردانه باز شد
بو طر زحامه ای نفی بنه صودق و بیستی	
نظیره سوبیلند کنری افسانه باز شد	
نه تنده جایله سفیر امیدی صبی اولد	نه جان بنده غم فرقکله راحت اولد
نه چاره دار که فراقکله اکلتم بر دم	نه ظالم مدد ایلد وصال فریبت اولد
نه شب که کوکبه یوز سورسم او شب اولد	نه نوک قامتکی کورسم قیامت اولد
دل ایه کدی کدر هوای عشقک	نصیحت ایلد و کجه بتر ملومت اولد
بلد بود که الشدی بلور کدر کوکل	غمدکله کلسه دل باعث مسرت اولد
ندد بو طالعله دوری نفی نازک	
نه شوخی سوسه ملویم دیدی کج اف اولد	
نیجه شایخ نهال کله بیل اشیا ایلد	بو کوندر خود محبت اهللی نزل خانما ایلد
نوله بود سه عاشق مست دلبری پرا ایلد	بو بر دور که هب شاه و کربانی کامرا ایلد

خوشا فیض فرخ بخش نسیم صبح جا پد	
نه هب غم سرده سن احیا قیلور هم شاد	
بنفشه قامت غم کشته عرض بملک تماشا	
بو فصلک هکی خود پیر دیو بای نوجوان ایلد	
سزایز کس انجم مه نابانه دو نمشد	
بهارن صغنی کور کم زمینی آسمان ایلد	
مزین دنک بویله دل نفی کبی طشت	
سک اول جان عالم کاهی کشت طشت ایلد	
فلکده مثلی بوق بر مقام رفرو زمره اولد	
نه دل سولمه الحی طالع مسعود مزور اولد	
طوقسون دلر بالر عمره لرون تیغ عشق کیش	
برنده آهزدن ناول دلدر و مزور اولد	
نقد سبل سر شلم چشم کربان طور میو چشم	
سو بیز سینه ده براتق جانسوز مزور اولد	
لوح کونک بلک اولسون دوره دارن غم غمش	
دیر زلیم برنده عید مزور و مزور اولد	
عجبی بودر با با فان نظمه قلیسق رغبت	
برنم نفی کبی بر شاعر زور دور مزور اولد	
مختد اولمش صبی کاغذ حازنه بنا بونده	
جسته دو نمش کوز لدر تماشا بونده در	
بوده بر کوندر قیامتد نشانی انتظار	
اشنه کور اول آفتاب عالم آرا بونده در	
دلدرن بالاجندی عاشقک افتاده سی	
بریره کلش بو کون اعلو او نا بونده	
اکسون صوفی دخی کزنده وحدت عالمی	
باری تنها اولین عشاق شیدا بونده	
جمردون اولکونه سمسانه صاحبان	
نفی شوریه بی بان و دوسا بونده در	
سویشلر چرخله کوشیده کاهی بو بوندر	
منقلبدر بوجها نلک رسم و راهی بو بوندر	
زاهد اول دند اول همان صدره قالدعاز	
عالم معناده حکم بارشاهی بو بوندر	
عشق ایلد بر نقطه ده نوری سیاه عالی	
عارفک سر مایه اکلک سیاهی بو بوندر	
صبح و شامی فرق اولمز آسمان طبعولک	
مشرق اندیشه ملک خود شید و ماهی بو بوندر	
بالک نفی دکل کسناغ برنم معرفت	
بو فصلک جمده نیمان الی بو بوندر	

احیا ابدن اندیشه بی فیض نقصد	اندیشه بزم طفیل دل نهو سمد
بن مست می بکده عشق خدام	تقدیر رکابده سبکشی عسمد
اولدم کبر فیضه دریای معانی	اعراب صروف سخنم خار و خسمر
اول قافله سالورده کعبه عشقم	لبم ناله عشاق صدای جر سمد
اولسم ندله نفی کبی خلق معانی	
احیا ابدن اندیشه بی فیض نقصد	
ناز ایدر سه غمزه سی عشاق زاره ناز اید	زلفی بر شفته دود بکم روز کاره ناز اید
بودیم شوخه مبتلا و ملتی نه کوی عشاق و گل	بولسه جلد و بدن بشوید کاره ناز ایدر
چشمی کاهی مست اولور رخصت و بر ریز	ضد من اما غمزه اول عهد و قراره ناز ایدر
دهره مغرور اوله ای عاشق که بونزه آدم	طالعی بوز دوندور کاهی ستاره ناز اید
کو عدم نفی کبی بر رند عالی مشربی	
هم که هم باد شاه کامکاره ناز ایدر	
چکدیم دردی نه هفتخانه نه همراه بیلور	عاشقم حال دل زاری می الله بیلور
داد او طالع که بودیه فالور سه نازی	نه معانی شب و نه آه سحرگاه بیلور
سویشت نه شوخی عجب مستغنی	نه زیان دل و نه شیوه دلخواه بیلور
غمزه سی آتش سوزان کیر بر جادو	نه دل شعله فتان و نه عله آه بیلور
بودیه و لبر نه بودر باشک ای نفی	
بر نگاهنی قصه آفت جان نگاه بیلور	
وصیت هوس قدیم همچون نه بودر	راو طاب دور اول بودی و زمانه بودر
دام طول و شوق کرم سرکوبی بارین	بزم میسین اول آفت دوران نه بودر
آه اینمک چاره می دار معانی بی تاب	حبس نفس و جان کربان نه بودر
جمعیت خاطر می فالور عاشق اولی	الو غم کبسی بریشان نه بودر
دنیای کرشمه ایدر ابدی بلم	جادو میدر اول غمزه فتان نه بودر

کوز جسته صالری دلی مستانه کله	بر کوشه ده میخانه و زندان نه بودر
بزدند سبکروج جهان بر نه همد	رند اولیجی نقتت باران نه بودر
دارخان ده اهل دل اول فرستد	او باب دل غیبت اقران نه بودر
نفی سوزینی دور و زبا ابدی عالم	
شده نکر و باو فتر دیوان نه بودر	
دکل خط معبر سایه زلف سیاهیدر	دکل ابدی بر چین غمزه نک بر کلر هید
نه غمزه قهرمان کشور ای مروت کیم	دیزلش لشکر مزگان انک صف صفا هید
ایکی صف عکده خود بخوار دور کویام مژگان	که شمه آله صف پیرا و عکسنگی نگاهید
کرشمه و لایبانه تقافلله نازنج	نه مستانه قل بیکناه ایدر مباهیدر
نیج خوابه وار اول غمزه عیار کم چشمی	هزاران فتنه مستانه نک آرامگاهید
خط نوخیزی انجی بر بد اولدی دله جوس	کوز نلک دله بالی شو خلق به نگاهید
اسیر اولدی کدکل چاره ز نختانده ای نفی	
دکدر زلفی آنک دور بیجا بیج آهیدر	
کاسه سر کیم بولکده عرف و نیا اولدی	بحر عشقه که حبیب اولور او کد کد اولدی
آهسته اینجمنه کاهی عاشق دیوانه نک	نیلسون بیچاره کور و کج سنی بی تا اولدی
عشقی اولمزمینه خالی هیچ آب و تاب	کندوسی بی تاب اولور سه ربه سی
دل کرفتار اولمحق قاطبی بند زلفکده	ایق دام چکده هر خلقه پر قوج اولدی
عارف اول عم جگر نفی بودیه فالور دور کار	
لطف ایدر بر کون خدا البته فتح باب اولور	
آه و فزاید دل هر نه زمانه دلاستر	قهرمان نگر خشمه جلود استر
اولم اول غمزه جلود کبی بر آفت	که نه تیغ مزه نه خنجر بولور استر
دل ایسه بند هم سلسله زلفنده	نه دور بر محنته نه جانی آزاد استر
اوستکار دل آشوب ایدر دلاور سنی	دامانده بولچکله معتاد استر

کسه ده طبع خدا داد بدینم که	کلک عذمه عالم کبی استاد است
معنی معجزه پرداز که ادا کند	عقل کل وادی اندیشه ده استاد است
کسه نقیذ اید منسوزده کانی نفی	
بوده پاکیزه غزل طبع خدا داد است	
صرف الزاء	
بخت او یانست خوابه داره دیده بیدار	دوشه باری عیدین تها و سوز بار
کودک هر بر اختره بود بیک نزار بد قران	کوکبه باصردی جرمی آه آفتاب
شاه عشق هدیه آمد بستان مستور فلک	اولدی ماه ناله خند متکا رنجی دارم
بر خزان و خار قیدند بری ببلبل	سینه پر داغ در باغ کزاد من
بر ده عشق ایچره نزل سرفیلد عاقل	چقماست زهار دوش باشه عجمی کارم
بزم غمده جسمم بر شمع شوق امیر اولد	آتش دلدن طوقسه کوشه دستارم
باده عشق هم اولمش بر طبعمندن جقد	
عالمی مرت ایسته ای نفی نوله اشعارم	
اشک سینه دلی شرحی نمک اید	ما شفق مهر محبت بدلی بال اید
کند و مژدن نقد بجز اینست بزی عشق	اولقد دوق غم زرقی ادران اید
چکسور دیو تعب کیمده یگانی دله	نیر که قشوقه قرب سینه مزی جای اید
بزنس استه دو کلان برده کز رسک کور	جسمم یوق بیره بد لکه همان خا اید
نظمه ناله قلیق عینی شوقه تبدیل	
زهری ای نفی بزا فسونده تر بال اید	
اسرار بیک سوزمزد کچه خموشن	احاکم هم می کبی پر جوش و هوشن
جورک چکرک دوق غم ادران اولد	مشکل بود که بر عشقده بی طاقت دهوشن
تا که کنور دیو صبا سوزده وصلک	باشن اباعه شاخ کلتر کبی کوشن
زاهد بزی خود غیره صبا شمدی پراید	طوبیخی بزی کیم معقده باره فروشن

نفی کبی تاب دکلند لبر و میدن	
بنا انداید لب لبب دوشی بدوشن	
باده غم و پر دیزه بن عاشق دیزه	کلدیون بدیزه جام عشقده ستانیت
چکیز رنج خماری عمر مزده کریم	غم دکل محذور اولور سنی سانی بیخانه
هم کله هم ببند که بیت عشقده بر	داغ دوده شعله و شمع غم پروانه
عاشق یکنک و رندان کشاره مشبه	بزم خاص و حدنه هم باره هم بیخانه
دین عشق حاصلی نفی بی پروا کبی	
آشنا به آشنا بیطانه به بیطانه	
کوزی بیخانه ناز و قش محراب نیاز	پراشورده قدر اینست نیاز اهد نیاز
صبر و طاقی قوراه اتمک دلد ده	او کز شمه او غرام اولد که صبر کدان
کودم غمده فتانی کبی شوخ جهان	صودق قشده بر دلبه عشاق نواز
بودیم بریسته و بد قلمون ص اولد	کندی که پاکه فلک غمده لری شعبده باز
لفت و کوی دلی بر کورینو غمده	شبه ده هر کوی ساهر معنی پرواز
دل جیبی شکار ابلک است زلفی	ناله ایدسه همای کبی بدوزن پرواز
سوز نفی دلی قورتر کز قادر اید	
سوزی با سسله زلفی کبی اینده دواز	
دستم اهد دلم عشق کانم چکه من	باد شاه مخم قش فشانم چکه من
آفتاب اولد که کوب جای جود	لبس شمشیر جهانگیر زبانم چکه من
من بیخانه فیض بنه رندان جهان	اتفاق ایسته بری رطل کز انم چکه من
بکر بر دلبه شوخ اولد همان حاضره	انتظاری دل فتان جهانم چکه من
دلی دلبه دن انجون صافور ایند	غم عشقی بیلور اولد آفت جانم چکه من
بیدی کنی بی کله عاشق بدلد	یار غیری دل بی تاب و توانم چکه من
نفعیم که بنم کبی شکار اید من	

هیچ برکس دخی درد نهانم چو کمر	
صها برینه زهر نشان غم عشق	دشک ایتمه بزم جامه بزم غم عشق
بر ذوق قدش حضرت حق منور نموده	کیم مست غم آرام دل خرم عشق
چو قی بود رفیق بزم اهل دل بزم	پر درده زدن میخادم عشق
ناز ایبه مزه هیچ بزم غمزه و لبر	بزم دند مروت زده عالم عشق
بر غمزه بزم بزم ناز ایبه و زهرستان	بزم اطله معقول بیلور سرم عشق
طور سق نه عجب کرمه مکاره مقابل	باشق باشق هر بزم سرم عشق
اوله سوز من ده ناله تا نیر جیلد	
نفی کی بیجان و کل محرم عشق	
آشفه اسیران غم زلف و دنا یون	دیوانه و کل سله جناب بلایون
بهم نه فزون ایلی اول طره جارد	کیم بویله سر اسیمه و آشفه نمایون
طوب ایتمه کله چو کال بلایه	میدان مجنونه یلور بی سرو پایون
آهه پرانده غبار دل عشق	نه نشنه شبنم نه طبکار صبا یون
بر دام طرک و طرک دن اوزک	زیر اقصی عشقه آزارده هما یون
چشانه خور شیده و شر ساید مرانجی	اثبات وجود ایتمه رباب و فایون
ساخت و کلد زنا عذر تا سوزد کلسک	
نفی کی معجز دم پاییزه ادا یون	
دندان خراباتی و مستان است	مخمرده دخی جام می عشقیده مست
یوق باده ایچین منته پیر معانه	ساقی می وحدت ایدر دست بستر
دو شمشیر سه ناله کل کی ساغر ایون	نه تائب بهوده و نه توبه شکر
دیننه نه عجب طبعه بزم معانی	صها کی بر حالت و جرم کی بستر
اولسق نود نفی کی رسای عالم	
هم عاشق و هم شاعر و هم باور بستر	

ایرشدی بهار اولدی بیهوده نودون	
کل کی جهان اولدی بیهوده خندان	شاد ایسه نوله رالری جام جم نودون
بیلور بر اولور بودم فرخنده عجبی	لور نیدی فیض اثر مقدم نودون
رند ایسه لاله قوه دوس باغ بهشتی	اوله سه هر باومه کرم عالم نودون
نفی پراشور بود غمزه ایسه تقسیم	بختی دکل بزم خرم نودون
بزم شهره بونظمه اوله کهر فشان	بیل کی بر مطرب معجز دم نودون
آدایش ایچین بزمی سلطان مراد	
ایرشدی بهار اولدی بیهوده نودون	
ارباب غمزه عاشق دلداره عشق	اولدر سه بزمی غمزه آماده عشق
ناز ایسه لاله اولور غمزه خوبانده کجی	یاران تنک مشرب شهراده عشق
زهره اسیر ایتمه قادرونه کرشمه	کیمه بزمی بند ایبه مزه ازاره عشق
غم کی نوله چکنه ایسه لاله رنج خماری	دندان صبحی زده باره عشق
صوفی کی منک و کلر کیف شایه	بزم معتمد مرشد سجاده عشق
یوق طالع کوبینه بوز سوزد کربان	مستان خراباتی افتاده عشق
نفی کی مائل و کلر شیده نظمه	
معقول ادا غزل سایه عشق	
غمزه سی محمود چشمی نیم مست خراب	بیری بیهوده تراکله ایدر اشراق ناز
قل عشاق ایتمه دن عار ایتمه دخی	اوله شمشیر استغای سم شاداب ناز
بزرگد فخر مانی قل ایدر سرم کجی	بقصه لاله اما چشمه جسته بی تاب ناز
هر نظاهی بر بوی ناکر هانیدر دله	غیری دلداری لازم دکل اسباب ناز
کیمه شکر ایتمه بچاره نفی بیل	
غمزه سی محمود چشمی نیم مست خراب	
اولسق و شوق او مرتبه مست ناز	کیم باور ایچرم عکسه ایدر عتاب ناز

قاله دی ووز کار ده برودن عاشقی	که اولیای دی غمزه سی مست خراب ناز
بر قهر مان شو خدر اول غمزه که بیا	اولش مصاحبی نکه بر عجب ناز
چشمی خند نک چشمی نه قلدی در کجا	ابر و لری نه دوشه نوله بیج و تاب ناز
نقعی کوریدی بو غزل بر نیا زینی تجرب ایدری غمزه حاضر صواب ناز	
قرمه ده عشاقی هب تیغ جها فیاض ناز	غمزه سی اعانه مست شکر خراب ناز
غمزه دکل عالمه طرفه بود که هیچ	خلقی اسیر ایتمه استم اسباب ناز
دفع عمار ایتمه طاقتی یوق جسمک	طود من ایدر دما غمزه سی اشراق ناز
دامن زلفند ال چکنه ایری دل کر	بچه سی بوزمه بچه بر تاب ناز
عاشق ایدر سیدی هیچ سجدین عارفی بلبله نقعی او شغ شیده آداب ناز	
مرفا نشین	
صوفی بو صورتی کل معنی نقذیه دکنش	قلبی پاک ایت نمدی اطلسی بید کنش
دم بود مدد بهی ادر اکسز اندیشه تو	کوثری خوضید ساعز صهبایه دکنش
فیض بر دمه ایدر عالمه زنه اوردی	بول نه بو عالمه نه عالمی فردایه دکنش
بو قفسه ک نفقه ده موجود در اسرار	رنایسه ک غفلتی تو کنش تنه ایدر دکنش
اولسه ده پر کبر اسرار معانی عالم ینه سن آتی دل نقعی شیدایه دکنش	
مرفا لفاف	
حظ ایدر دن غم جانانه بی تاب ایدر	اول صفای بدلم مست می ناج ایدر
غم عشقک دله کدر کجه قومه جانزه الم	بر قالوری کدره خانه ده اهباب ایدر
دل دکل کون مغان اولسه بر زن قوبر	خلقه طره زلفک کبی قلوب ایدر
کوثر نزن او قلک یاده لری اشک روا	خدر و عاشاقی قومه خاک کوه سید ایدر

نوله غرق اولسه فلك آب صیاب نخته	لؤلؤ خامه نقعی کبی میزاب ایدر
یاده دردم دیرم بریم شرب ایدر	هرم ایدر ایدر هم مست عذاب ایدر
آفتاب اول رخ بر تابه نظیر اولسوی	بودا فر عالمی بر لحظه نقاب ایدر
جزیه هستی کوه خطه نقیب ایدر	بچه حل ایتمک اولور آتی کتاب ایدر
طوده لم روز شمار اولسه کیم ایدر	ایتر یکل فله سنک هده حساب ایدر
سن بود سالتی ای نقعی قوم سن الدن یادون ینه لقا خشم و عتاب ایدر	
غمزه تیغه و چشم سحر سازینه بق	قصه جان ایدر ایمن شیده کمنه نازینه بق
فرمان فرشتو طودرمی کدر اوثر کاندز	شکر غمزه مست سیه اندازینه بق
قته ده طره لریلک بد طو لوستی کور	شیده ده غمزه سنک سحرینه اعجازینه بق
بچه آراسته در شیده ایله سرتابا	روز لمارک هده اول دیر مختارینه بق
غمزه نرکی محمد لری سیر ایله	جای سهرای قد سرافرازینه بق
دارمی نقعی کبی استار سخی انصایات اختراع قلم نادره پروازینه بق	
لورسه سنک اولور البته هر دم غم	بچه اولسون او مپاره به عالم عاشق
فرمان غمزه فتانته مضمون واسیر	چشم جادوی سحر سازنه رسم عاشق
سویشتد غمزه فتانده دندان ینه	ز قدر اولسه غم و عشق رسم عاشق
اصطراب دل بی تاب آتی راحت تو	غمزه قلی ایسه طود مزینه ایسم عاشق
کفت و کوی نکرین دل بچه اودان ایدر	آز جوق اولسه کرمزه به محرم عاشق
اهل دل یاده و دلبره اولور می بر دم اورده نقعی کبی هم شاعر اولم عاشق	
مرفا کاف	

سینه می دلدی منزله او قدری تا جائز	سویله ایروی کا ندرینه طو نسق چکن
تیر آهم ینه بروده ایر شکی فکله	شهر بال ملکندر اکا صانکه یلک
عاشق اولدر که رقیبی اول اعلادنا	سودیک یعنی سیر یرده بشیر کدکه ملک
بر بچک اهل دل و طبع ده کون کوسنه	بد قدر عکسه دور ایسه صیر فکله
قدم اکل فقی از اولسه ندر ای نفی	
جوق هنر در غنای بود به با ینه عین	
اوشه جا و دل درم اییب داد اینه کون کون	برای زار ناشادی فکله شاد اینه کون کون
کون محوره سن جود ینه ویر اینه اولم	کون انصاف بر کون سینه اباد اینه کون کون
قول اینه عالمی رفتار ینه اول سرورم	نه وار ینه لطفند از اینه کون کون
نجه برک خامانی داده ویر منی فکله	آخی آهیل بر عاشقده بر باد اینه کون کون
نه مضمونله داد بد به لور سین ایکن نفی	
ینه بر طرز خاصی دتاره ایجاد اینه کون کون	
دوشه کاهی عرفان اولسه نفی فم نازک	رخ زکینی اما کل کبی هم تاده هم نازک
صیر زلف پای انداز اولدر ایکن اوشه	ایق بهر یر کد اولسه فریق قدم نازک
نه کتکه طوق زلفینه ای باد صبا بار	صفت دلدن اولدر زیر دل ارباب غم نازک
صبا ساعز ایدر دل می ناب ولسی	شهاب جامه چکن دل اولسه طبع غم نازک
نه فیض لور دل و دستکون ای نفی کاردانم	
فلم جادوی عیسی دم سخن هم شریخ هم نازک	
صرف اللوم	
طوطی معنی کیم نه دسیم لوف دکل	چرخه سوسنه هم آینه سی صاف دکل
اهل دلدن دیم سینه سی صاف اینه	اهل دل بر بری بلمک انصاف دکل
ینه انزیه بلور قدر در کفتر ده	روز کار ایه دخی دهر ایه صرف دکل
کیردی مفتاح در ریخ معانی ایسه	عالمه بذل کبر ایه هم اعرف دکل

لوح محفوظ سحر دل بان نفی	
طبع باران کبی دکانچه صحاف دکل	
بریم باغ ایچره دوش بربنم جمع افروزه کل	ویردی رونق مجلس شاهنشاه نوزده کل
بلبی ناز ایدوب اور منی آتش جاننه	اولسه مانی اگر عالمه ساز و سوز کل
غنی میدر سبز کون برک ایچره یا المثل	باده سیر خیل بر بر ساعز پیر و نه کل
دهر مفروز اوله کیم تاجی دوش و نه کل	اولسه صحت غرور دولت ده و نه کل
طبع نفی کیم باغ نذر بهار فیضند	
دکل و بد اندر کلسی ایسن در یوز کل	
هم قرح هم باره هم بر شریخ ساقیدر کل	اهل عشقک حاصلی صاحب ساقیدر کل
بر نفس دیدار ایچر بیک جاندا انیم	نجه دملدر ایدر ایدر ایدر کل
دلدن در مهرن قو خاک اولس یوزده جاو	به اولدر سم عالم معینه ساقیدر کل
زده در اماک تاب آفتاب عشقید	روز کارک شمس طاف در دقیدر کل
ایسه نفی ندر کد کلیله دایم بریم خاص	
هم قرح هم باره هم بر شریخ ساقیدر کل	
عارف اول اهل دل اول رنقدن مشرب اول	نه سلمان قوی نه متحدی مذهب اول
عقله مفروز اوله افلاطون و فثا اول	بر ادب کلامی کد و کد طفل مکتب اول
آفتاب عالم آرا کبی سوز خاک یوز کل	کد کد باعد در جانی هم ینه بی کد کد اول
لا مکان اول هم محذره برک بکله ینه	گاه مهر عالم آرا گاه ماه بخش اول
عاشق اول اما علویقدن بری است کل	نه هم کبیره مفتون نه ایدر غیب اول
حضره منت چکله دار صکره دل نفی کبی	
لور اب صبا فیض لب بر لب اول	
عاشق حضرت اوله کد ویر منی آتشی بلنی	بجز ایلک اول نه نامهربانی بلنی اول
خاف اوله کد بد موجب آینه تر غره	کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد

غزه سی آشوب جان در طره سی دام بلاد	فته دوسر تا قدم اول ولسانی بلشی اول
خاطر عشاق ایچین خط سبه ویرم اما	اول در بوقته آخر زمانی بلشی اول
کیمسه تحقیق ابره من شاعر سید در میرد	
بر بیلور بوق نقی محی بیانی بلشی اول	
بار اولیجی جام صفای چکمه دل	هر نیکه چکمه بودی بلشی اول
نه جریعه حسرت بن آشفه و ماغم	پیمان لبریز و فانی چکمه دل
خون دلی بر دو قله نوشی بنده غره	اول لذت زهر صفای چکمه دل
عشق آفت عقل اولدی عجب طرف بود	هم سلسله زلف و توانی چکمه دل
بجوش کبی بوق سلسله صبا نغمه طاقت	هم منت امداد صبا بی چکمه دل
دو شوی نظری آینه غیبه مقابل	اصلا کدر چون و صبا بی چکمه دل
نقش کبی بر رند سبک و چهل همدم	
هم صفت باران صفای چکمه دل	
صرف المیم	
بهار ابر سه بنه سیر کستان اولدی کون	کوزل سیر ابلک عناق آسان اولدی کون
لطف اذن کورنه آسمانک عکس هر بده	چمنه بشقه بیالم غایبان اولدی کون
ینه زرد خنجر پیدا اوج عزم کنار اجتم	عینک خاطر ده ناپیدا و پنهان اولدی کون
قورسه کل کل اولسه تاج مزون روی کون	رخ جانانی هم کل هم کل کستان اولدی کون
صفادون بر برینک سینه سی چال ایست	کوزلد مست اولوب دست کربان اولدی کون
باقوب کرسنه جانانه که جام می نامه	دل دیوانه بر تو بجزه سلطان اولدی کون
محصل بویله بر کون کور مدین اولدی کون نقی	
فلک بن اولدین خاکید یکان اولدی کون	
کل کبی جام می انجمن افزوده لم	اتفاق ایله کلک بریده نوزد زاید لم
مطرب السون الله عودی یا نجه برده	بانم با قدم بر دم دلسوز ابره لم

کیم بی کوندوزه قاتق و کلاهت ایل	بر صفا ایله لم کیم شبنم روز ابره لم
قلبن باده ابد مطلع انوار اولسون	نجه بر محض اسرار غم اندوز ابره لم
بیل اولسون اوقسون تازه غزل نقی	
کل کبی جام می انجمن افزوده لم	
برک وار هجر انکله سینه ده داغ	چو قدر کوزه لم دون عشقه جراح
شوق می لعل کله قرح دوشمن المون	بجازه یه وار نجه یرده دکن ایا غم
پای سک کویک بر برد صغیر اوزده	قالدی خبر وصلک ایچین بولده قدام
داغنه قدر کدر و حور کسه اوزان	اولدی محبودن القصره فرام
نقش کبی بن یاره چکوب یاره کوردم	
برک وار اولدی هجر انکله سینه ده داغ	
دردوار دله غم عالمه تعبیر ابره مم	فیض معنی او قدر کیم نه تحریر ابره مم
ورزش اه ابره دن آه مجسم اولدم	چرخه تاثیر ابره دین کله تاثیر ابره مم
منظر طبعه ابلکار معانی او قدر	کند نون برینک شگفتی تصویر ابره مم
با خصوص استیکم شکره قورین و صفی	کرچه ماهیت اندیشه بی تعبیر ابره مم
ساحر معجزه بردار خیالم اما	کوردیم بد العجب معنی بی تعبیر ابره مم
حالدن قاد کوردم ملک اگر اولسه ممکن	عرض حال ایتده اهل دل ناخیر ابره مم
مست جام می عشقم دل نقی کبی بن	
عقل مقدر بنی بدر مده نصیر ابره مم	
لذت وصلت ایچین ذقت یاری چکمه	صحب باده ایچین رنج خماری چکمه
اشنا چقدم ایه چشمه کافروکم	ستم غزه نظاره شماری چکمه
منت ابد فکد برایکی کونک عمر	اولدین درد محبتله او باری چکمه
عاشقم عاشقه شوریده لک اعلامه	پلک دناست کوریندر نقی یاری چکمه
نقد وقت اولسه بکا دوق صفای صیت	بر نقی آرزوی بوس کناری چکمه

لوسه رکن بیدی لطف تبسم نیکو	چشمی قصد جان ایدر بلبل ترجم نیکو
هلب عتبا زهر ناک ایدر جبهانه غمزه	کوسته دهم لعنه ذوق نظم نیکو
چشمی مردم لک ایدر کین اولدرد غمزه	غمزه سی بلبل ناکه قیل مردم نیکو
عاشق کریان سرگردانه صد بزم حکیم	حکمت دوران جیغ و سیرانچم نیکو
دکلسون کلکون صیر فامی نفی بنم اکلین می ده فزایای ترجم نیکو	
عاشق طعن انتمک اولمضیندورس	اومه مهر محبت بر بودور نیلسون
لوکللی دلبردن کلسه عجبی عاشقان	غمزه سیله ناز اولدن اشتادور نیلسون
نوله قیصین اینسه ضبط ملک حسی غمزه	زلفی برآشفته سرور هوادور نیلسون
زلفنه قالسه پریشان ایزدی دلک	آینه نحر بک ایدن باد صبا دور نیلسون
نوله اولسه مضطرب حال دل عاشقان	سینه سی آینه عالم مخادر نیلسون
اولسه نفی نوله دل بسته لطف دلبه طبع شوخی دامه دوشمن بر همدور نیلسون	
بند اولدی اوغوشک کور بیکل ردونا	آغوش بیلورک باد صبا بولدی بوسین
اولسون قوسباده غم زلفنه کرفار	چکسون برز اشکجه قلوب جفا سین
کوسون نه چک مشی دل ارباب محبت	باشینه بولایلسون زلفی هوا سین
کجسه بوسودون اگر اول بد اوطن	آواره لکله بلبل ایمنش ذوق و صفایین
مانندیمی دار نفی پاکیزه کلامک برکسه ده کور کچی دخی طرز ادا سین	
قود تلتش یوق ستم غمزه فتانند	چشم بر ستمک آدم می کچر یانند
مانند غمزه ستمه هره قدر آفت ایسه	هله اشقه دکل زلف پریشانند
زلفنک دخی پریشان نفی پیوده دکل	نیلسون لزه طوطی جنبش و مزگانین
زلفی ده قزیه افتاده کچر سایه کچی	چکچن انجون الین کوشه دامانند

سویله سویله اما سوزده کله نفی نه هوا هر دو کیلور کلک در افتانند	
دل نه بجه بر چاه زخم ناله دوشسون	سایرک کچی زلفکده قودامانله دوشسون
چود زلفنی باری بد بره اینله دل زار	که کور ناله کاه کربیا ناله دوشسون
شانه قوجک باره لوسه سینه دلک ناک	دل پایینه بوز سوزمک ایچین یانکودوشسون
جانبار کچی کورنه معلقدر اتر دل	برکوره هلاطه بچانله دوشسون
دل ویردی ایسه غمزه خضر برک نفی بیچاره همان خنجر بر ناله دوشسون	
دردم نیجه بر سینه کچر ناله ایدرم بن	بر آهله بد عالمی ویران ایدرم بن
آهله قوم دلای زلفکده حوضده	جمعیت اغیاری پریشان ایدرم بن
جمعیت اغیاری کد اینترس پریشان	جیغ فلکی عکسه کوران ایدرم بن
یار اولمچینی زهر سمور بکا باد	بلم نیجه دفع غم هجران ایدرم بن
کویاک اولدور دیرد لم معدن یافت	هرگاه کد یارب جانان ایدرم بن
بو مالله آواره لک ال ویرسه بکا ک	باشند باشه دنیا کی کلسنا ایدرم بن
نفی کچی یارانه دیم دخی نظیره یا بو غمزی زیور دیوان ایدرم بن	
نیجه بر دل غم زلفکله پریشان اولسون	کوره یین زلفنی کیم خاکبله بکسار اولسون
ایلسون باد صبا زلفنی قود غم در خم	دل دیوانه بی بند ایلک آسان اولسون
باشلسون بند ایله دفعه دل دیوانه	نیجه بر باد صبا سسله جنبان اولسون
زطوق نسون دل ارباب غمزه زلفکده	نه پریشانی جمعیت یاران اولسون
دل نفی کچی کچر سه بوسودون اگر	هر سوسوی اگر بر اندور بیجا اولسون
دسته دسته ایوب اول زلف دویق یاری	خاکروب در شاهنشاه دوران اولسون
خان مراد اول شنه زی شانه خندان	عشره دن دولته عالمه سخطا اولسون

عمالی کوبه شوکت دشانی طوسون	یادشاه جهان بنده فرمان اولسون
آب عدلیله جهان باغ پرشته دونسون	بدی ضعیفه صبا مجره کردن اولسون
صرف الواو	
غم جانم کار ایدی بلم نه بدرد بو	دل در دل آسوده امانه صفادرد بو
فریادی مؤثر در هر پرده عشاق	اوین دلف و طنبوره بر او ز که هلا درد بو
غزوه کون امین اولق محکمی دل عاشق	غزوه دیم هم زبیرا شمشیر قضا درد بو
بر برینه دوشک هب زلفه اولد دلا	آز قننه قیاس ایتمه تحریر صبا درد بو
دل قابسه نوله دائم شریانی لطف	شاهینی شکار اید بر طرفه همادرد بو
قالور می یا عرفین سوز سیمه نفعی	ضعیف ایجه ایسه کر او پاکیزه ادا درد بو
بدنظم دلوریزه دغلا بلیمنه حاسد	اشعار وکل زیر الیاهم خدا درد بو
صرف الهاء	
فکر زلفک دله ناب سوز ده عشق	نار در کلخه کویا ماردور کجینه ده
عاشقک کو کلینه بن رانه بمقصد غرض	یوقدرایم اول صفا معذور دلف ایتنه
اطلس چرخه دکنش دن آتی ایضاً	کر بود لایرک بود لغیم بن خرقه بنیمه ده
غم فزع کبی وکل هر دم وکلور یوقدنی	اولدور البته حقیقت هر دم دیرینه ده
قدقم اولدور بر کون ای نفعی یا قرینای هب	
بویله قالور سه اگر سوز محبت سینه ده	
درد و مزاج عشق سا که گرفتار دهر	نه نه بیمار اینمسلک درد و کل بیمار دهر
شوق یوق که چه دله مبتدی فرقت	زوق دار لطف عذرا خبر داز دهر
نه له کنده زار و عقل و صبر و فکر	غم و کل ناچار ایسک عشقک ناچار دهر
قیه بشدن سر بر دلف راه غم آتیا	زک سر قدق او یولده بر سبک داز دهر

بزرده ای نفعی نوله ترتیب دیوان ایسک	آز ایسه اشعار من پاکیزه گفتار دهر
کرم اولسون ایکنه فکاک آفتاب اید	غالب در آنکه مهر و خلک آب و باب اید
صال مهر و ماه حسن و لطافت کیدی	کوستر یوزنه کاکلی بیج و تاب اید
رفقادر می خنده ز میله فکله تا	عزم کچه فرجه کچر چون شتاب اید
روز شمار و دفتر اعماله قالور	کر در دمنه بنسب حساب و کتاب اید
نفعی جگر دی بار بلوط نه حال ایسه	اولدور دن اول فقیری ده ناز عینا اید
بنم بهارین دیردی کل ایین وار کانی	نرکس الوج جامک الله سور مکره و دوزن
طود من دو نرجام طرب و دمنی عذر کجی	زاهد طو تر می الد و هب شیخ مر جانینه
نه جام واد نه برهی سرده صبار لطف باسن	کل طشهره و شمشیر پرده دن آجشی کربانینه
حسنی کالنده کلک و دردی زیاده بیلک	اکنسون انا سبک حال پریشانینه
هر شمری که چه تا ازل دوشد کجه سوبد بیل	
نفعی نک انا بو غزل زین ایدی دیوانینه	
شوخی اولسه کونل غایتله بر نکل	سوم نکلین اولیه فی کر نکل اولسه
ضوبانه عجب نوزمه در جازیه دل	آتش بقه هم حسینله مهر فکاک اولسه
عشاقی قوسه هر کوی خوف و جاده	هر غزوه لطف و غنچه مشرک اولسه
عاشقینک بیلسه عیار زرد و دین	خاری دل سخت نهادی محک اولسه
دلبر قتی محتاز و مستم کرل انا	
نفعی هله شوخی اولسه کونل نکل او	
دولسه دستمه اگر شکله پیمانه	لیر سه کلکون سو شکر بریدر پیمانه
ناون غمزه دن غنچه کچر تن کیم	نون پیکان چکر دوز بو نونمزان
اکلور قدر میا نکل دل آشفته	بنا اولدور بر قیل ایله بو نخلین دیوانه

ظاهر اولیسه نوله آکم او جند شغل	غم خند خیدر او محتاج دکل بیکانه
بدیده زنده غزل از دینلوری نفی	
قایلود شیوه زندهای بیلن یارانه	
فالیده که اول کوشه دامن الیمزه	الون نه کلور حال کریبان الیمزه
زاهدیه پیمانیه صامه نهی دست	لازمی همان سجده مر جان الیمزه
دلشسته بدن عشقیده بر مرتبه بر تاب	بخیاره اولور احکامه سوزان الیمزه
بنیمجه طریقه قتالم جام مرده	بر لحظه قومه ساقی دوران الیمزه
دخسار عرقیزی بتر با قفقه بارک	نیدر شجایتله کلستان الیمزه
خط کلمه رخ یاره بیه کاکل و زلفی	کل کلمه نوله سبل و رجحان الیمزه
بر سینه بگز که اوله شبنمی وافر	
نفی بیه بو کلان در افشان الیمزه	
زلف سیرکمی خط غنبد شک او زره	با سایه سنبلی دوشمنش صحن او زره
دیرمینه اول پیرهن و سینه صفایین	برک سمنی دو کسه صبا سوز او زره
بکر روی نهال قد که زلف و دخطله	آچله اکر سبل و کل ناردن او زره
اشکله دما دم ایدرین کدی خنکال	نور قومه تاس کل نازک ب او زره
المش صبا سینه بیه سنی دوشنه رستم	مرکان و کل اول غمزه ناول فنی او زره
قد روی مزه مک او شنه پابین سک کون	اولماسه کل آزرده دوشجه وکی او زره
نفی بو زانکه بنم شیوه تقصیر	واج کورینورده نوله طره حسن او زره
سیرایت بوییدی بیتی بو تازنه زمیند	
قوسعه سیاره بی جرخ کون او زره	
بر طوطی نوش ایت شراب ناب کلمه	ست اولور سن نازه پشله خدای کلشن
غمزه که بر نایب ایله طافت کتور مزاج	باره حق دارایسه بی تاب کلمه چشمک
حسنکی بک و بدسلک بر نظر مزه بی	آفتابک بر توی مهتاب کلمه چشمک

عاشق ابلک اخلقه بتمز ایش چاکور	سن کرک باش دوله کرک خواجه کلشن
رند ابلک نفی خار باره دن آچم کوزک	
عالمک مالی خیالی خدای کلشن چشمک	
دو غمزه کور ملک اوجی مهر و فانی بویکی	نه کور دولینه کور دوشنه بویکی
زاهد کوشری یارین کیم اچر مش کور	لهدیه نوش ایدر لم جام صفای بویکی
زهدی قوکل برو یکر نک اولم رند	بر طرف ابله لم خوف و رجایی بویکی
بر بولک باره کشته باره فز و ناله قوی	نه دور وارنه صتر زهد و ریایی بویکی
باره بر کور صفا و بر مز ایدی مجلسه	
بولسقی نفی با کیزه اولی بویکی	
جانان او در که سر کشی اوله مبتلا	عاشق او در که نازی چه دلربا سنه
بر کفتکوره بوزنکه چشم یار له	عشق اولسون اول معامدک آشناسنه
نه زجهان غمزه کرک عاشقه ناز	د لبر مقید او لیجی مدعا سنه
نه اشک دیده لازم اولور دله ناز	عاشق تحمل ایلیمجه جفا سنه
نفی بیه نه غمزه کرک نه نگاه دوست	
بز ماللور کوزلرک ان بیوفا سنه	
نک محو غمزه مست ناز و نازستان	نوله ابله دل سوزیده کشف دارستان
دکل پردانه بر مرست جلد که مجلسه	اید کل فنی اوج شمع او شنه پروازستان
بنم اول عاشق سوزیده کیم جیریل نفی	ندای نالامه فی اوله کور سازستان
موتور در محبت اولقد کیم اشک ایدر	لبن او پردسه کبر دله ممتازستان
مد تیغ زبانتون صفقش غمزه ساقی	
سوزه کدی که نفی سخن پردازستان	
دوشدر بر برینه بیک دی بر دم شانه	استرزه نوله اول طره بر غم شانه
کیمه آرابن اصیوح ایدر مشکل	نه زلفدن اکر اولورایسه کم شانه

ده شمر دلدی چاه زلفه طومر اید	دامن زلف دلاویزی محکم شانه
بولطافت که اول طره خم در محده	اولس لایق بر جبریل مجسم شانه
نیغ غمزه بله دل صافی قوسه چاک	چونکه اول شوخه هم آینه کرک هم شانه
دشته غمزه سی بزمی که بر رنده او در	دل مجروحه بیک خنجر ستم شانه
بند زلفینه کف قار اولی و شوخان	
اولدی نفی کبی سده له محرم شانه	
دلخسته دهم جائله مشتاق کرشمه	اول غمزه چار و ایدسه خلاق کرشمه
الحق ز ستم کار اول در اول غمزه خونی	امانه خوش آینه در اخلاق کرشمه
عقل و دل و جان اولدی کف قار	بولدی بنه بر برینی عشاق کرشمه
ایتمزدی توجه خم اید و سینه دلد	محراب نیاز اولسه کطاق کرشمه
بلم نیچ اولور حال دل نفی زبدا	
هم خسته و جائله مشتاق کرشمه	
نوبهار اید دی هوا غالبه سالی اولدی بنه	نفی باد صبا باره کنای اولدی بنه
نازه جان بولدی جهان سی نیم نورد	فیض افقاسی سر روح قزای اولدی بنه
باشندی جلوه به نازیه عروین بهار	برده دن شاهد کل چهره نمای اولدی بنه
آجایوب غنچه نوله چاک کریان آینه	عند لبان چمن نفه سزای اولدی بنه
نیچه سوریده لک الیر مسون اهل عشق	هوس دلبردی هوش ربای اولدی بنه
خال مستانه کبی باشدی کشف راز	آب دیدار کبی سسله خای اولدی بنه
فیض روح القدسی ایلدی اجر نفی	مریم آساقلی نادره زای اولدی بنه
کون کبی باشی کوکه ابر سه عجبی شادی	مظفر عاطفت خلق خدای اولدی بنه
خان مراد اول شنه جم چاه کریم الشانیم	
دور وجود زده جهان کام روا خاولدی بنه	
طومره ای دل بویله و زار بیل نورد	کل ایچیل سیر کل و کلار بیل نورد

دار ایدسه کرسیمه ر قار یاره طاقک	سیره چق بر سر و کل رخسار بیل نورد
کلدی بزمرده ایدسی یاز قدر بیل	دارمه باغچه آه آتبار بیل نورد
بودی زهار چمن طویلی او دکل عالی	بخت ایدر باد صبا عطار بیل نورد
جان چاقانه دیدر سک باغ و نفی هما	لایحه می نونی ایل بر دله ایل نورد
نیچه ممکنه نظیره شعر صدر اعظمه	
بیل اولسک لذت کفای بیل نورد	
بیک ناز می دار هم زلف سیر بکرده	بو بوی دلاویز ندر خال دهکرده
اولمزدی دل اول کاکل قار کز قار	بیک قنه نهان اولسه زبرا کل بکرده
بنه حبیله سرافاز کر اولس	جمعیت خندان جهان جوده ککرده
هر کیمه نظر انسل اولور ساک کز قار	بر جاذبه هوشی دبار وار نم بکرده
نفی کبی الدن قوم دلا خدای	
دار ایدسه بقدر سک از جوق ککرده	
صرف الباء	
یاقوی بنی کل ایدی او ماهلک کف یزدی	اولدی دل ضعیف و شکنه کل او کز یزدی
بر کیمه یوق که حقیقه ناماه و انچه	اهله آسمانک آلتدی یوزی کوزی
عاشق او در ک شعله راعیله خوش کچه	غم عالمنده بر اوله کچیله کونوزی
دزد خرینه سجه صد دانه فی صانق	صوفی ده یوز سزا اولدی کور کچ اویزدی
نفی سیر باره کف قار عشق در	
سور و صفاد اولسه فی نورد	
جائملک سینه ده تملک اولسه ندر جای کبی	صالور نملک قبال کوب اول سر و پای
دور کارانی سید میدی کوزن هردم	نویادن ده عزیز اولسه کز خال دهی
دل ارباب محبت هب اکا و دشمنه	سزکوندر دیو چاه ز قن صحنه تری
جان و بر و عاشق دختنه لره رچی	نکو کلک الود اما کوز او جیله نکر می

ایتمه اولشعله و صلت هوس ای نفی	
امینه دام ابد بیاسوخی کد بادشاهی	
تندر غایتله اولت سوزک دهنی	خنده بول آچمه اندن چینه سوزکی
هیات نانی دکلر کد دین بولدی	نقش تمقای بد قدرله سیم تخ
جسم بالنده لطافت او قدرکیم صانه سن	سینه سی آینه در آینه دان پرهنی
ویرمن اول پرهنی و سینه صفاتی ینه	دو کسه کر صفحه آبا وزده صبابا سنی
ویردی نفی ینه بقیله دنیا به نشالا	
صبا نکه بر جام ابدی ابدی بیک انجمنی	
دور و دور طبعک خود شنیده آینه سی	دشک ابد بر جرخ آک دایم باک اولد رکیه سی
کیم باق مرآت خود شنیده طود و کوی روی	روی دل کو ستر مده صافی رآین سینه سی
اولدی عشق بکر فخر مله بر ابدال آفتاب	ذلف زهره تار و بود صرغ پشیم سی
عاشقه بر تازده دلدوده کر کد ما حاصل	زهره ی عشق الی هدم ویرینه سی
کارمن ملک نظم اولسم نوله نفی کبی	
بر دو کتنه کانه بکر طبعک کنجی سی	
کیر یکنی شرابک دوقی بویله باره کلوی	مکدهج موسم کل دور جام باره کلوی
نولور با عید و نودوز ایرسه بین عالمک	بد کوند جام ی عم رفنه اندره کلوی
ضارب اولدی یقصدی قید عاشق کبی میخان	ضربان اهلی بلم نولدی کیمسه دوده کلوی
کعب چرخک به ظلم و در دلف سینه دو	ذرع قان اغلزی چنک و فی فریاده کلوی
نیجه الفتنه هوس زهد ابد بر من نفی	
ایچی بمنت اولد و غلک هیچ خاطره نا ناره کلوی	
دلر باد و لقی اند اولشین و غمره سی	ناز ایدر باره شربک ناز نیند غمره سی
چرخم بر آفت باره هوا در طره سی	غافق اوله فته سرد کیند غمره سی
اولسن کافده بدیدر دلر بابه میند	آفت جانر غمی آشوب دیند غمره سی

بر کله بدیدر دنیا به لطف و قهرنی	
چشمی سار کو بیاسو میند غمره سی	
نوله مفتون اولسه دلد لفتکوی چینه	
طبع نفی کبی معنی آفریند غمره سی	
دلفشیدر غمره اما دلر باد و طره سی	عاشق بی دلره طرفه بود و طره سی
غمره عیاره غالبدر کد کل صیداینه ده	کد چه بر آشفته سرد و هوا در طره سی
اوسته شریطونه اول مست فطرت نازیک	غمره شوخینه کد بامیند و طره سی
ضبطی بر بند ابد منطکر دل دیوانه ناک	ایکی زنجیر استر ایکی دوتا در طره سی
طبع نفی کبی پرواز بلند ایتمه نوله	
اقاقیه سایه صالمش بر هوا در طره سی	
لشکر من کانی نیم بر فخر ماند هر بری	غمره سینه چنک ایدر صابفا ندر بری
کونه بیک فان ابلک جو قی و خود غمره	کودر کینه دمی بوق بری اماند بری
غمره خود جان جان ایتمده دایم دلد	یوشل طوند شمشیر و باندر هر بری
آشوب دلدوده بر تاب اولقد کلسو	کد بیابان در آفتی فشاندر هر بری
آفرین نفی ینه طبع غزل پروازک	
بیج بیتک نسخه سحر بیاندر هر بری	
مست اولدی بار غمره ری نازه بشدی	هر بر کله بر دوشی نازه باشدی
بیدردی بر کله دل غمره قصه دلی	ز کشف و نه محاشفه دانه باشدی
غمره دکل بو شعبه بار کد شمه در	سحر ی یخوری شیوه اعجازه باشدی
صائمک کد ابدی زلفی تحریک دود	بال ابدی طوطی خطی پروازه باشدی
نفی ذر بدی فکده بدینده	
کد یاکه هر ترانده بر سازه باشدی	
بهار ابدی ینه کد دلفین مر عالم افروزی	نیجه کرم ابدی بر جامیله بزم شانه سی
عجبی دوشه آفتی آشیان بیدر	او یاردی ینه هر کل بر صراع طاعانه سی

<p>اولدی جا بجای کسی میان سبزه دوی زمین سبزه و انبای زمانه خجالت خور اولدی بوی به بر دوی مبارک دخی نه هم رتبه سلطان احمد خنده طبعکم کد شاهانه عشق اید هک و مدد اوشاهنشاه در بادل که اولش در عدا</p>	<p>دوشندی بز مگاه عالمه بر قطع زرد دوی زهی تاثیر نور دوی زهی اقبال بهر دوی که هم نور و اولهم لطف شاهنشاه اولدی بهار باغ دولت در جمال عالم افروزی رنجیب اورنگ پیر و زده زمان ایام پیری مهم ساز جهان عقل سیم دانستی اندوی</p>
<p>و بعد دله شرف بولس سر و سلطنت دائم بهار اولدی قیام و عید و اولس نب دور</p>	
<p>بهار ابروی به اسدی نیم صبح نور دوی هوای زده لطافت و تقدیم جلی زدن فغان نیم شدن نیجه محروم اولسون جلی بهار ابروی جلی لاله کی داغ دلاک کویت ادکل کی جام ال جلی سر مست اولای دعایه باشک مکره جان و دردن آصف اصحاب صدر عالیشان که لا یبقدر یکانه مسند آرای وزارت حافظ دولت</p>	<p>اولدی عالمان کل کی کدی بخت فیروز نیجه تاثیر ایدر بتم صلاه جک سوزی ادبار دوی جینه هر کل بر جراح عالم افروزی درونده قوم رنایسه ان افکار غم اندوز غزلد سوز کرم ایت بنم شاهنشاه افروزی که طور دجه جهان دولته نور و اولدی فلک فرشی همیم جا هنه بر قطع زرد دوی که دور و لیتد روز طاول روز پیری</p>
<p>خدا پاینده قیاس دیت بخت سواد زین میسر اولسون آک کون بکون اقبال بهر دوی</p>	
<p>زهی تخت معتد بارگاه عرش پیرایه</p>	<p>که صالمش آفتاب هفت کشور اویشیه</p>
<p>جهان بان همای سایه عثمان خان نانی کیم</p>	<p>رواد اولسه کرسی نخته کراولین پایه</p>

<p>دهره بر آفت اولور اول ذوقات کوره قوبه بر بردن اوقوم می قیامت کوره</p>	<p>باشسون غمزه لری غارت ایمانه هله قودی بر دله دخی امن و سلوت کوره</p>
<p>نفعی دل شوخ تو مکر باغ بهشت هرگاه نرو نازده و هر بار شکفته</p>	
<p>عینا عهد نظیف غمزه لری غارت ایمانه هله تجربه لری اولدی لری لری لری لری سبع و شصت و ثمانین والف</p>	

نعت شریف حضرت غالب دود	
مهر و دم کیم عالمی بر نذر اید دهر روز	انجم و شبنم خوش قیج اید در روز
نقد و ایمان هم جلوه اید جمالی بنده	مهر و دم مشکونی کوشی ای جاگرد
مهر و دم در شمع جدی کتاب حیدر	قدرت ندن مختصر بر خوشی دفتر روز
ماه عقی عطارد چشم مهره وار	گلشنی دهری اید در ادای کون روز
مهر کشتی ماه صندل آسمان بحر کرم	نقل اید در لغت یزدانی کسر روم
مهر و دمه کاهی قول و کعبه ای	دائم ابرهان اتی به دیر دفتر روز
ماه سدرای عبودیتده مهر آفتاب	نقد شعله جرات بر زیب و زیور
مهر نکر بر مدحت ماه سیرت کام شک	بر بر بله اولدیلر چون بند و روز
مهر و مهران صانع ای بیگانه طلوع	کجف بازی اید بر صرخ ستم روز
بلکه مهر و ماهی آتش در زبانی	بر صرخ آیات لطف اید از روز
مهر و دمه صانع فکده که کرد و روز	خدمت اوزده ای طفل خانه پرور روز
مهر و دم بر وانه شمع تجلی خدا	ایچون دود اید رکشود بکشد و روز
ماه میزاب اولدی دود بر مهر دلو	نور افاضه اید افاقه سراسر و روز
مهر و مهران فیض الوج پس بیا اید	برک زبانی اید هدایه حمد اید در روز
مستفید مهر اولسون ماه بر قول حکیم	مهر کیم اشراقیله قلدی منور و روز
مهر ماهی ایلدی امری جوهر جوهر قدیم	اولدیلر فرغان مدلا پس روز
چرخه صد دود مهر و دمه نای اید علوی	نقش قدرت شانی آتش نید بر تر و روز
مهر و دم کلینج سدر دیدی معراج	
اول رسد لک که جهان بخشن اید در روز	
حضرت سلطان مهر و دم غلام خوش فرزند	کم به حب اید بالمش پر و روز
نذر مهر صبح ما او دهم اسرا که اول	اول عشقی کف افسوس اید در روز
به پندانه قاب قدیم ما جد کاه مهر کوی	اولد خوشی سدره جود اید در روز

مهر و دم نعلین عشق را که کسی قرار	بدیم دو خداوند که بیان هر روز
مجنونی و صنفید جرحک مار کون	مهر خیمه غم غمائی بدی سوید و روز
مهر و دم دائم مخالف اوزده اید کون	هفته نذر سید اید بر ابر و روز
هی نه خیمه عشق مهر و دم مبارک عظم	قلدی ابر دست قدرت سایه پر و روز
خانه زیند سپهر و مهر و دم ابر و دوسر	زین پوسه لعلی باقیه سراسر و روز
مهر برج رقصی و ماهه الیل منیف	الصلوات اید ضایقه ملکه و روز
مهر و دم اولسه صدق در بای نذر	اولد مژدی کوه غنیمه مهر و روز
لیان محض دار مقدور قب مهر چشم ما	اولدیلر افاد احسانه مظهر و روز
سالکان راهنه مهر اید به برن سفر	بابر هفت روز و الیاس اولدی دهر و روز
ماه مهری در کل دوری سید باناس	خاکبانه اید اهدا فکله و روز
مهر و دم انجم فلک خورشید صرخ لعلی	بهر اسفید و سیاه نوری کسر و روز
پایه صدق و صفاده مهر و دم بوبکر	دای دوزخ و نورین لطفیله جسته و روز
نجم نذر خداد و مهر و دم در زلفقار	چشم مسوده بد معنی کون ظاهر و روز
مهر و دم شکر شرفها نفاعت پر و را	ای که ذائقه معنی لولان مظهر و روز
ما صد رکن الم شمع عیاض مهر عشق	قرب بالکل لی مع الیایه خوشه و روز
مهر حسنک ما ایمان و قد لید و غرض	عالم لاهوتون بد غرض و محضر و روز
آفتاب مهر و دما اید به بر و دوش و لوج	نه فلک سیاح عشق کون و روز
صلادی بر نود ذائقه و مهر و دما	سایه در کیم دوشدی و دوی خاک بریر
مهر اولد عشق فکله سر کون مهر و دما	آدم عالم طفیلکد سراسر و روز
عجب مهر و تیغ و در دست آتش دست	شکر اولدنی عیاضه مظهر و روز
مهر ذائقه ما عقل اولد و بر منزه فیض	کد و غیره فالود و نذر با فر و روز
مهر و دم بر سپهر نذر عینی بنسیم	بیادوم والله اولد ساک مفر و روز
مهر و دم در بال بر عشق بیت نکر	لیک اوج عجز دین بر و اید و روز

مهر معنی دهم و منعم دهم اولمزدی بدید	طبع و صفاتی طالع ایلر سدره ش
مهر و مهری چاکه شزاده کائنات عد اولوب	
اسعد اولسون عاکیای شاه پیمبر و وزیر	
ما اجمع و ظاهر اولسون نور مهر مهریکه	تا اولم کوینده مسعود و برتر و وزیر
مهر و مهری صافه و در صدق و خیر و کمال	اولم عصیان بیایله مکر و وزیر
مهر و مهری غرق نور اولسون و دوست و کام	مهر و مهری لطف و احسان مکر و وزیر
عجز کائنات ایلر ای دل مهر و اولدی تمام	دانی افاقه مریخنده مخور و وزیر
لیدی مهر و مهری چالندگی به نیتخانه ده	که معاش و که یاس اولوب مکر و وزیر
شرف و شادیدله دایم جریض مهر و ماهه	بند کالنجی قفسی قفسی خلعت افسه و وزیر
ماه ساعی سلام مهر اولوب بیک درو	کامیاب اولسون قبولیه بلاکته و وزیر

Süleyman
 Kiser
 Hazam Hiron
 9973